LIBRARY
15 OCT 1970
STATE LEGISLATURE, MADRAS

தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை

செவ்வாய்க்கிழமை, 1969 மார்ச் 25.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Cultivating Tenants in Thanjavur District.

* 451 *Q.*—Dr. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the number of patta holders who own less than 5 acres of cultivable lands in Thanjavur district ;

(*b*) the number of tenants who are engaged in cultivation in Thanjavur district ;

(*c*) the total acreage of land cultivated by tenants in Thanjavur district as on March 1968 ; and

(*d*) the number of tenants who own patta lands in Thanjavur district ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் :

(*a*) 607,374.

(*b*) 160,672.

(*c*) 301,618.

(*d*) 64,089.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கணக்கு ஸ்டாண்டர்ட் எக்கரா அல்லது சாதாரண எக்கரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர் என்று தான் கருதுகிறேன். இப்போது விவரம் இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இம் மாதிரி குத்தகை அடிப்படையில் பயிரிடக்கூடிய விவசாயிகள் இந்த மாவட்டத்திலுள்ள தர்மபுரம் ஆதீன மடத்திற்குச் சொந்தமான எவ்வளவு ஏக்கர் இடங்களில் குத்தகை சாகுபடிதாரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதற்குத் தனிக்கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. பி. வேலுச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்துள்ளவர்கள் தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது தஞ்சையைப் பற்றிய கேள்வி. தமிழ்நாட்டைப் பற்றியது அல்ல.

திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூரில் மொத்தம் பயிரிடக்கூடிய நிலங்களை வைத்திருப்பவர்களில் ஐந்து எக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கும் பட்டாதாரர்கள் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தனிக்கேள்வி போட வேண்டும்.

காஞ்சிபுரத்தைத் தனி மாவட்டமாக்கல்.

* 452 வினா—**திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி :**
திரு. கே. விநாயகம் :
திரு. கரு. சீமைச்சாமி : } மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் சில வட்டங்களையும் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள சில வட்டங்களையும் ஒன்று சேர்த்து காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் ஆக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா ?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது முதல் அமுல்படுத்தப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. கே. விநாயகம் : நமது மாநிலத்தில் இப்போது இருக்கிற மாவட்டங்கள் ஒன்று பெரிதாகவும் ஒன்று சிறியதாகவும் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலும், செங்கல்பட்டு மாவட்டம் மிகச் சிறியதாக இருக்கிற காரணத்தினாலும், செய்யாறு, அரக்கோணம், தாலுக்காக்களை எடுத்து செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தோடு இணைத்தால், அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும் என்ற விஷயத்தை அரசு யோசித்ததா ? இதைப்பற்றி பொது மக்களிடமிருந்தோ, அல்லது டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கமிட்டியிடமிருந்தோ சிபார்சு வந்ததா ? அதைப் பரிசீலித்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதுமாதிரியான யோசனை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகின்ற யோசனை மறைந்த முதல் அமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு காஞ்சிபுரம் நகரசபை வரவேற்பு அளித்தபோது சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுதிருக்கிற காஞ்சிபுரம், திருத்தணி, உத்திரமேரூர் தாலுக்காவோடு அரக்கோணம் தாலுக்காவும் வந்தவாசி தாலுக்காவும், செய்யாறு தாலுக்காவும், சேர்த்து ஒரு மாவட்டமாக அமைக்க வேண்டுமென்ற யோசனை கூறப்பட்டது. அந்த யோசனைக்கு பல இடங்களிலிருந்து எதிர்ப்பு வந்தது. செங்கல்பட்டு வக்கீல்கள் சங்கத்திலிருந்தும், திருவள்ளூர் வக்கீல்கள் சங்கத்திலிருந்தும், வட ஆர்க்காடு வக்கீல்கள் சங்கத்திலிருந்தும், எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. செங்கல்பட்டு நகரமன்றமும், மதுராந்தகம் பஞ்சாயத்து யூனியன் முதலிய இடங்களிலிருந்தெல்லாம் ஏற்கனவே இருக்கிற எங்களுடைய மாவட்டம் இன்னும் குறைக்கப்பட்டு விடுமே என்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு இந்த முயற்சியை பரிசீலனை செய்வதுபற்றி அரசாங்கம் ஒத்திவைத்திருக்கிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில்தான் திருத்தணி தாலுக்கா நியாயமாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஏற்கெனவே இருந்த முதல் அமைச்சர் சொந்த காரணத்திற்காக செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் அதை சேர்த்திருக்கிறார்கள். அது கிழக்கு பாகிஸ்தான் போலவும் மேற்கு பாகிஸ்தான் போலவும் இருப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ? எனவே அதை மாற்றி திருத்தணி தாலுக்காவை வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு உத்தேசம் உண்டா ?

LIBRARY
15 OCT 1970
STATE LEGISLATURE, MADRAS

தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை

செவ்வாய்க்கிழமை, 1969 மார்ச் 25.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Cultivating Tenants in Thanjavur District.

* 451 *Q.*—Dr. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the number of patta holders who own less than 5 acres of cultivable lands in Thanjavur district ;

(*b*) the number of tenants who are engaged in cultivation in Thanjavur district ;

(*c*) the total acreage of land cultivated by tenants in Thanjavur district as on March 1968 ; and

(*d*) the number of tenants who own patta lands in Thanjavur district ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் :

(*a*) 607,374.

(*b*) 160,672.

(*c*) 301,618.

(*d*) 64,089.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கணக்கு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா அல்லது சாதாரண ஏக்கரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று தான் கருதுகிறேன். இப்போது விவரம் இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இம் மாதிரி குத்தகை அடிப்படையில் பயிரிடக்கூடிய விவசாயிகள் இந்த மாவட்டத்திலுள்ள தர்மபுரம் ஆதீன மடத்திற்குச் சொந்தமான எவ்வளவு ஏக்கர் இடங்களில் குத்தகை சாகுபடிதாரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதற்குத் தனிக்கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. பி. வேலுச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்துள்ளவர்கள் தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது தஞ்சையைப் பற்றிய கேள்வி. தமிழ்நாட்டைப் பற்றியது அல்ல.

திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூரில் மொத்தம் பயிரிடக்கூடிய நிலங்களை வைத்திருப்பவர்களில் ஐந்து எக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கும் பட்டாதாரர்கள் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தனிக்கேள்வி போட வேண்டும்.

காஞ்சிபுரத்தைத் தனி மாவட்டமாக்கல்.

* 452 வினு—**திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி :**
திரு.கே. வினயகம் :
திரு. கரு. சீமைச்சாமி : } மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர்

தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் சில வட்டங்களையும் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள சில வட்டங்களையும் ஒன்று சேர்த்து காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் ஆக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா ?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது முதல் அமுல்படுத்தப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. கே. வினயகம் : நமது மாநிலத்தில் இப்போது இருக்கிற மாவட்டங்கள் ஒன்று பெரிதாகவும் ஒன்று சிறியதாகவும் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினுலும், செங்கல்பட்டு மாவட்டம் மிகச் சிறியதாக இருக்கிற காரணத்தினுலும், செய்யாறு, அரக்கோணம், தாலுக்காக்களை எடுத்து செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தோடு இணைத்தால், அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும் என்ற விஷயத்தை அரசு யோசித்ததா ? இதைப்பற்றி பொது மக்களிடமிருந்தோ, அல்லது டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கமிட்டியிடமிருந்தோ சிபார்சு வந்ததா ? அதைப் பரிசீலித்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதுமாதிரியான யோசனை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகின்ற யோசனை மறைந்த முதல் அமைச்சர் அறிஞர் அண்ணு அவர்களுக்கு காஞ்சிபுரம் நகரசபை வரவேற்பு அளித்தபோது சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுதிருக்கிற காஞ்சிபுரம், திருத்தணி, உத்திரமேரூர் தாலுக்காவோடு அரக்கோணம் தாலுக்காவும் வந்தவாசி தாலுக்காவும், செய்யாறு தாலுக்காவும், சேர்த்து ஒரு மாவட்டமாக அமைக்க வேண்டுமென்ற யோசனை கூறப்பட்டது. அந்த யோசனைக்கு பல இடங்களிலிருந்து எதிர்ப்பு வந்தது. செங்கல்பட்டு வக்கீல்கள் சங்கத்திலிருந்தும், திருவள்ளூர் வக்கீல்கள் சங்கத்திலிருந்தும், வட ஆர்க்காடு வக்கீல்கள் சங்கத்திலிருந்தும், எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. செங்கல்பட்டு நகரமன்றமும், மதுராந்தகம் பஞ்சாயத்து யூனியன் முதலிய இடங்களிலிருந்தெல்லாம் ஏற்கனவே இருக்கிற எங்களுடைய மாவட்டம் இன்னும் குறைக்கப்பட்டு விடுமே என்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிருர்கள். அதற்குப் பிறகு இந்த முயற்சியை பரிசீலனை செய்வதுபற்றி அரசாங்கம் ஒத்திவைத்திருக்கிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில்தான் திருத்தணி தாலுக்கா நியாயமாக இருக்க வேண்டும். ஆனுல் ஏற்கெனவே இருந்த முதல் அமைச்சர் சொந்த காரணத்திற்காக செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் அதை சேர்த்திருக்கிருர்கள். அது கிழக்கு பாகிஸ்தான் போலவும் மேற்கு பாகிஸ்தான் போலவும் இருப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ? எனவே அதை மாற்றி திருத்தணி தாலுக்காவை வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு உத்தேசம் உண்டா ?

1969 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கிழக்கு பாகிஸ்தான் மேற்கு பாகிஸ்தான் என்று சொல்லிதான் கிழக்குப் பாகிஸ்தானையும் மேற்குப் பாகிஸ்தானையும் எப்படி சேர்ப்பது என்று விழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருக்கிற நிலைமையில் இப்போது இருப்பதே நன்றாக இருக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்து.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாவட்டங்களைப் பிரிக்கிற நேரத்தில் வக்கீல்கள் சங்கம் எதிர்ப்பு தெரிவித்து இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வக்கீல்கள் தாங்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்பதற்காக அப்படித்தான் சொல்வார்கள் பொதுஜனங்களுக்கு வசதியாக இருப்பதைப்பற்றி அவர்கள் அபிப்பிராயத்தை சொல்லமாட்டார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : வக்கீல்கள் பற்றி இத்தகைய நோக்கம் கற்பிக்கத் தேவையில்லை. அவர்கள் தெரிவித்ததும் ஒரு அம்சமாக இருக்கலாமே தவிர வக்கீல்களும் பொதுவாக மக்களிடத்தில் பாண்டித்தியம் உள்ளவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். வக்கீல்களைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கொண்டிருக்கிற கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : செங்கல்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, காஞ்சீபுரம் இவற்றை தனி மாவட்டங்களாக பிரிப்பதற்கு உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்போதுள்ள நிலையிலே காஞ்சீபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு மாவட்டமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் அடிக்கடி இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன் சரித்திர பூர்வமாகவும் பூகோள ரீதியிலேயும், பொருளாதார தன்மையிலேயும் அப்படி பல்வேறு தன்மைகளைக்கொண்டு மாவட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று. இப்போது அவைகளை மாற்றவேண்டிய அவசியம் இல்லை. மாற்றவும் முடியாது. நிர்வாகம் வசதியாக இருப்பதற்கு குறைந்த அளவிற்கு மாவட்டம் வேண்டும். சிறந்த முறையில் காரியங்களை நிறைவேற்றுவதுதான் அரசினுடைய குறிக்கோள். எனவே, சாத்தியப்பட்ட வகையில் மாவட்டங்களை மாற்றி அமைக்க அரசு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. இல. பலராமன் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது மறைந்த முதல் அமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வந்தவாசி தாலுக்காவையும், செய்யாறு தாலுக்காவையும் பிரிக்கலாம் என்று சொன்னதாக சொன்னார்கள். இந்த இரண்டு தாலுக்காக்களும் அந்த மாவட்டத்திற்கு உயிர்நாடியாகவும் அதிகமாக விளையக்கூடிய பகுதியாகவும் இருக்கின்றன. எனவே அப்படிப் பிரித்தால் அங்கே வறட்சி நிலைமை ஏற்படும் என்பதை உணர்கிறார்களா ? எனவே இப்போது வைத்திருக்கக்கூடிய முறையையே வைத்திருக்க அரசு உறுதி கொடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அப்படிப் பரிசீலிக்கின்ற நேரத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய மேலான யோசனையும் எடுத்துக்கொண்டு அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும்.

திரு. கே. விநாயகம் : மேற்கூறிய வட ஆர்க்காடு இப்போது பெருமை இழந்திருப்பதற்குக் காரணம் அதிலே இருந்த பலமநேரி, சித்தூர் மாவட்டத்திற்குப் போய்விட்டதனாலேதான். திருத்தணி மக்கள் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலேயே இருந்துவிடுகிறோம். அது 24 மைலுக்குள் இருக்கிறது. 50 மைலுக்கு அப்பால் உள்ள வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் நாங்கள் சேர விரும்பவில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இவ்வளவு நாட்களாக தெரியாமல் இருந்தது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதிலிருந்து தெரிகிறது. திரு வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்களுடைய கேள்விக்கு இந்தக் கேள்வியிலிருந்து பதில் பெறுவார் என்று நினைக்கிறேன்.

[1969 மார்ச் 25

புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட தாலுக்காக்கள்.

*453 வினா.—திரு. கரு. சீமைச்சாமி : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1967-ம் ஆண்டில் எத்தனை புதிய தாலுக்காக்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டன ?

(இ) அதற்கு ஏற்பட்ட செலவு எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) 1967-68-ம் ஆண்டில் மதுரை மாவட்டத்தில் நான்கு புதிய வட்டங்களும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் இரண்டு புதிய வட்டங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன ?

(இ) மதுரை மாவட்டத்தில் வட்டங்களைச் சீரமைத்ததால், திங்களொன்றுக்கு ரூ. 378 சம்பளம் பெறும் சிறப்புத் தாசில்தார் பதவி ஒன்றைக் கூடுதலாக ஏற்படுத்தியதன் காரணமாக செலவு மட்டுமே செய்யப்பட்டது.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தைச் சீரமைத்ததனால் 29-2-1968 தேதி வரையில் ரூ. 10,902·53 செலவாகியுள்ளது.

புலவர் பொ. பொன்னம்பலம் : திருச்சி மாவட்டம் திருமயம் வட்டத்தில் அமைந்திருக்கும் பொன் அமராவதிப் பகுதியைப் பிரித்து அதை வட்டமாகவோ அல்லது துணை வட்டமாகவோ அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனையில் உள்ளதா என்பதை அறிய விழைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பொதுவாக சாத்தியக் கூறான இடங்களில் புது வட்டங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முயற்சி செய்து வருகிறது. பொன் அமராவதி அப்படி அமையவேண்டும் என்பதற்கு நியாயமான காரணங்கள் இருந்தால் அதைப்பற்றி அரசு யோசிக்கும்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : புதுக்கோட்டையை ஒரு மாவட்டமாக்குவதற்கு சில தாலுக்காக்களைச் சேர்த்தால்தான் ஒரு மாவட்டமாக அதை ஆக்கமுடியும் என்று சொல்கிறார்களே அது உண்மையா ? ஒரு மாவட்டமாக்குவதற்கு எவ்வளவு ஜனத்தொகை தேவை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கூற முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் இப்போதுதான் ஒரு மாவட்டத்திற்குள்ளே வந்திருக்கிறது. காலப்போக்கில், வரலாற்றுப் போக்கில் சில ஏற்படும். இப்போது இருப்பதுபோல் ஒரு மாவட்டத்திற்குள் அது இருக்கலாம் என்றும் சொல்கிறார்கள். சரித்திர பாரம்பரியத்தை அனுசரித்து அதைச் சுற்றியுள்ள இடங்களைச் சேர்த்து அதை ஒரு புது தனி மாவட்டமாக ஆக்கலாம் என்றும் சொல்கிறார்கள். இப்படி இரண்டுவிதக் கருத்துக்கள் உள்ளன. புதுக்கோட்டையை ஒரு தனி மாவட்டமாக ஆக்கலாம் என்பதில் நியாயங்கள் இல்லாமலும் இல்லை. அதை உடனடியாகச் செய்வதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே அரசின் தீவிர பரிசீலனையில் இது நெடுநாட்களாக இருந்து கொண்டு வருகிறது.

திரு கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தஞ்சை மாவட்டத்தில் நாகபட்டினம், நன்னிலம், திருத்துறைப் பூண்டி தாலூக்காக்கள் மிகப் பெரிய தாலூக்காக்களாக இருக்கின்றன. ஆகவே அதைப் பிரித்து வேதாரணியம் தாலூக்கா, கொடவாசல் தாலூகா, திருவாரூர் தாலூகா என்று பிரிக்க சீக்கிரம் உத்தரவிடப்படுமா ? நிர்வாகத்தில் பல கஷ்டங்கள் இருப்பதினால் அதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்படுமா ?

1969 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கிழக்கு தஞ்சை, மேற்கு தஞ்சை என்றிருக்கிறது. மேற்கு தஞ்சையை ஏன் உறுப்பினர் வெறுக்கிருர்கள் என்று தெரியவில்லை. கிழக்குத் தஞ்சைக்குள்ளேயே எல்லாக் காரியங்களையும் அடக்கிவிடவேண்டும் என்பதில்லை. நிர்வாகம் இப்போது செம்மையாகத்தான் நடைபெற்று வருகிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : இப்போதிருக்கிற தாலூக்காக்கள் எல்லாம் எவ்வளவோ வருடங்களுக்கு முன்ஞல் அப்போதிருந்த ஜனத்தொகை, அப்போதிருந்த வருவாய் இவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிரிக்கப்பட்டவைகளாகும். ஆனுல் இப்போது அப்படி பிரிக்கப்பட்ட வட்டங்களில் ஜனத்தொகை பெருகியிருக்கிறது. வருவாயும் பெருகியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் அடிப்படையாக் கொண்டு வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள வாலாஜா போன்ற பெரிய வட்டங்களை இரண்டாகப் பிரிக்கும் நோக்கம் அரசுக்கு உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நம் அரசாங்க நிர்வாக இயந்திரத்தின் அச்சாணி போன்று, அடித்தளமாக நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிற நிர்வாக இயந்திரம் ரெவின்யூ இலாகா இயந்திரமாகும். வேறு பல இலாக்காக்களும் சமீப காலங்களில் வளர்ந்து முழுமை பெற்றனவே தவிர கட்டுக்கோப்பான அமைப்பைக் கொண்டுள்ள இலாகா ரெவின்யூ இலாகா தான். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ரெவின்யூ இலாகாவில் செய்யப்படுகிற மாற்றங்கள் அல்லது புதுத் திருப்பங்கள் இவை மூல அடித்தளத்திற்கு ஊறு நேராதபடி செய்யப்படவேண்டும்.

பென்னலூர்ப்பேட்டை துணை வட்ட அலுவலகம்.

*454 வினு—**திரு. கா. வேழவேந்தன் :** மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள பென்னலூர்ப்பேட்டை துணை வட்ட அலுவலகத்தை ஊத்துக்கோட்டை அல்லது பெரியபாளையத்திற்கு மாற்றும் திட்டம் ஏதேனும் பரிசிலனையிலுள்ளதா ?

(இ) இது பற்றி செங்கை மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் அனுப்பிய பரிந்துரையின் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) பென்னலூர்ப்பேட்டை துணை வட்டத்தின் தலைமையிடத்தை வேறிடத்திற்கு மாற்றுவதற்குச் செங்கற்பட்டு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் செய்த பரிவுரை அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் இருந்து வருகிறது.

திரு. கே. விஞயகம் : இந்த சப்-தாலூகா விஷயத்தில் தாலூக்கா ஆபீஸில்தான் ட்ரெஷரி இருக்கிறது. ஒரு தாசில்தார் முழுப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிருர். சப்-தாலூக்கா விஷயத்தில் ஒரு இன்டிபெண்டன்ட் டெப்டி தாசில்தாரைப் போடுகிருர்கள். அல்லது ஒரு டெப்டி தாசில்தாரைப் போடுகிருர்கள். அங்கு சப்-ட்ரெஷரி வசதியில்லாமல் போவதால் அந்தப் பகுதி மக்கள் பணம் ட்ரெஷரியில் செலுத்தவேண்டுமென்ருல் தாலூக்கா ஹெட் க்வார்டர்ஸ்க்கு வரவேண்டிய கஷ்டம் இருப்பதால் சப்-தாலூக்கா என்ற காட்டிகரியையே எடுத்துவிட்டு முழு தாலூக்காவாக ஆக்குவதற்கு என்ன கஷ்டமிருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழககன் : அது ஒரு நாளில் வரைபடம் வரைவது போன்ற காரியம் அல்ல. கூடுமான வரையில் சப் தாலூக்காக்களை இன்டிபெண்டன்ட் சப் தாலூக்காக்களாகவும், முழுமையான தாலூக்காகள் ஆக்கவும் பல்வேறு வகையான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

கருவூலம் தாலூகா தலைமை பீடத்தில் இருப்பதும் கூடுமானவரையில் சப் தாலூக்காக்களில் கருவூலங்கள் அமைக்கவும் முயற்சிகள் எடுக்கப் பட்டு வருகின்றன. பலவிடங்களில் அப்படி கருவூலங்கள் அமைக்கப்பட் டிருக்கின்றன.

திரு டி. மார்டின் : இப்படி ரெவின்யூ அடிப்படையில் தாலூக்காக்கள் அமைக்காமல் சிவில் சப்ளைஸ் மூலம் அதிகப்படியான வேலை இருப்பதால் அந்த அடிப்படையில் தாலூக்காக்கள் அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சிவில் சப்ளைஸ் என்பது நிரந்தரமானதல்ல. இன்று ரேஷன் இருக்கிறது. குடும்பக் கார்டுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு நிலைமை ஏற்படுமானால், எங்குமே ரேஷன் தேவையில்லை என்றதொரு நிலை ஏற்படுமானால், எந்தயிடத்திலும் குடும்பக் கார்ட் முறை தேவையில்லை என்ற நிலை வருமானால் ஒரு விநாடிகூட தாமதம் ஏற்படாமல் இந்த சிவில் சப்ளைஸ் இலாகா கலைத்து விடப்படும் ஆகவே, நிரந்தரமற்ற ஒன்றை பின்பற்றி நிரந்தரமாக இருக்கிற ஒரு காரியத்தில் ஈடுபடுவது அவ்வளவு சரியானதல்ல.

Collections during Kalakshepams.

***455 *Q.*—Thiru N. S. V. CHITHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is a proposal to bring the collections made during Kalakshepams under the purview of the Entertainment Tax Act, 1939 ?**

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : காலட்சேபங்களுக்கு கேளிக்கை வரி விதிக்கும் உத்தேசம் ஒன்றுமில்லை.

திரு என். எஸ். வி. சித்தன் : கோவில்களைத் தவிர பிறயிடங்களில் நடத்தப்படுகிற காலட்சேபங்களுக்கு பெரிய தொகை வசூலிக்கப்படுகிறது. எனவே 1939-ம் ஆண்டு பொழுதுபோக்கு வரிச் சட்டத்தின்கீழ் காலட்சேபங் களில் வரும் வசூலுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டால் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கணிச மான தொகை வருவாயாகக் கிடைக்கும் அல்லவா ? அப்படி இதுவரை யில்லாமலிருந்தாலும் இனியாவது அதுபற்றி பரிசீலிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் அதிகம் கிடைக்கும் காரியத்தில் உறுப்பினர் அவர்களுக்குள்ள அக்கறையை நான் பாராட்டுகிறேன். அதற்கு நன்றியும் செலுத்துகிறேன். ஆனால் பொதுவாக இப்போது என்டெர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ் சினிமாக்கொட்டகை யில் நடக்கிற சினிமாக் காட்சிகளுக்கும், அதுமாதிரி குதிரைப் பந்தயத் திற்கும் மட்டும்தான் இருக்கிறது. நாடகங்கள், டிராமாக்கள், நடனங்கள், இசைக் கச்சேரிகள், சர்க்கஸ் கம்பெனிகள், போட்டி விளையாட்டுகள் (ஸ்போர் ட்ஸ்) இப்படியெல்லாம் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கெல்லாம் கூட நாம் என்டெர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ் வசூல் செய்வதில்லை. உறுப்பினர் அவர் களின் கேள்வியின் முதல் பகுதியைப் பாராட்டுகிறேன். நல்ல யோசனை களை அவர்கள் சொல்லலாம். இப்படிப்பட்ட விதிவிலக்குகள் இருப்பதால் காலட்சேபங்களுக்கு கேளிக்கை வரி விதிக்கிற உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை.

திரு. மா. பொ. சிவஞானம் : நான் அறிந்தவரையில், காலட்சேபங் களுக்கு எங்குமே டிக்கட்ஸ் வைத்து கட்டாயமாக வசூலிக்கப்படுவதில்லை. தட்டு வசூல் மூலம் பணம் திரட்டி கோவில் திருப்பணிகள் செய்யப்படு கின்றன. ஆகவே, இந்தக் கேளிக்கை வரிச் சட்டம் அங்கே போவதற்கு வழியில்லை என்பதை அரசு ஒப்புக்கொள்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : புரோகிதர்கள் மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்க வேண்டிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. பக்தியைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும், ஆண்டவனிடம் அன்பைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கும் கட்டணம் வசூலிக்கிற ஒரு நிலைமையை அரசாங்கம் இன்று ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : இப்போது நடைபெறுகிற காலட்சேபங்கள் வாரக்கணக்கில் ஒரு பொருட்காட்சி நடப்பது போல் 20 நாட்கள், 30 நாட்கள் என்று தொடர்ந்து ஒரு இடத்தில் நடத்தி வருகிறார்கள். அதற்காக ஏராளமாக வசூல் செய்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் அந்த காலட்சேபங்கள் மக்களை மகிழ்விக்கிற வகையில், அதாவது கிண்டல் பண்ணுவதும், இன்னும் சொல்லப்போனால் அரசியல் நிலையில் கிண்டல் செய்து மூன்று, நான்கு மணி நேரம் என்டெர்டெயின்மென்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகையினால் அவர்களுக்கு இந்த வரி போடுவது நியாயந்தான் என்பதை அரசு ஆலோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்து. பொழுதுபோக்கான பரத நாட்டியம், நாடகம், வேறு வகையான விளையாட்டுக்கள் மைதானங்களில் நடக்கும் விளையாட்டுக்கள், சர்க்கஸ் கம்பெனிகள் இவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொன்னேன். ஆகவே, அரசாங்கம் இப்போது இதற்கு வரி விதிக்க உத்தேசிப்பதாக இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, தற்போது தமிழ்நாட்டில் காலட்சேபம் செய்யக்கூடியவர்கள், அவர்களுடைய சொந்த காலட்சேபத்தை நடத்த வருவாய் கிடைக்காமல் இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? அத்தகையவர்களுக்கு உதவி செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னமாதிரி பெரிய காலட்சேபத்திலே லட்சாதிபதியானவர்களும், ரொம்ப பிரகாசமாக ஜெகஜோதியாக இருப்பவர்களும் இந்த அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும்.

Thiru K. S. Kothandaramaih : These kalakshepams are not merely of entertainments ; they also improve the cultural and devotional aspects of our country. Though the Government are not giving any help to those who do kalakshepams yet private persons are giving help. The Government of Mysore, I hear, has set apart a sum for each district for improving the cultural aspects and arrange programmes at the Government level. Similarly will this Government set apart some amounts for each district ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மைசூர் மாநிலத்தில் இருக்கிற விவகாரங்கள் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் இவைகள் கலாச்சாரத்தை வளர்ப்பதற்காக மட்டும் நடைபெறுகிறது என்ற கருத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. மத சம்பந்தமாக, பக்தி சம்பந்தமான, சிலபேர் மட்டும் ஆதரிக்கிற கருத்துக்களும் இதில் பரப்பப்பட்டு வருகின்றன. மதச் சார்பற்ற அரசாக இருப்பதால், குறிப்பிட்ட எந்தத்மதத்திற்கும் ஒரு பாரபட்சமாக, பரிவாக நடந்து கொண்டது என்ற கெட்ட பெயரை, மதச்சார்பற்ற அரசாங்கமாக இருப்பதால் வாங்கிக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

எலி ஒழிப்புத் திட்டம்

* 456 வினா.—திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன்
திரு. கரு. சீமைச்சாமி
திரு. வை. சுவாமிநாதன்
திரு. க. கோமதி சங்கர தீட்சிதர் } மாண்புமிகு

உணவு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) எலி ஒழிப்புத் திட்டம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதா ?

(இ) இத்திட்டம் எப்போது, யாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது ?

(உ) இத்திட்டம் எவ்வாறு செயல்படுத்தப்படுகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) இம் மாநிலத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு சில பகுதிகளில் எலி ஒழிப்பு மருந்தை இலவசமாக அளிப்பதன் மூலம், வேளாண்மைத் துறை எலி ஒழிப்புத் திட்டம் ஒன்றை இந்த ஆண்டில் (1968–69) மேற் கொண்டது.

(உ) உழவர்களுக்கு இலவசமாக எலி ஒழிப்பு மருந்து வழங்குவதன் மூலம் இத் திட்டம் இம் மாநிலத்தில் 5 லட்சம் ஏக்கரில் ரூ 2·50 லட்சம் செலவில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டத்தை மாநிலம் முழுவதும் விரிவுபடுத்த புதிய நடவடிக்கை ஏதாவது அரசு எடுத்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இந்தத் திட்டத்தை மாநிலம் முழுவதும் தான் நிறைவேற்றி வருகிறது. குறிப்பாக ஐந்து டிவிஷன்களாகப் பிரித்து, தமிழகத்தை 5 டிவிஷன்களாகப் பிரித்து, ஒரு டெபுடி டைரக்டர் தலைமையிலே, மெட்ராஸ் டிவிஷனில் 30,000 ரூபாய் செலவில் 60,000 ஏக்கர் நிலத்தில் எலி ஒழிப்பை மேற்கொள்ளுகிறோம். அதைப் போலவே தஞ்சாவூர் டிவிஷனில் 1,50,000 ரூபாய் செலவில் 3 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களிலுள்ள எலிகளை ஒழிக்க ஏற்பாடு. கோயம்புத்தூர் டிவிஷனில் 30,000 ரூபாய் செலவில் 60,000 ஏக்கர் நிலங்களில் எலி ஒழிப்பை மேற்கொள்ளுகிறோம். திருநெல்வேலி டிவிஷனில் 20,000 ரூபாய் செலவில் 40,000 ஏக்கர் நிலங்களில் எலி ஒழிப்பை மேற்கொள்ளுகிறோம். மதுரை டிவிஷனில் 20,000 ரூபாய் செலவில் 40,000 ஏக்கர் நிலங்களில் எலி ஒழிப்பை மேற்கொள்ளுகிறோம். ஆகவே, 2,50,000 ரூபாய் செலவில் 5 லட்சம் ஏக்கர்களிலுள்ள எலிகளை ஒழிக்க முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, இந்த எலிகள் உணவு தானியம் வைத்திருக்கக்கூடிய இடம், தஞ்சை மாவட்டம் இப்படிப்பட்ட இடங்களில் அதிகமாக இருந்துகொண்டு, உணவுப் பொருள்களைச் சேதமாக்கி வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட இடங்களில் உள்ள எலிகளைப் பிடிப்பதற்கு பூனைகளைப் அனுப்பும் உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பூனைகள் எதிர்பார்க்கின்ற அளவிற்குக் கிடைக்குமானால் அனுப்பலாம். அவைகளை எங்கிருந்து இறக்குமதி செய்வது என்பது தான் பிரச்னை.

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தலைவரவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதிகப்படியாக நெல் உற்பத்தியாகக் கூடிய அந்த மாவட்டத்தில், எலிகளால் அதிகமான தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றனவே. ஆகவே, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தின் மூலமாக இந்த எலி மருந்து வைத்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அந்தப் பஞ்சாயத்து மூலமாக எலி

மருந்தை இனமாக சப்ளை செய்ய முன் வருமா? அமைச்சரவர்கள் இனமாகக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், அப்படிக் கிடைப்பதில்லை. பாதி விலைக்குத் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, எலி மருந்துகளை இனமாக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தின் மூலமாகவும் கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இந்தத் திட்டத்தின்மூலம் இலவசமாகக் கொடுக்கும்படித்தான் கட்டளை. கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபடி பாதி விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து மூலமாகத்தான், முன்னோடித் திட்டமாக இந்தத் திட்டத்தைக் கையாளுகிறோம். பலன் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை வரும்பொழுது இன்னும் விஸ்தரிக்கக்கூடிய அளவில் கையாளலாம்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்: தலைவரவர்களே, இந்த எலிகளை ஒழிக்க இயற்கை எதிரிகளைப் பற்றி ஆலோசனையை நண்பரவர்கள் சொன்னார்கள். அதை வளர்க்க முடியவில்லை என்றால், எலிகளுக்கு இயற்கையாக உள்ள எதிரி பாம்பு. அந்தப் பாம்புகளை பிடித்துக் கொண்டு போகாமல் இருக்கக்கூடிய திட்டம் இருந்தால் நன்றாகயிருக்கும். எனவே, பாம்புகளைப் பிடியாமல் தடுக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: பாம்புகள் சாப்பிட தவளைகள் இருக்கின்றன. எலித் தொல்லைகள் இருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்கள் நேரில் போய்ப் பார்க்கவேண்டும். எலிகளினால் விவசாயிகள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் எவ்வளவு தொல்லைப்படுகிறார்கள் என்பது அவர்கள் நேரில் போய்ப் பார்த்தால் தெரியும். அவ்வளவு அதிகமாக எலிகள் இருக்கின்றன. கதிர் வரும்பொழுது, கதிரைக் கத்தரிப்பதால் பெரும் நஷ்டம். உற்பத்தியைப் பாதிக்கக்கூடிய நிலை கூட ஏற்பட்டு வருகிறது. எலியைப் பிடித்து, தோலைக்கூட வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பலாமா என்று யோசனை இருக்கிறது. அது நல்ல லாபகரமாக நடக்குமா என்பதைப் பற்றித்தான் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இந்தத் திட்டத்திற்கு மத்திய சர்க்காரிடத்திலே வாதாடி, உற்பத்தியைப் பெரிய அளவில் பாதிக்கும் என்று சொன்ன நிலையில் மத்திய சர்க்காரின் முழுச் செலவிலேயே நிறைவேற்றப்படுகிறது.

திரு. பெ. மலைச்சாமி: தலைவரவர்களே, இந்தியாவில் 250 கோடி எலிகள் இருப்பதாகக் கணக்கெடுக்கிறார்கள். அந்த 250 கோடி எலிகளில் தமிழகத்தில் எத்தனை கோடி எலிகள் இருப்பதாக அரசு கருதுகிறது? இந்த எலிகளை ஒழிப்பதற்கு எலி ஒழிப்பு வாரங்கள் கொண்டாட உத்தேசம் உண்டா? பூனைப் பண்ணையும் அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: உறுப்பினரவர்கள் எந்த (statisitcal officer) இடமிருந்து இந்தப் புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்தார் என்று தெரியவில்லை. எலி ஒழிப்பு வாரம் கொண்டாட முடியாது. ஆனால் சில மாதங்களில் இந்த எலி ஒழிப்பு மாதங்களை கூட கொண்டாட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. பிப்ரவரி, மார்ச் திங்கள்களில், அறுவடை முடிந்தவுடன், வயலில் வரப்புகளையும், வாய்க்கால்களையும் வெட்டி எடுக்கிறார்கள். அப்பொழுது நிறைய குஞ்சுகள் பொறித்து, அறுவடைக்கு முன்னால் தானியங்களைச் சாப்பிட்டு, குஞ்சு பொறித்திருந்தால், குடும்பத்தோடு அழிக்கும் நிலையை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதுமாத்திரமல்ல, ஜூலை மாதத்தில் தண்ணீர் வற்றியவுடன், வெள்ளிச்சம் போட்டு, வெளிச்சத்தில் வருகிற எலிகளை ஒழிக்கவேண்டியிருக்கிறது. பொறிகளை வைத்துப் பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல். எலிப்பரஷானம் வைத்துப் பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது இப்படிப் பல திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டியிருப்பதால், வாரங்கள் கொண்டாடி ஒழிக்க முடியாது.

திரு. கரு. சிமைச்சாமி : சார், மத்திய அமைச்சர், எலிக்கறி சாப்பிட்டால் நல்ல உணவு என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வேறுவிதமாகக் கேள்வி போடலாம்.

திரு. கரு. சிமைச்சாமி : பாம்புகளைப் பிடித்தால் ஒரு பாம்புக்கு 5 ரூபாய் என்று கொடுக்கிறோம். அதே போல, எலிகளைப் பிடித்தால், பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக ஒரு எலிக்கு 4 அணா, 8 அணா என்று கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் எலிகளை ஒழிப்பதற்கு அது நல்ல திட்டமாக இருக்குமா, இல்லையா ? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஒரு எலியைப் பிடித்தால் 4 அணா என்று கொடுத்தால் அதற்கு உண்டாகும் செலவைப் பார்க்க வேண்டும். இது இலாபகரமாக இருந்தால், அந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள மக்களே முன் வருவார்கள். அரசாங்கம் ஒத்துழைக்கக் கூடிய நிலையைப் பார்க்கும்பொழுது, எலி ஒழிப்புப் பாஷாணம் கொடுப்பதன் மூலமாக, பரவலாக ஒழிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையிருப்பதால், இப்போது, தோலை அனுப்பினால் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலையிருக்கும் என்று தெரிகிறது. தோல் மிருதுவாக இருப்பதால், அடிக்கக்கூடிய நிலையில் தோல் கெட்டு விடுமோ என்ற அச்சம்கூட இருக்கிறது.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள முந்திரிக் காடுகள்.

*457 வினா—**திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் :** மாண்புமிகு உணவு, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

தென்னாக்காடு மாவட்டத்தில் 1964–65, 1965–66 ஆகிய ஆண்டுகளின் போது முந்திரிக் காடுகளைக் குத்தகை எடுத்தவர்களிடமிருந்து வசூலாகவேண்டிய பாக்கித் தொகை எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி :

1964–65—நாலாயிரத்து தொள்ளாயிரத்து நாற்பது ரூபாய் அறுபத்தி ஐந்து காசு.

1965–66—ஆயிரத்து எண்ணூறு ரூபாய்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த பாக்கித் தொகை விருத்தாசலம் வட்டத்தில் யாரிடம் உள்ளது ? எவ்வளவு நாட்களாக உள்ளது ? விருத்தாசலம் வட்டத்திலே உள்ள இருப்பூர் கிராமத்தில் நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சருடைய உறவினர் இன்னும் பணம் கொடுக்காமல் இருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்களே அது உண்மையா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முன்னாள் அமைச்சருடைய உறவினர் என்று சொல்லவேண்டாம். யார், யார் என்று கேட்டீர்களே அதோடு விட்டுவிடுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ரூ. 3,000 வர வேண்டியிருக்கிறது. ஜி. பரமசிவம் என்பவர், மேற்கிருப்பு விருத்தாசலம் வட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் ரூ. 3,000 கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. எலத்தொகை ரூ. 13,415. அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய தொகை ரூ. 3,000.

திரு. இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த முந்திரித் தோட்டங்கள் காட்டிலாகாவினால் பராமரிக்கப்படுகின்றனவா ? தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் எவ்வளவு ஏக்கர் பயிரிடப்படுகிறது ? இந்த தோட்டங்களில் பயிரிட்டதனால் கிடைத்த மொத்த வருவாய் என்ன ? மற்ற மாவட்டங்களில் இது போன்று முந்திரித் தோட்டங்களில் பயிரிட்டதனால் கிடைத்த வருவாய் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1969 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சில தோட்டங்கள் தனியார் துறையிலே இருக்கின்றன. காட்டிலாகா வசமுள்ள நிலங்களில் முந்திரி சாகுபடி செய்ய அதை ஏலத்திற்கு விடுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் எவ்வளவு ஏக்கர் பயிரிட்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். இப்பொழுது குத்தகைவிட்ட நிலங்கள் அந்தப் பகுதியிலே 1964–65-லே 13,726 ஏக்கர் தான். அதே ஏக்கர் தான் மீண்டும் விடப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் காட்டிலாகா வசமுள்ள நிலங்கள்.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பாக்கி வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த பாக்கி எப்பொழுது முதல் வரவேண்டியிருக்கிறது ? அந்தப் பாக்கியின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அந்தப் பாக்கி 1964–65-ல் ஏற்பட்டது. அதை வசூலிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்ற தகவல் இல்லை. இந்த விவரம் கிடைத்ததனாலே நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதிலே காலதாமதம் ஏற்பட்டிருந்தாலும் அந்தத் தொகையை வசூல் செய்வதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, சர்க்காருக்குச் சொந்தமான முந்திரிக் காடுகளை இனித் தனியாருக்கு ஏலம் விடாமல் சர்க்காரே முந்திரி ஏற்றுமதிக்காகவும், முந்திரி எண்ணெய் தயாரிப்பதற்காகவும் அவற்றை பயன்படுத்தி, அன்னியச் செலாவணி சம்பாதிப்பது பற்றிப் பரிசீலிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தென்னார்க்காடு ஜில்லாவிலே காட்டுவளத் துறையிலே ஒரு முந்திரித் தோட்டத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏற்றுமதி செய்கின்ற அளவுக்கு அது பெரிய அளவில் இல்லை. தனியார்களே நிறைய வைத்திருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களுடைய நிலங்களுக்கு அருகிலே இவைகள் இருக்கின்ற காரணத்தினால் தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஏலம் கொடுப்பதின் மூலம் அவர்களுக்கும் ஆதாயம் கிடைக்கின்றது. அரசாங்கத்திற்கும் ஆதாயம் கிடைக்கிறது. அரசாங்கம் நேரடியாக வைத்துக்கொண்டிருப்பதாலே திருட்டுப் போகக்கூடிய நிலை ஏற்படுவதைத் தடுக்கவும், பக்கத்திலே பட்டா நிலங்களைக் கடந்து செல்லும்போது இடையூறுகள் ஏற்படுவதைத் தடுக்கவும் தான் அருகிலுள்ளவர்களுக்கு ஏலத்திற்கு விடுகிறோம். அவர்களும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு ஏலம் கேட்கிறார்கள். அதனாலே அவர்களுக்கு நன்மை இருந்தாலும் அரசாங்கத்திற்கும் வருமானம் வருகிறது.

தமிழ்நாட்டில் உணவு உற்பத்தி.

*458 வினா—**திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்** : மாண்புமிகு உணவு, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த அளவில் தமிழ்நாடு உபரி மாநிலமாகக் கருதப்படுகிறதா ?

(இ) ஆம் எனில், எந்தெந்த உணவு தானியங்கள் எவ்வளவு உபரியாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) இம்மாநிலம் அரிசி உற்பத்தியில் ஏறத்தாழ தன்னிறைவுஉடையதென்றும் சிறு தானிய வகைகளில் பற்றாக்குறை உடையதென்றும், பருப்பு வகைகளில் அதிக அளவில் பற்றாக்குறை உடையதென்றும் கருதப்படுகிறது.

(இ) சிறு தானியங்கள் 2·55 லட்சம் டன்கள் வரை பற்றாக்குறை பருப்பு வகைகள் 3·75 லட்சம் டன்கள் வரை பற்றாக்குறை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சார், இதிலே சில மாவட்டங்கள் பற்றாக் குறை மாவட்டங்களாக இருக்கிற காரணத்தாலும் சில மாவட்டங்கள் உபரி மாவட்டங்களாக இருக்கிற காரணத்தாலும் உபரி மாவட்டத்தை யும் பற்றாக்குறை மாவட்டத்தையும் இணைத்து "சோன்" ஆகப் பிரித்து இப்பொழுது மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் இருக்கக்கூடிய தடையை நிறுத்தி, "சோன்களை" எல்லாம் ஃப்ரீ சோன்களாக வைத்து ஒரு சோனுக்கும் இன்னொரு சோனுக்கும் வேண்டுமானால் இப்பொழுது ஆரம்பத்தில் தடை வைத்துக்கொண்டு, அதை சரியாக, சமமாக நடத்தமுடியும் என்று அரசாங்கம் கருதினால் கடைசியாக, இறுதியாக, இந்த சோன்களிலே இருக்கக்கூடிய தடையை நிறுத்தி விட முடியுமா? இதை பிரிலிமினரி எக்ஸ்பரிமெண்டாக அரசாங்கம் சோன்களாக வைத்து நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அவர்களுடைய கட்சிக் கருத்தை வற்புறுத்துகிற அளவிலே ஒரு யோசனையாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிற திட்டம் நல்ல திட்டம் என்று இந்த அரசு கருதுகிறது.

திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாகாணத்தில், 1965–66-ல் 1966–67-ல், 1967–68-ல், இந்த மூன்று ஆண்டுகளிலே உணவு உற்பத்தி எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரத்தை சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அதுபற்றி முழுத்தகவல் இல்லை. தனிக்கேள்வி போட்டால் அதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங் களைச் சேகரித்துத் தர முடியும்.

ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் எந்த எந்த மாவட்டங்கள் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி யில் உபரி மாவட்டங்களாகவும் எந்த எந்த மாவட்டம் பற்றாக்குறை மாவட்டங்களாகவும் இருக்கின்றன என்கின்ற விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தஞ்சை, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு ஆகிய மாவட்டங்கள் உபரி மாவட்டங்கள் மற்ற திருநெல்வேலி, திருச்சி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்கள் தன்னிலைக்குக் கொஞ்சம் பற்றாக்குறை உள்ள மாவட்டங்களாகத்தான் கருதப்படுகின்றன. அறவே பாதிக்கப்படுகின்ற மாவட்டங்களாக இராம நாதபுரம் மாவட்டம், தருமபுரி மாவட்டம் உள்ளன.

திரு. கே. விநாயகம் : சார், பொதுவாகவே, நமது மாநிலத்தில் நிலைமைகளெல்லாம் சீரோடிருந்தால் எவ்வளவு உணவுப் பொருள் உற்பத்தி ஆகும். இப்பொழுது இந்த ஆண்டு நிலைமை சீராக இல்லாததனாலே, பருவ மழை இல்லாததனாலே எவ்வளவு குறைந் திருக்கிறது? அதை ஈடு செய்வதற்கு என்ன ஏற்பாடுகள் செய்திருக் கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நிகர உற்பத்தி 39 இலட்சத்து 90 ஆயிரம் டன் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த ஆண்டிலே துண்டு விழக் கூடியது பற்றிய விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் தரப்படும். எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பெருக திட்டம் இட்டிருக்கிறோம் என்று கேட்டால், ஒரு போகத்தை இரு போகமாக ஆக்குகின்றோம், விளைச்சலைத் தரக்கூடிய ஆடுதுறை 27, ஐ. ஆர். 8 போன்ற விதைகளை சாகுபடி செய்வதன் மூலமாக உற் பத்தியைப் பெருக்குகின்றோம். தண்ணீர் தட்டுப்பாடு வருகின்ற நேரங்களிலே மின் இணைப்பை துரிதப்படுத்தி, ஒவ்வொரு ஆண்டும், 50,000 பம்ப் செட்களுக்கு கனெக்ஷன் கொடுக்கிறோம். இவை களின் மூலம் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சி களிலே ஈடுபடுகிறோம். விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி, மற்ற

சௌகரியங்கள் செய்வதன் மூலம் விவசாயிகள் உற்பத்தியிலே அதிக அக்கறை காட்டுகிற அளவிலே நமக்குத் தேவையான அளவு உற்பத்தி செய்ய வழி இருக்கிறது.

சாலைகள் அமைப்பு.

*459 வினு—**திரு. பெ. மலைச்சாமி :** மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மேலூர் வட்டம் மேலூர்-சேக்கிப்பட்டிச் சாலையில் உள்ள மேலவளவு என்ற ஊரில் அண்மையில் சுமார் 3 பர்லாங் தூரம் வரை தனியார் வசம் உள்ள நிலத்தை வாங்கி சாலை அமைக்கும் செய்ற்குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது வேலை மேற்கொள்ளப்படும். ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா :

(அ) மேலவளவுக்கருகில் மேலூரிலிருந்து சிக்கிப்பட்டிச் சாலைக்குக் கிளைச்சாலை ஒன்று அமைக்கும் செயற்குறிப்பு எதுமில்லை.

(இ) இவ்வினு எழவில்லை.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, 20 ஆண்டுகாலமாக இரு பக்கத்திலேயும் பெருவழித்துறை சாலை இருக்கிறது. இடையிலே சாலையே அமைக்காமல் ஊருக்குள்ளே போக்குவரத்துகள் நடந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி பெருவழித்துறை அதிகாரிகள் அரசாங்கம் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கின்றது என்று கூறுகிறார்கள். விரைவாக அரசு நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு குறிப்பு அனுப்புமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இச்சாலை அமைக்க யோசனை பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அரசாங்கம் இரண்டாந்தரத் திட்ட வேலைகளின் கீழ் நிதி நிலையை அனுசரித்து இதை சேர்த்துக்கொள்ளும்.

*460 வினு—**திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :** மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) குளித்தலை வட்டம், மேலக்கட்டளை பொது மக்களிடமிருந்து சாலை வசதி செய்து தர வேண்டும் என கோரிக்கை ஏதேனும் வந்ததா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இந்த வினுவையே கோரிக்கையாக ஏற்று எனது தொகுதியில் உள்ள மேலக்கட்டளை கிராமத்திற்கு சாலை வசதி செய்து தர அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இந்த அரசு எப்பொழுதும் கோரிக்கைகளை பரிசீலிக்கும்.

கரூர்—திண்டுக்கல் இருப்புப் பாதை

*461 வினு.—**திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :** மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கரூரிலிருந்து திண்டுக்கல்லுக்கு இரயில் பாதை அமைக்கும் திட்டம் எந்த நிலைமையில் இருந்து வருகிறது ?

(இ) எந்தெந்த ஊர் வழியாக அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) and (இ) : கரூரிலிருந்து திண்டுகல்லுக்கு திட்டமிடப்பட்டுள்ள அகல இரயில் பாதைக்கான அளவை வேலை முடிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், அதன் திட்ட அறிக்கைகளும் மதிப்பீடும் இறுதியாக்கப்படுவதாக தென் மண்டல ரயில்வே பொது மேலாளர் தெரிவித்திருக்கிறார். திட்டமிடப்பட்டுள்ள பாதை தாந்தோணி, வெள்ளியணை, பாளையம், குஜிலியம்பாறை, கோவிலூர், எரியோடு, குளத்தூர் வழியாக செல்லுகிறது என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ரயில் பாதையை விரைந்து முடிப்பதற்கு தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்கு பரிந்துரை செய்யுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ் ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஏற்கனவே பரிந்துரைத்திருக்கிறோம். மேலும் பரிந்துரைக்கப்படும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : இந்த ரயில் பாதையின் மொத்த நீளம் என்ன ? இதற்கு ஆகும் செலவு எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இது மத்திய அரசிடம் கேட்கவேண்டிய கேள்வி.

Supply of tar by Madras Refinaries.

***462 Q.—THIRU N. S. V. CHITHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Highways Department has entered into contracts with Madras Refinaries for the supply of tar by the end of the year ?**

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இல்லை.

திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, மார்ச்சு மாதம் 31-ம்தேதி பஞ்சாயத்துக்களில் ஹாஃப் கிராண்டு வேலைகள் முடிவடைய வேண்டியிருப்பதால், தார் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருப்பதால், தார் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய சர்க்கார் முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தார் கிடைக்க ஏற்கனவே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக ஏதாவது குறைபாடு இருக்குமானால், கனம் உறுப்பினர் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. இரா. சௌந்தரராஜ மூப்பனார் : ஏற்கனவே நெய்வேலி தார் விலை அதிகமா என்று கேட்டதற்கு, அதன் விலை விவரம் தெரியாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள் தற்பொழுது நமக்கு வேண்டிய தார் எங்கு வாங்கப்படுகிறது என்பதை அறிந்துகொள்ளலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நமக்கு வேண்டிய தாரை இண்டியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து வாங்குகிறோம்.

தேனீ வளர்ப்புப் பண்ணை ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம்.

* 463 வினா—: **திரு. ந. தருமலிங்கம் :** மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தேனீ வளர்ப்புத் துறையிலிருந்து வேலையிழந்த ஊழியர்கள் எத்தனை பேர் ?

(இ) இவர்களுக்கு நமது அரசு வேலையிழப்பிற்குப் பிறகு ஏதாவது உதவி செய்துள்ளதா ?

(உ) ஆம் எனில், அதுபற்றிய விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) 130 பேர்கள்

(இ) ஆம்.

(உ) வேலையிழந்த தேனீ வளர்ப்புத் துறை பணியாளர்களில் 19 பேர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அரசினர் தொழில் உதவிச் சட்டத்தின் கீழ் தேனீ வளர்ப்புத் திட்டத்துக்கு ரூ. 2,000 வரை கடன் உதவி அளிக்கப்படுகிறது. வேலை யிழந்த தேனீ களப்பணியாளர் இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்திக் கொண்டு தனியாக தேன் விற்பனையாளர்களாக மாறலாம் என்றும், இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்திக்கொள்வோரின் கடன் விண்ணப்பங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து பரிசீலிக்கவேண்டும் என்றும், தொழில் வணிகத் துறை இயக்குனருக்கு உத்திரவுகள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

திரு பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : இந்தத் தேனீ வளர்ச்சி தமிழகத் தில் ரொம்ப முக்கியமான தொழிலாக இருப்பதினால், மேலும் தேன் சாதாரண மருந்து வகையாகவும், உணவு வகையாகவும் ரொம்பவும் அதிகமாகத் தேவைப்படுவதினாலும், இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரித்து நல்ல முறையில் ஏற்பாடு செய்வதற்கு அரசு முன்வருமா என்பதை அறியலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தேன் சிறந்த, நல்ல சத்துள்ள உணவு என்பதாலும், அது அதிகமான அளவிலே தயாரிக்கப்பட்டால் வெளி நாடுகளுக்குக் கூட அனுப்பமுடியும் என்பதினாலும், இந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்த நாம் மிகவும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டோம். என்றாலும், நட்டம் ஏற்படுகிற இடங்களில் அந்தத் தொழில் நிலையங் களை நடத்த முடியவில்லை. பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் நடத்த முடியாது. கதர் கைத்தொழில் வாரியம் நடத்த முடியாது. தனிப்பட்டவர்கள் தூண்டுதல் மூலம்தான் அதை நடத்த வேண்டும் என்பதினால் ரூ. 2,000 கடன் கொடுத்து அந்தத் தொழில் செய்ய முன்வருபவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கப்படுகிறது. அப்படி அந்தத் தொழில் செய்ய முன் வந்தால், தேவையான கடன் வசதி அவர்களுக்கு வழங்கப்படும்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : தேன் சூட்டைத் தணிக்கும் என்று சொல்லப்படுவதால், அடிக்கடி வெளி நடப்புத் செய்யும் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு தேன் இனமாக சப்ளை செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : கனம் உறுப்பினர் அவர்களே அவர்களுக்கு எந்தத் தேன் கொடுத்தால் சூடு தணியும் என்று கருது கிறார்களோ, அதை அவர்களே வழங்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்தத் துறையிலுள்ள பீல்டுமென் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு வெளியே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர் களுக்கு வேறு இலாகாக்களில் மாற்று வேலை கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : முதலாவதாக ஏராளமான பேர்களை வேலையிலிருந்து அனுப்பியதற்கு இப்பொழுது புதிய அரசு பொறுப்பல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்றாலும், அந்தப் பணி யாளர்களில் 19 பேர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு இடங்களில் அவர்களுக்கு தகுதி இருக்குமானால், வேலை வாய்ப்பு இருக்குமானால், மாற்று வேலை கொடுப்பதற்கும் வழி செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மாற்று வேலை கொடுப்பதற்கும், அரசினர் போக்குவரத்துத் துறையில் நடத்துனர் (கண்டக்டர்) வேலை கொடுப்பதற்கும் கிராம வளர்ச்சித் துறையிலிருந்து வந்திருக்கிற வேண்டு கோளை அரசு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. வாய்ப்பு கிடைக்கின்ற இடங்களில் அவர்களுக்கு இடம் தருவதுபற்றி அனுதாபத்துடன் அரசு கவனிக்கும்.

நகர் பஞ்சாயத்துக்கள்.

*464 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள குத்தாலம், சீர்காழி, பொறையாறு, தரங்கம்பாடி ஆகிய நகர பஞ்சாயத்துக்களை நகராட்சி மன்றமாக மாற்றியமைக்கும் உத்தேசம் ஏதும் அரசுக்கு உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இல்லை.

திரு என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் நகராட்சி பட்டணங்களாக ஆக்கக்கூடிய அளவுக்கு மக்கள் தொகை, வருவாய் இவைகள் உள்ள மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றனவா ? எந்தெந்த மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களை தஞ்சை மாவட்டத்தில் நகராட்சி பட்டணங்களாக ஆக்க அரசு எண்ணியுள்ளது என்பதை அறியலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : 20,000-க்குக் குறையாத மக்கள் தொகையும், ஒரு லட்ச ரூபாய்க்குக் குறையாத வருவாயும் உள்ள பேரூராட்சி மன்றங்கள் நகராட்சி மன்றங்களாக மாற்றப்படும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் அப்படிப்பட்ட ஊர்கள் எவை இருக்கின்றன என்பதை கனம் உறுப்பினர் அவர்களே பரிசீலித்துத் தெரிந்துக் கொள்ளலாம்.

பஞ்சாயத்துக்களுக்குத் தேவைப்படும் புத்தகங்கள், நமூனாக்கள்.

*465 வினா.— திரு என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு தேவைப்படும் புத்தகங்கள், நமூனாக்கள் போன்றவைகளை அரசாங்க அச்சகங்களில் அச்சிடாமல் ஹோ அண்ட் கோ போன்ற தனியார் அச்சகங்களில் அச்சிடுவது உண்மையா ?

(இ) ஆமெனில் அதற்குரிய காரணம் யாது ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி :

(அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, மாயூரம் போன்ற நகராட்சிகளில் சாதாரணமாக உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற நிகழ்ச்சி நிரல்கூட 20, 30 பிரதிகள் தேவைப்படுகிற நேரத்தில்கூட, அச்சகத்தில் அதை அச்சடிக்கிறார்களே, அதை மாற்றி சைகிளோஸ்டைல் செய்தால் போதும். அது ஓரளவுக்கு செலவைக் குறைக்கும் என்று அரசு உத்தரவிட முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அதைப்பற்றி விவரம் இல்லை என்றாலும் கூட, நகராட்சியைப் பொறுத்த வரையிலே சென்னை எழுது பொருள் அச்சகத்திலே அச்சிட்டுத் தரவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதற்காக தனியாக அவர்கள் அச்சிடமாட்டார்கள். பொதுவாக நகராட்சி மன்றங்களுக்குத் தேவையான நமூனாக்களை மொத்தமாக அச்சிட்டு அவர்களுக்குப் பிரித்துக்கொடுப்பது வழக்கம். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதுபோல் தனிப்பட்ட முறையில் அச்சடித்திருந்தால், அவைகளையெல்லாம் சிக்கனப்படுத்தவேண்டும் என்று நாம் அறிவுரை வழங்குவதில் தவறு ஒன்றுமில்லை.

திரு ஆர். கருப்பையா : திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தேவைப்படுகிற பாடப் புத்தகங்களை ஜூன் மாதத்திலேயே கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். அப்படியில்லாமல் இப்பொழுது ஜூலை, ஆகஸ்டு மாதத்தில்தான் கிடைக்கிறது.......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூலக் கேள்வியை ஒட்டித்தான் உறுப்பினர்களுடைய துணைக் கேள்வி அமையவேண்டும்.

கீழ்பருத்திக்குடி பஞ்சாயத்துப் பிரிவு.

*466 வினா.—**திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் :** மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) சிதம்பரம் தாலுகா, குமராட்சி யூனியனைச் சேர்ந்த கீழ்ப் பருத்திக்குடிப் பஞ்சாயத்திலிருந்து மேலப் பருத்திக்குடிப் பஞ்சாயத்து பிரிந்து இரண்டு வருடமாகியும் இப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்கள் பிரிக்கப்படாமல் இருப்பதின் காரணம் என்ன ?

(இ) இதுகுறித்து அரசாங்கம் எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி :

(அ) & (இ) : கீழ்ப் பருத்திக்குடி, மேல் பருத்திக்குடி ஊராட்சி மன்றங்களுக்கிடையே சொத்துக்களைப் பிரிப்பதுகுறித்து ஏற்கெனவே தென் ஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தனது 19—2—1968 தேதியிட்ட நடவடிக்கைகளில் ஆணை பிறப்பித்துள்ளார்.

Employees in film trade.

*467 *Q.*—THIRU N. S. V. CHITHAN : **Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state whether the Government are aware that large number of persons employed in film trade are keeping idle consequent on the stoppage of production in this State ?**

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இல்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : திரைப்படத் தயாரிப்புத் தொழிலில் சென்ற ஆண்டு பணிபுரிந்தவர்களில் எத்தனை பேர்கள் இந்த ஆண்டு பணி புரிகிறார்கள் ? எத்தனை பேர்கள் பணிபுரியவில்லை என்பதை அறியலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அதைப்பற்றி என்னிடம் விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் சொல்லலாம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், ஸார் எத்தனை தொழிலாளர்கள் வேலையில் இருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் இல்லாமல், அமைச்சர் அவர்கள் யாரும் வேலையில்லாமல் நீக்கப் படவில்லை என்ற தகவல் எப்படிக் கொடுக்கமுடியும்.?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அங்கத்தினர் கேட்டது திரைப் படத் தொழிலில் திரைப்படத் தயாரிப்பு நிறுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள பெருவாரியான நபர்கள் வேலையின்றி இருக் கிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா என்று கேட்டார்கள். நான் இல்லை என்று பதில் சொன்னேன். மொத்தமாக ஸ்டுடியோவில் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற கேள்வியையும் அங்கத்தினர் கேட்கவில்லை. அதற்கான பதிலும் இங்கு இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தக் கேள்வியிலிருந்து அந்தக் கேள்விக்கும் விடை வந்திருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது.

திரு. கே. விநாயகம் : குறிப்பாகக் கணக்கு இல்லை என்றாலும்கூட, போன ஆண்டு இந்தத் தொழிலில் அதிகமான மக்கள் ஈடுபட்டார்கள் என்பதும், இந்த ஆண்டு அதைவிட அந்த எண்ணிக்கை குறைந்திருக்கிறது என்பதும், அந்த விஷயமாவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஏ.வி.எம். ஸ்டுடியோவில் சென்ற ஆண்டு வேலை செய்த தொழிலாளர்கள் 160 பேர்கள், படத் தயாரிப்பு நிறுத்தப்பட்ட காரணத்தினால் குறைக்கப் பட்டார்கள். அதற்குப்பிறகு உடனே முருகன் பிரதர்ஸ் என்ற பெயரில் அவர்களுடைய பிள்ளைகளே அந்தத் தொழில் நிறுவனத்தை ஏற்றுக் கொண்ட காரணத்தினால், மீண்டும் தொழில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 70 தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி அருணாசலம் ஸ்டுடியோ மூடப்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால் 50 தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்தார்கள். ஏ. எல். எஸ். அந்த ஸ்டுடியோவை எடுத்துக் கொண்ட பிறகு 30 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டது. பிரகாஷ் ஸ்டுடியோவில் 36 பேர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள், பின்பு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். திரு. சித்தன் அவர்கள் மொத்தமாகக் கேள்வி கேட்டார்கள். மொத்தமாகச் சேர்த்துதான் என்னிடம் விவரம் இருந்தது. பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் பற்றி ஸ்டுடியோ வாரியாக தனியாகக் கேள்வி கேட்டிருந்தால் ஸ்டுடியோ வாரியாகச் சொல்லியிருக்க முடியும்.

திரு. டி. மார்டின் : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், அருணாசலம் ஸ்டுடியோவில் 50 பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள், அவர்களில், 30 பேர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டதாகவும், மற்ற 20 பேர்களைச் சேர்க்கப்படவில்லை என்றும் தெரிகிறது. அதாவது அரசாங்கத்தின் கணக்கில் வந்திருக்கிறதா ? அதையாவது முன்னால் அறிவித்திருந்தால் நல்லது அல்லவா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வியைக் கேளுங்கள். அதைச் சொல்லியிருக்கலாம் இல்லையா என்பது கேள்வியாகாது. அமைச்சர் விளக்கம் அளித்து விட்டார்கள். ஏன் இப்படிப்பட்ட விடை அளிக்கவில்லை என்று சொல்வது கேள்வியாகாது.

திரு. டி. மார்ட்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த அருணாசலம் ஸ்டுடியோவிலிருந்து வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட 50 பேர்கள் வேலை இழந்தார்கள் என்றும், அவர்களில் 30 பேர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். மீதம் உள்ள 20 பேர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார்களா, இல்லையா என்பதை அறியலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கேள்வி கேட்டிருப்பது, " பெருவாரியான நபர்கள் வேலையின்றி இருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா " என்று இருக்கிறது. அதற்குப் பெருவாரியாக வேலை இழக்கவில்லை என்று பதில் அளித்திருக்கிறேன். மற்றவர்களையும் எடுப்பதுபற்றிப் பேச்சுவார்த்தை நடக்கிறது.

Cellular Concrete Plant.

*468 *Q.*—Thiru A. M. RAJA : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state whether there is any proposal to start a cellular concrete plant in our State ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : ஆம்.

திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கலவை எதற்கு உபயோகப்படுகிறது என்று கூற முடியுமா?

1969 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : இது செங்கலுக்குப் பதிலாக சுவர்கள் எழுப்புவதற்கும், சுவர் எந்த உயரத்திற்கு வேண்டுமானாலும் எழுப்புவதற்க்கும், பல மாடிக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கும் இந்தப் புழைக் கற்களைப் பயன்படுத்தலாம்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஸெலுலார் காங்க்ரீட் செகோஸ்லோவாகியா நாட்டுடன் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அந்தத் திட்டம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது? செங்கலுக்குப் பதிலாக இதைப் பயன்படுத்துவதால் என்னென்ன நன்மைகள் என்பதைத் தெரிவிக்க முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : அதைத்தான் இப்பொழுது சொன்னேன். செங்கலுக்குப் பதிலாக உபயோகிக்கும்போது, இது செங்கலை விட கனம் குறைவாக இருக்கிறது, லேசானது, புழைக் கற்களை எவ்வளவு உயரமானதாக இருந்தாலும், சுவற்றை எழுப்பலாம், எத்தனை மாடிக் கட்டடமாக இருந்தாலும் இந்தக் கற்களை உபயோகிக்கலாம். ஆர்.ஸி.ஸி. ரூப்புக்குப் பதிலாக இந்தக் கற்களைப் பயன்படுத்தலாம் என்றும் கருத்துக் கூறப்படுகிறது.

Slums around S.I.E.T. College.

***469** *Q.*—**Thiru N. S. V. CHITHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—**

(*a*) whether the S.I.E.T. College for Women in Madras City is surrounded by slums ; and

(*b*) whether any request for their clearance has been received by the authorities ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : (அ) ஆம். **S.I.E.T.** கல்லூரியைச் சுற்றிலும் ஐந்து சேரிகள் உள்ளன.

(இ) இதுவரை இம்மாதிரியான வேண்டுகோள் அரசாங்கம் அல்லது வீட்டுவசதி வாரியத்தின் கவனத்திற்கு வரவில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சார், அண்மையிலே தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கையிலே, மெட்ராஸ் ஸ்கூல் ஆப் ஸோஷல் ஒர்க், தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கையில், நாலில் ஒருபாகம் சென்னையிலே நம்முடைய ஜனத்தொகை 20 லட்சத்தில் கால் பாகம், கிட்டத்தட்ட 5 லட்சம் சேரிகளில் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அப்படி இருப்பதால், இந்த அரசாங்கம் சேரிகளில் 'இருக்கும் மக்களை வேறு நல்ல இடத்திற்குக் கொண்டுபோய் அமர்த்துவதற்கு ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா ? அது எந்த அளவிற்கு வெற்றிபெற்றிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : சேரிகளை அகற்றும் திட்டத்தில் கூடுமான வரையில் அவர்களை அங்கங்கேயே வைக்க வேண்டும் என்றுதான் செய்யப்படுகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது, 491 சேரிகள் சென்னையில் இருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட 100 சேரிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 57 சேரிகளில் வேலை துவங்கப்பட்டிருக்கிறது. வேலை நடந்துகொண்டே இருக்கிறது.

திரு. டி. மார்டின் : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், இந்த எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரியில் ஒரு ஸ்விம்மிங் பூல் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே இருப்பது சேரிகளைப் பற்றி

Thiru T. MARTIN : Sir, there is a swimming pool in the S.I.E.T. College.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதுபற்றி இந்த அமைச்சரிடம் வராது. இவர்கள் சேரியைப்பற்றித்தான் சொல்ல முடியும்.

Thiru T. MARTIN : Sir, I am coming to that

[1969 மார்ச் 25

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி சொல்லுங்கள்.

திரு. டி. மார்டின்: அந்த எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரியில் ஒரு ஸ்விம்மிங் பூல் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஸ்விம்மிங் பூல் அங்குள்ள மாணவர்களுக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், பக்கத்திலுள்ள மக்கள் வந்து அந்தக் கல்லூரி ஸ்விம்மிங் பூலை கொஞ்சம் தவறுதலாக உபயோகிக்கும் நிலை இருப்பதாகச் சொல்லப்படுவது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா ? அப்படிக் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தால், அதன்மேல் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : அதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நல்ல அனுபவம் இருக்கிறது என்று கருது கிறேன். அதுபற்றி அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் கிடையாது. (பலத்த சிரிப்பு).

கோயில்களிலிருந்து நிதி வழங்கல்.

***470—வினா : திரு. என். எஸ். வி. சித்தன், திரு. மு. கிருஷ்ண மூர்த்தி :** மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா :

தமிழ்நாட்டில் உள்ள கோயில்களிலிருந்து தமிழ்நாடு அரசுக்குக் கணிசமான அளவு தொகையை வளர்ச்சி நிதி என்கிற பெயராலோ அல்லது வேறு பெயராலோ கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : இல்லை. "வளர்ச்சி நிதி" என்ற பெயரிலோ அல்லது பிற பெயரிலோ இம்மாநிலத்திலுள்ள அற நிலையங்கள் அரசாங்கத்திற்கு நிதி வழங்க வேண்டுமென்று எதும் ஆணையோ அன்றிச் சுற்றறிக்கையோ அனுப்பப்படவில்லை.

திரு பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, திருப்பதியில் அங்கே உள்ள கோயில் வருமானத்திலிருந்து ஒரு பல்கலைக்கழகமே அமைத் திருக்கிறார்கள். அதேபோல, தமிழகத்தில் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கா விட்டாலும், கோவில் வருமானத்தில் இருந்து கல்லூரி அமைக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : அறநிலையப் பண்டிலிருந்து பழனியில் ஒரு கல்லூரி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்லூரிகள் அமைக்க வாய்ப்புக்கள் எங்கு எங்கு இருக்கிறதோ, அதை அரசு கவனிக்கும்.

திரு கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, தெய்வீகப் பேரவை என்ற பெயரிலே அறநிலைய ஆணையர் அவர்கள் பணம் வசூலிக் கிறார்கள். அது அரசின் அனுமதி பெற்றுத்தான் செய்யப்படுகிறதா ? அப்படி வசூல் செய்துள்ள பணம் எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : காமன் குட் பண்ட் என்ற முறையில் கமிஷனர் அவர்கள் பணம் ஒவ்வொரு ஊர்களிலும், வாலண்ட்ரி கன்ட்ரிபூஷன் என்ற முறையில் வசூலிக்கப்படுகிறது அப்படிப்பட்ட பண்டுகள் தவிர வேறு விதமான பண்டுகள் கிடையாது அதுவும் கட்டாயம் இல்லை.

திரு. க. ர. நல்ல சிவன் : இந்த அறநிலைய நிதி சம்பந்தமாக, கல் யாண மண்டபங்கள் கட்டலாம் என்று உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறதா ? அப்படியானால், இந்த நிதியிலிருந்து எவ்வளவு கல்யாண மண்டபங்கள் ராச்சியம் பூராவிலும் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று கூற முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : அதற்கான தகவல் என்னிடம் இல்லை, தனிக் கேள்வி போட்டால் சொல்லலாம்.

1969 மார்ச் 25]

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தலைவர் அவர்களே, இந்த அற நிலையங்களில் இருக்கும் செலவுபோக மீதி பணங்களைக் கல்வி நிலையங் கள், மருத்துவ மனைகள் போன்றவற்றை அமைத்து மக்களுக்கு வசதி களைச் செய்து கொடுக்க இந்த நிதியை உபயோகிக்க அரசு பரிசீலனை செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : அந்தத் தகவல் என்னிடம் இல்லை.

திரு. க. கோமதி சங்கர திட்சிதர் : சபாநாயகர் அவர்களே, அற நிலையங்களைப் பாதுகாக்கவே அந்த நிதி இருப்பதால், அறநிலையங்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று இருக்கும் அந்த நிதி அந்தக் காரியங்களுக்கே செலவழிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு மேல் உபரி யாக இருந்தால், அதை நன்கு யோசித்து, மக்களுக்கு நல்ல காரியங் களுக்குச் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்றால், நன்கு யோசித்துத்தான் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலையை உண்டாக்க வேண்டும். அற நிலையங்களின் பாதுகாப்புத்தான் குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டும் என்ற வகையில் அந்த நிதியை உபயோகிக்க நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன் வருவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு கே. வி. சுப்பையா : அறநிலையப் பாதுகாப்பிற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[*குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி* இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. நடைமுறைக்கேள்வி

காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளி நடப்புச் செய்தபோது, ஆளுங் கட்சியினர் உபயோகித்த சொற்கள் குறித்து.

***திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை.** ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தினுடைய இந்தப் பேரவையானது இதுவரையில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக கண்ணியத்துடனும், கட்டுப் பாட்டுடனும் நடந்து வந்துள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுடைய பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன ? எந்த விதி மீறப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : சட்ட சபையில் தரக் குறைவான வார்த்தைகள்........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : யார், எந்த நேரத்தில் பேசி னார்கள் ?

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் காங்கிரஸ் கட்சியினர் வெளிநடப்புச் செய்த நேரத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் போ, போ என்று சொல்லியும், சில தரக் குறைவான வார்த்தைகளையும் பேசியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் அல்ல. அது நேற்றே முடிந்துவிட்ட நிகழ்ச்சிதான்.

திரு. டி. மார்டின் : தலைவர் அவர்களே, தன்னிலை விளக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பிறகு அதைப் பற்றிச் சொல்லுங் கள்.

3. அவையுரிமைக் கேள்விகள்.

(அ) பேரவைத் தலைமையால் அகற்றப்பட ஆணையிடப்பட்ட பகுதிகளை ''மறவன் மடல்'' வெளியிட்டது குறித்து, அச்செய்தித்தாள் ஆசிரியர் வருத்தம் தெரிவித்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நமது சட்டமன்ற நிகழ்ச்சியிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று பேரவைத் தலைவர் நீக்கிய பகுதி 'மறவன் மடல்' பத்திரிகையில் வெளிவந்ததைக் குறிப்பிட்டு, பேரவையில் எழுப்பப்பட்ட உரிமைப் பிரச்சினையை யொட்டி, அந்தப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் தவறுக்கு வருத்தம் தெரிவித்து ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

We regret very much for the publication of the news item at page 4 of our Daily dated 6th March 1969 (City) which we later larnt that it has been expunged from the proceedings of the Legislative Assembly by the Deputy Speaker. As our reporter immediately rushed to the phone, he did not notice the order of Deputy Speaker and we felt much for it.

We are enclosing herewith a copy of our Daily in which we published our regret for the publication of the abovesaid news. We assure you that hereafter wards we will take much care while publishing the proceedings of the Madras Legislative Assembly. என்று வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிற காரணத்தால் மேற்கொண்டு எவ்வித நடவடிக்கையும் தேவையில்லையென்று முடிவு எடுக்கிறேன்.

(ஆ) 'நவசக்தி' நாளிதழ் பேரவை நிகழ்ச்சிகளைத் திரித்து வெளியிட்டதுகுறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. மு. சின்னசாமி, அவர்கள் நவசக்தி பத்திரிகை நம்முடைய பேரவை நிகழ்ச்சிகளைத் திரித்து வெளியிட்டதற்காக ஓர் உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொண்டுவந்தார்கள். நான் அதை மறுநாள் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன். இதற்கு இடையில் அந்தப் பத்திரிகை ஒரு திருத்தம் வெளியிட்டிருக்கிறதே ஒழிய அதற்கு வருத்தம் தெரிவித்து எழுதவில்லை. அப்படி வருத்தம் தெரிவித்து எழுதும் என்று எதிர்பார்த்து, இதை நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

(இ) நவமணி நாளிதழ் பேரவை நிகழ்ச்சிகளைத் திரித்து வெளியிட்டது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் அவர்கள், நவமணிப் பத்திரிகை பேரவை நிகழ்ச்சியைத் திரித்து வெளியிட்டதற்காக அப்பத்திரிகைமீது ஓர் உரிமைப் பிரச்னை கொண்டுவந்தார்கள். அந்தப் பத்திரிகை பிறகு திருத்தத்தை வெளியிட்டு, தவறான செய்தியை வெளியிட்டமைக்காக வருந்துகிறோம் என்று வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிகழ்ச்சியை இதோடு விட்டுவிடுகிறேன். ஆனாலும், நிகழ்ச்சிகளை முதலிலே வெளியிட்டுவிட்டு, பிறகு திருத்தம் வெளியிட்டு, வருத்தம் தெரிவிக்கிற முறையைச் செய்தித் தாள்கள் மேற்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(ஈ) நிதியமைச்சருடைய பேச்சை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரித்துக் கூறியதுகுறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு எஸ். இராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஓர் உரிமைப் பிரச்சினையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள்.

1969 மார்ச் 25] [பேரவைத் தலைவர்]

"18–3–1969 அன்று நடைபெற்ற விவசாய மானியத்தின்மீது பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வரியையும் வந்தவுடன் போட்டு, 23 கோடிக்கு ஓவர்டிராப்ட் வைத்திருக்கிறீர்களே, இனி இன்சால்வென்ட் செய்துவிட்டுத்தான் போகப்போகிறீர்கள். உங்களுக்கே தெரியாது வாங்கிவிட்டீர்கள்போல இருக்கிறது என்று பேசினார்கள்.

உடனே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு, எனக்கே தெரியாதிருக்கும் என்று சொன்னார்கள், அது உண்மையான நிலை அல்ல என்று கூறினார்கள். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஓவர்டிராப்ட் தமக்குத் தெரியாது என எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறுவது உண்மையான நிலை அல்ல என்று அன்றே தெளிவாக மறுத்திருந்தும், 21–3–1969 அன்று டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்கள் கொண்டுவந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தின்போது, பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இவ்வளவு தொகை ஓவர்டிராப்ட் இருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள், இப்படிப்பட்ட பெரிய தொகையைச் செலவழித்திருக்கிறோம் என்ற நிலைமைகூடத் தெரியாமல் பொறுப்புள்ள நிதியமைச்சர் எழுந்து எங்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள் சட்ட சபையிலே. நிதியமைச்சருக்குத் தெரியாமல் ஒரு நிலை இங்கு ஏற்பட்டிருக்குமானால், அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்று கூறி, இச்சபையில் நடவாத ஒன்றை நடந்ததாகவும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதை வேண்டுமென்றே திரித்துக் கூறியதாகவும் தெளிவாகத் தெரிவதால், மாண்புமிகு எதிர் கட்சித் தலைவர்மீது சபையை மீறிய குற்றம் நிகழ்ந்திருப்பதைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்."

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால், சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டும்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவை 184–வது விதியின்கீழ் உரிமை மீறிய பிரச்னையைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். மேலெழுந்தவாரியாக, எவ்வாறு உரிமை மீறப்பட்டது என்பதைமட்டும் இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்னையிலே சம்பந்தப்பட்டவர்களைப் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக இதிலே இருக்கின்ற தன்மைகளைப் பார்ப்பது இந்தப் பேரவையினுடைய கண்ணியத்திற்கும், பெருமைக்கும் ஏற்றதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

18–3–1969 அன்று நடந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின்மீது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிறபொழுது, 23 கோடி ரூபாய்க்கு ஓவர் டிராப்ட் இருக்கிறதே என்று குறிப்பிடப்பட்டது. நிதியமைச்சர் அவர்களை மறுபடியும் பார்த்து, "இது உங்களுக்கும் தெரியாமல் நடந்துவிட்டதே" என்று சொன்னார்கள். உடனே நிதியமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து அதற்கு எனக்கே தெரியாமல் நடந்துவிட்டது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள், அது உண்மையானது அல்ல என்று கூறினார்கள், 18–3–1969 அன்று வேளாண்மைத்துறை மானியத்தின்மீது எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினைக்கு மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அன்றே பதிலளித்துவிட்டார்கள். அது முடிந்துபோன ஒன்று. ஆனால் மறுபடியும், உறுப்பினர் டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே 21–3–1969 அன்று ஓர் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தபொழுது, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஓவர் டிராப்ட் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபொழுது, பொறுப்பிலே உள்ள நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனக்குத் தெரியாது என்று சட்ட சபையிலே வெளியிட்டிருக்கிறார் என்று அவர்கள் திட்டவட்டமாகக் கூறினார்கள். அது மட்டுமல்ல, அந்த நேரத்திலே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அவையில் இல்லை. நிதியமைச்சர் இல்லாத நேரத்திலே கூறினார். ஏற்கனவே எழுப்பப்பட்ட ஒன்றுக்குத் தகுந்த பதில் அளித்த பிறகு, தீர்ந்துவிட்ட பிரச்னையைப்பற்றி, அதற்குரியவர் இல்லாத நேரத்தில் இந்த அவையில் எழுப்பி, அதை விவாதத்திற்குரிய பிரச்னையாக ஆக்குவதையும், இந்த மன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள் பேசு

வதையும், பதில் சொல்வதையும் ஏற்றுக்கொள்கிற முறையை மீறுவதாக இருக்கிறதா என்பது மட்டுமல்ல. எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் நன்ருக அறிவார்கள், தங்களுக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு இருக்கிற உரிமைகள் வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிற நேரத்தில் **Erskine May's Parliamentary Practice**—படி வேண்டுமென்று கேட்பது அவருடைய வாடிக்கை. அதிலே குறிப்பிட்டிருப்பதைத் தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

'The House may treat the making of a deliberately misleading statement as a contempt. Reflections upon members are reflections upon the House.'

அது மட்டுமல்ல, **'Gross or wilful misrepresentation of particular members speeches will amount to contempt** இதெல்லாம் **115**-ம் பக்கத்திலிருந்து **119**-ம் பக்கம் வரையில் உள்ள பக்கங்களில்தான் குறிப்பிடப்படுகின்றன. எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குப் பேச உரிமை இருக்கிறது. மற்றவர்கள் பேசுகிறபொழுது குறுக்கிடுவதற்கும் உரிமை இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, அமைச்சர்கள் பேசுகின்றபொழுதும் குறுக்கிடுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. மற்றும், இதர எதிர்க்கட்சிகள் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து பேசும்போதும் குறுக்கிடுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அவருக்குக் குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறுகின்ற உரிமை இருக்கிறது, ஆதாரம் எங்கே என்று கேட்டால், காலம் வரும் என்று சொல்ல உரிமை இருக்கிறது. பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்பு அளித்த பிறகு பேசுவதற்கும் உரிமை இருக்கிறது. பொதுவாகச் சொல்லப்போனுல், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சட்ட மன்றத்திலே எந்த நேரத்திலேயும் எழுந்து இடைவிடாமல் எதையும் பேசுவதற்கு இந்த மன்றத்திலே உரிமை இருக்கிறது. ஆனல், இவ்வளவு உரிமைகளும் இருக்கின்றனவே என்று சொன்னல், மன்றத்தினுடைய உரிமையை மீறுவதற்காக அல்ல, உறுப்பினர்களுடைய கண்ணியத்தை மீறுவதற்காக அல்ல என்பதை அவர்கள் நன்ருக அறிவார்கள். ஆகவே தான் இதிலே வெள்ளிடை மலேயாக விளங்குகிறது. ஏற்கனவே கூறிய கருத்தைத் திரித்துக் கூறி மாசு கற்பிக்கின்ற முறையில் இந்த மன்றத்திலே பயன்படுத்துவது இந்தப் பேரவையின் கண்ணியத்தையும், கௌரவத்தையும் நீண்ட நாளைக்குக் காப்பாற்ருது என்ற காரணத்தினுல்—மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்த்தாலும் போதும், இவ்வளவு நேரம் பேசவேண்டுமென்பதுகூட இல்லை—உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாக, வெள்ளிடை மலேயாக, நிதி அமைச்சர் கூறிய கருத்து இங்கே திரித்துக் கூறப்பட்டிருப்பது விளங்குகிறது. ஆகவே, இதை உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அங்கத்தினர் பேசும்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு இன்னின்ன உரிமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்று சொல்லிவந்தார்கள், மனதார அந்த உரிமைகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னரா அல்லது இந்த இந்த வகையில் எல்லாம் தலையிட்டு தம் உரிமையைத் தவருகப் பயன்படுத்துகிருர்கள் என்ற வகையில் இன்சின்யுவேஷன் என்று சொல்வார்களே, அந்த முறையில் சொன்னர்களா என்பதற்குத் தங்களுடைய ரூலிங் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் பேசியிருக்கிருர்கள். உரிமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டபோது வேண்டாத உரிமைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்கிருர்கள் என்று உள்நோக்கத்தோடு சொன்னதாக எடுத்துக்கொள்ளத் தேவையில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு உரிமைகள் இருக்கின்றன.

1969 மார்ச் 25]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்படியானல் அவர்கள் சொன்ன உரிமைகளை எல்லாம் ஒரு பட்டியலாகப் போட்டுப் பேரவை விதிகளிலே திருத்திக்கொள்ளுங்கள்.

*** மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற உரிமைப் பிரச்னையைப் பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர் களையும், மற்றவர்களையும் யோசனை கேட்பதற்கு முன்னால் இதில் என்னைச் சம்பந்தப்படுத்தியிருக்கிற காரணத்தினால் தன்னிலை விளக்கம் என்ற முறையில் சில விஷயங்களைக் குறிப்பிடுவதற்கு தாங்கள் அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தேன். அதற்குத் தாங்கள் அனுமதித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய அனுபவத்தில் தன்னிலை விளக்கத்திற்காக இந்த மன்றத்தில் எழுவது இதுதான் முதல் தடவையாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்படி ஒரு நிலையை ஏற்படுத்திவிட்டார்களே என்பதற்கு நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

நான் ஓவர்டிராப்ட் பற்றி இந்த மன்றத்திற்கு என்னுடைய இறுதித் துணை மதிப்பீட்டுத் தீர்மானத்தின்மீது சொல்வதாக இருந்தேன். ஆனால், எதிர்பாராத விதமாக மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்னைபற்றி விவசாயத் துறை மானியத்தின்மீது எழுப்பினார்கள். அன்றைக்கு நடந்தது என்ன ? விவசாய மானியத்தின்மீது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள். அப்படிப் பேசிக்கொண்டு வருகிற நேரத்தில் திரு. இராமச்சந்திரன் சொல்லியிருப்பதைப் போல திடீரென்று "23 கோடிக்கு ஓவர்டிராப்ட் வாங்கியிருக்கிறீர்களே, என்பதாகவும், இன் சால்வென்ட் செய்துவிடுவீர்கள் என்பதாகவும்" சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்வதற்கு அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. தாராளமாகச் சொல்லலாம். விவசாய அமைச்சர் இந்த மன்றத்தில் இருந்தார். நானும் அப்போது உட்கார்ந்திருந்தேன். அந்த விவாதத்தில் நான் குறுக்கிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எதிர்க்கட்சி தலைவர் அதோடு விட்டுவிட்டுப் போயிருந்தால் நான் குறுக்கிட்டிருக்கவும் மாட்டேன். ஆனால், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் "நிதி அமைச்சர் சிரிக்கிறார், அவருக்கே தெரியாது வாங்கிவிட்டார்கள் போலிருக்கிறது" என்று சொன்னார்கள். மன்றத்தின் நடவடிக்கைக் குறிப்பை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். அப்போது நான் குறுக்கிட்டுச் சொன்னது என்ன ? "ஒன்றைச் சொன்னார்கள், எனக்கே தெரியாதிருக்கும் என்றார்கள். அது உண்மையான நிலை அல்ல" என்பதாகக் குறிப்பிட்டதோடு மேலும் கூடச் சொன்னேன். நம்முடைய மொத்த ஆஸ்திகளின் மதிப்பு ரூ. 500 கோடியிருக்கும். இவர்களது கடந்த 18 வருஷ ஆட்சியில் 400 கோடியை அழித்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் பற்றிச் சொல்லப்போனால், அவர்களுக்கே அனுகூலமாக இருக்கும் என்று கருத வேண்டாம். ஓவர்டிராப்ட்பற்றிப் பேச நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவில் சந்தர்ப்பம் இருப்பதால் இப்போது வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின்மீது பேசி முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டேன்.

"ஓவர்டிராப்ட் பற்றி உங்களுக்கே தெரியாது" என்றவுடன் நிதி அமைச்சர் தனக்குத் தெரியாது என்று சொன்னார் என எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்கிறபோது நாம் சுதந்திரமாக இந்த மன்றத்தில் செயல் படவேண்டிய நிலையில் இப்படி நான் சொன்னதை வேறு விதமாகச் சொல்வது என்றால், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுக்குப் பாது காப்பு அளிக்க வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. "உங்களுக்கே தெரியாது ஓவர்டிராப்ட் வாங்கி விட்டீர்கள்போல இருக்கிறது" என்றார்கள் எதிர்க் கட்சித் தலைவர். "அது உண்மையான நிலை அல்ல" என்று நான் மறுத்திருக்கிறேன். இன்னும் ஆங்கிலத்தில் சொன்னால் நன்றாக விளங்கும்.

To say that I do not know about the overdraft is not the correct position. என்பதுதான் நான் சொன்ன வாசகம். இன்னும் தெளிவாகச் சொல்லப்போனால் எல்லா மெம்பர்களும் இருந்தார்கள். அரசு ரூ. 23

கோடிக்கு ஓவர்டிராப்ட் வாங்கியிருக்கிறதா என்று கேட்கிறபோது, நிதி அமைச்சர் தனக்குத் தெரியாது என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லி யிருப்பாரானால் பத்திரிகைகள் பெரிய பெரிய எழுத்துக்களிலே போட் டிருக்கமாட்டார்களா? எத்தனையோ விஷயங்கள் எனக்குத் தெரியாதிருக் கலாம். நான் சகலகலா வல்லவன் என்று தம்பட்டம் அடித்துக்கொள்ள வில்லை. இதை வேடிக்கைக்காகச் சொல்லவில்லை. பலதுறைகளில் ஒன் றும் தெரியாத முட்டாளாக நான் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த விஷயத் திலே எனக்குத் தெரியாது என்று நான் சொல்லியிருந்தால் அது வேறு விஷயம். அது உண்மை நிலை அல்ல என்று நான் சொல்லியிருக்கிற போது நிதி அமைச்சரே ஓவர்டிராப்ட் வாங்கியிருப்பது தமக்குத் தெரியாது என்று சொன்னார் என்பது சரியல்ல. உண்மைக்கு மாறாக விவகாரம் பெரியதாக, ஊருக்கும், நாட்டுக்கும், உலகத்திற்கும் தவறான கருத்து பரவும். இது சரியல்ல. இப்போதே ஓவர்டிராப்ட் வாங்கியிருப்பது தெரி யாது என்று நிதி அமைச்சர் சொல்கிறார், விதியும் மதியும் விளையாடுகிறது என்றெல்லாம் பேசத் தொடங்கி விட்டார்கள் என்றால் இது சரியல்ல. உண்மையிலேயே லாயக்கில்லாத ஒருவனை நிதி அமைச்சராக முதல் அமைச்சர் ஆக்கி விட்டாரோ என்ற கேள்வி எழும். தவறான கருத்தைச் சொல்லி, இப்படித் தவறான எண்ணங்களை உண்டாக்குவது சரியாகாது.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர் ஒரு மந்திரியாகவே வந்திருக்கவேண்டும். அவரே ரொம்ப நாளாக எதிர்பார்த்தார். என்னுடைய பெருமதிப்பிற்குரிய திரு. சுப்பிர மணியம் பத்தாண்டுகள் நிதி அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார்கள். ஒவ் வொரு நாளும் காலையில் எழுந்தவுடன் ஓப்பனிங் பாலன்ஸ், காஷ் பாலன்ஸ் நம்முடைய அரசுக் கருவூலம், பற்றிய விவரக் கணக்கில் நிதி அமைச்சர் கையெழுத்துப் போட்டாக வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி இருக் கிறபோது ஓவர்டிராப்ட் சமாசாரம் தெரியாது என்றால், ஒன்று விவகாரம் தெரியாத முட்டாளாக இருக்கவேண்டும், அல்லது வேண்டுமென்றே இந்த மன்றத்தை "மிஸ்லீட்" பண்ணியதாக இருக்கவேண்டும். அது உண்மை நிலை அல்ல என்பதை நான் சொல்லியும், எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு என்னிடம் என்ன கோபமோ தெரியவில்லை, "தெரியாது" என்று சொன்னார் என்றார்கள். உண்மையில் அது எனக்குத் தெரியும், பின்னால் பேசப் போகிறேன் என்றுதான் அன்று அறிவித்தேன். தெரியாது என்று நான் சொல்லியிருந்தால் அது "இன்கரக்ட் ஸ்டேட்மெண்டு" கொடுத்ததாகவே ஆகும்.

இந்தச் சபையினுடைய கிரியேச்சர்தான் மந்திரி சபை. நீங்கள் வேண்டாமென்றால் நாங்கள் வெளியேறி விடலாம். இன்னொருவரைக் கூப்பிட்டு உட்கார வைத்துக் கொள்ளலாம். நிதி அதிகாரம் எல்லாம் இந்தச் சபைக்குத்தான் உண்டு. மேலவைக்கு அது கிடையாது. எனவே அந்த நிலையில் அதை மறைத்த குற்றத்திற்கும், அதையொட்டி எழு கின்ற குற்றங்களுக்கும் நான் ஆளாகக்கூடிய நிலைமை வரும். நிதி யமைச்சர் என்ற முறையிலே என்னுடைய மிகச் சாதாரணமான அடிப் படைக் கடமைகளைக்கூட, எவ்வளவு பணம் இருக்கிறது என்றுகூடப் பார்க்காத குற்றம் எல்லாம் வருகிறது. நிதித் துறை இலாகாவின் அமைச்சருக்குத் தெரியாமலேயே கதை நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற அளவிலே அந்த இலாகாவிற்கும் ஒரு ஆபத்தான நிலைமையெல்லாம் வருகிறது. இவ்வளவு பிரச்னைகள் எல்லாம் இதற்குப் பின்னாலே இருக் கின்றன.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நிரம்ப உரிமைகளை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். நம்முடைய அவையும் புதிய முறையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வருகிறது. நான் அதை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. குறைபாடுகள் இருந்தால் அதை அம்பலப்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் இந்த அரசாங்கம் விரும்புகிறது. எல்லா வகையான விமர்சனங்களையும்

1969 மார்ச் 25] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

தெளிவாகச் செய்யுங்கள். ஆனால் குற்றஞ்சாட்டுவதும், நிரூபியுங்கள் என்று சொன்னால் உடனே வேறு ஒரு கட்டத்திற்கு மாற்றிக்கொள்வது மான நிலைமையெல்லாம் இருக்கிறது. அவர்கள் சொன்ன உடனே நான் எழுந்து சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படித் தவறான முறையிலே எந்தப் பத்திரிகையிலும் வரவில்லை, நம்முடைய பதிவேட்டிலும் இல்லை. அவர்கள் இரண்டு நாட்கள் கழித்து அதைப் பெரிய விவாதமாக்கி விட்டார்கள். அது நம்முடைய மரபுக்கு உகந்ததல்ல. உண்மையிலேயே இதிலே "பிரைமா பேஷி" கேஸ் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் கொண்டுவந்து இருக்கிறார்கள். ஆரோக்கியமான நல்ல மரபுகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் சொல்லப்படுகிறது.

வேளாண்மைத் துறை மானியத்திலே ஓவர்டிராப்ட் பற்றித் தெரியாது என்று சொல்லுகின்ற பைத்தியக்கார நிதியமைச்சர் இருக்கிறார் என்று பத்திரிகைகளில் போடக்கூடிய நிலை இருப்பதால் அவர்கள் சாதாரணமாக 8 காத தூரத்திலே ஓடுவார்கள், இதனால் 14 காத தூரத்திலே ஓடுவார்கள். இந்த நிலைமை ஏற்படுவது இந்த அரசுக்கும் நல்லதல்ல, அவர்கள் வகிக்கிற பொறுப்புக்கும் நல்லதல்ல என்பதால் அருள்கூர்ந்து நிலைமையைத் தெளிவாக்குவதற்காக இந்த மன்றத்திலே என்ன நடந்தது என்பதைப் படித்துக் காண்பியுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என் மீது இருக்கிற தவறான நிலைமையைப் போக்க வேண்டும். அவர்கள் என்னைக் குற்றவாளிக் கூண்டிலே நிறுத்த வேண்டுமென்ற அற்ப ஆசையுடன் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கவில்லை. அற்பம் என்றால் தவறாக எடுத்துக் கொள்வார்கள், நான் அற்பம் என்று சொல்வது ஆங்கிலத்தில் வருகின்ற மொமென்டரி பிளஷர் தான். நான் சார்ந்திருக்கிற பொறுப்பை, கடமையைத் தட்டிக் கழித்தேன், இந்த மாமன்றத்தைத் திசை திருப்பினேன், தவறான செய்தியைக் கொடுத்தேன், இலாக்காவிடமும் தவறான விவரங்கள் இருக்கின்றன என்ற குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாம் வருகின்ற நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தாலே இந்த நாட்டுக்கு உண்மையான நிலைமையைத் தெரியப்படுத்தி, இதை உரிமைப் பிரச்னையாக விடாமல் இருக்கலாம். தெளிவுபடுத்திவிடக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அவர்கள் விமர்சனம் செய்யட்டும், குற்றங் குறைகள் இருந்தால் அணு அணுவாகச் சொல்லுங்கள், அதன் மூலம் தெளிவு பெறுவதற்கு இருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, இதிலே மூடிமறைப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட துரதிருஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டதற்காக நான் வருத்தப்படுகிறேன். ஆனால் அவர்கள் இதுபற்றிய விளைவுகளை உணராமல் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பார்களா என்பது தெரியவில்லை. இருந்தாலும் தாங்கள் அதைப் படித்துக் காண்பியுங்கள். பத்திரிகைகளிலே தவறான செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. எனவே, நிலைமையைத் தெளிவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவரவர்களே, பண்ருட்டித் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் கொண்டுவந்திருக்கின்ற உரிமைப் பிரச்னைமீது நிதியமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்தைத் தந்தார்கள். அவர்கள் கொண்டு வந்த உரிமைப் பிரச்னையின்மீது நிதியமைச்சர் அவர்கள் பேசிய பேச்சைக் கேட்ட பொழுது எனக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருந்தது. நான் ஏதோ தவறாகக் குற்றச்சாட்டுக்களைக் கொண்டு வருவதைப் போலச் சொன்னார்கள். எனக்கு அந்த நிலை வேண்டாம். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அரசியலில் தவறானதையோ அல்லது திரித்துக் கூறியோ சொல்ல வேண்டுமென்ற நிலைமை இல்லை. நிதியமைச்சர் பதவி என்றால் என்னவென்று எங்களுக்குத் தெரியும்.

இந்த ஓவர்டிராப்ட் என்பதை முதன் முதலில் ராஜாஜி அவர்கள் தான் 1952 இல் கொண்டு வந்தார்கள், 17 கோடி அப்பொழுது வைத்திருந்தார்கள். ஆகவே தெரியவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் நடந்ததைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், ஞாபக மறதியாக இருக்கலாம். குறிப்புகளிலே எப்படி இருக்கிறதோ தெரியாது. வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் வரி போடுகிறது என்று சொன்ன நேரத்திலே, நீங்கள் வரியைக் குறைத்து வசதியைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்னீர்கள், 255 கோடியிலிருந்து 285 கோடியாக அதிகமாகி, இப்பொழுது 35 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அதிகமாக வரிப் போட்டு, 16 கோடி ரூபாய்க்கு பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டையும் போட்டு, இன்று காலையிலே பத்திரிகையிலே பார்த்தேன், 23 கோடி ரூபாய்க்கு ஓவர்டிராப்ட் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று வேகத்திலே இப்படி நடந்திருக்கிறது என்று பேசினேன். அப்பொழுது திடீரென்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் உள்ளே வந்தார்கள். நிதியமைச்சருக்குத் தெரியாமல் வாங்கி விட்டார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை என்று சொன்னேன். பட்ஜெட் எஸ்டிமேட்ஸிலே பைனான்ஷியல் மெமொரண்டத்திலே ஒரு இடத்திலே கூட காணப்படவில்லை, அதிலே வரவு வைத்திருந்தால் தெரியமுடியும், அதில் வரவு இல்லை. ஓவர்டிராப்ட் வாங்கி யிருந்தால் 23 கோடி ரூபாய் என்றாலும், 10 கோடி, 5 கோடி என்றாலும் ஒரு பக்கத்திலே குறிக்கப்பட்டிருந்தால் தெரியும். பைனான்ஷியல் ஸ்டேட்மெண்டில் அதுபற்றிக் காணவில்லை. அதனால் தான் நிதியமைச்சருக்குத் தெரியாமல் நடந்துவிட்டதோ என்று ஒரு மோமெண்டிலே நான் சொன்னதாக ஞாபகம். நான் மறந்திருக்கலாம், அந்த நேரத்திலே என்னுடைய மனது எப்படி இருந்திருக்குமோ எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் தெரியாது என்று சொல்லியிருக்கலாம். அவர்கள் சொல்லாமல் நான் சொல்லியிருக்க மாட்டேன். அவர்கள் மீது பழி, வீண் பழி சுமத்துவதற்காக அல்ல. ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி அப்படிச் செய்வது நல்லதல்ல. எனவே அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் அப்படிச் சொன்னதாக இடையில் ஒரு வார்த்தை விடப்பட்டிருப்பதாக எனக்குத் தெரிகிறது. ரிப்போர்ட்டர்ஸ் எடுப்பதிலே நம்பலாமா வேண்டாமா? நம்பலாம், ஒரு ஒரு வார்த்தையை எழுதாமலும் இருக்கலாம். டேப் ரிக்கார்டர் இருந்தால் வாசகம் பூராவும் புரியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் அப்படிச் சொன்னதாக நினைக்கிறேன். ஞாபகம் இல்லாமலிருக்கலாம். எனக்கு ஞாபகம் சரியாக இருக்காது என்று சொல்ல முடியாது.

முன்பொரு முறை முன்னாள் முதலமைச்சர் ரௌடி என்று சொன்னார்கள் என்று வந்தது. எனக்குத் தெரியும் அவர்கள் சொல்லவில்லையென்பது. பத்திரிகைகளில் எல்லாம் வந்தது அவர்கள் சொன்னதாக. நான் செயலாளரிடம், முதலமைச்சர் சொல்லாத வார்த்தையைச் சொன்னதாக சொல்வது சரியல்ல என்று சொன்னேன்.

எனவே, முடிந்த வரைக்கும் எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. ஞாபகக் குறைவு இருந்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. மரபைக் காக்கிற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பழி சுமத்துவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியில்லை.

ஓவர்டிராப்ட் வாங்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எந்த சர்க்காரும் வாங்கும். எவ்வளவு பெரிய பிஸினஸ் ஆக இருந்தாலும் ஓவர்டிராப்ட் வாங்க வேண்டியது தான். அவர்கள் அதற்குப் பின்னாலே விளக்கம் கொடுத்துவிட்டார்கள். அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அதற்காக ஒரு உரிமைப் பிரச்னை என்று சொல்லி இதை ஒரு கருவியாக வைத்துக் கொண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு என்ன, என்ன உரிமைகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். நன்றி. நிதியமைச்சர் சொன்னார்கள் வீண் பழி சுமத்த வேண்டுமென்பதால் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அந்த எண்ணம் எனக்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

உங்களுடைய குறைகளைப் பற்றிக் கூறவேண்டு மென்பதற்காக இந்த ஓவர்டிராப்ட் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. அப்படிக் குறைகளைக் கூறவேண்டு மென்றால் இந்த இரண்டு வருடங்கள் நடந்தது பூராவையும் சொன்னால் போதும். இதை நீங்கள் உரிமைப் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொளுள்வதாக இருந்தாலும் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை ; பயந்து ஓடுவதாக தயவு செய்து எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள். நான் என்னுடைய நிலையை விளக்கி விட்டேன். பட்ஜெட்டிலேயே இந்த ஓவர்டிராப்ட் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந் தால் சந்தேகம் வந்திருக்காது. இந்தச் சர்க்காருக்கு அதிகமான ஓவர் டிராப்ட் இருக்கிறது என்றால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் அதிலே எனக்கும் கடமையும், பொறுப்பும் இருக்கிறது. எதையோ தவறாகச் சொல்லி அரசியலை நடத்தும் நிலையில் நான் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உங்களுடைய தீர்ப்பு எப்படி இருக்கிறதோ, என்னுடைய நிலையை விளக்கிவிட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கெழுத்தாளர்கள் எழுதி யுள்ளதை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து படிக்கிறேன்—

"திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் வரிகளைக் குறைத்து வசதிகளைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்னீர்களே, செய்தீர்களா ? வரியையும் வந்தவுடன் போட்டு 23 கோடிக்கு ஓவர்டிராப்ட் வைத்திருக்கிறீர்களே, இதுவரை உங்களை நல்லவர் கள் என்று நினைத்தோம். இன்று காலை பேப்பரிலே வந்த பிறகு தானே உங்களைப் பற்றித் தெரிகிறது நீங்கள் வந்தவுட னேயே நான் சொன்னேன், இன்ஸால்வென்ட் செய்துவிட்டுத் தான் போகப் போகிறீர்கள் என்பதாக. இன்சால்வென்ட் என்று சொன்னார் என்றீர்கள். இப்போது நிதி அமைச்சர் சிரிக்கிறார். உங்களுக்கே தெரியாது வாங்கிவிட்டீர்கள் போல இருக்கிறது. (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஒன்றைச் சொன்னார்கள் எனக்கே தெரியா திருக்கும் என்றார்கள், அது உண்மையான நிலை அல்ல. நமது மொத்த ஆஸ்திகள் — சொத்துக்களின் மதிப்பே 500 கோடி. இவர்களது 18 வருஷ ஆட்சியில் என்ன செய்தார்கள், 400 கோடியைக் கரைத்துவிட்டு வெளியே போனார் கள், அல்லது மக்கள் போகச் செய்தார்கள். இதை யெல்லாம் பற்றிச் சொல்ல முடியும். அந்தக் கருத்துக்கள் அவர்களுக்கே அனுகூலமாக இருக்கும் என்று கருத வேண்டாம். இதுபற்றிச் சொல்ல நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவில் சந்தர்ப்பம் இருப்பதால் இப்போது வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின் மீது பேசி முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பேசி முடித்தாகிவிட்டது."

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அது உண்மைநிலை அல்ல என்று மறுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய சட்ட விதிகள், வேண்டுமென்றே தவ றாகத் திரித்துக் கூறினால் தான் உரிமை மீறிய நிகழ்ச்சி என்று கூறு கின்றது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை. காதிலே பட்ட காரணத்தாலே சொன்னார்கள், வேண்டுமென்றே சொல்ல வில்லை. இதைப் பற்றித் தெளிவாக அவர்கள் கூறிவிட்ட காரணத்தால் மேற்கொண்டு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் தேவையில்லை என்று கூறி இதனை முடிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு டி. எஸ். ஆதிமூலம் : அவர்கள் வேண்டுமென்று நிச்சயம் சொல்லி இருக்க மாட்டார்கள். இந்தியா கவர்ன்மெண்ட் பெரிய இன்ஸால் வெண்ட் ஆக இருக்கக் கூடிய நேரத்தில் அவர்கள் இப்படிச் சொல்லி யிருக்க முடியாது.

4. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

திருமங்கலத்தில் பேருந்து நிலைய அடிக்கல் நாட்டு விழாவில் கலந்து கொண்ட தொழிலாளர் அமைச்சர் தேசிய கீதம் இசைக்கும் போது இல்லா திருந்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள் ஒரு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்—

"The tense situation prevailing in Tirumangalam on account of the disrespect shown by the Minister for Labour while National Anthem was sung at the foundation stone laying function for 'Arigner Anna' bus—stand at Madurai Road, Tirumangalam, recently."

என்ற கருத்தை விவாதிக்க வேண்டுமென்று ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே திரு. கருப்பையா அவர்களும் ஒரு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை அதே பொருள் பற்றிக் கொடுத்திருக் கிறார்கள். அது திருமங்கலத்திலே நடந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்ற நிகழ்ச்சி யாக இருப்பதால் திருமங்கலம் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள், அது எப்படி பேரவையின் நிகழ்ச்சிகளை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டிய ஒன்று என்பதைப் பற்றிச் சுருக்க மாக விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

***திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 17-3-1969 அன்று மாண்புமிகு தொழிலாளர் அமைச்சர் திரு ப. உ. சண்முகம் அவர்கள், மறைந்த மாநில முதல்வர் மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள் பெயராலே திருமங்கலத்தில் பேரூராட்சியினரால் கட்டப் பட இருக்கும் பேருந்து நிலையத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டச் சென்றிருந்தார் கள். அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைய நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டுவிட்டு உரையாற்றிய பிறகு, இறுதியாக தேசிய கீதம் இசைக்கப்படுகின்ற நேரத் திலே, காரில் ஏறிக்கொண்டு மதுரைக்குச் சென்று விட்டார்கள். ஒரு நாட்டின் மானத்தைக் காப்பது தேசியக் கொடி. ஒரு நாட்டின் ஒருமைப் பாட்டையும், மேன்மையையும் எடுத்தியம்புவது தேசிய கீதம். அதற்கு உரிய மதிப்பைக் கொடுத்து மரியாதை செலுத்த வேண்டியது இந்திய நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவருடைய தலையாய கடமையாகும். அதிலே, பிறருக்கு முன் மாதிரியாக நடந்து காட்ட வேண்டிய அமைச்சர் அவர்கள், தேசீய கீதம் இசைக்கப்படுகின்ற நேரத்தில், புறப் பட்டுச் சென்றது வேதனை தரத்தக்கது ; கண்டிக்கத் தக்கது. அமைச்சர் அவர்களுடைய செயல் அந்தப் பகுதி மக்களிடையே பரபரப்பான சூழ்நிலை யை ஏற்படுத்தி யிருப்பதால் இது அரசின் அன்றாட அலுவல்களுக்கு உட் பட்ட ஒன்று அல்ல, எனவே, பேரவையின் நிகழ்ச்சிகளை ஒத்தி வைத்து இதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்களும், திரு கருப்பையா அவர்களும் கொடுத்திருக்கின்ற ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். திரு சித்தன் அவர்கள் குறிப்பிட் டார்கள் — தேசிய கீதம் என்பது ஒரு நாட்டினுடைய மானத்தை, பண் பாட்டை, ஒற்றுமையை எல்லாம் குறிப்பதாகும் என்றார். அதனை அவ மதிக்கக் கூடாது என்பதிலே இந்த மன்றத்திலே இருக்கும் யாருக்கும் எந்த விதமான கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. இதைப் பற்றி நாலைந்து நாட்களுக்கு முன் குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில் திரு சித்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட இதே வார்த்தைகளைச் சொல்லி தேசிய கீதத்தின் பெருமை, தேசீயக் கொடியின் பெருமை இவைகள் எல்லாம் காப்பாற்றப்பட வேண்டு மென்பதிலே இந்த அரசு எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்ப தையும், நாங்கள் அரசுப் பொறுப்பு ஏற்பதற்கு முன்னால் மாநகராட்சிப் பொறுப்பைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்ற காலத்திலேயே அங் கிருந்த மேயர்கள் எந்த அளவுக்கு இந்தப் பண்பைக் காப்பாற்றி வந்திருக் கிறார்கள் என்பதையும் விளக்கியிருக்கிறேன். தமிழகத்தில் திராவிட

முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்களையும் தேசிய கீதத்தையும் இணைத்து தேசிய கீதத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்கள் அவமதிக்கிறார்கள் என்ற தவறான பிரசாரத்தை நாட்டில் இருக்கும் சில ஏடுகள் வெகு ஒழுங்காகச் செய்து வருகின்றன. என்ன காரணத்தாலோ தேசிய கீதத்தை மாநிலத்தில் இருக்கிற அமைச்சர்கள் அவமதிக்கிறார்கள் என்று கூறுவது அமைச்சர்களைக் குற்றம் சாட்டுகிறதோ இல்லையோ, தேசிய கீதத்தை அந்தப் பத்திரிகையாளர்கள் இப்படிப்பட்ட பிரசாரத்தினால் அவமதிக்கிறார்கள் என்று தான் கருதுகிறேன்.

தொழிலாளர் அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்களிடம் நான் இதைப் பற்றிக் கேட்டேன். என்னிடத்தில் விளக்கிய அளவில், "அந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டு விட்டு அவசரமாக மதுரைக்குச் சென்று கூட்டத்திலே பேசிவிட்டு, உடனடியாக ரயிலுக்குப் போக வேண்டிய அளவில் நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த காரணத்தால் நிகழ்ச்சி முடியும் வரை இல்லாமல் கல் நாட்டிவிட்டு வந்து விட்டேன்" என்றார். அதற்குப் பின் தொடர்ந்து நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. நாங்கள் தான் பாவிகள் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், கவர்னர் பெருமான் கலந்து கொள்ளுகின்ற நிகழ்ச்சிகள், மத்திய அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்ளுகின்ற நிகழ்ச்சிகள், மற்ற மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்ளுகின்ற நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றில் எல்லாம் கூட அவர்கள், முடிவுறுகிற வரை இல்லாமல் இடையில் போகக் கூடிய அளவுக்கு வேறு நிகழ்ச்சிகளின் காரணமாக அவர்களுக்கும் ஏற்படுவது உண்டு. அவர்கள் போன பிறகு தொடர்ந்து நிகழ்ச்சிகள் நடந்து தேசிய கீதம் பாடப்படுவதும் உண்டு. ஒரு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ளுகின்றவர்கள் அது முடிகிற வரையில் இருந்து தீரவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை. அதற்கும் தேசிய கீதப் பிரச்சினைக்கும் முடி போடுவது நல்லது அல்ல.

திரு. கருப்பையா அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் "நவசக்தி" பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை அடிப்படையாகக் வைத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்களில் உள்ள வாசகத்திற்கும், "நவசக்தி" பத்திரிகையில் வெளிவந்த செய்திக்கும் இடையே வாசகத்தில் முரண்பாடு இருக்கிறது. தேசிய கீதம் பாடும்போது தொழிலாளர் அமைச்சர் இடத்தை விட்டு எழுந்து போய்விட்டார் என்று ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திலே இருக்கிறது. "நவசக்தி" பத்திரிகையிலே இருப்பது — "மந்திரி அடிக்கல் நாட்டி முடிந்ததும் அவசரமாகக் காரில் ஏறிச் சென்று விட்டார்; அதன் பின் நடந்த தேசிய கீத நிகழ்ச்சியில் மந்திரி கலந்து கொள்ளவில்லை". அவர்தான் போய்விட்டாரே. எப்படி அதன்பின் நடந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ள முடியும்? அவர்கள் கொடுத்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு ஆதாரமாக இருந்த பத்திரிகைச் செய்தியிலே மந்திரி அவசரமாகப் போய்விட்டார் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. "அதன் பின் நடந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ளவில்லை" என்பதற்குப் பதிலாக "கலந்து கொள்ள இயலவில்லை" என்று போட்டிருந்தால், பொறுப்பான பத்திரிகை பொறுப்பான முறையில் செய்தியை வெளியிட்டது, அவர்களுக்கும் தேசிய கீதத்தின் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று ஒத்துக் கொள்ள முடியும். ஆகையால் தேசிய கீதத்தை அவமதிக்கிறோம், அவமதிக்கிறோம் என்று கூறி ஒரு தவறான பண்பாட்டை தமிழக அரசுக்கு உண்டாக்குகிறோம் என்று கருதிக் கொண்டு அப்படிப்பட்டதொரு நிலையை தமிழ் நாட்டுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்று மிகுந்த அக்கறையோடு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் இந்த தமிழக ஆட்சியின் முதல் அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறேன் என்ற அளவில் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் என் அமைச்சரவையில் உள்ள எந்த அமைச்சரும் நிச்சயமாக தேசிய கீதத்தை அவமதிக்க வேண்டுமென்ற அளவில் ஈடுபடமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு நிறைய இருக்கிறது. இனி ஒரு நிகழ்ச்சி இப்படி நடைபெற்று விட்டால் அது சரியா இல்லையா என்பதை

தயவு செய்து உறுப்பினர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் எனக்கு எழுதிக் கேட்டு விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டால் நல்லது. சட்ட மன்றத்தில் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு வரும்போது, அது பத்திரிகைகளில் வருகிற காரணத்தினால் இந்தியாவில் ஒரு பகுதியில் தேசிய கீதம் இன்று அவமதிக்கப்படுகிறது என்ற செய்தி பகைவர் நாடுகளுக்கு தித்திப்பான செய்தியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளில் இனிமேல் நண்பர்கள் ஈடுபடாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அவையை ஒத்தி வைத்து இதை விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்ற கருத்தை தெரிவித்துக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்தை யொட்டியும், அவர்கள் கொடுத்த உறுதியை யொட்டியும் இதுபற்றி விவாதிக்க அவையின் பிற அலுவல்களை ஒற்றி வைக்கத் தேவையில்லை என்ற காரணத்தால் இதற்கு நான் அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

5. தன்னிலை விளக்கம்.

தன் துணை வினாவிற்கு அமைச்சர் குத்தலாக விடையளித்தது குறித்து திரு. டி. மார்டின் அவர்கள் விளக்கம்.

திரு. டி. மார்டின் : "பெர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன்" ஸார். கேள்வி நேரத்தின்போது எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியில் உள்ள ஸ்விம்மிங் பூல் நீச்சல் குளத்திற்கு வெளியார்கள் போய் அதை அசுத்தம் செய்கிறார்கள் என்பது பற்றி கேட்ட நேரத்தில், அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப்பதில் அளிக்கும்போது, அங்கத்தினருக்கு அனுபவம் இருக்கிறது என்று அவர்கள் கூறினார்கள். உண்மையில்......(சிரிப்பு.)

I am a Member (laughter). Therefore, when we put questions here, we are not putting questions on the basis of personal experience. From information which we have received from several sources, we will put questions and it is highly uncharitable for the Hon. Minister to say in this House that the Member has got personal experience. We have discussed so many things about corruption, immorality, etc. If the Hon. Minister replies by saying that a particular Member has got experience, then it will be a serious reflection on that Member. Therefore, Sir, I humbly request the Chair to give a ruling whether the Hon. Minister has got such a right to cast reflection on the Member when he puts a question for an answer.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது "பர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன்" அல்ல. சாதாரணமாக கேள்விகள் கேட்கிற நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் வேடிக்கையாக, "உறுப்பினர் அவர்கள் அனுபவத்தில் கூறுகிறார்கள் போலும்" என்று கூறினால், அதை உள்நோக்கத்தோடு கூறுவதாக உறுப்பினர் அவர்கள் கொள்ளத் தேவையில்லை. அப்படி சில வார்த்தைகள் வந்தால்தான் கேள்வி நேரத்தில் கொஞ்சம் இனிமை இருக்கிறது. இரு தரப்பிலும்தான். ஆகவே, இதையெல்லாம் பெரிய அளவில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம்.

6. அரசினர் தீர்மானம்.

விதி 41 (3)-ஐ தளர்த்தல்

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவை 244-வது விதியின் கீழ், 41-வது விதி மூன்றுவது உட்பிரிவின் கீழ் ஒரே கூட்டத்தில் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட காரியங்களைக் கொண்டு வரக் கூடாது என்பதைத் தளர்த்த வேண்டுகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு ஒருமனதாக நிறைவேற்றப் பட்டது.

7. கவன ஈர்ப்பு.

(அ) திண்டுக்கல் ஜி. டி. என். கலைக்கல்லூரியில் உண்ணா நோன்பு மேற்கொண்டிருந்த மாணவர் மீது தடியடி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவார்கள்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற பிப்ரவரித் திங்கள், 11-ம் தேதி திண்டுக்கல் ஜி.டி.என். கலைக்கல்லூரியில் உண்ணா நோன்பு மேற்கொண்டிருந்த மாணவர்கள் மீது காவல்துறையினர் தடி யடி நடத்தியுள்ள அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை நான் மாண்பு மிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 11—2—1969 அன்று வேலை நிறுத்தம் செய்த திண்டுக்கல் ஜி.டி.என். கலைக் கல்லூரி மாண வர்கள் சுமார் 400 பேர் கல்லூரிக்குள் கூட்டங்கூடி, அதற்கடுத்த வாரம் நடைபெறவிருந்த மாதிரித் தேர்வு நடைபெறக் கூடாதென கோரிக்கை விடுத்தனர். அவர்கள் வன்செயலில் ஈடுபடத் தொடங்கி பிற்பகல் 2-30 மணி அளவில் கற்களை வீசியெறியத் தொடங்கியதாக காவலர்களின் உதவியை நாடி கல்லூரி முதல்வர் எழுதிய வேண்டுகோள் அனுப்பினார். திண்டுக்கல் காவல் துறை உதவிக் கண்காணிப்பாளரும், காவலர் சிலரும் கல்லூரிக்கு விரைந்து வந்து, சிறு அளவில் தடியடி செய்து அமைதியை நிலைநாட்டினர். 11 மாணவர்களும் 3 காவலர்களும் காயமுற்றனர். இவர்கள் புறத்துள்ள பிணியாளர்களாக சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டனர். மாணவர்கள் கற்களை வீசியெறிந்ததால், கல்லூரிக் கட்டடங்களிலும் விடுதிக் கட்டடங்களிலும் இருந்த குழல் விளக்குகள், கண்ணாடி சாளரங்கள் ஏனைய பொருள்கள் இவை நாசமுற்றன. கல்லூரி உடைமைக்கு 4,000 ரூபாய் அளவிற்குச் சேதம் ஏற்பட்டது.

இந்நிகழ்ச்சிக் குறித்து ஏ. எஸ். இளங்கோ மீதும் ஏனைய 18 மாண வர்கள் மீதும் இந்திய தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் 147, 148, 149, 427, 332-வது பிரிவுகளின் கீழ் திண்டுக்கல் வட்டக் காவல் நிலையத்தில் 101/69 எண் குற்ற வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது. அவர்களில் 16 பேர் அந்த இடத்திலேயே கைது செய்யப்பட்டனர். எஞ்சிய மூவர், பிறகு கைது செய்யப்பட்டனர். கைது செய்யப்பட்ட மாணவர்கள், பின்னர் திண்டுக்கல் உட்கோட்ட குற்றவிசாரணை நீதிபதியால் பிணையத்தில் விடுவிக் கப்பட்டனர். இந்த நிகழ்ச்சி நடந்த பின்னர், கல்லூரி அதிகாரிகள் எப் பொழுது கல்லூரி பிறகு திறக்கப்படும் என்று தேதி குறிப்பிடாமல், கல்லூரி மூடப்பட்டதாக அறிவித்தனர். கல்லூரி 10—3—1969 அன்று மீண்டும் திறக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அமைதி நிலவி வருகிறது.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன் : மதியம் ஒரு மணிவரையில் அமைதி யாக உண்ணாநோன்பு மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்ததாகவும், அதற்குப் பின் னால் அஸிஸ்டென்ட் சூப்பரின்டென்டென்ட் ஆஃப் போலீஸ் தடியடி துவங்கிய பின்னர்தான் மாணவர்கள் பக்கத்திலிருந்து விரும்பத்தகாத எதிர் நடவடிக்கைகள் ஏற்பட்டது என்றும் எனக்குத் தகவல் வந்தி

ருக்கிறது. அஸிஸ்டென்ட் சூப்பரின்டென்டென்ட் ஆஃப் போலீஸ் அவர்கள் பின்னால் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் அது உண்மையாக இருக்கும் என்று நம்ப இடம் இருக்கிறது. அது ஒருபுறமிருக்க, 98 மாணவர்கள் இப்போது ஆர்பிட்டரரியாக வருடாந்திரப் பரீட்சைக்கு அனுப்பப்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதில் பலர் இறுதி வருடப் பரீட்சைக்குப் போகவேண்டியவர்கள். நடந்த சம்பவத்தை விட்டு விட்டு இந்த மாணவர்கள் பரீட்சைக்குப் போவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைப் கல்வி அமைச்சர் அவர்களோடு கலந்து கொண்டு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு ஆவன செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : காவலர்கள் தாங்களாகவே சென்று நடவடிக்கைகள் எடுத்ததாகக் கூறுவது சரியான தகவல் அல்ல. அது அவருக்கு வந்த தகவல் என்று குறிப்பிட்டார்கள். காவலர்களின் உதவியை நாடி கல்லூரி முதல்வர் எழுதிய வேண்டுகோள் அனுப்பினார். அதன் பிறகுதான் காவலர்கள் கல்லூரிக்குள் சென்றார்கள் என்றிருக்கிறது. மாணவர்களின் வருங்கால நிலைபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கல்வி அமைச்சர் அவர்களோடு கலந்து சட்ட நுணுக்கங்களை ஆராய்ந்து ஆவன செய்யப்படும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன் : காவலர்கள் அழைக்காமல் சென்றதாகச் சொல்லவில்லை. முதல்வர் கடிதம் எழுதித்தான் அவர்கள் சென்றார்கள் என்று சொல்லும் தகவலை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். காவலர்கள் சென்ற பிறகுதான், தடியடி தொடங்கிய பின்னர்தான் எதிர் நடவடிக்கைகள் ஏற்பட்டன என்றுதான் நான் சொன்னேன் இப்போது கவனிக்க வேண்டியது வழக்குகள் இல்லாமல் பார்த்து அம் மாணவர்கள் பரீட்சைக்கு போவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இறுதிப் பரீட்சைக்கு போக வேண்டியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பரீட்சைக்கு அனுப்பும் பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது. இது தனியார் துறைக் கல்லூரி என்பதால் அவர்கள் விருப்பப்படி செய்வது பழி வாங்கும் ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, கல்வி அமைச்சர் அவர்களோடு கலந்து, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதில் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நிச்சயமாக அதில் கவனம் செலுத்தப்படும் என்ற உறுதியினை நான் அளிக்கிறேன்.

(ஆ) நெல்லிக்குப்பம் பாரி கம்பெனி தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தபோதும், நெய்வேலி கார்ப்பொரேஷன் தொழிலாளர் ஊர்வலத்தின்போதும் காவல்துறையினர் எடுத்த நடவடிக்கை.

***திரு. சி. கோவிந்தராசன் :** தலைவர் அவர்களே, நான் இரண்டு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் தனிப்பட்ட இரண்டு சம்பவங்கள் பற்றி கொடுத்திருந்தேன். அந்த இரண்டையும் க்ளப் செய்து ஒரே தீர்மானமாக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும் அவற்றை தனித்தனியாகப் படிக்கலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எப்படித் திருத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்களோ அப்படித்தான் படிக்க வேண்டும்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : இது 10-ம் தேதி நடைபெறவில்லை. 19-ம் தேதி அன்று நடைபெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அச்சிட்டுக் கொடுத்ததைத்தான் நீங்கள் படிக்க வேண்டும்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, கடந்த சனவரித் திங்கள் 10-ம் தேதியன்று நெல்லிக்குப்பம் பாரி கம்பெனி தொழிலாளர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளைப் பெற அமைதியான முறையில் வேலைநிறுத்தம்

செய்தபோதும், அதேபோன்று நெய்வேலியில் நிலக்கரி கார்ப்ரேஷன் தொழிலாளர்கள் தங்கள் அதிகாரிகளிடம் மகஜர் கொடுப்பதற்காக அமைதியாக ஊர்வலம் சென்றபோதும், போலீஸார் எடுத்த நடவடிக்கைகள் பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இரண்டாவது ஊதிய வாரியத்தில் (Second Wage Board) முடிவு அறிவிக்கப்படும் வரை, உயர் சதவீதம் பூரிப்பூதியமும் சிறப்பான பணி நிலைகளும் வேண்டுமென்று கேட்டு, நெல்லிக்குப்பம் ஈ.ஐ.டி. தொகுதி கம்பெனிகளின் தொழிலாளர்கள் 1969, ஜனவரி 9/10 நள்ளிரவு முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 65 அதிகாரிகளும் இன்றிமையாப் பணியிலுள்ள சில பணியாளர்களும் மட்டும் வேலை நிறுத்தம் செய்யவில்லை. மேற்படி தொகுதிக் கம்பெனிகளின் தொழிலாளர்கள், ஈ.ஐ.டி., எஸ்.எப். தொழிலாளர் சங்கத்தாலும் (இந்திய தேசிய தொழிற் சங்க காங்கிரஸ்), ஈ.ஐ.டி. பாரித் தொழிலாளர் சங்கத்தாலும் (அனைத்து இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ்), பாரி தொழிலாளர் சங்கத்தாலும் (எச்.எம்.எஸ்.) நிர்வாகிக்கப்படுகின்றனர். மேற்சொன்ன எல்லாச் சங்கங்களும் 1968-ல் தனிப்பட்டு இயங்கத் தொடங்கின, ஆனால், ஈ.ஐ.டி. பாரித் தொழிலாளர் சங்கம் மட்டும் சி. கோவிந்தராசன், எம்.எல்.ஏ. தலைமையின் கீழ் இயங்கியது. பெரும்பான்மைத் தொழிலாளர்களால் நடத்தப்படும் வேலை நிறுத்த நிலைமையை சமூக விரோதிச் சக்திகள் பயன்படுத்திக்கொண்டு சட்டம், ஒழுங்குச் சிக்கலை ஏற்படுத்துமென்று, கம்பெனியிடம் பற்றுறுதியுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு ஊறு ஏற்படக் கூடுமெனவும் விலை உயர்ந்த இயந்திரங்களுக்குச் சேதம் ஏற்படுத்தப்படலாமென்றும் அஞ்சப்பட்டால், தொழிற்சாலைக்கு வெளியிலும் நகரிலும் போதுமான பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது. ஈ.ஐ.டி. சங்கத்திற்கும் பிற சங்கங்களுக்குமிடையே கருத்து வேற்றுமை இருந்தது. என்றாலும், சிறப்பான காவல்துறைப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது. பற்றுறுதியுள்ள தொழிலாளர்களையும் அதிகாரிகளையும் பாதுகாக்கவும், ஈ.ஐ.டி. தொழிலாளர்களுக்கும் பிற சங்கங்களின் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே மோதல்கள் நிகழாது தடுக்கவும், சட்டம் ஒழுங்கைப் பேணும் நோக்கில் கண்ணீர்ப் புகைக் குண்டுகளுடன் கூடிய படைக்கலந் தாங்கிய காவல் படையினர் நிறுத்தப்பட்டனர்.

1969, ஜனவரி 24-ம் தேதி, வேலை நிறுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது. ஈ.ஐ.டி. சங்கம் தவிர பிற சங்கங்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் உடன்பாடு காணப்பட்டது.

ஈ.ஐ.டி. சங்கத்தினர் நடத்திய ஊர்வலத்தில் முன்வாயில் வழியாக வருவதைவிட்டு ஊர்வலத்தினர், பின்வாயில் வழியாக வந்தனர், காவல் பாதுகாப்பை மீறிவரும் எண்ணத்தில் இவ்வாறு வந்தனர். இதை எதிர்பார்த்து ஊர்வலத்தினர் நிறுத்தப்பட்டனர் : சிதம்பரம், வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரியும் தென் ஆர்க்காடு, காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளரும் பூரிப்பூதியம் பற்றி விவாதிக்க நிர்வாக இயக்குநரைச் சந்திக்க அவர்களின் பிரதிநிதிகள் நால்வரை அனுப்புமாறு தொழிலாளர்களிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தனர். தொழிலாளர்கள் கேட்கவில்லை, காவலர்கள் மீது கற்களை வீசினர் என்றும் காவலர்கள் ஐவருக்குக் காயம் ஏற்பட்டது என்றும் ஊர்வலத்தினர் காவலர்களின் கட்டை மீறிக் காவலர்களை தடியால் தள்ளத் தொடங்கினர் என்றும் நிர்வாக அலுவலகம் நோக்கி விரைந்தனர் என்றும் காவலர்கள் அவர்களைத் துரத்திப் பிடித்து அவர்களைப் பின்நோக்கித் தள்ள முயன்றனர் என்றும் இக் கை கலப்பில் ஊர்வலத்தினர் சிலர் முழக்கங்கள் எழுப்பிக் கொண்டு, நிர்வாக இயக்குநர், பிற முதுநிலை அதிகாரிகள் ஆகியோரின் அலுவலகங்கள் உள்ள இடத்தருகில் நுழைந்தனர் என்றும் சிதம்பரம், வருவாய்க்கோட்ட அதிகாரியின் ஒப்புதலுடன், காவலர்கள் குறைந்த வலிமையைப் பயன்படுத்தி சுற்று மதிலுக்குள் இருந்து தொழிலாளர்களை வெளியேற்றினர் என்றும் நெய்

வேலி நகரியத்தில் ஒரு வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது ; தடியடி எதுவும் செய்யப்படவில்லை. முறையாகப் புலனாய்வு செய்த பின்னர், நெய்வேலி நகரியத்தில் ஒரு வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டு குற்றச்சாட்டு தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவரவர்களே, இரண்டு சம்பவங்களையும் ஒரேவிதமாக இணைத்து, நெய்வேலியில் நடந்த சம்பவம் நெல்லிக்குப்பத்தில் நடந்த மாதிரி அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதைப்பற்றி நான் ஒரு விளக்கம் கோருகிறேன். நெல்லிக்குப்பம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் ஐ.என்.டி.யூ.சி. ஸ்தாபனமே கிடையாது. 4 தொழிற்சங்கங்களும் ஒன்று சேர்ந்து கூட்டுக் கமிட்டி அமைத்து, அதன் மூலம் வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஜனவரி மாதம் 10-ம் தேதி முதல் அமைதியாக வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 19ந் தேதியன்று தொழிற் சங்கக் காரியாலயத்தின் முன்னால் கண்ணீர்ப் புகை கொண்டுவரக் காரணம் என்ன? முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக அந்த போலீஸ் காவல் படையினர் இருந்தது. அப்படி வைக்க வேண்டியது அவசியமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அமைதி நிலைநாட்டப்பட வேண்டும், எந்தவித அசம்பாவிதமும் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்றும், முன்னெச்சரிக்கையாக போலீசார் இருந்தார்கள். கண்ணீர்ப்புகை பிரயோகம் செய்யவில்லை, வைத்திருந்தார்கள், தேவைப்பட்டால் பயன்படுத்துவதற்காக.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : அதேமாதிரி, நெய்வேலியில் அமைதியாக, 10-ஆம் தேதியன்று தங்களுடைய கோரிக்கைகளை, 7, 8, 9 தேதிகளில் உண்ணாவிரதம் இருந்து பிறகு 10-ஆம் தேதி மேனேஜிங் டைரக்டரிடம் கோரிக்கைகளைச் சமர்ப்பிப்பதற்காக ஊர்வலம் சென்றவர்கள் மீது திடீரென்று எந்தவித முன்னெச்சரிக்கையுமின்றி தடியடி செய்தார்கள். அதைப் போலவே, துப்பாக்கிச் சனியனால் ஒருவருடைய உயிர்நிலையில் தாக்கப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் அந்தத் தொழிலாளி அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார். வேறு பல தொழிலாளர்களும் காயமுற்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கொடுத்த விளக்கத்தின்பேரிலே ஏதாவது விளக்கம் வேண்டுமென்றால் கேளுங்கள். அதைத் தவிர புது நிகழ்ச்சிகள், புது செய்திகள் பற்றிச் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லை. அமைச்சரவர்களின் அறிக்கை மேல் விளக்கம் வேண்டுமானால் கேட்கலாம். புதிய செய்திகளுக்கும் விளக்கம் கொடுங்கள் என்று கேட்க முடியாது.

திரு. சி. கோவிந்தராசன்: நான் கொடுத்த செய்தியிலிருந்து, அதற்கும் விளக்கம் இல்லை. அதற்கான அறிக்கை இல்லாமல், வேறுவிதமாக வரக்கூடியதாக இருப்பதால் விஷயமே வேறு என்று.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தொழிலாளர் பற்றி மானியம் இன்று வருவதாக இருக்கிறது எனக் கருதுகிறேன். அந்த நேரத்தில் விளக்கிச் சொன்னால், நானும், தொழிலாளர் அமைச்சரவர்களும் சிரத்தை காட்ட வசதியாக இருக்கும். எனவே, அங்கத்தினர் அவர்கள் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் விளக்கம் கொடுத்தால் நல்லது.

(இ) வடார்க்காடு, நெல்லை மாவட்டங்களில் பருவ மழையின்மையும், கடன் வசூல் ஒத்திவைப்பும், பஞ்ச நிவாரண நிதி ஒதுக்கலும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர் அவர்கள் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு 41-வது விதியின்கீழ் அவசரப் பொது முக்கியமான காரியம் ஒன்றைக் கொண்டு வருவார்கள்.

1969 மார்ச் 25]

திரு. கே. சகாதேவக் கவுண்டர் : தலைவரவர்களே, சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ் கீழ்க்கண்ட அவசர பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்—

"வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பருவமழை பொய்த்துவிட்டதாலும், பயிர்கள் அனைத்தும் பாதிக்கப்பட்டதாலும், குறிப்பாக செங்கம் தாலுக்காவில் குடிதண்ணீர் கிடைக்காததாலும், பஞ்ச நிவாரண நிதி ஒதுக்க வேண்டியது" பற்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பலராமன் அவர்கள் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ் அவசரப் பொது முக்கியமான காரியம் ஒன்றைக் கொண்டு வருவார்கள்—

திரு. இல. பலராமன் : தலைவரவர்களே, சட்டப்பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ் கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்—

"வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பருவ மழை தவறியதால் விவசாய மக்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக பெற்றிருக்கும் கடன்களையும், இந்த ஆண்டில் தவணை கடந்த கடன்களையும் இன்னும் ஓராண்டு காலத்திற்கு ஒத்திவைத்து, மீண்டும் புதிய கடன்கள் தாராளமாகக் கொடுக்க வேண்டியது பற்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு என். துரைபாண்டியன் அவர்கள் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ் அவசரப் பொதுமுக்கியமான காரியம் ஒன்றைக் கொண்டு வருவார்கள்.

திரு. என். துரைப்பாண்டியன் : தலைவரவர்களே, சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ் கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர்கள் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்—

"திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் குறிப்பாக நாங்குநேரி தாலுக்காவில் வள்ளியூர், விஜயநாராயணம், நாங்குநேரி பிர்க்காக்களில் பருவமழை தவறிவிட்ட காரணத்தால் மேற்படி பகுதிகளைப் பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவித்து வரி, கடன்களை வசூல் செய்யாது நிறுத்தி வைக்க வேண்டியது பற்றி."

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, 1968-ல் தென் மேற்குப் பருவமழையும், வட கிழக்குப் பருவ மழையும் முற்றிலும் பொய்த்துவிட்டதாக வட ஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தெரிவித்துள்ளார். இதனால், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஏரிகள் வறண்டுள்ளன. வேளாண்மைப் பணிகள் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மாவட்டத்தில் வறட்சியால் தாக்குண்ட பகுதிகளிலுள்ள உழவர்களுக்கும் உழவுத் தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் நோக்கத்துடன் துயர்தணிப்புப் பணிகளை உடனடியாக மேற்கொள்ள வருவாய்த் துறை வாரியம் மூலமாக அவர் செயற்குறிப்புகளை அனுப்பினார். வறட்சி நிலைமையை நேரடியாக மதிப்பிடுவதற்கென பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்ட நில வருவாய், நிலச்சீர்திருத்தங்கள் ஆணையாளரின் கருத்துரைகளையொட்டி வருவாய்த்துறை வாரியம் தயாரித்து அனுப்பியுள்ள செயற்குறிப்புகளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. இம்மாவட்டத்தில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட துயர்தணிப்புப் பணிகளாவன:—

(i) 1969–70-ல் செய்ய வேண்டி வரும் செப்பனிடும் பணிக்கு உள்ளூர் பாசன மானியத்தின் கீழ் 1968-69-ம் ஆண்டிற்காக ரூ.6 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்தல்.

(ii) குடிநீர்க் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த ரூ. 8 லட்சம் ஒதுக்குதல்.

(iii) மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கிராமச் சாலைகளை அமைப்பதற்கும் சரளைக்கல் போடுவதற்கும் ரூ. 6 லட்சம் ஒதுக்குதல்.

(iv) கடன் தவணைகள் வசூலிக்கப்படுவதைத் தள்ளிவைத்தல், கடன் தவணைகளை அவரவர்களாக முன் வந்து செலுத்தினால் அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். எனவே, முதல் படியாக, இம்மாவட்டத்தில் துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்கு ரூ. 20 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. எனவே, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட எல்லாப் பகுதிகளிலும் உழவர்களுக்கும் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கும் துயர்தணிப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ள சில உடனடி நடவடிக்கை மேற்கொள்வது பற்றி, 17-ந் தேதி பிப்ரவரி மாதம் 1969-ம் வருடம் உணவு அமைச்சர் கூட்டுறவு அமைச்சர், வேளாண்மை அமைச்சர் ஆகியோருடன் தலைமைச் செயலகத்தில் முதலமைச்சர் நடத்திய உயர்நிலைக் கூட்டத்தில் ஆலோசிக்கப்பட்டது. சிறு பாசன பணிகள், பொதுப்பணித்துறையின் ஏரிகளையும், நீர் வழங்கு கால்வாய்களையும் சீர்படுத்தல், பாசனத்திற்கும், குடிநீர்த்தேவைகளுக்கும் பயன்படும் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல், சாலை அமைத்தல் ஆகிய சிறப்பான பணிகளை மேற்கொள்ள வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு மேலும் நிதியளிக்க முடிவெடுக்கப்பட்டது. மேலே சொன்ன பணிகளை மேற்கொள்ள அரசு, மேலும் ரூ. 15·5 லட்சம் நிதியளித்தது. மொத்தத்தில் ரூ. 35·5 லட்சம் அளவிற்கு இம் மாவட்டத்திற்கு துயர் தணிப்பு அளிக்கப்படுள்ளது.

திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

அடுத்து வறட்சி நிலைமைகளால் திருநெல்வேலி மாவட்டம் பாதிக்கப் பட்டுள்ளதாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தெரிவித்துள்ளார். அதற்கேற்ப நடப்பு ஆண்டிலும் அடுத்த ஆண்டிலும் குறிப்பிட்ட துயர் தணிப்பு பணிகளை மேற்கொள்வதற்காகக் கீழ்க்காணும் செயற்குறிப்புகளை அனுப்பி யுள்ளார் :—

(i) 1968-69-இல் ராதாபுரம் துணைவட்டத்தில் நிலங்களைப் பண் படுத்த தக்காவிக் கடன்களாக வழங்க ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்குதல்.

(ii) 1969-70-இல் தக்காவிக் கடன்களுக்கு ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்குதல்.

(iii) கிராம நீர் வழங்கு திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்குதல்.

(iv) சிறு பாசனத்திட்டத்தின் கீழ் சங்கரன் கோயில், கோயில் பட்டி, நாங்குநேரி ஆகிய வட்டங்களில் ஏரிகளில் தூறு எடுத்தல் பணிக்கு ரூ. 3·5 லட்சம் ஒதுக்குதல்.

கடன்களையும் நிலவரி வசூலிப்பையும் பொதுவாகத் தள்ளிவைக் கும் அவசியம் இல்லையென்றாலும், நாங்குநேரி வட்டம் ராதபுரம் துணை வட்டம், சங்கரன்கோயில் வட்டத்தைச் சேர்ந்த சேந்தமங்கலம், வள்ளிக்கோனேந்தல் பிர்க்காக்கள், கோயில்பட்டி வட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒட்டப்பிடாரம், எப்பொதுவென்றான் பிர்க்காக்கள், திருச்செந்தூர் வட்டத்தில் சாத்தான்குளம் துணை வட்டம் ஆகிய இடங்களுக்குச் சில சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கருதுகிறார். மேற்சொன்ன இடங்களில் கடன் வசூலிப்பதில் கடுமையான நடவடிக்கைகள் அவசியமில்லை என்று அவர் கருத்துத் தெரிவித்தார்.

தக்காவிக் கடன்களாக வழங்குவதற்கும், சிறுபாசனப் பணிகள், பொதுப் பணித் துறையின் ஏரிகளைச் சீர் செய்தல், பாசன குடிநீர்க் கிணறு

1969 மார்ச் 25] [திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

களை ஆழப்படுத்துதல், சாலை அமைத்தல் ஆகிய சிறப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கும் வேண்டப்பட்ட 8·5 இலட்சம் ரூபாயை திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு அரசு வழங்கியுள்ளது.

திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்: தலைவர் அவர்களே, செங்கம் தாலூகாவிலே பழைய பயிர்களை அடி வெட்டு வெட்டுவதற்காக மனுக்கள் அளிக்கப்பட்டு, அதற்கு வேண்டிய பணமும் ஒதுக்கி, அதை பட்டுவாடா செய்கின்ற நேரத்திலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பட்டுவாடா செய்ய வேண்டாமென்று தந்தி கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. செங்கம் பகுதிக்கு எவ்வித பணமும் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். உடனே அந்த மனுக்களை எல்லாம் பட்டுவாடா செய்வதற்கும் அங்கே வேண்டிய பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கும் அரசாங்கம் வழி செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இதுபற்றி மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களிடம் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆனால், இப்பொழுதே ஒதுக்கப்படுகின்ற நிதிகள் எந்த எந்த முறையிலே செலவு செய்யப்படுகின்றன, அந்த வேலைகளிலே எவ்வளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிவதற்காக நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 9-ம் தேதி கலெக்டர்களுடைய மாநாடு ஒன்றை சென்னை நகரிலே கூட்டி இருக்கிறார்கள். அதிலே இவ்வளவு நாட்களாக நடைபெற்றிருக்கிற வேலைகளினுடைய முன்னேற்றத்தைப் பற்றியும், இன்னும் துரிதப்படுத்த வேண்டிய காரியங்களைப்பற்றியும் இனி மேற்கொண்டு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றியும் யோசிக்கப்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லுகின்ற செங்கம் மாவட்டத்தைப் பற்றி கலெக்டர் அவர்களிடம் கலந்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. இல. பலராமன்: தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டம் பருவ மழை பொய்த்ததன் காரணமாக வறட்சியான பிரதேசமாகி உள்ளது என்று கூறினார்கள். ஆனால் வறட்சியான பிரதேசம் என்று அறிவிக்கப்பட வேண்டும், பிரகடனப்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொண்டு அங்கே வறட்சி இருந்தும் வரிகள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. கடன்கள், வசூலிக்கப்படுகின்றன, கூட்டுறவு கடன்கள் ஜப்தி மூலம் கூட இன்றைக்கும் வசூலிக்கப்படுகின்றன என்பதை இந்த அவைக்கு தெரியப்படுத்திக்கொண்டு, கடன்கள் இன்றைக்கும் விநியோகம் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடி வெட்டப்பட்ட பிறகு கூட இன்றைக்கு ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் ரூ. 10,000 ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. அதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் தற்காலிகமாக நிறுத்தி இருக்கிறார்களா என்று கூடத் தெரியவில்லை. தேவையான அளவுக்குத் துரித நடவடிக்கைகள் இல்லாமல் விவசாயி இறந்து கொண்டிருக்கும்போது கொடுக்காமல் அவர் இறந்தபின்னால் ஏதோ வாழ்விக்க....................

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஐந்து நிமிஷம் பிரசங்கம் பண்ணுகிறீர்கள். நீங்கள் சொல்வதற்கு இன்னொரு அறிக்கை கொடுக்கலாம் போலிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையிலிருந்து மட்டும் விளக்கம் கேட்கலாம்.

திரு. இல. பலராமன்: இது போன்ற காரியங்கள் மீது தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த அவையைக் கேட்டுக்கொண்டு தண்ணீர் பஞ்சம் பரவலாக இருக்கிற நிலைமையிலே தண்ணீர் கேட்டால்..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கொடுத்த அறிக்கையிலேயிருந்து விளக்கம் பெறுவதற்கு 2 கேள்விகள்தான் கேட்கலாம். நீங்கள் புதிதாகக் கருத்து கொடுத்து அதற்கெல்லாம் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள் என்று கேட்பதற்கு இந்த 41-வது விதியின் கீழ் இடம் இல்லை.

திரு. இல. பலராமன் : மேலும் அதிகமாக ஒதுக்கீடுச் செய்வதாகக் கூறவேண்டும். அந்த ஒதுக்கீடு எவ்வளவு தேவைப்படுகிறது என்று தேவையை அறிந்து, துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு தகவல் அனுப்புவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனைக்கு, எந்த எந்த விஷயத்திலே நடந்திருக்கின்றன. எந்நிலையிலே எவ்வளவு காரியங்கள் நடைபெறும் என்று இன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களை விசாரிக்கிறேன் என்று மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். துரைப்பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, ராதாபுரம் உப வட்டத்திற்கு மட்டும் 8 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்க இருப்பதாகச் சந்தோஷமாக இருந்தோம். இன்று அமைச்சர் அவர்கள் பதிவிலே திருநெல்வேலி மாவட்டம் முழுவதற்கும் 8½ இலட்சம் ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். உண்மையாக, அந்த மாவட்டத்திலே அதைவிட அதிகம் ஒதுக்கவேண்டும். இதிலும் நாங்குநேரி, ராதாபுரத்திலுள்ள நஞ்சை நிலங்களின் தீர்வையை ரத்து செய்ய உத்தேசம் உண்டா? நாங்குநேரி ராதாபுரம் வறட்சிப் பிரதேசமாகக் கருதப்படுகிறதா அல்லது பஞ்சப் பிரதேசமாகக் கருதப்படுகிறதா என்று அறியவிரும்புகிறேன். இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் இங்கே வரும்பொழுது அவர்களை ராதாபுர பகுதிக்கு அழைத்துச் செல்லும் உத்தேசம் உண்டா.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எந்த எந்த அளவு செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கலெக்டர் அவர்களும் அதைப்பற்றி அறிக்கை அனுப்பினார்கள். பொதுவாகக் வறட்சி நிலை இருக்கிறது என்பதிலே நம் யாருக்குமே இரண்டுவித அபிப்பிராயங்கள் கிடையாது. மாண்புமிகு இந்தியப் பிரதமர் அமைச்சர் அவர்கள் நம்மீது இருக்கிற பரிவுனுடைய அடையாள விஜயமாகத் தான் இதைச் செய்யப்போகிறார்கள். காலையிலே வருகிறார்கள். மறுநாள் காலையிலே திரும்ப வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமைகளில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தையும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலேயும் மட்டும்தான் இன்றைக்கு மாலைக்குள்ளே அவர்கள் பார்வையிட முடியும். இராமநாதபுரம் மாவட்டமும் இதைவிடக் கடுமையானதால் பஞ்சம் உள்ள மாவட்டம். கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் ஏறக்குறைய இது மாதிரியான நிலை இருக்கிறது. என்று சொல்லக் கூடிய மாவட்டம்தான். இருந்தாலும், இன்னும் கூடுமானால் நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்களைக் கலந்துகொண்டு தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே செஞ்சி பகுதிக்கு இந்தியப்பிரதமரை அழைத்துச் செல்லலாமா என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, திருநெல்வேலி (குறுக்கீடு) திண்டிவனம் வழியாக அவர்கள் செல்வதற்கு நேரம் இருக்கிறது. நான் இன்னும் முதல் அமைச்சரிடத்திலே அனுமதி பெறவில்லை (குறுக்கீடு) கோயம்புத்தூர் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் கோபித்துக்கொள்ளமாட்டார்கள், நமக்கும் உரிமை இருக்கிற காரணத்தாலே தான் அந்த வழியாக அழைத்து கொண்டு போகவில்லை. இப்பொழுதுள்ள இருக்கிற நிலையில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கும் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கும் அழைத்துச் செல்வதாகத் திட்டம், திண்டிவனமும் பக்கத்திலேதான் இருக்கிறது. நம்முடைய இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய தொகுதி. அந்த வழியாகச் செல்லவேண்டுமென்றால் 30, 40 மைல்கள்தான் அதிகமாகின்றன. 3 மாவட்டங்களுக்கு அவர்கள் விஜயம் செய்ததாக இருக்கட்டும் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் அதுபற்றிய இறுதி முடிவைச் செய்வார்கள் ஆகவே, யாரும் தவறாகக் கருதிக்கொள்ளவேண்டியதில்லை. நாம் தனி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. எல்லோருக்கும் நாம் சொந்தமானவர்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் என்று வெளியிலேதான் அந்த அந்த தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களே

தவிர நாம் எல்லா ஊர்களுக்கும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் **Though elected from Nanguneri, he represents the entire State.** இப்பொழுது இருக்கிற நிலையில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப்பற்றியும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைப்பற்றியும் மிகுந்த சிரத்தைகொண்டு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நிரம்பச்செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பிரதமரிடத்திலே அதுபற்றி மீண்டும் வலியுறுத்தப்படும். இன்றைக்குக் கூட 3 மணிக்கு டெல்லியிலே இருந்து வந்திருக்கிற நிபுணர் குழுவிடம், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மற்ற அமைச்சர்களும் விவாதிக்க இருக்கின்றோம் என்று மட்டும் நான் சொல்லிக்கொண்டு இன்னும் கூடுமானால் என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கிற அக்கறை—உறுப்பினர்கள் வேறு, அரசாங்கம் வேறு, அமைச்சர் வேறு என்று கூட அல்ல—கண்டு இந்த நெருக்கடியிலிருந்து விடுபடுவதற்கு எங்களாலான எல்லா காரியங்களையும் எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்பதை மட்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(ஈ) முண்டியம்பாக்கம் தென் இந்திய எஃகு சர்க்கரை ஆலை நிர்வாகத்தினர் கரும்பை வாங்க மறுப்பதால் கரும்பை பயிரிடும் விவசாயிகளின் அல்லல்.

THIRU K. RAMAMOORTHI : Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Food and Agriculture to a matter of urgent public importance, namely, the plight of the agriculturists who have cultivated sugarcane in Tindivanam Taluk at the instance and encouragement of the officers of the South India Steel and Sugars Limited, who now refuse to take even Ratoon sugarcane, as also the handicap to the agriculturists in the case of registration of sugarcane, the process being not conducive to the agriculturists.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, 1967–68 கரும்பு நடும் பருவத்தில் வெல்லத்தின் விலை மிக உயர்ந்திருந்தாலும், சர்க்கரை ஆலைகள் கரும்பிற்கு நல்லவிலை வழங்கியதாலும், 1967–68-ல் அதிகப் பரப்பளவில் கரும்பு பயிரிடப்பட்டது. இவ்வளவு அதிகப் பரப்பில் கரும்பு பயிரிடுவதற்கு ஆலைகள் பதிவு அளிக்க முன் வராத போதிலும் கரும்பு அதிகப் பரப்பில் பயிரிடப்பட்டது. 1968–69-ல் கரும்பாலைப் பருவத்தில் வெல்லத்தின் விலை கடந்த ஆண்டு விலையில் 50 சத வீதத்துக்கும் குறைந்து விட்டது. அதன் விளைவாக, கரும்பு பயிரிடுவோர் அனைவரும் இப்போது சர்க்கரை ஆலைகளுக்கே கரும்பு வழங்க விரும்புகின்றனர். இதைத் தொடர்ந்து சர்க்கரை ஆலைகளுக்குக் கரும்பு வழங்க பதிவு பெற்ற கரும்பு பயிரிடுவோரும் பதிவு பெறாத கரும்பு பயிரிடுவோரும் முன்வந்தனர். ஆலைகள் மே இறுதிவரையில் அல்லது ஜுன் 15-ம் தேதி வரையிலும் தங்கள் முழுத்திறனளவிலும் கரும்பு பிழிந்தாலும், பதிவு பெறாதவர் கரும்புகளையும் வாங்கிப் பிழிவதற்கு அந்த ஆலைகளால் இயலாது. எனவே பதிவு செய்யப்பட்டவர்கள், கரும்பை மட்டுமே வாங்கும் நிலையில் அவை இருக்கும். ஆலையுடன் பதிவு செய்து கொண்ட பின்னரே கரும்பு பயிரிடுவது அவசியமாகிறது. அவர்களுக்கு உள்ள மாற்று வழி கரும்பை வெல்லமாக மாற்றுவதுதான்.

முண்டியம்பாக்கத்திலுள்ள தென்னிந்திய எஃகு சர்க்கரை ஆலை இந்த ஆண்டில் பதிவு செய்துள்ள பகுதியிலிருந்து மட்டுமே கரும்பு எற்றுக்கொள்ள முடியும். மறுதாம்புக் கரும்பைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட, எந்த ஆலை அதைப் பதிவு செய்து கொண்டதோ அந்த ஆலையே அதை எற்றுக்கொள்ள வேண்டும். வழக்கத்திற்கு மாறாக இந்தப் பயிர் காலத்தில், பதிவு செய்த அளவுக்கு மேலேயே பயிரிட்டுள்ளதால் பதிவு பெற்ற, பதிவு பெறாத கரும்புப் பயிரிடுவோர் கரும்பு வழங்க முன்

வந்தனர். முண்டியம்பாக்கம் திரு. தென்னிந்திய எஃகு சர்க்கரை ஆலைக்கும் படாளத்திலுள்ள திரு. மதுராந்தகம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைக்கும் வழங்கப்பட்ட கரும்பு மிகையாகவே உள்ளது. நடப்பு கரும்புப் பருவத்தில் இவ்வாலைக்கு மூன்று லட்சத்திற்கு மேல் கரும்பு கிடைக்கும் போல் தெரிகிறது. ஆலையின் திறனளவு குறைவாக இருப்பதால் கரும்பு பிழியும் அளவுக்குமேல் கரும்பு ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் அந்த ஆலை இல்லை. முண்டியம்பாக்கம், திரு. தென்னிந்திய எஃகு சர்க்கரை ஆலைக்கு இப்போது ஒதுக்கப்பட்ட ஒலக்கூர் பிர்க்கா, திண்டிவனம் நகரம், படாளத்தில் உள்ள திரு மதுராந்தகம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைக்கு ஒதுக்கப்படலாம் என்று இப்போது அரசுக்கு முறையீடு செய்து கொள்ளப்பட்டுள்ளது. முண்டியம்பாக்கம், திரு. தென்னிந்தியா எஃகு சர்க்கரை ஆலை நடப்பு கரும்புப் பருவத்தில் கரும்பு பிழிவதற்காக, அந்தப் பகுதியில் பதிவு செய்யப்பெறாத கரும்பை பிழிவதற்கு ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பவில்லை, என்னும் காரணமாகவே மேற்சொன்ன முறையீடு செய்து கொள்ளப்பட்டுள்ளது. திரு. மதுராந்தகம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையிலும் ஏறக்குறைய இதே நிலைதான் உள்ளது. அந்த ஆலையும் இவ்வாண்டு பதிவு பெறாத கரும்பை பிழிய இயலாது. இருப்பினும், கரும்புப் பயிரிடுவோருக்கு ஏற்பட்டுள்ள இடுக்கண்களைக் களையும் வகையில் கூடுமான அதிக அளவில் கரும்புகளை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு முண்டியம்பாக்கம் திரு. தென்னிந்திய எஃகு சர்க்கரை ஆலையை இணங்கவைக்கும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : *தலைவர் அவர்களே,* திண்டிவனம் முண்டியம்பாக்கம் மில்லுக்கு உட்பட்ட ஏரியாவைப்பொறுத்தவரைக்கும், சில இடங்களில் சென்ற ஆண்டு அந்த மில்லில் கரும்பு போட்டவர்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் சென்று அங்கு ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று ஆலையில் சொல்கிறார்கள். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிற பழக்கம் என்னவென்றால் விவசாயிகளும் அங்கே போய் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்வார்கள், அதிகாரிகளும் அவர்களாகவே விவசாயிகளை பதிவு செய்து கொள்வார்கள். விவசாயிகள் அதிகாரிகள் பதிவு செய்து கொள்வார்கள் என்று தாங்கள் பதிவு செய்யாமலே இருந்துவிட்ட நிலைமை அங்கே இருந்து வருகிறது. எந்த விவசாயிகள் சென்ற ஆண்டு அந்த மில்லுக்கு எவ்வளவு சப்ளை செய்தார்களோ அதே அளவு இந்த ஆண்டும் அந்த மில் அவர்களிடமிருந்து கரும்பை எடுத்துக்கொள்கிற நிலைமையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்துமா ? அது மாதிரி மறுதாம்புக் கரும்பைப் பொறுத்த வரைக்கும் கூட இந்த ஆண்டு மில்களுக்கு சப்ளை செய்வதற்கு அரசு தன்னுடைய இன்ப்ளுவென்ஸை யூஸ் பண்ணி, விவசாயிகள் சார்பில் முயற்சிப்பார்களா ?

அதோடு திண்டிவனம் பகுதியில் ஏராளமான ஏக்கர் நிலங்களில் கரும்பு வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் பல ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படாத நிலங்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வறண்டுவிட்ட காரணத்தினால், தண்ணீர் ஊற்றி கரும்பைக் காப்பாற்றுவதற்கு முடியாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசு தமிழகத்தில் உள்ள பல பகுதிகளிலும் இருக்கிற மில்கள், தென் ஆற்காடுக்கு பக்கத்தில் இருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகள் இந்தக் கரும்புகளை ஏற்றுக்கொள்கின்ற அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : *தலைவர் அவர்களே,* கரும்பு விலை ஏறியதன் காரணமாக வழக்கமாக பதிவு செய்த கரும்பைவிட. பதிவு செய்யாதவர்கள் கூட கூடுதலாகச் சாகுபடி செய்துவிட்டார்கள், குறிப்பாக திண்டிவனம் பகுதி பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. தமிழகத்தில் எங்கு பார்த்தாலும், எங்கெங்கு ஆலைகள் இருக்கின்றனவோ அதை ஒட்டிய பகுதிகளில் எவ்வளவு ரிஜிஸ்டிரேஷன் அந்த ஆலைகளுக்கு இருக்கிறதோ அதற்கு மேலாக, இரட்டிப்பு மடங்கு அன்-ரிஜிஸ்டர்டு கரும்பாக (யு.ஆர்) இருக்கிறது. அதைச் சில ஆலைகளுக்கு எடுத்துக்கொள்ளும்படி நாங்கள்

விண்ணப்பங்களைத் தயார் செய்து கூட அனுப்பியிருக்கிறோம். ஆனால் அந்தந்த ஆலைகளுக்கு கபாஸிடி இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட நாளில் பதிவு செய்த கரும்பை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதனால் பதிவு செய்யாத கரும்பை எடுத்துக்கொள்வதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. தண்ணீர் கிடைக் காத காரணத்தினால் கரும்பு தரம் குன்றி, எடை காணாத அளவுக்கு நிலைமை ஏற்படுகிற சூழ்நிலையும், அச்சமும் இருக்கிறது. பதிவு செய்த கரும்பைக் கூட எடுத்துக்கொள்வதற்குக் காலம் கடத்தப்படுகிற நிலைமை கூட இருக்கிறது. முண்டியம்பாக்கத்திலுள்ள ஆலையில் பதிவு செய்த கரும்பையே இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது. வளவனூர், பனங்குப்பம் போன்ற பக்கத்து கிராமங்களில், பதிவு செய்த கிராமங்களில் கூட இப்பொழுது கரும்பை எடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. திண்டிவனம் பகுதியில் பதிவு செய்யப்பட்ட கரும்பையே இப்பொழுது எடுக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதாக அவர்கள் தங்க ளுடைய நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லி வாதிக்கிறார்கள். மறுதாம்புக் கரும்பைப் பொறுத்த வரையில் கூட அதே நிலை தான். எந்த ஆலையில் பதிவு செய்யப்பட்டதோ, அதே ஆலைக்குத் தரவேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது.

வெல்லத்தின் விலை வீழ்ந்துவிட்ட காரணத்தினால் சர்க்கரை ஆலைக்குக் கரும்பைக் கொண்டு வருகிறார்கள். வெல்லத்தின் விலை ஏறினால், சர்க் கரை ஆலைக்குக் கரும்பு கொண்டுவர மாட்டார்கள். இம்மாதிரி சூழ்நிலை யில் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதையெல்லாம் அரசு கவனித்து அவ்வப்பொழுது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. இம்மாதிரி கரும்பு எடுக்கப்படாத நிலையை உணர்ந்து கரும்பு பயிரிடுபவர்கள் மீண்டும் நெல் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமை தானாகவே உருவாகும். இருந்த போதிலும், இப்பொழுது சாகுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிற கரும்பு வீணாகப் போகாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கு, எந்தெந்த ஆலைகளை எடுத்துக் கொள்ள முடியுமோ அந்தந்த ஆலைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். திண்டிவனம், ஒலக்கூர் பிர்க்காவை படாளம் பகுதியில் சேர்த்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக் கிறார்கள். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள கரும்பையே தாங்கள் எடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கும்பொழுது, எப்படி திண்டிவனம் பகுதியில் ஏற்கெனவே பதிவு செய்து கொள்ளாத கரும்பை எடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்று அவர்களுக்கிருக்கிற சங்கடத்தைத் தெரிவித் திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் குறைந்த விலைக்குக் கூட ரூ. 65-க்குக் கூட கொடுக்க முன் வருகிறார்கள். கரும்பு விலை இப்பொழுது ரூ. 90 ஆக இருந்தாலும் கூட, அன்-ரிஜிஸ்டர்டு கரும்பை ரூ. 65-க்குக் கூட கொடுக்க முன் வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் கூட ஆலைகள் அந்தக் கரும்பை எடுத்துக்கொள்ள முடியாத சங்கடமான நிலை இருக்கிறது. அரசாங்கம் முயற்சி செய்து, விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு தூரம் நன்மை செய்ய முடியுமோ அந்த முறையில் தமிழகத்திலுள்ள ஆலைகள் கரும்பை எடுத்துக்கொள்வதற்கான வழிவகைகள் காணப்படும் என்பதைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. க. இராமமூர்த்தி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : "ஒன் ஆர் டு குவெஸ்சின்ஸ்" தான் என்று விதியில் இருக்கிறது. ஏற்கனவே உறுப்பினர் அவர்கள் முதலிலேயே இரண்டு கேள்விகள் கேட்டாகி விட்டது.

(உ) பல்லடம் வட்டத்தில் பருவ மழையின்மையும், மின்சாரக் கட்டணத்தை முன் பணமாக வசூலிப்பதை ஒற்றிவைத்தலும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து திரு. கே. என். குமார சாமி.

(சிறிது நேரம் கழித்து) உங்களிடம் காப்பி இல்லையா ? நானே உங்களுக்காகப் படித்து விடுகிறேன்.

"கோவை ஜில்லாவில் பல்லடம் தாலுக்காவில் பருவமழை தவறி விட்டதால் பஞ்சம் ஏற்பட்டுள்ள நிலையில் மின்சார பம்புசெட்டு உபயோகிக்கும் விவசாயிகளுக்கு மின்சார இலாகா அடிஷனல் செக்யூரிடி டிபாசிட் என்ற தொகை வசூல் செய்வதற்காக விவசாயிகளுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதை ஓராண்டு தள்ளிவைக்க வேண்டிய அவசியம்பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, நடைமுறையிலுள்ள விதிகளின்படி தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் விவசாயம் உட்பட எல்லா மின்சாரம் பயன் படுத்துவோரிடமிருந்தும் மூன்று மாதத்திய மின்சாரக் கட்டணம் தோராயமாக நிர்ணயித்து முன் பணமாக வசூலிக்கிறது. இம்முன் பணம் மூன்று மாதக் கட்டணத்துக்கும் குறைவாயுள்ளது என்று தெரியும்பொழுது மேலும் அதிகப்படி முன் பணம் கட்டும்படி மின்சார வாரியம் சம்பந்தப்பட்ட நபர்களைக் கேட்கிறது. மின்சாரம் உபயோகிப்போர் இந்த அதிகப்படி முன் பணத்தை ஒரே தடவையில் கட்டுவதற்குச் சிரமம் தெரிவித்தால் ஒவ்வொரு நபரின் பிரச்சினையும் உசிதமான முறையில் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அந்நபர்கள் இவ்விதிகளின்படி பணத்தை தவணை முறையில் கட்டுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : கடந்த மூன்று ஆண்டு காலமாக மழை பெய்யாக் காரணத்தினால் ஏற்கெனவே இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அடிஷனல் செக்யூரிடி டெபாசிட் தள்ளிவைக்கப்பட்டு, மறுபடியும் மீண்டும் இந்த ஆண்டு அப்படித் தள்ளிவைக்கப்பட்ட டெபாசிட் தொகையை வசூல் செய்வதற்கான நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறி வறட்சியாக இருப்பதன் காரணமாக, மேலும் அந்த டெபாசிட் தொகையைக் கட்ட முடியாத நிலையில் விவசாயிகள் திண்டாடுவதால், மீண்டும் அது தள்ளி வைக்கப்பட்டு, அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட நோட்டீஸ் இந்த ஆண்டும் நிறுத்திவைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, அதை அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு மூலம் செய்யுமாறு வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, எல்லா விவசாயிகளுக்கும் தள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதைவிட, கூடுதலான சிரமம் உள்ள விவசாயிகளுக்கு—தனிப்பட்ட முறையில் மின்சார வாரியத்திற்கு தெரிவித்தால், அதைப் பரிசீலனை செய்து—இப்பொழுது இருப்பது போல தவணை முறையில் அனுமதிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

8. அறிக்கைகள் அளித்தல்.

(அ) கல்லூரி கல்வி குறித்த பரிந்துரைகள்மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை மீதான மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கை.

THIRU S. AGNIRAJU : Mr. Speaker, Sir, I rise to present the Report of the Committee on Estimates on the action taken by the Government on the recommendations of the Committee contained in the Report on Collegiate Education (Sixth Report).

(ஆ) 1965-66-ம் ஆண்டிற்கான நிதி ஒதுக்கக் கணக்குகள் 1967-ம் ஆண்டிற்கான தணிக்கை அறிக்கை ஆகியவற்றின் மீதான பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவின் அறிக்கை

THIRU P. G. KARUTHIRUMAN : Sir, I rise to present the Report of the Committee on Public Accounts (1968–69) on the Appropriation Accounts 1965–66 and Audit Report, 1967.

1969 மார்ச் 25]

(இ) அரசினர் உறுதிமொழிக் குழுவின் நான்காவது அறிக்கை

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I have the honour to present the Fourth Report of the Committee on Government Assurances as laid on the table.

9. 1968–69-ம் ஆண்டிற்கான இறுதி துணை நிதி அறிக்கை—அளித்தல்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1968–69-ம் ஆண்டிற்கான இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை இம் மன்றத்தின்முன் வைப்பான்வேண்டி உங்கள் முன் வந்துள்ளேன். மானியக் கோரிக்கைகளை விளக்கும் விரிவான விவர அறிக்கை * ஒன்று மன்றத்தின்கண் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இத் துணை மானியக் கோரிக்கையின் மொத்தம் ஏறக்குறைய 66 கோடி ரூபாயாகும். ஆயினும், இதில் 11 கோடி ரூபாய் மட்டுமே வருவாய்க் கணக்கின் பாற்படும்.

இப்போது வேண்டப்படும் நிதி ஒதுக்கத்தின் கணிசமான பகுதி பொதுக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்குரியதாகும். இதற்கென ஏறக்குறைய 46 கோடி ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. முதற்கண் நோக்குவார்க்கு இந்த நிதி ஒதுக்கம் உயர்ந்த அளவினதாகக் காணப்பட்டாலும், மாநில நிதி வாயில்கள் அதனால் எவ்வகையிலும் பாதிக்கபடவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1966–67-ம் ஆண்டில் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட கணக்கிடும் நடைமுறை ஒன்றின் காரணமாக இந்த நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளது. இதன்படி, மாநில அரசு இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் வாங்கும் அதிகப்பற்று அதன் முந்நாளைய பற்றேடு ஒப்பிடும்போது குறைந்து காணப்படும் போதெல்லாம், அக் குறைவு தமிழ் நாட்டுத் தொகுநிதியிலிருந்து இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்குத் திருப்பிச் செலுத்தப்பட்ட தொகையாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே, இங்ஙனம் செலுத்தப்பட்ட தொகை ஒவ்வொன்றுக்கும் நிதி ஒதுக்கம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, குறிப்பிட்ட ஒரு நாளில் நாம் ஒரு கோடி ரூபாய் அதிகப்பற்று வாங்கியிருந்து, அடுத்த நாளன்று அந்த அதிகப் பற்றுத் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்துவதாய் இருந்தால், கணக்கிடும் புதிய நடைமுறையின்படி இவ்வாறு தொகை திருப்பிச் செலுத்தப்படுவதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் பெறவேண்டும். அடுத்த நாளன்றும் ஒரு கோடி ரூபாய் அதிகப்பற்று வாங்கி மேற்கூறியவாறே அதனை அதற்கடுத்த நாளன்றே கொடுத்துத் தீர்த்தாலும் நாம் மேலும் ஒரு கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் பெறவேண்டிவரும். மாதத்தில் எந்த ஒரு நாளிலாவது மாநில அரசுபெறும் அதிகப்பற்று ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேற்படாமலேயே இருக்கட்டும். ஒரு நாளில் நாம் ஒரு கோடி ரூபாய் அதிகப்பற்று வாங்குவதாகவும் அதனை அடுத்த நாளன்று திருப்பிச் செலுத்துவதாகவும் வைத்துக் கொள்வோம். இங்ஙனம் ஒரு மாதத்தில் பதினைந்து தடவை நிகழ்வதாக இருந்தால், அதிகப் பற்று ஒரு கோடி ரூபாயாகவே இருந்தும் கூட, அம் மாதத்தில் ஏறக்குறைய பதினைந்து கோடி ரூபாய் அளவிற்கும் நிதி ஒதுக்கம் தேவைப்படலாம். இதனால், வேண்டப்படும் நிதி ஒதுக்கத்தை வைத்து மட்டும், ஒரு மாநிலம் எவ்வளவு தொகைக்கு அதிகப் பற்று வாங்கியிருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல முடியாது என்பது தெளிவாகும். ஆகவே, இந்த நிதி ஒதுக்கம் ரொக்க இருப்பில் அன்றாடம் ஏற்படும் மாறுதல்களையே பெரும்பாலும் குறிப்பிடும். உண்மையில் இது நம்முடைய அதிகப் பற்று நிலையை மிகைப்படுத்திக் காட்டுகின்றது எனலாம்.

அதிகப் பற்றினைக் குறித்து இவ்வாறு கூறி வருகையில், இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து நாம் பெற்றுவரும் இந்த அதிகப் பற்று வழக்கத்திற்கு மாறானதென்றோ, அச்சுறுத்தும் அளவில் வாங்கப்படுகிறதென்றோ

கருத வேண்டியதில்லை என்று நான் இம் மாமன்றத்தினருக்கு உறுதி அளிக்க இவ்வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள விழைகின்றேன். முற்றிலும் தாற்காலிகமாக அல்லது வரவு செலவினங்களிடையே குறிப்பிட்ட காலங்களில் ஏற்படும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் காரணமாக நாம் பெறும் அதிகப் பற்றுகளுக்கும், ஒரு மாநிலத்தின் மிக அடிப்படைக் காரணங்களாலும் அதன் நிதி நிலைமையில் கடுமையான சமனற்ற நிலையை உண்டாக்குகிற நிலை காரணமாகவும் பெறப்படும் அதிகப் பற்றுகளுக்கும் பெரும வேறுபாடு உண்டு. இப்போது நாம் பெற்றுவரும் அதிகப் பற்றுகள் நான் முதற்கண் குறிப்பிட்ட தற்காலிகச் சூழ்நிலைகள் காரணமாகவே அமைந்துள்ளன என்பதைத் தயக்கமின்றிக் கூறுவேன். இப்போது நாம் ஏறக்குறைய 15 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அதிகப் பற்று வாங்கியுள்ளோம். நமது அதிகப் பற்றுத் தொகைக்கு மிக அதிகமாக ஏராளமான தொகைகள் மத்திய உதவி நிலுவை வகையிலும், மத்திய வரிகளில் மாநிலப் பங்கு வகையிலும் மத்திய அரசின் பற்பல துறைகளிலிருந்து நமக்கு இன்னும் சேர வேண்டியிருப்பதுதான் இந்த அதிகப் பற்றுக்குரிய முக்கியமானகாரணங்களில் ஒன்றாகும். நிதி ஆண்டின் இறுதியில் இத்தொகைகள் நமக்குக் கிட்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால், மாநில அரசு என்ற வகையில், இந்த வரவுகளை நாம் பெறுகிற வரையில் நமது செலவினங்களைத் தாமதப்படுத்த இயலாது. செலவினங்கட்கும் வரவினங்கட்கும் இடையே இந்த அதிகப் பற்று முடையுதவியாகச் செயல்படுகிறது. இந்த அதிகப் பற்றிற்கு மற்றொரு காரணமும் உண்டு. நமது மாநிலத்தில இப்போது காணப்படும் வறட்சி நிலைகள் காரணமாக, நம்மிடம் ஏராளமாய் இருப்பிலுள்ள உர வகைகளை விற்பனை செய்வது இடர்ப்பாடாகியுள்ளது. நம்மிடம் ஏறக்குறைய 23 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உர வகைகள் இருப்பிலுள்ளன.

நமது கணக்கில் காணும் அதிகப் பற்றைக் குறித்து மிகைப்படுத்திப் பேசப்பட்டுள்ளது. தொடர்ந்து அதிகப் பற்று வாங்கிவருவது வரவு—செலவுத் திட்டத்தில் மதிப்பிட்டுள்ள வரவினங்களுக்கும் செலவினங்களுக்கும் உள்ளபடியான கணக்குகளுக்கு மிடையே சம நிலை இல்லாததையே புலப்படுத்துமென்பதை முதற்கண் நாம் ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால் நமது நிலை அதுவன்று. மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்கு உரிமையாகச் சேர வேண்டிய உதவித் தொகைகள் அனைத்திற்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டு, அவை உரிய காலத்தில் நம் கணக்குகளுக்கு வரவு வைக்கப்பட்டால், அதிகப் பற்றுகளை இம்மாத இறுதிக்குள் அறவே தீர்ப்பதில் நாம் வெற்றி காண்போமென்கிற நம்பிக்கையிருக்கிறது. இயல்பான வணிக முறையில் கூட, ஒரு பெரிய நிறுவனம் நடைமுறை மூலதன தேவைகளுக்காகவும், தனக்கு ஏற்படும் செலவுகளுக்கும் தான் பெறும் வரவுகளுக்கும், இடையிலான பின்னடைவுகளைச் சரிக்கட்டுவதற்கும், தனது வங்கிகளிடமிருந்து அவ்வப்போது அதிகப் பற்றுகள் வாங்கித் தீர வேண்டிய நிலை ஏற்படுவது நாம் அனைவரும் அறிந்தவொன்றாகும். பற்பல துறைகள், வணிக நிறுவனங்கள் இவற்றின் பணிகளுக்கு நிதி உதவுவதுடன், சமுதாயத்தினரின் நலனைக் கருதி இன்றியமையாப் பொருள்களை இருப்புக் கட்டி வைப்பதற்காகவும் நிதி வசதி செய்ய வேண்டியிருக்கிற ஒரு மாநில அரசைப் பொறுத்த வரையில், இத்தகைய தேவைகள் இயல்பாகவே மிக முனைப்பானவையாகும். நமது மாநிலம் போன்ற மாநிலங்கள் அவ்வாறு தற்காலிக அதிகப் பற்றுகள் வாங்குவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால், ஆண்டு முழுவதிலும் மாநிலங்களுக்கு நிதி வசதிகள் சீராகக் கிடைத்துவரும் வகையில் மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்கு வழங்கும் நிதிகளை வெளியிடும் முறையைச் சீரமைப்பது அவசியமாகும். எடுத்துக்காட்டாக, தற்போதைய ஏற்பாட்டின்படி வருமான வரியில் மாநிலத்தின் பங்கில் 10 சத வீதம் ஜூலையிலும், 20 சத வீதம் அக்டோபரிலும், 25 சத வீதம் ஜனவரியிலும், எஞ்சிய 45 சத வீதம் மார்ச்சிலும் வழங்கப்படுகிறது. இதனால், வரவுகளுக்கும், செலவுகளுக்குமிடையே இயல்பாகவே பின்னடைவுகள் உண்டாகின்றன. தற்காலிக அதிகப் பற்றுக்கள் வாங்காமல் மாநிலங்கள் தங்கள் பணிகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டு போக வழி

1969 மார்ச் 25] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கோலும் மற்றொரு ஏற்பாடு இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து மாநில அரசுகள் பெறும் அனுமதியுள்ள வழி வகை முன் பணங்கள் குறித்துத் தற்போது செயலில் உள்ள ஏற்பாடுகளை ஆய்வு செய்வதாகும். 1954–55-ல் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அனுமதித்த வழி வகை முன் பணங்கள் (Authorised Ways and Means Advances) நமது வருவாய்க் கணக்கின் வரவினங்களோடு ஒப்பிடுகையில், 1.8 சத வீத அளவிற்கு இருந்தன. இப்போது அவை 0.6 சத வீத அளவிற்கே உள்ளன. அதாவது, நமது நிதி அலுவல்களின் அளவு உயர்ந்திருப்பதற்கு இணங்க, வங்கியின் வரம்புகள் உயரவில்லை. விரைந்து ஆய்வு செய்ய வேண்டிய கருத்துக்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். எனவே, நாம் இப்பொழுது வாங்கிவரும் அதிகப் பற்றுகள் முற்றிலும் தாற்காலிகமானவையே என்றும், நான் குறிப்பிட்டுள்ள வழிகளைக் கருத்திற் கொண்டு நமக்கும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கும், மத்திய அரசுக்குமிடையேயுள்ள உறவு வகைகளின் அடிப்படையைச் சீரமைக்க முனைந்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டால், மாநிலங்கள் அதிகப் பற்றுகளை நிச்சயமாகத் தவிர்க்கலாம் என்றும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு மீண்டும் உறுதியளிக்க விரும்புகிறேன்.

மாநில நிதி வாயில்களின் நிலைமையைப் பாதிக்காத மேலும் சில பெரிய நிதி ஒதுக்கீடுகள் தற்போதைய துணை மதிப்பீடுகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் நாடு சிறு தொழில்கள் கழகத்திற்குச் செலுத்தப்படும் பங்கு மூலதனத் தொகையின் நிமித்தம் ஒரு கோடி ஐந்து லட்ச ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் காணலாம். சிறு தொழில்கள் கழகத்திலிருந்து சில தொழிற் பிரிவுகள் மாநில அரசுக்கு மீண்டும் மாற்றப்பட்டிருப்பதனுல், வரவு செலவுத் திட்டக் கோட்பாடுகளுக்கும் கணக்குமுறைக் கொள்கைகளுக்கும் இணங்க, இந்த நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. செலவின வகையில் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கம் "கடன்கள் முன்பணங்கள் வகையில் வசூல்கள்" என்கிற தலைப்பின் கீழ் வரவினமாகக் காட்டப்பட்டுச் சமன் செய்யப்படும். அரசு வாணிபத்தின் கீழ், கோதுமை கொள்முதலுக்காக 4 கோடி 27 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்யும்படி வேண்டியுள்ளோம். இப்போது வேண்டப்படும் இத் தொகை நாளடைவில் கோதுமை விற்பனையின் மூலம் ஈடு செய்யப்படுமாதலால், இந்த நிதி ஒதுக்கமும், மாநில நிதி நிலையில் நிலையான பின் விளைவுகள் எதையும் ஏற்படுத்தாது.

மற்றும், சாலைப் போக்கு வரத்துத் திட்டங்களுக்காக 1 கோடி 24 லட்ச ரூபாய் வகை செய்யும்படி வேண்டப்பட்டுள்ளதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவனிக்கலாம். இத்துறையின் பணிகள் விரிவடைந்திருப்பதையே இது எதிரொளிக்கின்றது. இப்போது வேண்டப்படும் இச்செலவினம் கூடுதல் வரவினங்களின் வாயிலாகப் பெரும்பாலும் ஈடு செய்யப்படும். இதைப் போலவே, தற்போதைய துணை மதிப்பீடுகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள முக்கியமான வேறு இரு நிதி ஒதுக்கீடுகளாலும் மாநில நிதி நிலையின் மீது உடனடியாக எவ்விதச் சுமையும் கூடிவிடாது. இவை கல்பாக்கம் அணுமின் நிலையத்திற்கும், மணலியிலுள்ள சென்னை உரத் தொழிற்சாலைக்கும் நீர் வழங்கும் திட்டத்திற்குச் சம்பந்தப்படுபவையாகும். இவற்றிற்காக 27 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பணிகளுக்கான செலவினம் முழுவதும் இந்திய அரசிடமிருந்து கடன் உதவி பெற்று ஈடு செய்யப்படும்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பில் உள்ள மகப்பேறு, குழந்தை நல நிலையங்களைப் பேணி வருவதற்காக, அவற்றிற்கு 22 லட்ச ரூபாய் அதிக மானியம் அளிக்கும் வகையில் தற்போதைய துணை மதிப்பீடுகளில் வேண்டப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கங்களைக் கண்ணுறுமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உள்ளாட்சி மன்றங்களின் சார்பில் மாநில அரசு திரட்டிய கேளிக்கை வரித் தொகையை அவைகளுக்கு மாற்றுவதற்காகவும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி இணை மானியத்தை அதிக அளவில் வழங்குவதற்காகவும் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம்

வேண்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு நிதி வாயில்கள் மாற்றப்படுவதால், உள்ளாட்சி மன்றங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பற்பல வளர்ச்சித் திட்டங்களை அவை மேலும் ஆர்வத்தோடு நிறைவேற்ற இயலுமென நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

நமது மாநிலத்தில் வானம் வழங்காததால் வறண்டு கிடக்கும் பகுதிகளுக்குத் துயர் தணிப்பு அளிப்பான் வேண்டி அரசு மேற்கொண்டுள்ள சில திட்டங்களைப் பற்றித் தற்போதைய துணை மதிப்பீடுகள் ஓரளவிற்கு எதிரொலிக்கின்றன. வேளாண்மை நிலை நிதிக்கு (Agricultural Stabilisation Fund) 25 லட்ச ரூபாய் செலுத்துவதற்காக நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்பட்டுள்ளதை நோக்குமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வறட்சியால் தாக்குண்ட பகுதிகளில் உழவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய கடன்கள் வகையில் அவர்களுக்குத் துயர் தணிப்பு அளிப்பதற்காக இந்த நிதி ஒதுக்கம் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படும். சேலம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களில் உள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காக 26 லட்ச ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிந்துள்ள, சென்னை மாநகரின் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டை நீக்குவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் அவசர ஏற்பாடுகளின் நிமித்தம் 15 லட்ச ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்யும்படியும் வேண்டியுள்ளோம்.

தூத்துக்குடியில் மீன் துறைமுகம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக 32 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வரவேற்பார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்திற்கு இந்திய அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. இதற்காக 208 லட்ச ரூபாய் முதலீடு தேவைப்படும். இதற்கு ஆகும் செலவு முழுவதும் இந்திய அரசிடமிருந்து பெறப்படும் உதவிவாயிலாக ஈடு செய்யப்படும். வேளாண்மை சார்ந்த தொழில்கள் கழகம் டிராக்டர்களை வாங்குவதற்காக அதற்குக் கூடுதல் பங்கு மூலதனத் தொகை வகையில் 20 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்ய வழி கோலப்பட்டுள்ளதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் காணலாம். இந்தப் பங்கு மூலதனத் தொகைக்கு இணையாக, இந்திய அரசும் 20 லட்சம் ரூபாய் நேர்முக உதவி அளிக்கும். இதனால் இக் கழகம் தனது பணி அளவினை விரிவு படுத்திக்கொள்ள இயலும்.

பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் படிப்பு உதவிச் சம்பளங்கள் வழங்கப்படுவதற்கென 24 லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாக வகை செய்திருப்பதை பற்றியும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசு செயல்படுத்தி வரும் பற்பல சமூக நலத் திட்டங்களை மேலும் திறம்பட ஒருமுகப்படுத்தி நிறைவேற்றுவதற்காகத் தலைமைச் செயலகத்தில் தனித் துறை ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. இதற்காக இத் துணை மதிப்பீடுகளில் வகை செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கத்தின் வாயிலாகச் சட்ட மன்றத்தின் ஒப்புதல் வேண்டப்படுகிறது.

தற்போதைய துணை மதிப்பீடுகளில் அடங்கியுள்ள பற்பல நிதி ஒதுக்கங்கள் இம் மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்ட திருத்த மதிப்பீடுகளில் முன்னரே எதிரொலித்துள்ளன. நடப்பு ஆண்டில் இதுவரையிலான செலவினத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பற்பல துறைகளின் தேவைகளை மேலும் ஆய்வு செய்ய இந்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளோம். இந்த ஆய்வு காரணமாக, கூடுதல் நிதி வசதி வேண்டுகோள்கள் சில ஏற்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, மன்றத்தின் முன்புள்ள தற்போதைய துணை மதிப்பீடுகள் முந்திய ஆண்டுகளைப் போலவே திருத்த மதிப்பீடுகளுக்குமேல் சில இனங்களில் கூடுதலாக உள்ளன.

இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளில் கண்டுள்ள ஏனைய செயற்குறிப்புகள் பற்றி, விவர அறிக்கையில் கொடுத்துள்ள விரிவான குறிப்புகளுக்குமேல் சிறப்பான விளக்கம் எதும் தேவையில்லை என்று கூறி, இத் துணை மதிப்பீடுகளை இம் மன்றம் ஏற்குமாறு வேண்டுகின்றேன்.

10. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

"கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,75,66,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் ".

THIRU K. RAMAMURTHY : Sir, to discuss policy, I move the following cut motion :—

"That the allotment of Rs. 2,75,66,500 under Demand No. 34—Stationery and Printing—be reduced by Rs. 100."

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy and to bring home the need to place on the Table of the House a copy of the investigation done by the One Man Commission headed by Sri Kaivar, I.C.S., in regard to the functioning and the review of the working of the Government Press and with reference to the observations made by some of the members of the Legislature during the debate on the budget for the year 1967-68, I move the following cut motion :—

"That the allotment of Rs. 2,75,66,500 under Demand No. 34—Stationery and Printing—be reduced by Rs. 100".

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க அச்சகத்திலே பிரிண்ட் செய்ய மேலும் அபிவிருத்தி செய்வதற்குப் பதிலாக தனியார் அச்சகங்களில் அச்சிடுவதைப்பற்றி விவாதிக்க—

" கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,75,66,500-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வருகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால், உரையாற்றலாம்.

***மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காலத்தின் நெருக்கடியைக் கருதி, நான் இந்த மன்றத்தில் முறையாக ஆற்றவேண்டிய இந்த உரையை*, நான் ஆற்றியதாகக் கருதவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மன்ற உறுப்பினர்கள் இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புரையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்புக்களை அறிந்துகொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நல்ல கருத்துக்களைக் கூறி, மேலும் பல நல்ல ஆலோசனைகளைக் கூறி அரசாங்கத்திற்கு ஒத்துழைப்பைத் தரும்படிக் கேட்டுக்கொள்வதோடு, உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களை அறிந்து இறுதியில் நான் உரையாற்றுகிறேன் என்று கூறி, இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* 412-425-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மானியத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நேரம் ஒரு மணி நேரமாகும். உறுப்பினர்கள் பேசி, இறுதியில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, உறுப்பினர்கள் ஐந்து நிமிடத்திற்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து நிமிடமே அனுமதிக்கப்படும்.

***திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்ப்பாகக் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே இருக்கும் அரசாங்க அச்சகம் மிகவும் பழமையானது. இதில் ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்கள் வேலை செய்துவருகிறார்கள். இத்துறை நல்ல முறையில் செயல்படவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு வருவாய்த் துறை அங்கத்தினர் திரு. கெய்வார் அவர்களுடைய தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழுவானது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு பரிந்துரையை அனுப்பியிருப்பதாக அறிகிறேன். அந்தப் பரிந்துரை அரசாங்கத்தின் பரிசிலனையில் இருப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது. அந்தப் பரிந்துரையை நமது சட்டமன்றத்தில் வைத்து நன்றாகப் பரிசீலித்து, ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்தத் துறையானது, மற்ற எல்லாத் துறைகளுக்கும் உயிர் நிலையாக அமைந்திருக்கிறது. எல்லாத் துறைகளுக்கும் வேண்டிய பாரங்கள், புத்தகங்கள் போன்றவைகளை அச்சடித்துக் கொடுக்கும் பொறுப்பு இதற்கு உண்டு. தவிர, பாடபுத்தகங்களும் அரசாங்க அச்சகத்திலே அச்சடிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இந்தப் பாடப் புத்தககங்கள் எல்லாம் காலா காலத்தில் மாணவ, மாணவிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லையென்ற குறை இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தக் குறை அச்சகத்தின் நிர்வாகக் குறைவினால் ஏற்படுகிறதோ, மற்ற காரணங்களால் ஏற்படுகிறதோ எதுவும் தெரியவில்லை. ஆகவே, குறிப்பிட்ட காலத்தில் மாணவர்களுக்குப் பாடப் புத்தகங்கள் கிடைக்கும்படியான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுககொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தேவையான பாரங்கள், பதிவேடுகள், மற்றும் எழுதுபொருள்கள் போன்றவைகளுக்கு இண்டெண்ட் கொடுத்தும் பணம் அனுப்பியும் காலாகாலத்தில் கிடைக்காததன் காரணமாக இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகின்றன. அரசாங்கம் அதையும் தவிர்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, 1 முதல் 3 வகுப்பு வரையுள்ள பாடப் புத்தகங்களை அரசாங்க அச்சகத்தில் அச்சடிக்காமல் தனியார் துறையில் அச்சடிப்பதாக அறிகிறேன். அதைத் தவிர்க்க வேண்டும். மேலும் அரசாங்கமே பாடப் புத்தகங்களை அச்சடித்து, குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இரவுநேர ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கும் அலவன்ஸ் குறைவாக இருக்கிறது. அதை அதிகமாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். மேலும், ஊழியர்களின் சம்பள வீதங்களை மாற்றியமைக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஊழியர்களுடைய குறைகளைஅரசாங்கம் அவ்வப்பொழுது பரிசீலித்து, வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து, நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்காலிகமாக இருக்கும் ஊழியர்களுடைய வேலையை நிரந்தரமாக்குவதற்கு கிட்டத்தட்ட எழெட்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. குறைந்தது இரண்டு வருடங்களிலாவது அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படவேண்டுமென்ற கருத்தை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு அதை அவர்களுக்குச் செய்துதரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் கிளை அச்சக ஊழியர்களுடைய சம்பள உயர்வு, நிரந்தரமாக்கப் படுவது போன்ற பிரச்சினை சென்னை தலைமை அச்சகத்திற்கு வந்து பரிசீலனை செய்து வழங்கப்படுகிற நிலை இருப்பதால் மிகுந்த காலதாமத மாகிறது. இதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு கிளை அச்சகத்தில் இருக்கிற மேற்பார்வையாளருக்கே அதிகாரம் கொடுத்து சம்பள உயர்வு, நிரந்தர மாக்குவது போன்ற அங்கிருக்கும் ஊழியர்களுடைய பிரச்சினையைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சட்டசபை நடவடிக்கை குறிப்புகள் தாமதமாக அச்சிட்டுக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், மற்றவர் களுக்கும் பெரிதாகப் பயன்படவில்லை. இதற்கு உடனடியாக தக்க நட வடிக்கை எடுத்து உடனுக்குடன் அச்சிட வகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து தற்போது அச்சிடப்படுகிற அரசிதழ்—கெஜட் தாள் தாளாக இருக்கிற காரணத்தினால் அவற்றை ஒழுங்காக சேமித்து வைக்க முடிய வில்லை. ஆகவே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் சரி, மற்றவர்களுக்கும் சரி அதைத் தைத்து பைண்டு செய்து அனுப்பினால் நலமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்டங்களில் உள்ளவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் முறையில் மாவட்டக் கிளை அச்சகங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் மாவட்ட மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்க வசதியாக இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மாவட்ட அளவில் உள்ள காரியாலயங் களுக்கும் காரியங்கள் நல்ல முறையில் உடனுக்குடன் நடைபெறும்.

அடுத்து, ஊழியர்களை ஓரிடத்தில் இருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு அவர் களுடைய சம்மதம் இல்லாமல் மாற்றுவது தவறு. அவர்களே விரும் பினால்தான் மாற்றல் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காலியாகும் இடங்களுக்கு அல்லது வேறிடங்களுக்கு அச்சகத்தில் பணி புரியும் ஊழியர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு முதல் இடம் கொடுப்பது நல்லது. அல்லது அந்த மாவட்டத்தில் இருந்தே எடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழக அரசு என்ற சின்னம் மாற்றப்படவில்லை. அதை உடனடியாக தமிழ்நாடு அரசு என்ற சின்னமாக மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு அச்சகத்தில் பல ஊழல்கள் இருப்பதாகப் பேசப்படுகிறது. தவறு செய்கிறவர்கள் மீது கடுமையாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிர்வாகத்தினர்மீது வரும் புகார் களை இந்த அரசு உடனுக்குடன் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டு மென்றுகேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன்: தலைவர் அவர்களே, எழுதுபொருள் அச்சக மானியத்தை வரவேற்று எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப் பேற்றுக்கொண்டவுடன் ஊழியர்களுக்கு லிபரலைஸ்டு பென்ஷன் திட்டத்தை கொண்டுவந்தார்கள். அத்துடன் இரவு அலவன்சை 50 காசில் இருந்து 75 காசாக உயர்த்தினார்கள். இப்படிப் பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறார் கள் என்றாலும் அந்த நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை. அதுபுரை யோடிப்போன நிர்வாகமாக இருக்கிறது. நமது ஆட்சி எந்த அளவு முயற்சித்தாலும் அதைச் சரிப்படுத்த முடியாது என்பது என் எண்ணம். நிர்வாகத்தில் இருக்கக் கூடிய ஊழல்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் மிகமிக விரிவாக இருக்கும். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த கழிசடைப் பத்திரிகை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்த வார்த்தையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னது தவறு. அதை திரும்பப் பெறவேண்டும்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன். ஒரு பத்திரிகையில் வந்த செய்தியைத் தான் சொன்னேன். அண்மையில் சில அதிகாரிகள் அந்த அச்சகத்தைப் பார்வையிடச் சென்றபோது இரவு 800 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்ததாகக் கையெழுத்திட்டார்கள். உள்ளே 300 பேர்கள் தான் இருந்தார்கள். அவர்களிலும் 150 பேர்கள் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். வேலை செய்துகொண்டிருந்தவர்கள் 150 பேர்கள் தான் என்றால் இது இந்த அரசாங்கத்தின் தவறு, அல்லது இந்த இலாகா அமைச்சரின் தவறு, இதை உணரவேண்டும். அது நிர்வாகத்தின் தவறு. இது இன்று நேற்று இருப்பதல்ல. புரையோடிப்போன வியாதி. இதைக் கண்டுபிடித்ததற்காக இந்த ஆட்சியைப் பாராட்டவேண்டும். அதைவிட்டு காங்கிரஸ் கட்சிப் பத்திரிகைகள் "கருணாநிதி ஆட்சியிலே இப்படி ஊழல்" என்று பெருந்தலைப்பிட்டுக் காட்டுகிறது.

இந்த நிர்வாகத்தினரை கண்டிப்பாக மாற்றியாக வேண்டும். டிசெம்பர் மாதத்தில் கோவாப்பரேடிவ் சொஸைடி தேர்தல் நடந்தது. அங்கு அப்போது நடந்த அமர்க்களம், சண்டை, போலீஸ் அழைக்கப்படவேண்டிய நிலைமை இது எல்லாம் இருக்க வேண்டுமா? யார் அதிகாரியாக இருக்கிறார் என்பதுபற்றி சிறிதும் கவலை கிடையாது. அந்த நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெற உறுதியாக, கடுமையாக அமைச்சர் நடந்துகொண்டாக வேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால் இன்னும் அதிகப் படியான சண்டைச் சச்சரவுகள்தான் ஏற்படும். பல லட்சக்கணக்கான ஊழல்கள் இருக்கின்றன. இவற்றை அமைச்சரிடமும் அவ்வப்போது சொல்லிவருகிறேன். தனியார் துறையில் இப்படி ஒரு பிரஸ் இருந்தால் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஆண்டொன்றுக்குச் சம்பாதிக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்குப் பலகோடி ரூபாய்கள் விரயமாகின்றன. தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காக வைத்திய உதவி அளிக்கிறோம் என்றால் சில குறிப்பிட்ட பேர்கள் நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய்களை மாதந்தோறும் மெடிகல் பில் என்று பெறும்படி செய்வது நியாயமாகத் தோன்றவில்லை. அப்படி இருக்கக் கூடியவர்களை உடல் நலக்குறைவு காரணத்தை ஒட்டியே அச்சகத்தில் இருந்து எடுக்க உரிமை இருக்கலாம். அவர்களுடைய வாழ்வை வளப்படுத்துவது வேறு. தவறான முறைகளில் நடக்க அனுமதிப்பது வேறு. இப்படி நடக்கின்றவர்களின் ஒரு க்ரூப்பை டைரக்டர் அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்தை சீரழிக்கிறார்கள் என்று சொல்லி எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அச்சுத்துறை மானியத்தின் பேரில் எனது கட்சிச் செயலாளர் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களை மொழிய பிரியப்படுகிறேன். மிகமிகப் பழங்காலம் தொட்டே அச்சுத்துறை கவர்மென்டிடம் இருந்து வருகிறது. அதை விரிவுபடுத்திக்கொண்டே போவதனால் அந்தத் துறையில் நாம் அதிகவெற்றி பெற்றுவிட்டோம் என்று சொல்வதற்கில்லை. சாதாரண பாட புத்தகம் அச்சிட்டுவதற்கும், அரசு பரிசு சீட்டுகளை அச்சிடுவதற்கும் அச்சு இயந்திரங்களை 25 லட்சத்திற்கு வாங்கிக் கொண்டிருப்பதைவிட இப்படிப்பட்ட சாதாரண காரியங்களைத் தனியார் அச்சுக்கூடங்களுக்கு விட்டுவிட்டால் சரியாக இருக்கும். இரகசியத் தஸ்தாவேஜிகளையும், வரவு செலவுத் திட்ட தஸ்தாவேஜிகளையும் மட்டும் சர்க்கார் அச்சகத்தில் அச்சிடுவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

அதோடு கோவையில் சென்டிரல் பிரின்டிங் பிரஸ் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற ஊழியர்களுக்கு இருக்கிற சம்பள விகிதம், அலவன்சு எல்லாம் மற்ற எல்லாவற்றையும் விட அதிகமாக இருப்பதால் அங்கே இருக்கிற தனியார் அச்சகங்கள், கூட்டுறவுத் துறையில் செயல்படும் அச்சகம் இங்கெல்லாம் ஊழியர்களை அமர்த்திக்கொள்வது சங்கடமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக கோவையில் உள்ள கூட்டுறவு அச்சகம் திறமையாக வேலை செய்கின்ற ஒன்று என்று தெரியும். அரசே பல காரியங்களை எடுத்துச் செய்வதனால் நமது அச்சகத்தில் காலதாமதம், பொருள் விரயம்தான் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது.

1969 மார்ச் 25] [திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்]

மத்திய சிறையில் அச்சகம் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதேமாதிரி மற்ற எல்லா மாவட்டச் சிறைகளிலும் அச்சகம் ஏற்படுத்துவது கைதிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதாக இருக்கும். ஒரே இடத்தில் குவியவிடாமல் பரவலாக அச்சு இயந்திரங்களை வைப்பதுதான் நன்றாக இருக்கும். இப்போது அப்படி இல்லை. உதாரணமாக எம்.இ. ஆர். (மெட்ரூஸ் எஜுகேஷனல் ரூல்ஸ்) என்ற புத்தகம் பல ஆண்டுகளாக நாட்டத்திலே இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. எப்பொழுது கவர்ன்மென்ட் பிரஸ்ஸிலே கேட்டாலும் இருப்பதில்லை. இந்த அச்சகத்தைப் பொறுத்த வரையில் சில முக்கியமான விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளிலோ அல்லது சர்க்கார் பள்ளிகளிலோ இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுடைய நிலையை வகுத்து அவர்களுடைய யோக்கியதாம்சம் என்ன, சம்பளம் என்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் அதிகாரபூர்வமாக தருகிற முறையில் வெளியீடு ஒன்று வெளியிடவேண்டுமென்று சொன்னேன். அதை நான் ரிவிஷன் ஆஃப் பே கேட்டதாக பத்திரிகையிலே மாற்றிப்போட்டார்கள். நான் அப்படிக் கேட்கவில்லை. அரசாங்கத்தின் அச்சகத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு புத்தகம் வெளியிடப்படாத நிலையிலே அதிகாரிகளுக்குப் பலவிதமான சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதைத்தான் நான் முன்பு எடுத்துச் சொன்னேன்.

பஞ்சாயத்துக்களிலே வரிவசூல் தாமதப்படுவதற்குக் காரணம் அரசாங்க அச்சகத்திலே இருந்து ரசீது புத்தகங்கள் வரவில்லையென்பது. ஆகையினால் ரசீது கொடுக்காமலேயே பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. எனவே பஞ்சாயத்து அதன் ஒன்றிப்புகளுக்கு வேண்டியவற்றை அச்சடிப்பதை மற்றவர்களுக்கு விட்டுவிடுவது நல்லது என்று கூறி, இந்த அரசாங்க அச்சகத்தில் பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வசதிகளைச் செய்து தரும் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு ஏ. பாலசுப்பிரமணியன் :** தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்காக ஏற்கனவே இரண்டாவது சம்பளக் குழு அமைக்க வேண்டு மென்று சொல்லியும், அவர்களுக்காக எந்த விதமான வசதியையும் செய்யாமல் இருப்பதால் அவர்களுக்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் ஆராய்ந்து அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, கம்பாஸிட்டர்ஸ். அவர்கள் ஒரு மணிக்கு ஆயிரம் என்ஸ் வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் ஆரம்பிக்கின்ற நேரத்தில் 800 என்ஸ் என்று ஆரம்பித்து, வயதாக வயதாக 1,000 என்ஸ் செய்ய வேண்டு மென்று சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. வயதாக வயதாக திறமை அதிகமாகலாம், குவாலிடி உயரலாம், ஆனால் குவான்டம் அதிகமாகும் என்று நாம் எதிர் பார்க்க முடியாது. ஆகவே, கட்டாயமாக 1,000 என்ஸ் என்று இருப்பதை 800 என்ஸ் ஆகக் குறைத்தால் வேலை சிறப்பாகச் செய்யவும், வயதாக வயதாக அவர்களுக்குத் தொந்திரவு இல்லாத முறையில் ஊழியம் புரியவும் வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 4,000 பேர்கள் வேலை செய்கிற நிலையில் 300 பேர்களுக்குத்தான் வீட்டு வசதி இருக்கின்றது. அவர்கள் பல தடவைகள் இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வீட்டு வசதி வாரியத்திலே அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப் படுகின்றன. இன்

னும் இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. எனவே அந்த ஊழியர்களு டைய குறையைப் போக்குவதற்கு வீட்டு வசதிகள் போதிய அளவுக்குச் செய்து கொடுக்க உடனடியாகச் சாத்தியப்படுகின்ற அளவுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உத்தியோக உயர்வு என்றால் என்றைக்கும் சீனியாரிடி அடிப்படை யிலேதான் இருக்கவேண்டும். அது அங்கே மீறப்பட்டிருக்கிறது. எக்காரணத்தைக் கொண்டும் மீறாத அளவுக்கு வற்புறுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்த அச்சகம் சிறப்பாகவும் நல்ல முறையிலும் நடைபெறுவதற்கு முக்கியமான புகார்கள் பற்றிக் கவனம் செலுத்தக்கூடிய வகையில் நிர்வாகமும், தொழிலாளர்களும் சேர்ந்த சிலரும் ஒரு கூட்டுக் குழுவை அமைத்து அவ்வப்பொழுது அதைக் கண்காணித்து வந்தால் நன்றாக இருக்கும். நிர்வாகத்தை போன போக்கிலேயே போகவிடுவது நல்லதல்ல, அதை ஓரளவுக்குச் சீராக்குவதற்கு, செக் செய்வதற்கு இது உதவியாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, வெளியார் அச்சகங்களுக்கு ஆர்டர்கள் கொடுப்பதை டெண்டர்கள் கேட்பதை நிறுத்திவிடவேண்டும். இவ்வளவு பெரிய அச்சகத்தை வைத்துக்கொண்டு, இன்னும் ஏராளமான வசதிகளைச் செய்தால், நல்ல முறையிலே நிர்வாகம் செய்தால் அப்படிப்பட்ட நிலைமையைத் தவிர்க்கலாம்.

அடுத்ததாக, மெட்டல் பாய்ஸன் விஷயங்களுக்காக மல்டி வைட்ட மின் டேப்ளட்ஸ், பால் போன்றவைகளைக் கொடுப்பதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று அவர்களிடம் நீண்ட காலமாக ஒரு வற்புறுத்தல் இருந்து வருகிறது. அதையும் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

அங்கே ஊழியம் செய்கின்ற தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரை யில் அவர்களுடைய சங்கத்திற்கு இரண்டு ஆண்டுக் காலமாகியும்கூட அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை. இது ஒரு சிறிய விஷயம் தான். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களே அந்தச் சங்கத்தின் தலைவர்களாக இருக்கக் கூடிய, தலைமை தாங்கி நடத்தக்கூடிய நிலையில் அங்கீகாரம் கொடுத்து அவர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தக்கூடிய அளவில் ஏற்பாடு, செய்து ஓரளவுக்கு அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதற்கு வசதிகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இந்தத் துறையில் இந்த சட்ட மன்றத்திலேயே பல விஷயங்களை எடுத்துச்சொல்ல வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. இப்பொழுது இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பெரிய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதாகச் சொல்லிக்கொள்ள முடியாத நிலைமைதான் இருக்கிறது. சமீபத்திலே இன்ஸ்பெக்ஷன் நேரத்திலே பல பேர்கள் டோக்கன்களைப் போட்டுவிட்டு நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் இல்லை என்ற நிலைமை வெளிப்பட்டதாம். அதற்காக டைம்கீப்பர்கள் இரண்டு பேர்களை சஸ்பெண்ட் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு டைம்கீப்பர்கள் எப்படிப் பொறுப்பாகும்? அது யாருடைய பொறுப்பு ஆகும்? வந்த நோத்தைக் குறிக்கக்கூடிய டைம்கீப்பர்கள் ஏன் சஸ்பெண்ட் செய்யப்படவேண்டும்? இதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

இது ஸ்வீடிஷ் பேப்பர். சர்க்கார் டெக்ஸ்ட் புக் பிரிண்டிங் செய் வதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டது. இன்னும் 300 ரீம்கள் சும்மா கிடக்கின்றன. நேர்த்தியான பேப்பர் இது. இது இனிமேல் பயன் படாது. இப்படியெல்லாம் விரயமானால் எப்படி இதிலே நஷ்டத்தைத் தவிர்க்க முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 25] [திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்]

இந்த அச்சகத்திற்குள்ளே அடிக்கடி அடிதடி ஏற்படுகிறது என்ற புகார்கள் வருகின்றன. நம்பமுடியாத புகார்கள் அல்ல, நம்ப வேண்டிய புகார்கள் தான். கோஷ்டி கோஷ்டியாக உருவாகின்றன. இதை எல்லாம் என்ன என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். மெத்தனமாக இருக்கக்கூடாது. சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களும், காரியதரிசி அவர்களும், இயக்குநர் அவர்களும் அவருக்குக் கீழே உள்ள பணியாளர்களும் இதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

இந்த அச்சகம் சிறப்பாகவும் நல்ல முறையிலேயும் நடக்க வேண்டும் என்றால் ஊழியர்களுடைய உற்சாகத்தைப் பெறவேண்டும். அதைப் பெறுவது கஷ்டமல்ல. சுலபமாகப் பெறலாம். எவ்வளவு வசதிகள் அவர்களுக்குச் செய்துகொடுக்கமுடியுமோ அதைச் செய்து கொடுக்க அந்தச் சங்கத்தை அங்கீகரித்து, பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, அதற்காகக் கூட்டுக் குழுவை அமைத்து நல்ல முறையிலே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். இந்த அச்சகச் சிற்றுண்டி சாலையிலே என். கே. சுப்பிரமணியம் பொறுப்பில் இருக்கிறார். அவர் வந்தபொழுது கடன் இல்லை, கையிருப்பு 10,500 ரூபாய் இருந்தது. இன்றைய தினம் கடன் 16,000 ரூபாய் இருக்கிறது. இது என் ஏற்பட்டது என்பதைப் பற்றிக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***திரு கே. என். குமாரசாமி :** தலைவர் அவர்களே, இந்த அச்சக எழுது பொருள் மானியத்தின் பேரிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பை அளித்ததற்காக நான் முதலிலேயே நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்தின் அச்சகத்திலே நடக்கிற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கிறபோது அரசாங்கத் தொழில்களிலே தேவைப்படுகிறவற்றை பிரிண்ட் அடிக்கின்ற நிலைமை தனியார் அச்சகங்களுக்குச் செல்வதாகத் தெரிகிறது. காரணம் 6 சதவீதம் தனியார் அச்சகத்திலே கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை மீண்டும் இருக்கிறது. அரசாங்க அச்சகத்திலே ஓவர் டைம் மூலம் சரியாக வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுத்தினால் இதைத் தவிர்க்கலாம்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலேயும், பஞ்சாயத்து போர்டுகளிலேயும் அவரவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவற்றை எல்லாம் தனியார் அச்சகம் மூலமாக அச்சிடுவதால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதன் காரணமாக அந்தப் பகுதிகளில் வேலைகள் தடைபடுகின்றன. அந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு அரசாங்க அச்சகத்திலேயே அவற்றை அச்சடிக்கச் செய்யவேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கே அதிகாரிகளாக இருக்கின்றவர்கள், பழக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஆக இருந்தால்கூட வேலை கொடுக்காமல் அச்சகத்தில் இடம் இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஏதோ சில காரணங்களுக்காகவோ, சிபார்சுக்காகவோதான் வேலை கொடுப்பதாகச சொல்லப்படுகிறது. இதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

இன்னொரு பிரச்னையைப்பற்றி எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். 250 பேர்கள் ஓவர்டைம் செய்கிறார்கள் என்பதை 1,000 பேர்கள் ஓவர்டைம் செய்தார்கள் என்று ரிஜிஸ்டரிலே பெயர் பதிவு இருந்ததாகப் பத்திரிகையில் வந்ததாகச் சொன்னார்கள். இது எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது, இதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதைப் பார்க்கவேண்டும் பொதுத்துறையில் இவ்வளவுதூரம் அபாயகரமான நிலைமையை உண்டாக்குவதற்காக, யார் அக்கறை அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள், யார் சரியாக நடந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறார்

கள், யார் இப்படி அரசாங்க துறையினைப் பலவீனப்படுத்தவேண்டு மென்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பது எல்லாம் இதன் மூலமாகத் தெரிகிறது. ஏன் இவ்வளவு பெரிய தவறுக்கு இடம் அளிக்கின்ற நிலைமையைக் களைந்தெறிவது இல்லை ? ஆகவே, இந்தத் துறை நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் சரியான முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்திச் செல்லவேண்டும்.

ஒரு அச்சக முதலாளி சொல்லுகிறார், பெரும்பகுதி வருமானம் வேஸ்ட் பேப்பரிலேயே வந்து விடும் என்று. நஷ்டமே வராத வகையில் வேஸ்ட் பேப்பரில் இருந்தே லாபம் வந்து விடும் என்று சொல்லு கின்ற நிலைமையில், அரசாங்க அச்சகத்தில், நாலாயிரம், ஐயாயிரம் பேர் வேலை செய்கின்ற இடத்தில், அந்த வகையில் எவ்வளவு லாபம் வந்தது என்று தெரியவில்லை. இந்தத் துறையினை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற அமைச்சரானாலும் சரி, அதிகாரிகளானாலும் சரி, தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, தங்களுடைய சொந்த அச்சக மாகக் கருதி பணியாற்ற வேண்டும்.

இந்தத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்காமல் அடிமைகளைப் போல் பயத்தின் மூலமாகவோ, அதிகாரத்தின் மூலமாகவோ வேலை வாங்குவது என்ற கொள்கையை கைவிட்டு, அவர்களை ஊக்கப்படுத்தும் முறையில், உற்சாகப்படுத்தும் முறை யில் சம்பளங்களைக் கொடுத்து நல்ல நிலைமைகளை உருவாக்கிக் கொடுப்பதன் மூலந்தான் அவர்கள் அதிக உழைப்பைக் கூட கொடுக்க முன் வருவார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டிலே உழைப்பாளிகளைப் பற்றி அவ்வளவு கேவலமாக நினைக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் அத்தகைய நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி வேலை வாங்கு வதற்குப் பதிலாக பணி செய்கின்ற தோழர்கள் என்ற அளவிலே அதிகாரிகள் அவர்களிடம் பழகி வேலை வாங்க வேண்டுமென்று கூறி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்பு கிறேன். இந்தத் துறையிலே பல மாற்றங்கள் தேவையென்று பல அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். குறிப்பாக பழுதடைந்த பண்டைக் காலத்து முறையில் அச்சிடப்பட்ட பல பொருள்கள் நம்முடைய கையில் இருக்கும் காரணத்தால் அதை மாற்றுவதற்கு வேண்டிய துரித நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த இலாகாவிலே ரேஷனலிசேஷன் மிகவும் இன்றியமையாதது என்று கருதுகிறேன். பழுதடைந்த பழைய இயந்திரங்களை மாற்றி, ஆட்குறைப்பு ஏற்படாத வழியிலே ரேஷனலைஸ் செய்தால் சிறப்பாக இருக்கும்.

இந்த இலாகாவிலே பல துறைகளிலே நல்ல முறையில் முன் னேற்றம் கண்டிருந்தாலும் டெக்ஸ்ட் புக்ஸ் காலாகாலத்திலே கிடைக்க வில்லை. அதனால் மாணவர்களுக்கும் பெரும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்ற குறையை எல்லா இடங்களிலும் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் அதிவிரைவில் நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ள வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தனியார் துறைக்கு டெக்ஸ்ட் புக்ஸை அச்சடிக்கக் கொடுப்பது விரும்பத்தக்கது அல்ல. அரசாங்கத் துறையிலே காலாகாலத்தில் அச்சடித்து மக்களுக்கு விநி யோகம் செய்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

இன்று நமது தேசத்திலே இருக்கிற சட்டங்களையும், அதோடு இணைந்த நோடிபிகேஷன், ரூல்ஸ் போன்றவற்றை எல்லாம் காலா காலத்தில் பெற கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த தேசத்தின்

1969 மார்ச் 25] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

சட்டங்கள் என்ன முறையிலே இருக்கின்றன என்று தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு நமது அச்சுத் துறையிலிருந்து இந்த மாதிரி நூல்களை உடனடியாக வெளியிடுவதற்குத் துரித நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். டிப்பார்ட்மெண்டல் மான்யுவல்ஸ் பழைய முறையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. என்ன விதி முறைகள் இருக்கின்றன என்று தெரிந்து கொள்வதும், மக்கள் அதைப் புரிந்து கொள்ளவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, வழக்கறிஞர் கள் படும் துன்பம் இன்ன அளவு என்று சொல்ல முடியாது. ஒவ்வொரு சட்டத்திலும் என்ன திருத்தம் இருக்கிறது, என்ன விதிமுறைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இலாகாக்களில் என்ன திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் டிப்பார்ட்மெண்டல் மான்யுவல்ஸ் மூலம் தெரிந்து கொள்வதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமை களையெல்லாம் தவிர்க்க வேண்டும்.

பல பகுதிகளிலே அச்சுத் தொழிலை விரிவுபடுத்த அச்சகங்களை ஏற்படுத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். அண்மையில் விருத்தாசலத்தில் ஒரு பகுதி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு பகுதிகளிலும் குறிப்பாக திருநெல்வேலி போன்ற பகுதி களில் இந்த மாதிரி நிறுவனத்தை நிறுவ முடியுமா என்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை அரசாங்கம் தீவிரமாக ஆராயவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காலாகாலத்தில் தேவையான பாரங்கள், புத்தகங்கள் கிடைப்பதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. துரிதமாக அரசாங்க அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தற்போது ஹோர் அண்டு கம்பெனியாரிடம் பாரங்கள் அச்சிட ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார் கள். இதைத் தவிர்த்து அரசாங்க அச்சகத்திலேயே அச்சடிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இந்த இலாகாவில் உள்ள பல குறைகளைச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி ஆராய ஒரு நிபுணர் குழுவை போர்டு மெம்பர் தலைமையில் ஏற்படுத்தி அவர்கள் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்து அதைப் பற்றி அரசாங்கம் ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள்.

பொதுவாக, இந்த நிர்வாகத்திலே தொழிலாளர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மன்றத்திலே "லெட் பாய்சன்" பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். இதைத் தவிர்க்க அவர்களுக்குப் பால் வழங்கும் திட்டம், வைட்டமின் வழங்கும் திட்டம், மருத்துவ வசதி ஆகியவற்றில் துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

தேர்தலுக்காக எலக்டோரல் ரோல்ஸ் போன்றவற்றை அச்சடிக்கும் போது வெளி அச்சகங்களில் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். நமது தலைமை அச்சகத்தில் இருந்து லாட்டரிச் சீட்டுகளை உடனுக்குடன் பிரிண்ட் செய்து விநியோகம் செய்வதை சிறப்பாகவும், பொறுப்புடனும் செய்திருக்கிறார்கள்.

நமது இலாகாக்களுக்குத் தேவையானவற்றை வெளியிலிருந்து வாங்குவதைத் தவிர்த்து, மத்திய அச்சகத்திலிருந்தும், பிராந்திய அச்சகத்திலிருந்தும் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சுமுகமான நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த இலாகாவிலே பணியாற்றுகின்றவர்கள் பலருக்கு உத்தியோக உயர்வு கிடைக்கவில்லை. அவர்களுடைய சீனியாரிட்டி புறக்கணிக்கப்படு கிறது என்ற புகார்கள் இருக்கின்றன. இதைக் காலாகாலத்தில்

கவனித்து ஒருமைப்படுத்தி நல்ல முறையில் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த இலாகா சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்க ஒருசில ஆலோசனைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

எழுதுபொருள்களைச் சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்குத் தருகிறார்கள். அது விரிவடையமுடியுமா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். காண்டக்ட் சர்டிபிகேட் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் போதிய தாள்கள் விலை கொடுத்து அரசாங்கத்தில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. சொற்பமாகவும் இருக்கிறது. அதிகமாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

*நமது சட்ட மன்ற நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக அச்சடிக்க தீவிர நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும். இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் என்று எதிர்பார்த்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து. தலைவர் அவர்களே, வழக்கமாக இந்த மானியத்தின்மீதான விவாதத்திற்கு நிறைய நேரம் ஒதுக்கப்பட்டு, நல்ல வாதங்கள் நடைபெறும். ஆனால் இந்த ஆண்டு ஒரு மணி நேரமே இந்தக் கோரிக்கை பற்றி விவாதிக்க ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதிலிருந்து, இது விவாதத்திற்குரிய ஒன்றல்ல என்பதுதான் விளங்குகிறது. அதிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், மிகச் சுருக்கமாகவே தங்கள் பேச்சுக்களை முடித்துக்கொண்டார்கள். நான் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன். சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்திருக்கிறார்கள்.

பெருமதிப்பிற்குரிய ஹாண்டே அவர்களும் பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அவர்கள் பேசவேண்டுமென்று நான் எப்போதும் விரும்புவதுண்டு. ஆகவே அவர்கள் பேசவேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் வழக்கமாக இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது கூறப்படுகிற புகார்கள், குற்றச்சாட்டுகள் இவைகள் எல்லாம் இந்த ஆண்டு அவ்வளவாக இருக்கவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். வழக்கமாக சொல்லிக்கொண்டு வருவதைத்தான் இப்போதும் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருப்பதாக நினைக்கிறேன். ஒன்றே ஒன்று மட்டும் புதிதாகச் சொன்னார்கள். திடீரென்று அச்சகத்தில் பிரவேசம் செய்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தவறுகள் என்று பத்திரிகைகள் வெளியிட்ட செய்தியை வைத்துக்கொண்டு பரவலாகப் பேசப்பட்டதே தவிர, அரசாங்க அச்சுத்துறை, எழுதுபொருள் துறை நல்ல முறையில்தான் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது என்றுதான் கூற முடியும்.

எல்லோரும் ஒன்றைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். காலதாமதம் ஆகிறது என்று. உண்மையில் அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இன்று நம் அச்சகத்தில் அதிகப்படியான வேலைகள் வாங்கப்படுகிறது. அரசாங்கப் பரிசுச் சீட்டுகளை அரசாங்க அச்சகத்தில் அச்சடிக்கிறோம். பரிசுச் சீட்டுத் திட்டம் துவங்கியதிலிருந்து கிட்டத்தட்ட ஆறு கோடி நாற்பது லட்சம் டிக்கட்களை அச்சடித்துத் தந்திருக்கிறார்கள். பஸ் ரூட்டுகள் தேசீயமயமாக்கப்பட்டதன் விளைவாக அதற்கான கட்டணச் சீட்டுகளை எல்லாம் நம் அச்சு துறையிலேயே செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நாளுக்கு நாள் பெருகி வருகிற பாடப் புத்தகங்கள், ஆண்டுக்காண்டு பெருகி வருகிற பல நமூனாக்கள், ஜி.ஓ.க்கள், பல மான்யுவல்கள் இவைகள் அதிகப்பட்டு வருவதால், வேலைப்பளு அதிகமாகியிருக்கிறது. அதை அறிந்து இந்த ஆண்டு 25 லட்சம் ரூபாய்க்கு நிறைய புது இயந்திரங்களை—நான் கொடுத்துள்ள விளக்க உரையில் அந்தப் பட்டியல் இருக்கிறது—வாங்கியிருக்கிறோம். ஆனால் அந்த இயந்திரங்களை எல்லாம் இன்னும் அமைக்கவில்லை. அந்த இயந்திரங்களை அமைப்பதற்கான செலவு பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் ஆகிறது. ஆகவே, அவற்றை அமைப்பதற்காக இன்று நிதி இலாகாவிற்கும், குறிப்பாக மின்சார போர்டுக்கும் இடையே பேச்சு வார்த்தைகள்

நடந்து வருகின்றன. அந்தப் பேச்சு வார்த்தைகளில் கட்டணம் பற்றி முடிவு எடுக்கப்பட்டுவிட்டால், உடனே அந்த இயந்திரங்களை எல்லாம் பொறுத்திவிட முடியும். அப்படிப் பொறுத்திவிட்ட பிறகு வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறும். அந்த வகையில் எந்தவிதமான தாமதமும் ஏற்படாது என்று நான் உறுதி கூற விரும்புகிறேன். இந்தக் காலதாமதத்தை நாங்கள் உணருகிறோம். அதற்காக எவ்வளவோ முயற்சித்து அந்தத் தாமதத்தை நீக்க வேண்டும் என்பதற்காக செயல்படுகிற காரணத்தினால் தான் இந்த 25 லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள இயந்திரங்களை வாங்கியிருக்கிறோம். அவற்றை எவ்வளவு விரைவில் அமைக்கிறோமோ அந்த அளவிற்கு காலதாமதம் தவிர்க்கப்பட முடியும்.

தொழிலாளர் பெருமக்களுக்குத் தரப்படுகிற அலவன்ஸ், சம்பள விகிதங்கள், இவற்றையெல்லாம் அதிகமாக்க வேண்டுமென்று வழக்கம்போல் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே 50 காசாக இருந்த இரவு அலவன்ஸை (Night Allowance) இப்போது 75 காசாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் படியேற முடியுமே தவிர, திடீரென்று தாவி ஏறிவிட முடியாது. கடந்த ஆண்டும், அதற்கு முந்திய ஆண்டிலும் தொழிலாளர்கள் சங்கங்கள் இதைப் பற்றி அதிகமாகச் சொல்லிவந்தார்கள். அதை அரசாங்கம் உணர்ந்துதான், தொழிலாளர்களின் பேரில் அரசுக்கு அக்கறையிருப்பதால்தான், 50 காசு என்றிருந்ததை 75 காசாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். இன்னும் அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கோருவது நியாயமாக இருக்கலாம். ஆனால் நம் நிதி நிலையைப் பொறுத்து குறைந்த அளவிற்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசுக்கு இல்லாமலில்லை.

சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை அச்சடித்துத் தருவதில் மிகக் காலதாமதமாகிறது என்று சொன்னார்கள். இதைப் பரிசீலனை செய்தேன், இந்த சட்டமன்றத் துறையிலேயே இந்த நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகளை எல்லாம் அச்சடித்துக்கொண்டால் என்ன என்று. அச்சகத்தின் சார்பில் ஒரு அச்சகமும், அதை நிர்வகிக்க அதிகாரிகளையும் கூட நாங்கள் ஒதுக்கி விடுகிறோம், எனவே சட்டமன்றத் துறையே இந்த சட்டமன்ற ஏடுகளையெல்லாம் அவர்களே அச்சடித்துக்கொள்வதால் நமக்கும் வேலை குறையும். காலாகாலத்தில் மன்ற நடவடிக்கைகளும் விநியோகிக்கப்பட முடியும் என்ற அளவில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டன. ஆனால், சட்டமன்றத் துறை அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று எனக்கு விவரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முடிக்க வேண்டுமோ, அந்த விரைவு, அந்த வேகம் அச்சுத் துறையில் அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் எடுத்திருக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளை பற்றிக் குறிப்பிட்டேன்.

அரசாங்க கெசட்பற்றிக் கூறப்பட்டது. கடந்த ஆண்டே மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இது பற்றிக் கேட்டார்கள். ஒவ்வொரு சட்டம், ஒவ்வொரு பிரிவு என்றிருக்கிறது. இவற்றை ஒன்றாகச் சேர்ந்து கொடுக்க முடியாத காரணத்தினால்தான் தனித் தனியாகப் பிரித்துக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். சில தமிழில் இருக்கின்றன. சில ஆங்கிலத்தில் இருக்கின்றன. எனவே எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக ஒரே தொகுப்பாகக் கொடுக்க முடியாது. ஆங்கிலத்தில் வேறு, தமிழில் வேறு என்று இருப்பதால், தனியாகக் கொடுத்தால்தான் விநியோகிக்க வசதியாக இருக்கும். எனவே அவற்றை ஒட்டுமொத்தமாகச் சேர்த்துக் கொடுக்க முடியாது என்று கடந்த முறையே இந்த மன்றத்தில் நான் கூறியிருக்கிறேன்.

தொழிலாளர்களை ஊருக்கு ஊர் மாற்றுவதுபற்றி மீண்டும் இங்கு சொல்லப்பட்டது. கடந்த ஆண்டும் அதற்கு முந்திய ஆண்டுகளிலும் சென்னையில் இருப்பவர்களை திருச்சிக்கும், திருச்சியில் இருப்பவர்களை புதுக்கோட்டைக்கும் என்றும் மாற்றியிருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அது சரியல்ல என்பதை உணர்ந்ததால் அப்படி மாற்றம் செய்யக் கூடாது என்று நாங்கள் முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே மாற்றப்பட்டவர்

கள் கூட அந்தந்த ஊர்களுக்கு திரும்ப வரவழைக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். எனவே சொந்த இடத்தை விட்டு இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றும் முறையை இந்தத் துறை கைவிட்டுவிட்டது. இனி யாரும் மாற்றிச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது.

திரு எம். ஆர். கண்ணன் அவர்கள் வேதனைக்குரிய ஒரு செய்தியை இங்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் பேசும்போதே அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தேன். பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் அளவில் உள்ள ஊழல்கள் பற்றிய புகார்களை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னேன் என்று கூறினார்கள். நான் மெத்த வருத்தப்படு கிறேன். அவர்கள் என்னிடத்தில் எந்தப் புகாரைப் பற்றியும் சொன்னது கிடையாது. பதிவேட்டில் இது பதிவு பெறவேண்டும், இப்படி ஏதோ குறைகளைச் சொல்லவேண்டுமென்பதற்காக, அதுவும் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர் சொல்கிறார் என்றால், உள்ளபடியே அது குறித்து நான் வருத்தப்படுவது தவிர வேறு எதைச் சொல்வது என்று புரியவில்லை. என்னிடம் எந்தக் குறையைப் பற்றியும் அவர்கள் சொல்லவில்லை. அதுவும் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பற்றிய ஊழல்கள் பற்றிச் சொல்லியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த சட்டமன்றம் துவங்கியபோது இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றவுடன் பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களான திரு பாலசுப்பிரமணியம், டாக்டர் ஹாண்டே, டாக்டர் பேக், திரு எம். ஆர். கண்ணன் இவர்கள் எல்லாம் ஆரம்பத்தில் பல குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். அவற்றையெல்லாம் விசாரிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில்தான் வருவாய் வாரியத்தின் முதல்வரான திரு கெய்வார் அவர்களை ஒன் மான் கமிட்டியாக, ஒரு உறுப்பினர் விசாரணைக் கமிட்டியாக நியமித்து, இவர்கள் கொடுக்கிற புகார்களை எல்லாம், சட்டமன்றத்தில் பேசிய குற்றச்சாட்டுகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, குறைகள் இருந்தால் அவற்றை நீக்கப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறேன் என்று அவர்கள் குற்றம் சாட்டிச் சொன்னபோதே சட்டமன்றத்தில் ஒத்துக் கொண்டேன். அதே போன்று அவரைப் பரிசீலனை செய்யுமாறு பணித்தேன். அவர் கொடுத்த அறிக்கையைக் கூட, எந்தெந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களை யார் யார் செய்தார்கள், என்னென்ன வகைகளிலே பரிசீலனை செய்யப்பட்டது என்று கடந்த ஆண்டு சட்ட மன்றத்தில் சொன்னேன், புகார்களைப் பொறுத்த வரையில். அவர் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கை என்னிடத்திலே இப்போதும் இருக்கிறது. குற்றச்சாட்டைக் கூறிய பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும், திரு ஹாண்டே அவர்களும், தாங்கள் கூறிய புகார்களை நேரிலே சென்று, பெருமதிப்பிற்குரிய கெய்வார் அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி, பரிசீலனை செய்யுங்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அவர் பரிசீலனைசெய்து, சிலவற்றை நீக்கி, சில வற்றை ஏற்று, பொதுவாக நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்துக்குக் கொடுத்த அறிக்கையில் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், சட்டமன்றத்தில் புகார்களைக் கூறிய பிறகு, மதிப்பிற்குரிய திரு கண்ணன் அவர்கள் திரு கெய்வார் அவர்களை அணுகவில்லை. கெய்வார் அவர்கள் 1968-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 5-ம் தேதி, மதிப்பிற்குரிய கண்ணன் அவர்களுக்குக் கடிதம் அனுப்பி, "என்னைச் சந்திக்க வேண்டும், நீங்கள் சட்டமன்றத்தில் புகார் கூறியிருப்பதாகவும், பரிசீலனை செய்ய அமைச்சரவர்கள் ஒப்புக்கொண்டதாகவும் எனக்குச் செயலாளர் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். எனவே, நீங்கள் அதைப் பற்றி என்னிடத்திலே சொல்லுங்கள், நிரூபிக்கக்கூடிய ஆதாரங்களைக் கொடுங்கள்" என்று எழுதிக் கேட்டபொழுது, திரு ஹாண்டே அவர்களும், திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் சென்றார்கள். திரு. கண்ணன் அவர்கள் வரவில்லை. திரு. ஹபிபுல்லா பேக் அவர்கள் வேறு பல வேலைகள் இருக்கிற காரணத்தினால் வருவதற்கில்லை என்று மதிப்பிற்குரிய கெய்வார் அவர்களுக்குப் பதில் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எனவே, புகார்களைக் கூறிவிட்டு அதை நிரூபிக்க வாருங்கள் என்றால் வராமல் இருப்பது சரியல்ல, மீண்டும் அதே

1969 மார்ச் 25] [டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

மாதிரியான புகார்களை சட்டமன்றத்திலே சொல்லுவது ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்குக் கூட முறையல்ல என்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஆனால், இப்படிப்பட்ட புகார்கள் பத்திரிகையிலே வந்தன. திடீரென்று அதிகாரிகள் அச்சகத்தை பரிசோதனை செய்தார்கள். அப்பொழுது பல தவறுகள் ஏற்பட்டிருந்தன என்று அது போன்ற குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. நீங்களெல்லாம் இந்த மன்றத்திலே கூறுகிறீர்கள், பலர், அச்சகத்திலே நிர்வாகத் துறையில் ஒழுங்காக மேற்பார்வை செய்யவில்லை என்று கூறுகிறார்கள் என்பதற்காக அதிகாரிகள் திடீர்ப் பிரவேசம் செய்கிறார்கள். அதைத் தவறு என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும் ? பரிசீலனை செய்வதிலே பல ஊழல்கள் இருந்தன என்று படம் பிடித்துக் காட்டுவது, சில பத்திரிகைகளிலே வருவது கூட உள்ளபடியே உண்மை என்று ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அன்றைக்கு அதிகாரிகள் சென்றிருக்கிறார்கள். பல தொழிலாளர்கள் வேலை செய்திருக்கிறார்கள். பத்திரிகையிலே போடுவதை வைத்துப் பேசுவது முறையல்ல. என்றாலும், தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன. திரு பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட, டைம் கீப்பரை என் வேலை நீக்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். கடந்த சட்டமன்றத்திலே சொன்னேன், தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு வருகிறார்கள், 6 மணிக்கு உள்ளே நுழைகிறார்கள், மீண்டும் வெளியிலே போய் விடுகிறார்கள். அவைகளுக்கெல்லாம் தடை போட்டு, 6 மணிக்கு உள்ளே நுழைந்த பிறகு உடனே பெரிய கதவை இழுத்துப் பூட்ட வேண்டும், 6½ மணிக்கு வெளியே போகக் கூடாது, மீண்டும் 10 மணிக்கு ஓய்வுக்காக அரை மணி நேரம் கொடுக்கும்பொழுது, அப்பொழுது திறந்துவிட்டு, பிறகு உள்ளே வந்த பிறகு, கதவைப் பூட்ட வேண்டும், வெளியே போகக் கூடாது என்று சொன்னேன். அதைச் செய்யக் கொஞ்சம் தாமதமானது. காரணம், மெயின் கேட்டைப் பூட்டிவிட்டால், தொழிலாள மக்கள் மளிகை சாமான்கள் வாங்குவதற்கு சுற்றுச்சுவர் தடுப்புக்குள்ளேயேதான் கடை இருக்கிறது. மெயின் கேட்டைப் பூட்டிவிட்டால், சாமான் வாங்குவதற்கு வழியிருக்காது. இவர்களுக்கு வழி ஏற்பாடு செய்துவிட்டு பிறகு மெயின் கேட்டைப் பூட்ட வேண்டுமென்று, சாமான்களுக்குத் தனியாக வழி செய்துவிட்டு, இப்பொழுது மெயின் கேட்டைப் பூட்டி வைத்திருக்கிறோம். தொழிலாளர்கள் வருகிறார்கள், டோக்கன் போடுகிறார்கள். டோக்கன் போட்டுவிட்டு வெளியே போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். இதற்கு முன்னால் டோக்கன் போடும் முறையில், எல்லா நம்பர்களும் ஒரே இடத்தில் இருக்கும். இவர்கள் வந்து இவர்களுடைய நம்பருக்கு மாத்திரம் டோக்கன் போடுவது கிடையாது. வேண்டிய நம்பர்களையெல்லாம் கூடப் போட்டுவிடுவது. அதேபோல், டைம் கீப்பருக்கு முன்பு கையெழுத்துப் போட வேண்டும். இல்லையென்றால், மற்றவர்கள் சார்பில் தவறான கையெழுத்துப் போட்டுவிடுகிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இவைகளைக் கண்டுபிடிக்கும் நோக்கத்தில், டைம் கீப்பருக்கு முன்னால், தொழிலாளி வரும்பொழுது, அவருடைய கையெழுத்தை மாத்திரம் போட வேண்டுமே தவிர, கூட நான்கைந்து கையெழுத்துக்களை போடக்கூடாது. இவைகளைத் தடுப்பதற்காக ஒரே டோக்கனைத்தான் ஒருவர் போட வேண்டும். இதை அதிகாரிகள் கண்காணிக்க வேண்டும்.

அதே போல் புத்தகங்கள் கூட இதற்கு முன்னால் ஒரே புத்தகம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. வேலைக்கு வந்தவுடன் கையெழுத்துப் போடுவது, எல்லா ஷிப்டுகளுக்கும் ஒரே புத்தகம், காலைக்கும், மாலைக்கும் ஒரே புத்தகம், ஓய்வுக்காக வெளியிலே வந்துவிட்டு மீண்டும் வந்தாலும் அதிலே தான், மதிய உணவுக்காகச் சென்றுவிட்டு மீண்டும் வந்தாலும் அதிலேதான் கையெழுத்துப் போட வேண்டுமென்றிருந்தது. இதனால் சில தொழிலாளர்கள் செய்யக் கூடிய தவறு என்னவென்றால், காலையிலே 3, 4 இடங்களிலும் சேர்த்துப் போட்டுவிடுவது. அதையெல்லாம் களைய வேண்டுமென்ற முறையில், 3 முறை, 3 புத்தகங்களில் 3 கையெழுத்துக்கள் போட வேண்டும். அதை அதிகாரிகள் கவனிக்க வேண்டும். தொழிலாளர்கள் உள்ளே வந்த பிறகு எண்ணிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

மேற்பார்வையாளர்கள் சென்று பார்க்கும்போது எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கவனிக்க வேண்டும். இவ்வாறு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம், அச்சகத்திலே பல தவறுகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்துதான் செய்கிறோம்.

டோக்கன் போடுகிறார்கள் என்றால், டைம் கீப்பர் தானே முன்னால் இருக்கிறார், அவர் எப்படிக் கணக்கு எடுக்காமல் போக முடியும். ஆகையால், டைம் கீப்பர் தவறு செய்திருக்கிறார். எனவே அவரை சஸ்பெண்ட் செய்து வைத்திருக்கிறோம். ஆதலால், அவரை ஏன் சஸ்பெண்ட் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்பது சரியல்ல. அவர் தவறு செய்திருக்கிறார். அவரே தொழிலாளர்கள் செய்யும் தவறுகளுக்கு உடந்தையாக இருந்திருக்கிறார் என்று அரசு கருதியதால் அவரை சஸ்பெண்ட் செய்து வைத்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட தவறுகளையெல்லாம் கண்காணித்து, அச்சகத்திலே நல்ல முறையிலே வேலை வாங்குவதற்குக் கூடுமான வரையில் ஒழுங்காக அச்சகம் வேலை செய்யும் வகையில் இப்பேர்ப்பட்ட களையெடுப்புகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம்.

திரு. பொன்னுசாமி அவர்கள் கோவை அச்சகத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். அது நம் மாநில அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தது அல்ல. மத்திய அரசாங்கத்தை சார்ந்த அச்சகமாகும். நமக்கு அந்த நிர்வாகத்தில் எந்த விதமான பொறுப்பும் இல்லை. அங்கேயுள்ள பல தவறுகளைக் களைய, அதைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க நமக்கு எந்த வித அதிகாரமும் இருக்கவில்லை.

திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் வேலை வாங்குகின்ற எண்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். 1000 எண்களை 800 ஆக ஆக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மற்ற அச்சகங்களில் 1,500, 2,000 எண்கள் என்று செய்கிறார்கள். இப்படி மற்ற அச்சகங்களில் 1500, 2000 எண்கள் வரை செய்யும் பொழுது, அரசாங்க அச்சகத்தில் மாத்திரம் 1000 ஆக இருப்பதை 800 ஆக ஆக்க வேண்டுமென்று தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் வாதாடுகிறார்கள். தனியார் அச்சகத்தில் வேலை செய்யும் ஒரு ஆளின் வேலையை விட அரசாங்க அச்சகத்திலே மாத்திரம் குறைந்து செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்குப் பொருள் என்ன ? இந்த வேலையை நிர்ணயிக்கும்பொழுது, மெட்ராஸ் ப்ரொடக்டிவிடி கவுன்சில் என்ற துறையினர் அரசாங்க தொழிற்சங்கத்தின் சார்பிலே இருப்பவர்களையும் அனுசரணையாக வைத்துக்கொண்டுதான் இந்த வேலை வாங்கும் முறையை வகுக்கிறார்கள். அப்பொழுது தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள், இவ்வளவு தான் செய்ய முடியும். இதற்கு மேல் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். எனவே, வேலை குறைகிறது, ஏற்கனவே இப்பொழுது தனியார் அச்சகத்தை விட நமது அச்சகத்தில் குறைவுதான். அங்கே 1500 எண்கள் என்றால் இங்கே 1000 தான். அதையும் 800 ஆக ஆக்கிவிட்டால் 8 மணி நேரத்திற்குப் பதிலாக 6 மணி நேரம், 5 மணி நேரம்தான் வேலை செய்ய முடியும். 5 மணி நேரம் வேலை செய்துவிட்டு, பாக்கி 3 மணி நேரத்தில் தூங்காமல் என்ன செய்வார்கள் எனவே 8 மணி நேரத்தில் செய்யக் கூடிய வேலையைச் செய்ய வேண்டும். தனியார் துறையில் எந்த அளவுக்கு வேலை செய்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு அரசாங்க அச்சகத்திலும் நாம் வேலை வாங்க வேண்டும். வேலையை நிர்ணயிக்கும் பொழுது, இது போன்று தொழிற்சங்கத்தின் சார்பிலே உள்ளவர்கள் குறைக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அவ்வாறு குறைத்துவிட்டால், பிறகு 8 மணி நேரம் வேலை செய்வதற்குப் பதிலாக, விடியற்காலை வரை செய்வதற்குப் பதிலாக, 3 மணி நேரம் தூங்கிவிடுவார்கள். விரைவிலே செய்துவிட்டுத் தூங்குவார்கள். இப்படியெல்லாம் இல்லாமல் ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு செய்ய வேண்டுமோ, அவ்வளவு செய்ய வேண்டும். கம்பாசிட்டர் எத்தனை அச்சுக் கோர்க்க வேண்டுமோ அவ்வளவு கோர்க்க வேண்டும்.

வீட்டு வசதிகளைப்பற்றி ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். ஸ்டேட் ஹவுஸிங் போர்டில் கட்டுகிற வீடுகளிலே அவர்கள் நமக்குப் பங்கு தருவது கிடையாது. மின்சார வாரியத்திலே இருப்பவர்களுக்குத் தருகிறார்கள். அது

போல் இவர்களுக்கும் தர வேண்டுமென்று கேட்டால், அது குவாஸி கவர்ன்மெண்ட், தனியாக இருப்பது, ஆனால் அச்சகத்தொழிலாளர்கள் அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்கிறார்கள். அரசாங்க லேபர் ஆபீசரும் ஸ்டேட் ஹவுஸிங் போர்டோடு கலந்திருக்கிறார்கள். அவரே இதற்கு ஒத்துக்கொள்ள மறுக்கிறார். இருந்தாலும், அதை அரசாங்கம் விட்டு விடவில்லை. இந்த அச்சகத் தொழிலாளர்களுக்கும் கட்டித் தர வேண்டு மென்றுதான் வாதாடிக்கொண்டு வருகிறது. எனவே, அவர்களுக்கு வீடு கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் எண்ணம் இருக்கிறதே தவிர, கொடுக் கக் கூடாது என்ற எண்ணம் இருக்கவில்லை.

உத்தியோக உயர்வு இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் கூறினார்கள். உத்தி யோக உயர்விலே என்ன விதிகள் மீறப்பட்டன என்றெல்லாம் எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னிடத்திலே எந்தக் குறிப்பும் இருக்கவில்லை. அது போல், கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் எந்த உத்தியோகம் முறைகேடான முறையிலே தரப்பட்டது என்றெல்லாம் குறிப்பு தருவாரானால், உள்ள படியே அதுகுறித்து விசாரணை நடத்தவோ, அல்லது பதில் தரவோ, விரும்புகிறேன். அப்படி அவர் தருவாரானால் அது குறித்து ஏதாவது செய்யமுடியும் என்று நம்புகிறேன். தொழிலாள மக்களின் எல்லா நன்மைகளையும் இன்றைக்கு அரசாங்கம் கவனத்தோடுதான் செய்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பொறுப் பேற்றுக்கொண்டிருக்கிற சங்கத்தை அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். ஏற்கனவே அங்கீகாரம் செய்யப்பட்ட சங்கம் இருக்கிறது. இரண்டாவது சங்கத்தை எப்படி அங்கீகாரம் செய்வது ? அதற்கும் ஏற் கனவே ஒரு வாக்கெடுப்பு எடுக்க வேண்டுமென்று. (குறுக்கீடு). மாண்பு மிகு உறுப்பினரவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். "பாலட்" வைக்கலாம் என்று. அதுபற்றி முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நானே அதை ஒத்துக் கொண்டேன். பலமுறை சங்கத்தின் தலைவரிடம் கூடச் சொன்னேன். சீக்கிரத்திலே "பாலட்" எடுத்துவிடுங்கள், இரகசிய ஓட்டாவது எடுங் கள், எந்த சங்கத்திற்கு அதிக ஆதரவு இருக்கிறது என்று முடிவு எடுத்து விட்டால் அந்த சங்கத்தை அரசாங்கம் அங்கீகரித்துக்கொண்டு போகிறது, என்று சொன்னேன். அந்த தொழிற்சங்கத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டு மென்று சொல்பவர்கள் அதைச் செய்ய வேண்டும். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்து ஏன் தரவில்லையென்றால், ஏற்கனவே அங்கீகாரம் அளிக்கப் பட்ட சங்கம் ஒன்று உள்ளதே ? (குறுக்கீடு). அந்தப் பணியிலே அவர் கள் ஒத்துழைப்புத்தருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். நான் ஏற்கனவே இரகசிய வாக்கெடுப்பு எடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக் கிறேன். அதற்கு முன்வரவில்லை யாரும். யார் யார் பக்கமோ போகும், எந்தப் புற்றிலே எந்தப் பாம்பு இருக்குமோ என்ற அச்சத்தினால், அவர் கள் அதற்கு விரைந்து வரவில்லை. அரசாங்கம் என்ன செய்யும் ? அரசாங்கம் வழியைக் காட்டியிருக்கிறது. அதைத் தலைவராக இருக்கிறவர் கள் விரைவுபடுத்த வேண்டும்.

கோஷ்டிச் சண்டைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். யாருக்குக் கோஷ்டி ? கோஷ்டி யார் யார் மத்தியிலே இருக்கிறது, யார் மத்தியிலே கோஷ்டிச் சண்டைகள் இருக்கின்றன. அங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே கோஷ்டிச் சண்டைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குள்ளே தொழிற்சங்கங்கள் வைத்துச் சண்டை போடுகிறார்கள். எதற்கெல்லாம் போராடுவது, எவர் முன்னால் போவது, வித்திடுவது, இதற்காக தொழி லாளர் மத்தியிலே கோஷ்டிச் சண்டைகள் இருக்கின்றன. சங்கங்களை நடத்துபவர்கள்தான் கோஷ்டிச் சண்டைகளுக்குக் காரணமே தவிர, வேறு இல்லை. நான் பலமுறை இங்கே கூறி இருக்கிறேன். நிர்வாகிகள், அரசாங்கம் அவர்கள் மீது தவறுகள் இருந்தால் சொல்லுங்கள், அந்தத் தவறுகளை நாங்கள் கண்டு பிடிக்கிறோம். ஆதாரபூர்வமான புகார்களைக் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கடந்த முறை சொன்னார் கள். யாரோ ஒருவர் எழுதிய கடிதத்தைப் படித்தார். அதை நிரூபிக்க முடியாமல் போய்விட்டது. எனவே, புகார் கொடுப்பதை அதிகார பூர்வ

மாகக் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். "ஸ்வீடிஷ்" பேப்பர் எல்லாம் இன்றைக்கு விரயமாகின்றன என்று சொன்னார்கள். தொழிலாளப் பெருமக்கள் ஆத்திரமோ, கோபமோ படக் கூடாது. பல தவறுகள் நடத்தப்பட்டுதான் வருகின்றன. அதற்கு அரசாங்கத்தையோ, நிர்வாகிகளேயோ குறைகூறுவது முறையல்ல. நல்ல முறையிலே உள்ள தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் அந்தக் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுக்கலாம். அவர்களுக்குத்தானே தெரியும், தொழிலாளர்களைப் பற்றி. தொழிலாளர்களைப்பற்றி தொழிலாளர்களுக்குத்தானே தெரியும். பாம்பின் காலை பாம்புதானே அறியும். யார் எந்தவிதமான தவறுகள் செய்தார்கள் என்று அவர்களுக்குத்தானே தெரியும். எனவே பொதுவாகப் பேசுவதைவிட நல்லமுறையிலே ஆட்சியாளர்கள் இன்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று, சொன்னால், நாங்கள் எடுக்கிறோம். நீங்கள் சொன்னீர்கள், நாங்களும் நடவடிக்கை எடுத்தோம். இந்தக் குறைகளெல்லாம் குறைந்துகொண்டு வருகின்றன. மேலும் சொல்வதானால் உண்மையிலே அவைகளிலே நல்ல மாற்றங்கள் செய்வது அவசியம் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

ரிஜிஸ்திரார் ஆப் கோவாப்பரேடிவ் சொஸைட்டி இலாகாவில் இருந்து ஒருவர் மாற்றப்பட்டு விட்டிருக்கிறார். முடிவாக, பொறுப்பேற்று, அந்த சிற்றுண்டி சாலை பணங்கள் வழங்கப்பட்டதிலே ஏதோ ரூ. 20,000, ரூ. 15,000 என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படி எதுவும் குறிப்பு இருக்கவில்லை. சிற்றுண்டி சாலை வரவு-செலவு கணக்குகளை துணைப் பதிவாளர், டெப்புட்டி ரிஜிஸ்திரார் ஆப் கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டீஸ்தான் தணிக்கை செய்கிறார். இவர்கள் சொன்னவர் விட்டுச் சென்றபோது ரூ. 165 பணமாகவும், ரூ. 705 பாங்கிலும் இருந்தது. மற்றவகையில் நடைமுறையில் இப்பொழுது கடன் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதுதான் என்னிடத்திலே இருக்கிற குறிப்பு. உறுப்பினர்கள் ஆதார பூர்வமாகச் சொல்வார்களானால், அதை நிரூபிப்பார்களானால் நான் உள்ளபடியே அதை ஏற்றுக்கொள்ளவோ, அல்லது பரிசீலனை செய்யவோ, அல்லது எனது கருத்தைக் கூட மாற்றிக்கொள்ளவோ முயற்சிக்கிறேன் என்று அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

"ஸ்வீடிஷ்" பேப்பரைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். "ஸ்வீடிஷ்" பேப்பர் அச்சகத்திலே தாப்படுகிறது. அது இனமாக வந்த பேப்பராக இருக்கட்டும். பரவாயில்லை; இனமாக வந்தால் மதிப்புக் குறைந்தாவிட்டது? அந்த பேப்பர் வெளியிலே வந்துவிட்டது. யார் எடுத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் எல்லாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். ஊதிய உயர்வினைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதே அவர்களுடைய பணியாக இருக்கக்கூடாது. அவர்கள் செய்கிற தவறுகளையும் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். திருத்த வேண்டும். இந்த பேப்பர்கள் எப்படி வெளியே வந்தன? யார் எடுத்து வந்தார்கள்? சிற்றுண்டி எடுத்துச் செல்கிற டப்பாவிலே வந்ததா? கையிலே வந்ததா? சட்டை ஜோபியிலே வந்ததா, கையிலே வந்ததா, எந்த உருவிலே அது வந்தது? எனவே தவறு செய்பவர்களை, தொழிற் சங்கங்களை நடத்துகிறவர்கள் கண்டிக்க வேண்டும். தவறுகளையும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களை மாத்திரம் சொல்லவில்லை. பொதுவாக எல்லா தொழிற் சங்கங்களையும் நடத்துகிறவர்கள் இவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அக்கறையோடு நடந்து கொண்டார்களானால் எந்தத் தொழிற் சங்கமும் ஒழுங்காக நடைபெறும்.

வேலை கொடுப்பதைக் கூட இங்கே குறிப்பிட்டுக் கூறப்பட்டது. மெட்ராஸ் புரடக்டிவிடி கவுன்சில் தான் ஆயிரம் என்ஸ், 900 என்ஸ் என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கமே நிர்ணயிக்கவில்லை. எனவே அவர்கள் நிர்ணயிப்பதிலிருந்து ஆயிரம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் துறையிலே செய்யும்போது 1500 என்று சொல்கிறார்கள். அச்சகத்திலே இன்னும் 800 ஆக்க வேண்டுமென்று நாளைக்குச் சொன்னால், 8 மணி நேரம் வேலை செய்வது சரி அல்ல, நாளைக்கு 4 மணி நேரம்தான் நாம் செய்ய முடியும் என்ற நிலைமை வரலாம். அதற்குப் பிறகு 4 மணி

1969 மார்ச் 25] [டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

நேரம் என்ன ஆகுமோ எனக்குத் தெரியாது. எனவே, இதுபோன்ற தவறுகள் இருக்கின்ற காரணத்தினால் திடீரென்று பரிசோதித்து அங்க்கு உள்ள தவறுகளை எல்லாம் கண்டுபிடித்து, அந்தத் தவறுக்குக் காரண மாக இருந்த ஒரு ஓவர்சீர், கிருஷ்ணமூர்த்தி என்று பெயருடையவர், நான்கு ஜூனியர் டைம் கீப்பர்ஸ், சார்லஸ், வெங்கடேசன், முனுசாமி, சிவராமன் என்பவர்கள் எல்லாம் இப்போது தற்காலிகமாக நீக்கப்பட் டிருக்கிறார்கள். இதிலெல்லாம் பொறுப்போடு நடந்திருப்பார்களானால் தொழிலாளிகள் டோக்கனை போட்டுவிட்டு ஓடி இருக்க மாட்டார்கள். அவர் களை எல்லாம் மேலும் கண்காணிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே இந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் போதிய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது.

மேலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கெய்வார் கொடுத்த அறிக்கை என்ன என்ன சிபாரிசுகளைக் கொண்டுள்ளது என்றெல்லாம் கேட்டார் கள். நேரம் இடம் தரவில்லையென்றாலும் அதைப்பற்றி சிறிது சொல் கிறேன். அதைப் படிப்பதற்கு நேரம் ஆகும். 10 ஆலோசனைகள் மூலம் என்ன என்ன அந்த அச்சகத்திலே செய்ய வேண்டுமென்றெல்லாம் அவர்கள்அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

1. Unless the Press is provided with adequate floor space, machines, equipment, tools and plant, it cannot function efficently. Therefore, output must be maximised in the existing set-up and long-term plan simultaneously drawn up.

2. A proper schedule of preventive maintenance and care of the existing machines should be established. Proper inventories and spare parts should be built up. The Mechanical Section of the Press should be properly reorganized both with additional machines and skilled officers and workers with a view to attending to all maintenance and repair work in the Press itself. Obsolute machines should be disposed of and new machines should be purchased."

இப்படிப்பட்ட பல கிளை இயந்திரங்களை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட முறையில் மேலும் பலர் நடவடிக்கைகள் எடுத்து, இயந்திரங்களை மாற்றி அமைத்து, அதிகப்படியாக வேலை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு அவர் கள் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அதை இப்பொழுது அரசாங்கம் பரி சீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. எவை, எவையை நிறைவேற்றலாம், எவை, எவையை நிறைவேற்றுவதில் அரசாங்கத்திற்கு என்ன சிக்கல் இருக்கிறது. இருக்கிற பொருளாதார நெருக்கடியில் எப்படி நிறைவேற்ற லாம் என்பதையெல்லாம் பற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இதைத் தான் எனது உரையிலே ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன்.

"கெய்வார் கமிட்டி" கொடுத்த அறிக்கையின்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றோ, அதற்காக எந்த விதமான காரியங்களிலும் அரசாங்கம் ஈடுபடவில்லை என்றோ உறுப்பினர் கள் தப்பாக எண்ண வேண்டாம். இந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அதைப்பற்றிச் சொல்ல அரசாங்கம் விரும்பவில்லை என்றோ, நிர்வாகிகள் மீது திரு. கெய்வார் அவர்கள் குற்றத்தைச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள், எனவே இந்த அறிக்கையை அரசாங்கம் அவை முன்பு வைக்கவில்லை. மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தரவில்லை என்றோ தவறாக எண்ண வேண் டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாகச் சொல்லப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகள், அதாவது த மதம், தாமதத்திற்கான காரணம், பழைய இயந்திரங்கள் இதைப்பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டும்.

நானே கணக்கெடுத்துப் பார்த்தேன். 1910-ம் ஆண்டில் வாங்கிய பல இயந்திரங்கள் இருக்கின்றன. 1910-ம் ஆண்டு பிறந்தவர்கள் இன் றைக்கு எவ்வளவு வேலை செய்கிறோம்? முன்பு செய்த வேலை செய்ய

முடியவில்லை. அப்படியிருக்கும் பொழுது பழைய இயந்திரங்கள் எப்படி வேலை செய்யும்? புதியதாகக் கூட இயந்திரங்கள் வாங்கி இருக்கிறோம். இன்னும் அதிகப்படியான இயந்திரங்கள் வாங்கி, இன்னும் அதிகப்படியான முறையில் வேலை செய்யும் வகையில் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய இருக்கிறது. நல்ல கருத்துக்களைச் சொன்ன மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு எனது நன்றியை உரித்தாக்கிக்கொண்டு எழுதுபொருள், அச்சுத்துறையிலுள்ள குறைகளை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று கூறி, எவ்வளவு தூரம் அதிக வேலை செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு தூரம் வேலை வாங்கவேண்டுமானால் அதற்குப் பொருள் தான் தேவை. எனவே, வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த உறுப்பினர்கள் அவற்றை வற்புறுத்தாமல் அவைகளை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு, இந்த மானியக்கோரிக்கையை நிறைவேற்றித்தருமாறு கேட்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் பெர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன், ஸார். கெய்வார் கமிஷன் நிலையைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கெய்வார் கமிஷன் ஒன்மேன் கமிஷன். ஏற்கனவே நாங்கள் இதைப்பற்றி குறைகளைச் சொல்லியிருக்கிறோம். எங்களையும் சேர்த்து ஒரு 5, 6 பேர் கொண்ட கமிட்டி அமைத்து, நிர்வாகத்தைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஆளும் கட்சியிலிருப்பவர்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால் தான் ஆளும் கட்சிக்கு மதிப்பு உயருமே தவிர, ஆளும் கட்சியினர் குறையை கூறக்கூடாது என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்திக்கொள்வது நிச்சயம் நல்லது அல்ல. இப்பொழுதுகூட, அருள் கூர்ந்து 5 பேர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டி போட்டு, அந்த அதிகாரியை வேலையிலிருந்து ஓய்வுகொடுத்து ஒரு சில நாட்களுக்கு வெளியில் உட்கார வைத்து, அங்குள்ள ஊழல்களை கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அப்படி அங்கே ஊழல் இல்லையென்றால் நான் எதற்கு வேண்டுமானாலும் உட்படுகிறேன். அவ்வளவு ஊழல்கள் அங்கே நடைபெறுகின்றன. டைம் கீப்பரை சஸ்பெண்டு செய்துவிட்டால் என்ன செய்ய முடியும்? அவர் என்ன செய்ய முடியும்? அவர் தடுத்தால் அவரை உதைப்பார்கள். அந்த அளவுக்கு அங்கே நிலைமை இருக்கிறது. அருள் கூர்ந்து நான் குறை கூறுவதைக் கேட்டுக்கொண்டு அந்த குறைகளைக் களைவதற்கு ஒத்துழைக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : நான் சொன்னது என்னவென்றால், உறுப்பினர் அவர்கள் புகார் கூறினார்கள். அதற்காக அவரை விசாரணை செய்ய திரு. கெய்வார் அவர்கள் அழைத்தபொழுது, அவர் சென்று தன்னுடைய குற்றச்சாட்டை நிரூபிக்கவில்லை. குற்றச்சாட்டைச் சொன்னால், அதை நிரூபிக்க வேண்டும். அப்படி நிரூபிக்க முடியவில்லையென்றால், சட்டமன்றத்தில் அதைப் பெரிதுபடுத்தி பேசக் கூடாது. அதுவும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அப்படிப் பெரிதுபடுத்திப் பேசுவது நல்லது அல்ல என்று தான் சொன்னேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் புகார்கள் இருந்தால் சொல்லத்தான் வேண்டும். ஒழுங்கீனங்கள் இருந்தால், குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தால், அதை அடிப்படையாக நிரூபிக்கக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் திருத்திக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அந்த முறையில் சொன்னால் தான் அரசாங்கத்திற்கும், அதிகாரிகளுக்கும் நலமாக இருக்கும் என்பதை மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு எ. பாலசுப்பிரமணியம்: டிபன்பாக்ஸில் எடுத்துக்கொண்டு போனார்களா? பையில் எடுத்துக்கொண்டு போனார்களா என்று கேட்டார்கள். லாரியைக் கூட உபயோகப்படுத்தியிருக்கலாம். மேலே தொடங்கி கீழே சில பேர்கள் கூட சம்பந்தப்பட்டிருக்கலாம். சில தொழிலாளர்கள் கூட பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். எங்களுக்கு தகவல் கிடைக்கும்பொழுது நாங்கள் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். விசாரணை அந்தப் பக்கத்தில் தான் நடத்த வேண்டுமே தவிர, விசாரணையை நாங்கள் நடத்த முடியாது. சம்பந்தப்பட்ட ஆளை நாங்கள் எப்படி தெரிந்து கூற முடியும்?

1969 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தொழிற்சங்கத் தலைவர் காகிதத்தை கையில் வைத்திருக்கிறார். இவருக்கு அந்தக் காகிதம் கொடுத்தவர் யார்? எப்படி அந்தக் காகிதம் வெளியே வந்தது? 300 ரீம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அந்தக் காகிதம் எப்படி உங்களுக்கு வந்தது? டிபன் பாக்ஸில் வைத்து கொண்டுவரப்பட்டதா? யார் போய் தேடிப்பிடிப்பது என்று சொல்கிறார்கள். உங்கள் கையில் இப்பொழுது அதை யார் கொண்டுவந்து கொடுத்தது, இப்படித்தான் எல்லாம் வெளியே போயிருக்கும். தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் இப்படி அவர்களுக்கு யாராவது கொண்டுவந்து கொடுத்தால், "நீங்கள் இப்படி கொண்டு வந்துவிட்டீர்களே, இப்படி உங்களைப் போல் எத்தனையோ பேர்கள் கொண்டுவரலாம் அல்லவா? என்று கொண்டுவந்தவரை திருப்பிக் கேட்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் இப்படி பொருள்கள் வெளியே போகாமல் இருக்கும். நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், இனியாவது யார், எப்படி எதைக் கொண்டுவந்தார்கள், இப்படி எத்தனை பேர்கள் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி துப்புத் துலக்கி தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சொல்வார்களேயானால் அவர்களுக்கு நான் மிகவும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: திரு. கெய்வார் ரிப்போர்ட்டைப் பொறுத்த வரையில், இப்பொழுது சில குறிப்புகளை அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். அதே வகையிலே முழு ரிப்போர்ட்டையும் அச்சடித்து நமக்குக் கொடுத்தால் அது நலமாக இருக்கும். அதற்காக நான் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப் பொறுத்தவரையிலே அரசாங்கம் என்ன முடிவு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது ?

Sir, the entire report of Thiru Kaiwar should be printed and distributed to the Members of this House. In view of the fact that some of the Members have made representations more than once in the past, it would be nice and useful if that report is made available to them so that they would know how far the grievances and complaints mentioned by them have found a place in the report.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அச்சிட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு இது விஷயதானம் உள்ளதாக இருக்கவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சில குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு ஹாண்டே அவர்களும், மாண்புமிகு பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் திரு. கெய்வாரிடத்தில் போய் குறைகளைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு ஹாண்டே அவர்கள் கூறிய குற்றச்சாட்டைப் பொறுத்த வரையில் யாரோ ஒருவர் எங்கோ ஒரு கடிதத்தை எழுதிக்கொடுத்தார். அவர் சொன்னதைத் தான் நான் இங்கே சட்டமன்றத்தில் பேசினேன். எழுதுபொருள் அச்சுத் துறையைப்பற்றிய குறைகளை நான் நேரில் அறியேன். எனக்குச் சொன்னார்கள், அதைப் பற்றிப் பேசினேன்" என்று தான் சொன்னார். அந்தக் கடிதத்தில் கையெழுத்து இடப்படவில்லை என்று திரு. கெய்வார் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். யார் அந்தக் கடிதத்தை எழுதியது என்று தெரியவில்லை. யாரோ பொறுப்பற்றவர், கையெழுத்தில்லாமல், புகார் சொல்வதற்கென்றே எழுதப்பட்ட கடிதம், அந்தக் கடிதத்தை வைத்துக்கொண்டு இவ்வளவு பெரிய விசாரணையில் ஈடுபடவேண்டிய அவசியமில்லை என்று திரு. கெய்வார் அவர்கள் அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின் புகாரைப் பரிசீலனை செய்து, அதில் தவறுகள் இருப்பதையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டி, எந்தக் காரணத்தினால் தவறுகள் என்றெல்லாம் கூட அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். எனவே தான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அச்சடித்துத் தரக்கூடிய முறையில் அதில் அவ்வளவு சரக்குகள் இல்லை. பொதுவாக நிர்வாகத்தைப்பற்றி பல முறையில் சீர்திருத்துவதற்கான கருத்துக்களை, அதாவது அச்சுத்துறை எந்தவகையில் முன்னேற்றப்படவேண்டும், அதிகப்படியான

வேலே வாய்ப்பு தர வேண்டும், இயந்திரங்களை பழுது பார்க்க வேண்டும், தொழிலாளர்களுக்கு மேலும் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதை யெல்லாம் தனது கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அதற்கான சீர்த்திருத்தங்களையெல்லாம் எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று தனது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிருர்கள். அதைத் தான் நான் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இப்பொழுது கூறியிருக்கிறேன். அவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, a number of Members have raised many points in the last two years, and if at least a copy of the report is given to them, they can go through it and know what exactly is the position. It would also be in the interest of the Government if it is printed and circulated to the Members and it would also be useful to the Members to know whether the allegations made by them are futile or not.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

திரு. கே. இராமமூர்த்தி, டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. வி.கே. கோதண்டராமன் ஆகியோர்கள் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"கோரிக்கை எண் 34—"எழுது பொருள்-அச்சுத் துறை" என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,75,66,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்"

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவையின் முற்பகல் நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்று மீண்டும் பேரவை மாலை 3·00 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

[இடைவேளைக்குப் பிறகு மாலை 3·00 மணி.]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் – தலைமை.]

(10) 1969–70-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

"கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 79,98,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, To discuss policy என்பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

"கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 79,98,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

1969 மார்ச் 25]

Dr. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy and to point out the labour unrest and to bring home the need to devise ways and means of bringing about labour participation in management at least in public enterprises, I move the cut motion standing in my name :

"That the allotment of Rs. 79,98,300 under Demand No. 24—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100".

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள் பிராவிடண்ட் பண்ட், இன்ஷூரன்ஸ் ஆகியவை கட்டாத நிர்வாகத்தினர்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுபற்றி விவாதிக்க,

" கோரிக்கை எண். 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 79,98,300-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் " என்கிற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, தொழில் அதிபர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்படுகின்ற உடன்பாடுகள், சர்க்காரால் ஏற்படுகின்ற சட்டங்கள் அமல் நடத்துகின்ற கொள்கை பற்றி விவாதிக்க,

" கோரிக்கை எண். 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 79,98,300-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் "என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கிறேன்.

திரு எ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்களின் தொழில் தகராறுகள் உடனுக்குடன் தீர்க்கப்படாத நிலையைப் பற்றி விவாதிக்க,

" கோரிக்கை எண். 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 79,98,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் " என்ற என்பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவைமுன் விவாதித்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது சொல்லுகிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நான் பேசியதாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்பு* அங்கத்தினர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லலாம். மேற்கொண்டு இறுதியில் அரசாங்கம் தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்கும்.

***திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்** : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் மானியத்தின்மீது எனது கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஒட்டி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் பகுதியானது, நாட்டில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு பகுதியாகும், தேசத்தின் முதுகெலும்பாகவும் இருக்கிறது என்றால் அது மிகையாகாது. எந்தத் துறையிலும் முன்னேற்றத்தைக் காணவேண்டும் என்றால், தொழிலாளர்கள் அயராது உழைத்தால்தான் எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றம் காணமுடியும். அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஆகையால்தான் அந்தப் பகுதிக்காக நமது அரசு ஒரு இலாகா, அந்த

426–473-ம் பக்கங்களில் இரண்டாவது, மூன்றாவது இணைப்புகளாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

இலாகா செயல்படுவதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு, ஆக இந்த நிலையில் நாம் முக்கியத்துவம் அளித்திருக்கிறோம். ஆனால், நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய உரையில், அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிற புத்தகத்தில், அரசின் கொள்கையை ஒரு அளவில் விளக்கி யிருக்கிறார்கள். அந்த உரையின் இறுதியில், இந்த அரசின் பாலிஸி என்று கூறி " வளர்க தொழில் வாழ்க தொழிலாளர் " என்ற பதத்தைக் காண்கிறோம். இந்தச் சொற்றொடர், ஒன்றோ டொன்று ஒட்டியதாக, தனித்தனிச்சொற்களாக இல்லாமல், வாழ்க தொழிலாளர் " என்பதோடு, " வளர்க தொழில் " என்பதும் இணைந் திருப்பதைக்காண்கிறோம். அதோடு இன்னொன்றும் சேர்ந்திருக்கும் நிலையை நாம் காண்கிறோம். ஆக இந்த அரசுக்கு தொழிலாளர்களுக்கான இன்டிபெண்டெண்ட் பாலிசி இல்லை என்பதைத்தான் இந்த உரையின் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி ஒருவேளை இந்தத் தொழில் வளராமல் போய்விட்டால் தொழிலாளர்கள் நிலை என்ன ஆக இருக்குமோ என்ற ஐயப்பாடு தோன்றுகிறது. தொழில் வளராமல் தளர்ந்துபோய்விட்டால் தொழிலாளர்களும் வாழாமல் மாண்டு தான் போக வேண்டுமோ என்று அரசைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆக இந்தக் கொள்கையை வைத்துக் இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு என்னதான் செய்யப்போகிறார்கள் என்பது என்னால் சிந்திக்க முடிய வில்லை. நமக்கென்று ஒரு தனிக் கொள்கை வகுத்திருக்குமானால் ஓரளவு அந்தக் கொள்கையை செயலாற்ற முடியாது போனாலும்கூட கொள்கை இருக்கிறது என்றாவது நம்பிக்கை கொள்ள இடமிருக்கும். ஆக இந்த அரசுக்கு தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த மட்டில் தனிக்கொள்கை என்பது இல்லை என அறிந்து வருத்தத்துடன் தெரிவித் துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர் வாழ்க என்று கூறியதோடு இந்த அரசு அமைகிறதே தவிர அதையொட்டி தொழிலாளர்களுடைய வாழ்வுக்காக எந்த நட வடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கான சான்றுகளை நான் அமைச்சர் அவர்கள் உரையில் காண்பதற்கில்லை. உண்மையில் நான் கூறியதுபோல் தொழில் வளரவில்லை என்று சொன்னால் தொழிலாளர் நிலை அவலமானது என்பதை எடுத்துக் காட்ட இன்று தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் தொழில்கள் ஸ்தம்பித்திருக்கிற பகுதிகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் எல்லாம் மிகவும் செயலற்று வாழ்வதற்கு வழியின்றி தவிக்கிறார்கள் என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

உதாரணமாக இன்றைக்கு ஏகதேசம் 35 பஞ்சாலைகள் நமது மாநிலத் தில் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் காரணமாக இருபதாயிரம் தொழி லாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மில்கள் மூடப்பட்டதன் காரணமாக வாழ்வு இழந்திருக்கும் தொழிலாளர்களுக்காக இந்த அரசு என்ன செய்தி ருக்கிறது என்று பார்த்தால் மறைந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் திருச் சியில் ஒரு மகாநாட்டைக் கூட்டினார்கள். வாக்குறுதிகளைத் தாராள மாகக் கொடுத்தார்கள். உடனேயே மில்களைத் திறக்க வழிவகை களைச் செய்வோம், இல்லையென்று சொன்னால் உங்களுக்கு வேறு ஏதாவது மார்க்கத்தில் கடன் உதவி புரிவோம் என்கிற அளவில் வாக்குறு திகளை வெளிப்படையாக அறிவித்ததை நாம் அறிவோம். அளிக்கப் பட்ட வாக்குறுதிகள் என்ன ஆயிற்று ? எத்தனையோ மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. ஒரு மில்லாவது திறந்ததாகவோ மில் தொழிலாளர்கள் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டதாகவோ நமக்குத் தகவல் இல்லை. இப்படி பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டது நம் மாநிலத்தில் மட்டும் அல்ல. மகாராஷ் டிரம், குஜராத் போன்ற இப்படிப்பட்ட மாநிலங்களிலும் கூட பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டன. நம்மைப்போல அந்த அரசுகள் செயலற்று இருக் காமல் அவற்றைத் திறக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டன. சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. மூடப்பட்ட மில்கள் அனைத்தும் திறக்கப் பட்டு, தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொன்றையும் கூறுவேன். மகாராஷ்டிரத்திலும்,

1969 மார்ச் 25] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

குஜராத்திலும் இருக்கிற மில்களைவிட நம் மாநிலத்தில் இருக்கிற மில்கள் திறந்து வேலைசெய்யும் பட்சத்தில் லாபம் அடைவதற்குரிய வாய்ப்புகள் அதிகம் உள்ளவை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அங்கத்தினர் பேசுகிறபோது மகாராஷ்டிரம் குஜராத் போன்ற மாநிலங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே மூடப்பட்ட மில்கள் எத்தனை, திறக்கப்பட்ட மில்கள் எத்தனை, திறக்கப்பட்ட மில்கள் இலாபத்தில் வேலை செய்கின்றனவா, நட்டத்தில் வேலை செய்கின்றனவா என்கிற விவரம் தெரிந்து சொன்னால் எனக்குப் பதில் சொல்ல ஏதுவாக இருக்கும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தொழிலாளர் மானியத்தின்மீது பேசுகிறபோது அவை லாபத்தில் நடக்கின்றனவா, நட்டத்தில் நடக்கின்றனவா என்பதை நான் பார்க்கவில்லை. மூடப்பட்ட மில்கள் திறக்கப்பட்டு தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் சொன்னேன். அமைச்சர் கேட்ட விவரங்களை அவரே நன்கு அறிந்திருக்கலாம். நான் கூறுவது என்னவென்றால் ஒருவேளை நட்டமே ஏற்படுகிறது என்றாலும் கூட மிக நெருக்கடியான நேரத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வளிக்க நாம் நட்டத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியது தான். ஆகவே, இந்த மில்களைத் திறந்தால் ஒரு வேளை நட்டத்திலேயே ஓடும் என்றாலும் தொழிலாளர் நலன் கருதி இந்த மில்களைத் திறந்து தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதற்கு முன்னால் தொழிலாளர் இலாக்காவை ஏற்றிருந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் முன்பு எதிர்கட்சியில் இருந்த போது என்ன சொன்னார்கள் என்பதை அவர் தன் சக அமைச்சரிடம் சொல்வது நலமாக இருக்கும். ஒருவேளை அமைச்சர் சொல்வதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லையென்று சொன்னாலும் கூட நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

1966-ம் ஆண்டு இந்தச் சட்டமன்றத்தில் தொழிலாளர் மானியத்தின் மீது எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்து பேசும்போது மாண்புமிகு மாதவன் அவர்கள் அன்றையதினம் ஆட்சியில் இருந்தவர்களுக்குப் புத்திமதி கூறினார்கள். "ஏதாவதொரு காரணத்தை வேண்டுமென்றே கூறி முதலாளிகள் நிறுவனங்களை அடைத்தால் அரசாங்கமே அவற்றைத் திறந்து தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும், பாதுகாப்பும் அளிக்க முன்வரவேண்டும்" என்ற புத்திமதியைச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இன்றையதினம் அமைச்சராக இருக்கிற மாதவன் அவர்கள் இதே அவையில் எதிர்கட்சியில் இருக்கும் போது சொன்னதைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அன்றைக்கு தொழிலாளர் அமைச்சராக இருந்த திரு வெங்கட்டராமன் அவர்கள் அதற்குப் பதில் அப்படித் திறக்க முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறாரே, அதையும் சேர்த்துச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அடுத்த ஆளுக்கு நாம் சொல்கிற புத்திமதியை நாமே நம் வாழ்க்கையில் செயலாக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் உடையவன் நான். அதுவே உயர்ந்த தத்துவம் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தவர்களுக்கு யோசனை சொன்னீர்கள், அவர்கள் கேட்கவில்லை என்றாலும், நீங்கள் சொன்ன யோசனையை நீங்களே செயலாற்ற முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒருவேளை இன்றைய தொழில் அமைச்சருக்கு எப்படித் திறப்பது என்கிற சந்தேகம் இருந்தால் தன் சக அமைச்சரிடம் கேட்டால் அவர் வழிவகைகளைச் சொல்லக் கூடும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) எங்கள் கட்சியில் வேறு யாருமே பேசுவதற்கு இல்லையே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பதினைந்து பேர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

திரு ஜே. ஜேம்ஸ் : பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டியது இந்த அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு, ஆகவே இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கழிந்த ஆண்டு இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. மாதவன் கூறியது எனது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. "எல்லா சட்டங்களையும் மத்திய அரசு நிறைவேற்றுகிறது" என்று குறிப்பிட்டார். இங்கு சட்டமில்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சட்டத்திற்குட்படாத தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, கேஷுவல் ஒர்க்கர்ஸ், காண்ட்ராக்ட் ஒர்க்கர்ஸ், கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் ஒர்க்கர்ஸ், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இம்மாதிரியான தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இவர்களுக்காவது இந்த அரசு ஏதாவது ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, இவர்களுடைய தொழில்வாய்ப்புக்கு—செக்யூரிட்டி ஆஃப் எம்ப்ளாய்மெண்ட்—வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான சட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

தலைவர் அவர்களே, இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுதே நீங்கள் பதினைந்து நிமிடங்கள் எடுத்துக்கொண்டீர்கள். இன்னும் பேசுவதற்கு நிறைய பேர் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, சீக்கிரத்தில் உங்களுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நமது மாநிலத்தில் தொழில் தகராறுகள் அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன. இதனால் தொழிலாளர்களும் முதலாளிகளும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த அரசு தனது கொள்கையை விளக்கமாய் சொல்லியிருந்தால் முதலாளி—தொழிலாளிஇருசாராருக்குமிடையேஇருக்கும் தகராறுகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கும்.முதலாளிகள் தொழில் தகராறுகளினால் நஷ்டமடைகிறார்கள். இந்த அரசு முதலாளிகள்—தொழிலாளர்கள் இருசாராரிடத்திலும் விலாங்குமீன் போல் நடந்துகொள்கிறார்கள். முதலாளிகளைக் காணும் போது இந்த அரசு "நான் உன் இனத்தைச் சேர்ந்தவன்" என்று விலாங்குமீன் தலையைக் காட்டுவது போல் காட்டுவார்கள். ஆனால் தொழிளலார்களிடத்தில் பேசும்போது, "இந்த அரசாங்கம் உங்களுக்காக காகவே இருக்கிறது" என்று சொல்லி விலாங்கு மீன் வாலைக் காட்டுவதுபோல் நடந்துக்கொள்வார்கள். ஆகவே, முதலாளிகளிடம் பேசும் போது அவர்களுக்காகவும், தொழிலாளிகளிடம் பேசும்போது தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபடுவதாகவும் இந்த அரசு நடந்து கொள்கிறது. இரு வகுப்பினரையும் திருப்தி பண்ணக்கூடிய நிலையில் இல்லாமல் இருப்பதால், எந்தத் துறையையும் எடுத்துக்கொண்டு அதிலுள்ள குறைகளை இந்த அரசால் நிவர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. திட்டவட்டமாக எதையும் செய்யமுடியவில்லை.

(மணியடித்து அடுத்த உறுப்பினர் பேச அழைக்கப்பட்டார்).

***திரு. எஸ். அக்கினிராஜு :** மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். கடந்த 1967-ம் ஆண்டைவிட 1968-ம் ஆண்டில் கதவடைப்பு, வேலையிழப்பு நாட்கள், மற்றவைகளையொட்டிப் பார்க்கும்போது, பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிற நல்ல சூழ்நிலையை இந்த அமைச்சரவை உண்டாக்கியிருக்கிறது. நமது மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்கள், இந்த அரசுக்குத் தொழிலாளர்

களின் பால் தனிப்பட்ட கொள்கை இல்லையென்பதாகக் கூறி, விலாங்கு மீன் கதையைச் சொன்னார்கள். தொழிலாளர்களும், முதலாளிகளும்—இருவருமே—இந்த நாட்டினுடைய கண்கள் என்று இந்த அரசு கருது கிறது. ஒருவர் வாழ்ந்தால்தான் மற்றவர் வாழ முடியும் என்ற நிலையைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கையை எந்த அளவிற்கு முயற்சி செய்து அளிக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்குச் செய்திருக்கிறது. அதைப்போல் முதலாளிகள் பக்கம் நியாயமிருந்தாலும் அதில் அரசு தலையிட்டு பிரச்சினையைத் தீர்க்கத் தயாராக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, கோயம்புத்தூரில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாலை நிலைமையைப்பற்றிச் சொல்லி, அதை அரசு தீர்த்ததா என்று கேட்டார்கள். பஞ்சாலை நிலைமையைப் பொறுத்தவரையில் இந்தச் சிக்கலுக்கு யார் காரணம் ? அதை ஏன் போக்க முடியவில்லை என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயமே. கோயம்புத்தூரில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை ஆலைகளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுடையவை, ஒருசில தவிர. அவர்கள் ஐம்பது, அறுபது வருடங்களாக மூலதனத்தைப் போட்டு, அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய லாபத்தை வேறு தொழில்களில் போட்டுவிட்டு, பஞ்சாலை அபிவிருத்திக்கு வழி செய்யாமல் இருந்ததால்தான் இன்றையதினம் இந்த நிலைமை பஞ்சாலைத் தொழிலில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முதலாவதாக, பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் முழுக்க முழுக்க மத்திய அரசாங்கச் சட்டத்தின்கீழ் வருகிறது. இரண்டாவதாக, மாநில அரசு எந்த நிலையிலும் தலையிட்டு பிரச்சினையைத் தீர்க்க போதிய அதிகாரம் இல்லை.

மூன்றாவதாக, எத்தனையோ கணக்குகளைச் சொல்லி, இத்தனை கோடி ரூபாய் இருந்தால்தான் மில்லைத் திறப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். இதிலிருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை சம்பாதித்து, வேறு தொழிலில் போட்டுவிட்ட காரணத்தினால், இந்த அரசை மிரட்ட வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் முதலாளிகள் இப்படி மிரட்டி வருகிறார்கள். மறைந்த நமது முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திருச்சியிலே பேசும் போது, "இப்படிப்பட்ட தொழில்களை மீண்டும் திறப்பதாக இருந்தால் பண உதவி செய்கிறோம்" என்று சொன்னார்கள். அதன்படி இந்த அரசு மூன்று கோடி ரூபாய் வரைக்கும் வாங்கித்தர, வங்கியிடம் கியாரண்டி தந்திருக்கிறது. இதன்காரணமாக எட்டு ஆலைகள் திறக்கப்பட்டு வேலை செய்து வருகின்றன.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் எந்தப் பிரச்சினையானாலும் உடனுக்குடன் தீர்க்கப்படக்கூடிய வகையில் சட்டங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும். ஒரு ஆலையிலே பிரச்சினை வருகிறது என்றால், ஓர் ஆலைத் தொழிலாளி பாதிக்கப்படுகிறான் என்றால் அவனுக்கு நியாயம் கிடைக்கின்ற வகையில் இப்போதைய சட்டத்தில் இடம் இல்லை. ஒருபஞ்சாலையில் பத்தாண்டுக் காலம் வேலை செய்தவனை, ஏதாவது ஒரு காரணம் காட்டி திடீரென்று வேலை நீக்கம் செய்தால், அவனைப் பாதுக்காக்கக்கூடிய அளவிற்கு சட்டத்திலே இடம் இல்லை. மாநில அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஃபேக்டரி ஆக்ட் இருக்கிறது. "இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட் ஆக்ட்" மத்திய அரசாங்கத்தினால் போட்ட சட்டமாகும். இந்தச் சட்டத்தினால் பஞ்சாலைத் தொழிலில் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளருடைய குறைகள் நிவர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. தொழிலாளி பாதிக்கப்பட்டால், ஆலை முதலாளியால் பழி வாங்கப்பட்டால் அவனால் நேரடியாகக் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. ஃபேக்டரி ஆக்டில் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளி மேல் முறையீடு செய்து கொள்வதற்கு வழி இருக்கிறது. அதேபோல் பஞ்சாலைத் தொழிலில் எந்த விதமான வசதியும் இல்லை. நாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிபாரிசு செய்து, பாதிக்கப்படுகின்ற தொழிலாளி உடனே தன்னுடைய மேலதிகாரிக்கு முறையீடு செய்து, தனக்கு நியாயம் கிடைக்கும் அளவில் செய்வதற்கு நாம் வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 14 லேபர் ஆபீசர்களும், 3 டிப்டி கமிஷனர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வாகன வசதியும் மற்ற வசதிகளும் கிடையாது. லேபர் ஆபீசர் ஒரு இடத்திற்கு வர வேண்டுமென்றால், அவர் ஆலை முதலாளியினுடைய காரில்தான் வர வேண்டியிருக்கிறது. ஆலை முதலாளிக்கும் தொழிலாளருக்கும் இடையே உள்ள தகராறில் அவரால் எப்படி நியாயம் வழங்க முடியும் ? ஆகவே, லேபர் ஆபீசருக்கு வாகன வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு லேபர் ஆபீசருக்கும் ஒரு ஜீப்காராவது வழங்கப் படவேண்டும். நமது மாநிலத்தில் இப்பொழுது 14 லேபர் ஆபீசர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். தொழில் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்காக லேபர் ஆபீசர்களை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு தொழிற்சாலையில் 500-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அங்கே ஒரு வெல்பேர் ஆபீசர் இருக்க வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் ஆலை முதலாளிகள் தாங்களே ஒரு வெல்ஃபேர் ஆபீசரைப் போட்டுக் கொள்கிறார்கள். இப்படி ஆலை முதலாளிகளால் நியமிக்கப்படும் வெல்ஃபேர் ஆபீசரிடமிருந்து தொழிலாளர்கள் எப்படிப்பட்ட நியாயத்தை எதிர்பார்க்க முடியும் ? ஆகவே, அரசு தனியாக வெல்ஃபேர் ஆபீசர்களைப் போட வேண்டும் வெல்பேர் ஆபீசர்கள் அரசால் நியமிக்கப்படுபவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, போனஸ் ஆக்ட் பிரகாரம் ஒரு தொழிற்சாலையில் வரவு செலவுக் கணக்கைத் தயார் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அவர்களாகவே ஒரு ஆடிட்டரைப் போட்டு எந்தெந்த வழியாக, எந்தெந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக பணத்தை மறைக்க முடியுமோ, அவ்வளவையும் மறைத்துவிட்டு, தேய்மானம் இவ்வளவு, கட்டிடம் இவ்வளவு என்ற பெயரால் தொகையை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, வரவுசெலவுக் கணக்குகளைத் தயார் செய்கிறார்கள். ஆகவே, வரவுசெலவுக் கணக்குகளைத் தயார் செய்வதற்கு முன்பாக, தொழிலாளர் பிரதிநிதி ஒருவரையும் சேர்த்து, அந்தக் கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு உத்தரவாதம் செய்யும் வகையில் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும்.

பி.ப. 3-30

இப்போதுகூட பஞ்சாலைத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில், எந்தெந்த ஆலைகளை ஓட்ட முடியாத நிலையில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவைகளில் நன்றாக ஓடும் மில்களை எடுத்து நடத்த வேண்டும். ஆனால் ஆலை முதலாளிகள் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவைகளை ஏற்று நடத்த முடியாது என்கிறார்கள். அந்த மில்களை அவர்கள் கட்டாயமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில் சட்டம் இயற்றப்படவேண்டும். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வருடத்தில் ஆறு மாதங்கள் அல்லது ஐந்து மாதங்கள்தான் வேலை இருக்கிறது. நாட்டிலே இருக்கிற பிரச்னைகளுக்குக் காரணம் இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வருடம் பூராவுக்கும் வேலை தரக்கூடிய விவசாயத்திற்குப் பிறகு அவர்கள் பக்கத் தொழில் செய்வதற்கு வசதியைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும்.

கடைசியாக நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் ஒரு முதலாளியை எதிர்த்து கருத்தைச் சொல்லமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சென்றவுடன் அவர்களை முதலாளிகள் எதிர்க்கக்கூடிய நிலைமைதான் இருந்துவருகிறது. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்தாலும்சரி அந்த நிலைமைதான் இருந்துவருகிறது. மதுரையிலே கருணாகரன் என்பவர் அடிக்கப்பட்டு இரத்தக்காயங்களுடன் என்னிடம் வந்தார். நான் உடனே அடிபட்டிருக்கிறார், என்று போலீஸ் மேலதிகாரிக்குத் தந்தி கொடுத்தேன். அதறகுப் பிறகு வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்றோம், பஞ்சாலைக்காரர்களும் வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்றார்

1969 மார்ச் 25] [திரு. எஸ். அக்னிராஜு]

கள். அவர்களுடைய வழக்கு வெற்றியடைந்தது. அதற்குப் பிறகு அவர்களிடமிருந்து எனக்கு எத்தனையோ மிரட்டல் கடிதங்கள் வந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த பஞ்சாலைக்காரர் கருமுத்து தியாகராச செட்டியார்தான். சட்ட மன்ற உறுப்பினராய் இருக்கிற எனக்கே இப்படிப்பட்ட பயமுறுத்தல் கடிதங்கள் வருகின்ற நிலைமை இருக்குமானால் சாதாரணத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சுமூகமாகப் பிரச்னைகளை எப்படி தீர்க்கமுடியும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சட்ட பூர்வமாக பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் சுமுகமாகப் பிரச்னைகளைத் தீர்க்க முயலும்போது, கதவடைப்புச் செய்யாமல் பலாத்காரம் செய்யாமல், சட்டபூர்வமாகச் செயல்படுகின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்தாகவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் நான் வெளியே முயற்சிசெய்தேன், முடியவில்லை. எனவே, அதைச் சட்டமன்றத்திலே சொல்லித்தான் ஆகவேண்டுமென்ற நிலையில் சொல்லுகிறேன். எனவே இதிலே நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுத்து எந்தக் கட்சிக்காரராக இருந்தாலும் சமாதானமான முறையிலே பிரச்னையை அணுகுகின்ற போது அவர்களுக்குச் சட்டபூர்வமாகப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்கு சட்டத்திலே இடமளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். (வணக்கம்).

Dr. H. V. HANDE: Mr. Speaker, Sir, at the very outset I must congratulate the Government on the excellent line that they have printed on the treatise on "Labour in Tamil Nadu".

"வளர்க தொழில், வாழ்க தொழிலாளர்"

That is a very sensible line. Unless there are industries in Tamil Nadu, workers will not be able to get a fair deal. I shall explain my point in greater detail. Today the serious problem that is facing Tamil Nadu is unemployment which is much more serious than under employment. For one vacancy hundreds of persons apply and that is the tragic situation that we are facing today. If hundreds of persons apply for one vacancy, to what extent the trade unions or the members of any trade union can press their demands with the employer? That is the question to be answered. In this connection, I can quote one instance. Recently for 150 posts of khalasis in the Integral Coach Factory thousands and thousands of people applied. At least thousand persons would have come to me for getting conduct certificates. Similarly about 12 Members of the Assembly and probably some Ministers would have been approached by these persons. I may also inform this House that a person working in I.C.F. told me that bundles of applications came in lorry-loads, and that shows the fantastic extent to which the unemployment problem has assumed serious proportions in Tamil Nadu and unless that problem is solved, there is no salvation for Tamil Nadu. I think it is relevant to quote a line from the article written by my distinguished Friend, Thiru Lobo Prabhu. He wrote an article on 'Trade Union for Unemployed'.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதை என்னிடத்திலே கொடுத்து என்ன என்ன படிக்கலாம் என்று நான் பார்த்துச் சொல்லிவிட்ட பிறகு தான் படிக்கவேண்டும்.

Dr. H. V. HANDE: Sir, I am sorry for not taking the permission of the Chair......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: "சாரி" என்று சொல்லிவிட்டால் போதுமா? என்னிடம் அனுமதி பெற்றுத்தான் படிக்கவேண்டும்.

Dr. H. V. HANDE : Sir, it is just an ordinary sentence and I will read it.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இருந்தாலும் ஒரு முறை இருக்கிறது அல்லவா ?

Dr. H. V. HANDE : It is not a controvertial matter. Thiru Lobo Prabhu wants unemployed persons to form into an association on trade union lines so that the Association of the Unemployed can see that Employment Exchanges render better service, because as they now function, they reduce or at least distort, employment opportunities,. He goes on to say that the disturbances at the Convocation of the Mysore University by students demanding employment is a sign of the thunderstorm which will burst in the country with more disaster than any strikes and demonstrations of the employed and the Labour Ministry must therefore reorient itself for the Unemployed because they have a greater ethical and economic significance and infinitely more political urgency. In other words, unless this problem is solved, we may not be able to give enough encouragement to those who are underemployed. Trade unions are there to protect the underemployed and to see that their interests are protected and their demands accepted by the management. So, it is all the more necessary that the unemployment problem which has assumed serious proportions should be seriously attended to by the Government.

Sir, in the Review of 'Labour in Tamil Nadu', it is stated that the number of candidates registered by the Employment Exchange is 264,007 and the number of candidates placed is only 28,543 which is nearly one-tenth of the number of candidates registered. This establishes my point about the unemployment problem.

Then I come to the next point, namely, the Malayalee and the Tamil trouble which is raising its head in Ennore and other places. My request to the Hon. Minister is, let there be no linguistic barriers among the workers. After all, all the workers belong to one particular category in the sense that their problems are similar. So, my only request through this House and also through our Friends outside, is, let there be no illwill, or rancour or acrimony between the Malayalees and the Tamils and they all belong to India. They have the same problem to face and the same rights to fight for.

I come to the third point, namely Coimbatore textile problem. I have time and again stated that it has to be tackled scientifically. I think most of the remarks that have been offered in the House are unscientific and they do not go to the root of the problem. Till the problem is scientifically solved, there is no salvation for the peolple affected by it. The Government are going to start many industries like the Pellatisation Plant and the unemployed persons affected by the textile crisis should be given first chance there.

Now, I come to the fourth point, namely, labour participation in the management. There is a feeling that labour and management are different people. It is not so. They are something like parts of a cycle. Is the front wheel different from the back wheel or one handle is different from the other ? No. They are components or parts of the same cycle. Similarly, I want labour and management to co-operate so that it may lead to the labour participation in the management of industries by purchase of some shares. Recently at the All India meeting of the Swatantra Party held in Bhuvaneshwar a resolution in favour of labour participation in the management and seeking the co-operation of the management in this regard was passed unanimously without dissent. I endorse that resolution and I request the Government to strive towards that end.

The fifth point is, whether there is any shift in the automation policy of the Government. I request the Hon. Minister to state categorically in his reply, whether there has been a shift in their policy. I want a clear-cut answer from him.

Then I come to a more important matter, namely, that the attitude of the capitalists and Industrialists must be changed. Unless they are changed, things would become bad and the present bitterness would continue. Now the management has adopted a bad attitude and they think that the labourers are there for their benefit. That attitude must change. In this connection, I will illustrate one example. One gentleman, Thiru Subramania Achari who was working in the Engineering Construction Corporation, Limited, was involved in an accident which occurred in the harbour area while he was engaged in his work and he was taken to the General Hospital and some treatment was given to him. He was out of action for nearly three months. The management asked him to produce a proof for that. He told the management that he had medical treatment in the General Hospital. Then the Management wrote a letter to the General Hospital Authorities but they —I do not want to cast any aspersion on my friends who are working there—wrote a letter saying that there is no record to show that he was treated there. It is because of that letter sent by the General Hospital authorities that that person did not get benefit from the management. Now he is in the middle of the road.

So I request that the Minister and all sections of this House must tell the management : This is not the way you should conduct yourself. They are expected to be more sympathetic towards the working people. Otherwise working people will not tolerate it.

Then I come to another point which my distinguished colleague Mr. Audimoolam wanted me to say and that is about beedi employees. In the Ambasamudram area and especially in his village of Mukkudal, large sections of the people are beedi employees. They have no protection. We have been stressing this point time

and again. They cannot get protection because the Labour Inspector has so many items of work to attend to that he will not have time to attend to the interests of beedi employees. I appeal to the Minister to appoint a special Inspector in the Tirunelveli District to look after the interests of the beedi employees.

As regards Employees State Insurance, in Tamilnad people want 11 beds for 1,000 workers. It has been accepted. Even our late revered Anna said that it would be done. But unfortunately the Central Government's attitude is every disturbing. They have pointed out that Tamil Nadu has advanced, that the other States have not advanced—it is all given in the brochure given to us—and that three beds should be sufficient for 1,000 people. If my memory is correct, out of the 11 beds, 5 are for ordinary cases, 4 for tuberculosis cases and 2 for maternity cases. This has to be brought to the attention of the Centre that whatever be the development in other States, let there be no retardation of development in our State. There should be specialists in the E.S.I. Hospital. Let the Director of Medical Education and the Director of Medical Services be a little liberal in giving specialists.

The High Power Committee for Economy suggested the amalgamation of the Department of Labour and the Department of Weights and Measures. The Central Government have allotted some funds for the Weights and Measures Department. After the amalgamation of both the departments, the Central Government have said that they will be withdrawing the amount that they were giving to the Weights and Measures Department. Even though there is a small reduction in expenditure due to the clubbing together of these two departments, we are losing the Central aid by this clubbing together and we are also preventing a large section of people from getting promotion.

I hope and trust that the Government will look into the facts that I have mentioned. Finally I must say on behalf of my Party that we have full confidence that the present Ministry will look after the labour problems and that we endorse the labour policy of the Dravida Munnetra Kazhagam Government.

Thank your, Sir

***திரு. சு. துரைசாமி :** தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஆரம்பத்திலே இந்த மன்றத்திலே பேசிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் பஞ்சாலைகள் கோவையில் மூடிக்கிடக்கின்றவற்றைத் திறக்க இந்தத் தமிழக அரசாங்கத்தால் முடியவில்லை என்று சொன்னதோடு மட்டுமல்லாமல் குஜராத்திலும், ஆமதாபாத்திலும் பஞ்சாலைகள் திறக்கப்பட்டுவிட்டன என்ற கருத்தையும் சொன்னார். நான் அவரிடம் மிகப் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். குஜராத்தில் இன்னும் மூடிய பஞ்சாலைகள் திறக்கப்படவில்லை, உறுப்பினர் அவர்கள் அதைத் தெரிந்து சொன்னார்களா அல்லது தெரியாமல் சொன்னார்களா என்று தெரியவில்லை.

இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களைப் பார்த்தால் தொழிலாளர் அரசாங்கம் என்றும், முதலாளிகளைப் பார்த்தால் முதலாளிகள் அரசாங்கம் என்றும் இரண்டு விதமாகக் கூறி விலாங்கு மீன் போன்று நடந்துகொள்வதாகத் தெரிவித்தார். மிகத் தெளிவாக, தலைவர் அவர்களே உங்கள் மூலமாக அறிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை தொழிலாளர் சர்க்கார்தான், தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்வதைப் பொருத்தவரை சட்டத்தில் உள்ளபடி நன்மைகளைச் செய்வதோடு கூட சட்டத்தில் இல்லாத உரிமைகளைக் கூட தொழிலாளர்களுக்குப் பெற்றுத் தருவது நியாயம் என்று தோன்றினால் அதையும் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொருத்தவரை எப்போதும் தொழிலாளர்கள் பக்கத்திலே தான் இருக்கும். இன்று நம்முடைய அமைச்சரவர்களும் அவர்களுடைய உரையிலே தெளிவாகப் பல்வேறு கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்து இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதில் காலதாமதமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. பஞ்சாலை ஊதியக் குழுவை ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நியமிப்பது என்ற கொள்கையை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1969-ம் ஆண்டில் தான் முதல் சம்பளக் குழு தமிழ்நாட்டில் நடைமுறைக்கு வந்தது. 1960-ம் ஆண்டு வரை கிட்டத்தட்ட பத்தாண்டு காலமாகியும் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் இரண்டாவது சம்பளக் குழுவின் சிபார்சுகளைப் பெற்று பயனடைந்து மூன்றாவது சம்பளக் குழுவுக்குச் சென்றிருக்கவேண்டிய நிலையில் இரண்டாவது சம்பளக் குழுவின் பரிந்துரைகளைப் பெறுவதிலேயே மத்திய அரசு காலதாமதம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் இரண்டாவது சம்பளக் குழு சம்பந்தமாக ஒரு முடிவை அறிவிக்க வேண்டுமென்றும், அதற்கு இந்த மாநில அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எஞ்ஜினியரிங் தொழிலுக்கு சம்பளக் குழு பரிந்துரை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சிபார்சுகளை மிக விரைவில் கொடுக்க மத்திய அரசாங்கத்தை மாநில அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய கனம் உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்கள் இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டைப் பொருத்தவரை 1968-ம் ஆண்டு ஜுலை மாதத்தில் மத்திய இ. எஸ். ஐ. கார்ப்பரேஷன் ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் ஏற்கெனவே ஆஸ்பத்திரி கட்டுவது பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் மருந்தகங்களைக் கட்டுவதற்கு உத்தரவு கொடுத்திருந்தாலும் கூட கார்ப்பரேஷன் அனுமதி பெறாமல் மேற்கொண்டு காரியங்களை செய்யக்கூடாது என்ற உத்தரவைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இது எந்த அளவுக்கு நியாயம் என்று பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய தொழிலாளர்களைப் பொருத்தவரை சுகாதார வசதி இல்லாமல், ஆஸ்பத்திரி வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் மத்திய இன்ஷூரன்ஸ் ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு ஏற்கெனவே அனுமதி கொடுத்தவற்றைக் கூட செய்யக்கூடாது என்று உத்தரவு பிறப்பித்தால், நாடு ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும், நாட்டில் பிரிவினை மனப்பான்மை இருக்கக்கூடாது, எல்லோரும் ஒன்றாக வாழவேண்டும் என்ற தத்துவத்தைச் சொல்லிகொண்டிருப்பதன் அர்த்தம் என்ன ? ஏற்கெனவே அனுமதி கொடுக்கப்பட்ட ஆஸ்பத்திரிகளைக் கூடக் கட்டக்கூடாது என்று சொன்னால் மத்திய

அரசாங்கத்தின் போக்கும், அந்த ஸ்தாபனத்தின் போக்கும் நிச்சயமாக கண்டிக்கத்தக்க ஒன்றாகும். இதைப் போக்க நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடமும், அந்த ஸ்தாபனத்திடமும் தெரிவித்து நம்முடைய உரிமைகளைப் பெற்றுத்தர வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கோவையிலே ஏறத்தாழ ஒன்றரை கோடி ரூபாய் செலவிலே 500 படுக்கைகள் கொண்ட ஆஸ்பத்திரி கட்டி முடிக்கப்பட்டு ஒன்றரை ஆண்டு காலமாகிவிட்டது. அது இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் இ. எஸ். ஐ. கார்ப்பரேஷன் மத்திய ஸ்தாபனந்தான். தமிழ் நாட்டில் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடக்கக்கூடாது என்பதிலே அவர்கள் மிகவும் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு ஒன்றரை கோடி ரூபாய் செலவிலே ஆஸ்பத்திரி கட்டப்பட்டு அதை ஒன்றரை ஆண்டு காலமாகத் திறக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு யார் காரணமாக இருந்தாலும் சரி, இதன் காரணமாக அங்கிருக்கும் தொழிலாளர்கள் மிகப் பெரிய கஷ்டத்துக்கு உள்ளாகியிருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதற்கு நம் மாநில அரசு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண் டும் என்ற கருத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே ஆயிரம் பேர்களுக்கு 11 படுக்கைகள் என்று இருந்ததை நான்கு படுக்கைகளாக குறைக்க வேண்டு மென்று சொல்லப்படுகிறது. அதை மாற்றி ஏற்கனவே இருந்தது போல் ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு 11 படுக்கைகள் என்ற அளவில் அந்த அமைப்பு இருப்பதற்காக மாநில அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

இன்று பெருந்துறையில் டி. பி. ஸானடோரியம் இருக்கிறது. அங்கு தொழிலாளர்களுக்காக சில படுக்கைகள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை இப்போது மூடி விடவேண்டு மென்ற எண்ணம் மத்திய அரசுக்கும் ஈ. எஸ். ஐ. கார்ப்பரேஷனுக்கும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை மாநில அரசு வற்புறுத்தி அந்த சானடோரியம் அங்கேயே இருப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். பெருந்துறையில் நோயாளிகள் வந்து தங்கினால் குணம் அடையக் கூடிய சிறந்த இடமாக இருக்கிறது அது. ஆகவே எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அதை மூடிவிடுவதற்கான சூழ்நிலையை உரு வாக்கி விடக் கூடாது.

இன்று நம் அரசு தொழிலாளர்களுக்காக என்னென்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றி தொழிலாளர் நிலைமை என்ற புத்த கத்தில் விளக்கமாக சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. சில தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில் குறைந்தபட்ச சம்பளம் கொண்டு வரப் போகிறோம். என்ற முறையில் அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் பற்றி சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எனக்கு முன் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர், இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்காக என்ன செய் திருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். அந்தப் புத்தகத்தை அவர்கள் பார்க்க வில்லை என்று கருதுகிறேன். 12-வது பக்கத்தில் என்னென்ன தொழில் களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படும் என்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். விசைத் தறியைப் பொறுத்த வரையில் திருப்பூர் சுற்று வட்டாரத்தில் பத்தாயிரக் கணக்கான விசைத் தறிகளுக்காக குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயிப்பதாக தெரிவித் திருக்கிறார்கள். அதன் மேல் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வங்கி ஊழியர்களுக்கு ஷாப் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு கொடுப்பது பற்றி யோசனை இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அவர்களுக்கு அதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கக் கூடாது.

அடுத்து, இன்று நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெருகிக் கொண்டு வருகிறது. அதற்கு அடிப்படைக் காரணம் நான்காவது ஐந் தாண்டுத் திட்டம் காலாகாலத்தில் துவங்கப்படாததுதான். மூன்றாவது

திட்டம் கழிந்து மூன்று ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட இன்னும் நான்காவது திட்டம் துவங்கப்படவில்லை. அது துவங்கப்படுவதற்கான காரியங்களைச் செய்தால் தான் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைக் குறைக்க முடியும். ஆகவே அதற்கு மாநில அரசு பொறுப்பல்ல.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இந்த அரசு வந்த பிறகு தொழிலாளர்களுக்காக எந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு உரிமைகள் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய காரியங்களை செய்து வருகிறது. என்பதற்காக தொழிலாளர் இந்த அரசை பாராட்டுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இந்த அரசு சிறந்தோங்க வேண்டுமென்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் :** தலைவர் அவர்களே, முதலில் நான் தொழிலாளர்கள், முதலாளிகள் இருவரும் சம பலம் கொண்டவர்கள், சம சக்தி படைத்தவர்கள், இரு சாராருக்கும் இடையே அரசு நடுநிலைமை வகிக்கிறது என்ற கருத்தை நிராகரிக்கிறேன். அந்தக் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொழிலாளர் இலாகா இயங்கி வருகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு நடைமுறையில் முதலாளிகளுக்குச் சாதகமான நிலையை நாட்டில் உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறது. ஒரு புறத்தில் மிக வசதி படைத்தவர்கள், மறுபுறத்தில் ஒருவித வசதியும் இல்லாத தொழிலாளர்கள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அனட்டோல் பிவின்ஸ் என்பவர்

'The prince and the pauper have equal right to sleep under the bridge'

என்று, மன்னனும் பிச்சைக்காரனும் பாலத்தடியில் படுத்துறங்குவதற்கு சம சுதந்திரம் கொண்டவர்கள் என்றார். தொழிலாளர்களின் கைகளைப் பலப்படுத்துவதற்கு, பலஹீனமானவர்களின் கைகளைப் பலப்படுத்துவதற்கு உள்ள அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன ? அப்படி ஒரு கொள்கை இல்லாததினால்தான் பழைய கருப்பன் கருப்பனே என்ற முறையில் இந்த இலாகா செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது.

இன்று ரிஸஷன் என்று சொல்கிறார்கள். அது போய் விட்டதாக மத்திய அமைச்சர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் இல்லை, இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்களுக்கு அதற்கு ஒரு புதிய சாட்சி வந்திருக்கிறது. திரு எச். வி. ஆர். ஐயங்கார் அவர்கள் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு அதுபற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். எனக்கு எதிர் துருவம் அவர். 'Ministers are whistling in the dark' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இருட்டில்போகிறவன் தைரியத்திற்காக சப்தம் போட்டுக் கொண்டுபோவான். இப்படி, ரிஸஷன் போய்விட்டது, போய்விட்டது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, ரிஸஷன் போய்விட்டது என்று ஏமாற்றிக் கொள்ள வேண்டாம். முதலாளிகள் தாங்களாகவே ஏற்படுத்திக்கொண்டது இந்த நிலை. ஆனால் அதனால் ஏற்படக்கூடிய வேதனையை முழுவதும் தொழிலாளர்களின் பேரில் அவர்கள் திணிக்கப் பார்க்கிறார்கள்.

வரிச் சலுகை வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் முதலாளிகள், மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். சேல்ஸ் டாக்ஸை குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் முதலாளிகள் தொழிலாளர்களின் வேலைப்பளுவை உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தில் வெட்டு வேண்டும், அவர்களின் பஞ்சப்படி குறைக்கப்பட வேண்டும், ஆள் குறைப்பு செய்ய வேண்டும். என்றெல்லாம் கோரி அவற்றைச் சாதித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். முதலாளிகள் தங்கள் லாப விகிதத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளக் கூடிய நிலைதான் இன்றும் இருக்கிறது. வேலைப்பளுவை உயர்த்தினால்தான், சம்பளத்தில் ஒரு பகுதியை ஒத்தி வைக்க சம்மதித்தால்தான் மில்களைத் திறப்போம் என்கிறார்கள். அதற்கு கன்ஸிலியேஷன் நடக்கிறது. காவிரி மில்காரர்களும் கன்ஸிலியேஷன் கேட்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்ட காலத்தில் ஆள் குறைப்பை அனுமதியோம்

என்று தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கும் உரிமைகளை பாதுகாத்தே தீருவோம் என்ற ஒரு கொள்கை இருக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு கொள்கை மட்டும் இருந்தால் போதாது. அதை அமல் செய்ய வேண்டும். இலாகா அதை அமல் செய்யும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சட்டத்தில் உள்ள ஓட்டை உடைசல்களை வியாக்கியானம் செய்யும்போது அப்படிப்பட்ட வியாக்கியானங்கள் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமான முறையில் செய்யப்படவேண்டும். இந்த இலாகாவினால், என்று சொல்ல வேண்டும். இவற்றை சில உதாரணங்கள் கொடுத்து விளக்க நான் விரும்புகிறேன். பொதுப்படையாகப் பேசுவதில் பயன் இல்லை. தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்கள் 45,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கான மினிமம் வேஜஸ் 1962-ம் ஆண்டு தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்த மினிமம் வேஜஸ் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு தடவை தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். 1967-ல் அதை எடுக்கவில்லை. இப்போது 1968 அக்டோபர் 15-ம் தேதி அது முடிவாயிற்று. சென்ற வாரம் வரை கெஜட்டில் பிரசுரிக்கவில்லை. ஆகவே இதுவரையில் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய உயர்வு கிடைக்கவில்லை. அப்படி அந்த உயர்வு தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்ற ஆத்திரம் இந்த இலாகாவிற்கு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆக, இந்த 45,000 தொழிலாளர்களுக்கு அந்த கூலி உயர்வு கிடைக்கவில்லை. முதலாளிகளிடம் இதுபற்றிக் கேட்டால் கெஜட்டில் வந்த பிறகு தான் கொடுப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். கோமதி மில்லில் பல பிரச்னைகள். அங்கே ஒரு லேபர் ஆபீசர் இருக்கிறார். விசித்திரமாக இருக்கிறது. அவருக்கு நேராக உட்கார்ந்து கொண்டே முதலாளி தொழிலாளர்களை பழிவாங்கித்தான் தீருவேன் என்கிறார். ஃபெயில்யூர் ரிப்போர்ட் அனுப்புவதில்லை. ஆறு மாதமாகிவிட்டது. அதிகப்படியான வேலைப் பளுவிற்கு சம்மதித்தால் சர்ப்ளஸ் லேபரர்ஸ் 49 பேர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குவதில்லை என்று ஒப்பந்தம் இருந்தது. இப்போது அவர்களை நீக்க வேண்டுமென்கிறார்கள் முதலாளிகள். புது வேலைப்பளு ஒப்பந்தம் வேண்டுமென்று கேட்கிறார் முதலாளி. ஏற்கனவே உள்ள ஒப்பந்தத்தை முதலாளி மீறுகிறார். சர்ப்ளஸ் ஆக உள்ளவர்களை நீக்கம் செய்வேன் என்கிறார். இவ்வாறு உள்ள ஒப்பந்தத்தை முதலாளி மீறுவதுபற்றி தாவா எழுப்பி, கன்ஸிலியேஷன் நடக்கும்பொழுது, முதலாளி புதிய வேலைப் பளுவை ஏற்க வேண்டும் என்கிறார். அதுபற்றியும் கன்ஸிலியேஷனுக்கு விட லேபர் ஆபீசர் ஒத்துக் கொள்கிறார்.

மூடப்பட்ட மில்களைப்பற்றி நான் அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. யாராவது ஒரு முதலாளியாவது ப்ராவிடண்ட் பண்ட் பணம் கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக ப்ராஸிக்யூட் செய்திருக்கிறீர்களா ? ஏன் செய்யவில்லை ? பிராஸிக்யூட் செய்தால் மில்லை மூடிவிடுவார் என்கிறார்கள். மூடப்பட்ட மில் முதலாளியையாவது—அந்த ப்ராவிடன்ட் பண்ட் பணத்தை அவன் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான்.—பிராஸிக்யூட் செய்தீர்களா ? என்ன செய்தீர்கள்? ஒரு ஆள் மீதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமே.

பி.ப. 4–00 அடுத்து, மகாலட்சுமி மில்ஸ். 4 சத வீதம் மினிமம் போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருந்தது. 1965 போனஸ் டிஸ்ப்யூட் கோர்ட்டுக்குச் சென்று அது பெண்டிங்கில் இருக்கிறது. 1966-ம் ஆண்டு போனஸ் தாவா வந்தது. முதலாளி அரசாங்கத்திற்கு மனுப் போட்டார்கள். 34-வது செக்ஷன்படி Bonus 4 சத வீதம் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு எக்ஸெம்ப்ஷன் கேட்டார்கள். கவர்ன்மெண்ட் கொடுக்க முடியாது என்று நிராகரித்தது. பிறகு ஹைகோர்ட்டிற்குச் சென்று, அரசாங்கம் கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னதற்குக் காரணம் காட்டவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி Quash பண்ணிவிட்டது. 9 மாதங்கள் ஆகின்றன. இன்னும் அதற்கான காரணம் அரசாங்கத்தினால் காட்டப்படவில்லை. இந்த இலாகா எந்தக் காரணத்திற்காக கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னது என்பதற்கான காரணம் காட்டப்படவில்லை. 1965-ஆம் வருஷம் கோர்ட்டிற்குப் போய், 1966 போய், 1967-ஆம் ஆண்டும் போய் 1968 இப்பொழுது வந்துவிட்டது.

எத்தனை மாதங்கள், எத்தனை வருஷங்கள் தாமதமாக ஆகின்றது ? நமது இலாக்கா எந்தெந்த காரணங்களுக்காக விலக்கு கொடுக்க மாட்டோம் என்று சமர்ப்பிக்காததால் அந்தத் தாமதம் யாருக்கு ஆதரவாகப் போகிறது ?

அதேபோல பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர் சட்டம், ஹைகோர்ட் ஸ்டே செப்டம்பர் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து இருக்கிறது. 'High Court, unconditional saty' ஏழு மாதங்களாகின்றது. நாம் அதை Vacate செய்ய வேண்டாமா? சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் கௌண்டர் போடவில்லை என்று சொல்லலாம். அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லாவிட்டாலும் நமக்கு அக்கறை இருக்க வேண்டாமா ? நாம் அதைச் செய்துவிட்டு, மத்திய சர்க்காரை கௌண்டர் போடவேண்டுமென்று கேட்க வேண்டும். அப்பொழுதும் மத்திய சர்க்கார் கௌண்டர் போடவில்லை என்றால் சொல்லுங்கள். அவர்களைப் பிடிப்போம் ஆனால் நாம் என்ன செய்தோம்? தமிழகத்தில் 125,000 பீடி. சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள்.

கூட்டுறவு மில்லில் நடப்பது என்ன ? காட்டு ராஜா தர்பார். எந்தச் சட்டமும், எந்த ஒழுங்கும் இல்லை. இன்றைக்கோ நாளைக்கோ தாராபுரம் கூட்டுறவு மில்லில் ஸ்டிரைக் நடக்க விருக்கிறது. ஒர்க்ஸ் கமிட்டியிலுள்ள தலைவர்களை யெல்லாம் பழி வாங்குகிறார்கள். அப்படி நடக்கிறது. சிறு தொழில் கார்ப்பரேஷனில் 64 யூனிட்டுகள் இருக்கின்றன. 6,000 தொழிலாளிகள் அவைகளில் 2 வருஷம், 2½ வருஷம், 5 வருஷங்கள் வேலை செய்தவர்களை யெல்லாம் கூட பர்மனெண்ட் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். 240 நாட்கள் தொடர்ந்து சர்வீஸ் இருந்தால் சாதாரணமாகப் பர்மனெண்ட் ஆக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. சர்க்கார் துறையிலே, பொதுத் துறையிலே நடப்பவைகளில் 5 வருஷங்கள் ஆனாலும் பர்மனெண்ட் ஆக்காமல் இருக்கும் அக்கிரமம் நடக்கிறது. ரூ. 1½ என்றும், ரூ. 2 என்றும் கூலி தரப்படுகிறது ! ஆகவே, பொதுத் துறை, கூட்டுறவுத் துறை இரண்டையும் காட்டி தனிப்பட்டவர்கள் எப்படி நடப்பார்கள் ? இதைச் சுட்டிக்காட்டி அங்கேயும் அக்கிரமம் நடக்கிறது.

முக்கியமாக நெய்வேலி, ஸெராமிக், வடலூர் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சம்பளப் பட்டுவாடா சட்டம் 15/2-ன் கீழ் மனுப் போடுகிறார்கள். சம்பளம் கிடைக்கத் தாமதம் ஏற்பட்டால் நஷ்ட ஈடு தர வேண்டும். அப்படி 236 பேர்கள் மனுப் போட்டார்கள். மனுப் போட்டால் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நஷ்ட ஈட்டைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று per head என்று 16/2 சொல்லுகிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனி நஷ்டஈடு தரவேண்டுமென்று இருக்கிறது. பகிரங்கமாக டெபுடி லேபர் கமிஷனர் அவர்கள், இராமமூர்த்தி என்று கருதுகிறேன், மொத்தம் 25 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டால் போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆளுக்கு ஒரு ரூபாய் என்றாலும் 236 ரூபாய் ஆகிறது. 25 ரூபாய் கொடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கு சட்டப்படி நடக்கவில்லை. மேனேஜ்மெண்ட் வாதம் பூராவையும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள்.

'Legally the management was not justified in postponing the payment after 7th and this is against the requirements of the Statute with regard to the payment of wages.'

என்பது அவருடைய தீர்ப்பு. இப்படித் தீர்ப்பளித்துவிட்டு என்ன செய்கிறார் ? ஆளுக்கு 10 ரூபாய் என்றாலும் 236 பேர்களுக்கும் இரண்டாயிரத்துச் சொச்சம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் 25 ரூபாய் மாத்திரம் சங்கத்திற்காக வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்றால், அது சட்ட விரோதம். சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போனால் அவர் தீர்ப்பு நிற்காது. ஆனால், தொழிலாளர்கள் சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போகமுடியாது. என்ன செய்வது ?

Marine boat building yard ராயபுரத்திலே ஒரு சங்கம்தான் இருக்கிறது. அதை அங்கீகரிக்க மறுக்கிறது அரசு. இரண்டு வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. 1968 அக்டோபரில் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம், இன்று நாம் இப்பொழுது மார்ச் மத்தியில் இருக்கிறோம். ஏப்ரலும் வந்துவிடப் போகிறது, இதுவரை அந்த ஒப்பந்தம் அமல் படுத்தப்படவில்லை. இதனால் போட் கட்டும் தொழிலாளர்கள், கோமதி மில் தொழிலாளர்கள், லட்சத்து இருபத்தைந்தாயிரம் பீடித் தொழிலாளர்கள் இந்த அனுபவத்திலிருந்து என்ன நினைப்பார்கள் ?

எதற்காக இத்தனை உதாரணங்கள் கொடுத்துக் கூறுகிறேன் என்றால், இந்த இலாக்காவில் செயல்பாடு மாறவில்லை. அது மாறாது. தானாக மாறும் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்குக் கிடையாது. என் அனுபவத்திலிருந்து சொல்லுகிறேன். 25 ஆண்டு கால அனுபவத்தின் வாயிலாகச் சொல்கிறேன். தொழிலாளர்களின் கட்சியில், பலஹீனமானவர்களுடைய கட்சியில் இருப்போம் என்ற கொள்கை வரவேண்டும். அந்தக் கொள்கையை அமுலாக்க இலாக்காவைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் முன்னேற்றம் காண முடியும். இல்லையென்றால் இப்படித்தான் இருக்கும். இந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாளர்களிடையே கசப்பு உணர்ச்சி வளரத் தான் செய்யும்.

இன்னும் ஓரிரு வார்த்தைகள் கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். எல்லோருக்கும் ஒரு சங்கம் இருக்க வேண்டுமென்று பேசுகிறார்கள். சிலர், தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று கூறுகிறார்கள். சில தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் ஓட்டுப்போடக்கூடிய நிலை ஒரு தொழில் சங்கத்திற்கு ஏற்பட்டுவிட்டால் தங்களது பிழைப்பு போய்விடுமோ என்று நினைப்பதாகத் தெரிகிறது—**vested interest.**

நான் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். **Ballot** மூலம் தீர்மானிக்க வேண்டும். மைனாரிடியாக இருப்பவர்கள் மெஜாரிடிக்கு கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டும். **I.N.T.U.C.** காரர்கள் என்றுமே "பாலட்" முறையை ஏற்றுக்கொள்வது கிடையாது. அரசின் தயவில் வளர்ந்தவர்கள். மதிப்பிற்குரிய மேலவையில் உறுப்பினராக இருக்கும் தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவரும் **"Labour Advisory Committee"** யில் ஓட்டுப் போடக்கூடாது என்கிறார்கள். எங்களைத் தவிர வேறு யாரும் ஓட்டுப்போட்டுத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் தாங்கள் ஓட்டுப்போட்டு அரசாங்கத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். ஆனால், தங்களது சங்கத்திற்குத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க அவர்களுக்கு உரிமை கொடுக்கக் கூடாதா ? **Verification** என்று என்னென்ன அக்கிரமங்களை லேபர் இலாகா செய்கிறது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன்—மேற்கு வங்காளமும், கேரளாவும் —அதைப்பற்றி சாதாரணமாகப் பேச விரும்பவில்லை—வங்காளத்தில் 14 கட்சிகள் சேர்ந்து ஒரு கூட்டணி. அந்தக் கூட்டணி இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்தல் நடத்தித் தீர்மானிக்கவேண்டும் என்று கொள்கை வைத்துள்ளது. இரண்டாண்டுகளுக்குப் பிறகு "சேலஞ்ஜ்" பண்ண வேண்டும். அப்படி பார்த்து முடிவு செய்யவேண்டும். அப்படித் தேர்தலை நடத்தி தொழிலாளர்களிடையே ஒற்றுமைப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை, உடன்பாடு இல்லை என்று அரசாங்கம் விலகி விடக்கூடாது. அரசாங்கத்தின் கொள்கை, ஓட்டுக்குவிட்டு தொழிலாளர்களிடையே தொழிலாளர்களை ஒற்றுமைப்படுத்தவேண்டும். இல்லையென்றால் தொழிலாளர்கள் பிளவுபட்டு சிதறிக் கிடக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் ஆட்குறைப்பு செய்யப்படுகிறார்கள். சம்பளத்தைக் குறைக்கச் சொல்கிறார்கள், சம்பளத்தை வெட்டச் சொல்லுகிறார்கள், பிராவிடெண்ட் ஃபண்ட், **E. S. I.** முதலியவைகளில் மோசடி நடக்கிறது. எனவே, அந்தத் தொழிலாளர்களை ஒற்றுமைப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. ரே ரீதியில், ஜனநாயக ரீதியான முறையில், "பாலட்" மூலம் ஒரு

சங்கத்தைத்தான் அங்கீகரிக்க வேண்டும். இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை சேலஞ்ஜ் செய்ய வேண்டும். அப்படி நடந்தால் தொழிலாளர் குறைகளை போக்கி ஒற்றுமைப்படுத்த அரசு துணை நின்றதாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தொழில் தகராறுகளை ஒட்டிய தாவாக்கள் தொழில் தகராறு "செட்டில்" ஆனதும் வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற கொள்கையை அரசு அறிவித்திருந்தது. ஆனால், அந்தக் கொள்கை நடக்கக் காணோம். பள்ளிப்பாளையத்தில் கேரோ மாதிரி நடந்தது. மூன்றாவது நாளன்று செட்டில்மெண்ட் ஆகிவிட்டது. ஆனால் அந்த வழக்கு வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை. Manali Oil Refinery-யில் வழக்கு இருக்கிறது. வாபஸ் வாங்கப்படலாம் என்று அந்தக் கொள்கைப்படி நடக்காத காரணத்தால் தொழிலாளர்கள் துன்புறும் நிலை இன்றைக்கும் நீடித்திருக்கிறது.

கடைசியாக ஆட்டோமேஷனைப்பற்றிச் சொல்லிவிட்டு முடித்துவிடுகிறேன். தெளிவாக அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று அறிவிக்கப்பட்டதாக நினைக்கிறேன். மறுபடியும் அதை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். பழைய அறிக்கையில் தெளிவாக இருந்தது. (குறுக்கிடு) இதில் தெளிவாக இல்லை. அப்படியிருந்தால் மகிழ்ச்சி. அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். நமது அமைச்சரவர்களே Electronic computer industry துவக்க விழாவில் கலந்துகொண்டால் அது எங்கு கொண்டுபோய்விடும்? அந்தக் கருவியை என்ன செய்வது? அது ஆட்டோமேஷனுக்குத்தான் பயன்படும். இதுதான் மிச்சம். அந்த நிலையில் அரசு இருக்கக்கூடாது. அப்படியிருந்தால் பிறகு தர்மசங்கடமான நிலைக்குக் கொண்டுபோய் விட்டுவிடும். இதில் ஒன்றிணைத்த கொள்கை வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக நிற்போம் என்ற கொள்கை வேண்டும். Labour Advisory Committee என்று ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது. அதில் 7, 8 தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சேர்ந்து அரசுக்கு உதவியாக ஆலோசனை சொல்ல உதவிகரமாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. போன ஜூலை மாதம் அது கூடிற்று. இப்பொழுது நாம் எங்கிருக்கிறோம் எப்ரல் மாதத்திற்கு வரப்போகிறோம். எட்டு மாதங்களாகியும் இன்னும் கூடவில்லை. புதிய கமிட்டியும் அக்டோபர் மாதம் போட்டு, அதுவும் கூடவில்லை. அடுத்த மாதம் கூடும் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். அது அமைத்தும் பயன்படவில்லை என்று எண்ணினால், அதைக் கலைத்து விடுங்கள், அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் பெயருக்குக் கமிட்டி என்று வைத்துக்கொண்டு கூடாமல் இருக்கக்கூடாது. வேறுபல கமிட்டிகள் அப்படி இருக்கின்றன. Sales Tax Advisory Committee என்று இருக்கிறது. அது இரண்டு வருஷமாகக் கூடவே கிடையாது. அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லையென்றாலும், கமிட்டி என்று போட்டால் அடிக்கடி கூட்டி, அதிலுள்ள அங்கத்தினர்களின் ஆலோசனை என்ன என்பதை அறியவேண்டும். அவ்வாறு கூட்டி 3 மாதத்தில் உள்ள அனுபவம் என்ன என்று அறிய வேண்டும். அதற்காகக் கூட்ட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தொழில் உறவு சட்டத்தையே தமிழ்நாட்டில் திருத்தி அமைப்பது உதவியாக இருக்கும். அது சம்பந்தமாக ஆலோசனைகள் தரத் தயாராக இருக்கின்றோம். தெளிவாக இருக்க வேண்டும், முதலாளிகளுக்காகவும், தொழிலாளிகளுக்காகவும் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று சொல்வது கூடாது. நாங்கள் நடுநிலைமை அல்ல, இந்த அரசு பலவீனமானவர்களின் கட்சிப் பக்கத்தில் இருக்கும், அப்படித்தான் செயல்படும் என்றிருக்க வேண்டும். நான் மையமான கருத்தாக வற்புறுத்துவது அதுதான். அது நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் நல்லதாக இருக்கும். இல்லையென்றால், பல லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களிடையே வளரும் கசப்புணர்ச்சியைத் தடுக்க முடியாது. அமைச்சரவர்கள் புதிதாக வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரே ஒரு இலாக்கா மட்டும் இருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சி.

சட்டம், கூட்டுறவு, அது, இது என்று இல்லாமல் (குறுக்கீடு) ஜெயில் இருக்கிறதாம், அதைக்கூட எடுத்துவிட்டால் எனக்குச் சந்தோஷம்தான். அவர் வருத்தப்பட்டாலும் எனக்குச் சந்தோஷம்தான். இதற்கு தனி நாள் ஒதுக்கவேண்டும். 5, 10 நிமிஷத்திலே இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பற்றி பேசுவது என்பது சுலபமான காரியம் அல்ல. அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பொறுமையாக எனக்கு நேரம் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவிற்கொண்டு, நன்றி கூறிக்கொண்டு எனது கருத்துக்களை தயவு செய்து பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. நா. காசிராமன். : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழிலாளர் துறை அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியத்தின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற புத்தகங்களிலிருந்து கடந்த 2 வருஷ காலங்களிலே தொழில் துறையிலே தொழிலாளருக்கு எவ்வளவுவிதமான பாதகங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. பாக்டரீஸ் ஆக்டின் கீழே இயங்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளிலே 1967-ம் வருஷத்தைவிட 1968-ம் வருஷத்திலே 17,000 பேருக்கு மேல் வேலை போயிருக்கிறது. மெட்ராஸ் ஷாப்ஸ் அண்ட் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் ஆக்டின்கீழ் இயங்கக் கூடிய ஸ்தாபனங்களிலே 24,000-த்து சொச்சம் பேருக்கு மேல் வேலை போயிருக்கிறது. மெட்ராஸ் பீடி ஒர்க்கர்ஸ் (இண்டஸ்ட்ரியல் ப்ரெமிஸஸ்) சட்டத்தின்கீழ் உள்ள ஸ்தாபனங்களிலே 1966–67-ஐவிட 1967–68-ல் 25,000-த்து சொச்சம் பேருக்கு வேலை போயிருக்கிறது. ஆனால் இப்படி எல்லோருக்கும் வேலை போயிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது எது அதிகமாகியிருக்கிறது என்று பார்த்தால் வேலை நாட்கள் இழப்பு வருஷத்திற்கு வருஷம் அதிகமாகியிருக்கிறது. 1966-ம் வருஷத்தைவிட 1967-ம் வருஷம் 365,905 மான்-டேஸ்ஸை இழந்திருக்கிறோம். 1967-ம் வருஷத்தைவிட 1968-ல் 1,126,947 மான்-டேஸ் இழந்திருக்கிறோம். இவை எல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது ? தொழிலாளர்களுக்குப் பாதகங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, தொழில் துறையிலே அமைதி ஒழுங்கான முறையில் இல்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. அதற்குக் காரணமே தொழிலாளர்களுக்குப் பாதகமாக அரசு உள்ளதுதான். ஏனென்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல் தொழிலாளர்கள் கொஞ்சம் வீக்னஸ் உள்ளவர்கள். அவர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கவேண்டியதுதான். சாதகமாக இருக்கவேண்டுமே தவிர, நமது அரசு தொழிலாளர் அரசு, நமது அரசு மாணவர்கள் அரசு என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், யாருடைய பிள்ளை என்று கேட்டால், அம்மா பிள்ளை, அப்பா பிள்ளை என்று செல்லம் கொடுத்துவிட்டுக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. தொழிலாளர்களுக்குச் செய்யவேண்டும், அதைச் சொல்லாமல் செய்யவேண்டும், செய்வோம் என்று சொல்லாமல் செய்யவேண்டும். இந்த சர்க்கார் தங்களை 'Government of the people, for the people and by the people ஆக எண்ணி நடக்கவேண்டும். நடக்கிற காலத்திலே செய்கையிலே தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அதை சொல்லிக்கொண்டே இருக்கக்கூடாது. அப்படி சொல்வதனால் சில சமயங்களிலே அசட்டுத் துணிச்சல் ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக பலவிதமான தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அதன் பலன்தான் இந்த இரண்டு வருஷங்களிலே பல ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை போனது, மான்-டேஸ் இழப்பு ஏற்பட்டது.

1969 மார்ச் 25] [திரு. நா. காசிராமன்]

திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தொழிற்சங்கங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள், ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் இருக்கவேண்டுமென்று. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்துவது என்பது இருக்கட்டும். ஒரு தொழிற்சாலையிலே ஒரு சங்கம் இருக்கவேண்டும். அரசாங்கம் முன்நின்று ஏற்பாடு செய்தால் அதை நடத்திக்காட்ட முடியும். இதே சட்டசபையிலே—பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியோடு ஒரே ஒரு பாரகிராஃப் படிக்கிறேன்.—16-3-1964 அன்று அப்பொழுது உறுப்பினராக இருந்த இன்றைய கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு மாதவன் அவர்கள், "ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு யூனியன் என்ற கொள்கை நமது நாட்டுக்கு வரவேண்டுமென்றால் அதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் முன் நின்று கட்சி வேறுபாடற்ற முறையிலே, அரசியல் கட்சிகளோ, அரசியல் கட்சித் தலைவர்களோ சம்பந்தப்படாத முறையிலே அரசாங்கம் முன் நின்று தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையை உடனுக்குடன் கவனித்தால் நிச்சயம் ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டை நம்முடைய மாகாணத்தில் ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்", என்று சொல்லியிருக்கிறார். இன்றையதினம் அமைச்சராக உள்ள மாதவன் அவர்கள் அன்றையதினம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு யூனியன் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் முன் நின்று கொண்டு வரவேண்டும். இப்போது இந்த இரண்டு வருஷத்திலே அரசாங்கம் ஏதாவது செய்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அவர்கள் சொல்லித்தான் அவர்கள் செய்திருப்பதையும் செய்யாமலிருப்பதையும் நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதே தினம், 16—3—64 அன்று இதே மன்றத்தில் மாண்புமிகு திரு. எம். எஸ். மணி அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். முன்னே சொல்லும்பொழுது சொன்னார்களே, இப்பொழுது நடக்க வில்லையே என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

ஒரு சின்ன சமாச்சாரம். தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு ஆத்தரைஸ்டு ரெப்ரசன்டேட்டிவ்வை தொழில் கோர்ட்டுகளுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றால் ரூ. $3\frac{1}{2}$ ஸ்டாம்பு பேப்பரில் எழுதினால் தான் செல்லும் என்று இருக்கிறது. இன்னும் இருக்கிறது, இன்னும் மாற்றவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுது மணி அவர்கள் சொன்னார்கள், அதை நீக்க வேண்டுமென்று. அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். தொழிலாளர்கள் இதனால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்பொழுது சொன்னார்களே, வருஷம் 2 ஆயிற்றே, சொன்னதைச் செய்தார்களா? அப்பொழுது ரத்து செய்யும்படி சொன்னார்களே, ரத்து செய்தார்களா? அப்பொழுது சௌகரியமாக இருந்தது, சொன்னார்கள். இப்பொழுது அதைச் செய்யவில்லை. அது நல்லதல்ல. அதைப் பார்த்து செய்வதுதான் நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்களில் ஒன்று, பிராவிடண்ட் பண்ட் கட்டப்படாமல் இருப்பது. பிராவிடண்ட் பண்டிற்கு தொழிற்சாலைகளிலே பணம் கட்டாமல் இருக்கிறார்கள். நான் ஒரு தொழில் நிறுவனத்துடன் சம்பந்தப்பட்டவன் என்ற முறையிலே வெட்கப்படுகிறேன். தொழில் நிறுவனத்தை நடத்தி இலாபம் அடைந்திருக்கும் தொழில் நிறுவன ஸ்தாபகர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய பிராவிடண்ட் பண்ட், மற்றைய சௌகரியங்களை உடனுக்குடன் செய்யவேண்டும். இதையெல்லாம் செய்யாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் சரியானபடி லேபர் ஆபீஸர்கள் போய் பார்க்க முடியவில்லை. லேபர் ஆபீஸர் இந்த வேலையோடு வெயிட்ஸ் அண்ட் மெஷர்ஸ் என்ற இலாகாவையும் ஒரு ஜில்லாவிற்கு பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. கேட்பதற்குச் சின்ன இலாகா போல் தோன்றும். தொழிலாளர் இலாகா முக்கியமான இலாகா. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். பல நூற்றுக்கணக்கான ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் பல ஆயிரக்கணக்கான வியாபாரிகள், வர்த்தகர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் உள்ள வெயிட்ஸ் அண்ட் மெஷர்ஸை, எடைகளையும் அளவைகளையும் 2 வருடத்திற்கு ஒரு தடவை, சென்று பார்த்து, பரிசீலித்து, முத்திரை போடவேண்டும். மற்றொன்று தொழிலாளர்களை கவனித்துக்

கொள்வது. இரண்டு முக்கியமான காரியங்கள். அவர்கள் நலன்களை பார்க்காமல் போனால் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். இந்தப் பக்கம் வர்த்தகர்கள் அளந்துகொடுக்கக்கூடிய பொருள்களும், நிறுத்து கொடுக்கக் கூடிய பொருள்களும் நாளாவட்டத்தில் எடைகளின் தேய்மானத்தின் காரணமாக குறைவாகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஒரு கிலோ சர்க்கரை வாங்கினால், அது அந்த அளவிற்கு குறைவாக இருக்கக் கூடிய நிலை ஏற்படும். இம்மாதிரியான காரணங்களினால் இரண்டு விதமாக நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதை அவசியம் பிரித்தாக வேண்டும். லேபர் ஆபீஸரையும், வெயிட்ஸ் அண்ட் மெஷர்ஸ் இலாகாவையும் தனியாகப் பிரித்தால் தான் அந்த இரண்டு விஷயங்களிலும் சமுகமான நிலை ஏற்படும். இரண்டு வருஷங்களுக்கு ஒருமுறை ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் சென்று அவைகளை பரிசீலிக்க முடியவில்லை. காரணம் லேபர் ஆபீஸருக்கு அதைச் செய்வதற்கு அவகாசம் இல்லை. ஒவ்வொரு ஸ்தாபனத்திற்கும் செல்வதற்கு அவர்களுக்கு அவகாசம் இல்லை. வாகன வசதிகளும் கிடையாது. ஆகையால் இதைத் தனியாக பிரிக்கவேண்டும்.

இந்த ஸ்டாம்பிங் அண்ட் ரீ-வெரிபிகேஷன் என்ற இனத்திலே கட்டணங்களை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். 1968-ஆம் வருஷத்திலேயிருந்து கட்டணங்களை உயர்த்தி இருந்தும், சென்ற ஆண்டைவிட இந்த வருஷத்திலே இந்த ஸ்டாம்பிங் அண்ட் ரீ-வெரிபிகேஷனிலே ரூ. 3 இலட்சம் குறைவாகக் கிடைத்திருக்கிறது. (மணி அடிக்கப்பட்டது). இதை நாம் சரியான முறையில் செய்யவில்லை. ஆபீஸர்கள் செய்யவில்லை என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு செய்வதற்கு வசதி இல்லை.

ஜில்லா முழுவதற்கான பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்ற அந்த லேபர் ஆபீஸர்களுக்கு சம்பளம் எந்த அளவிலே கொடுக்கப்படுகிறது என்று பார்த்தால் ரூ. 300—25—600 என்று கொடுத்திருக்கிறோம். ஜில்லா பூராவுக்கும் பொறுப்பேற்றுள்ள அதிகாரிகளுக்கு இவ்வளவு கொடுத்திருக்கிறோம். தாலுகாவிற்கு பொறுப்பேற்றுள்ள "ஜெ.சி.டி.ஓ." அவர்களுக்கு என்ன சம்பளம் என்று பார்த்தால், அவர் சிறிய பகுதியிலே தான் வேலை செய்கிறார், ரூ. 375—25—600. டெபுடி கலெக்டர் ஒரு தாலுகாவிலே இருப்பவர், அவருக்கு என்ன சம்பளம் என்று பார்த்தால் ரூ.375—35—800 மிகப் பெரிய ஜில்லா பூராவையும் கண்காணிக்கின்ற அந்த லேபர் அதிகாரிகளுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கின்ற பணம் போதுமா என்பதை அரசாங்கம் நன்கு ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அரிசி மில்களைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கு ஒரு தராசை வெரிஃபை பண்ணினால் போதும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். நெல் வியாபாரத்திலே இப்படிப்பட்டவர்கள் பல தராசுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த பாக்டரி சட்டத்தின்கீழ் அந்த அரிசி மில்லில் வைத்திருக்கின்ற அந்த தராசை மட்டும் பரிசோதித்து முத்திரைப் போட்டால் அது எந்த அளவுக்குக் கெடுதல் பயக்கும் என்பதை நான் சொல்லி, அரசுப் பொறுப்பிலே உள்ளவர்களுக்கு விளக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை, அவர்கள் இதை நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நாம் நல்ல முறையிலே சேவை செய்ய வேண்டும். அதற்காகத்தான் நல்ல ஊக்கமான வழியில் லேபர் ஆபீஸரிடமிருந்து வெயிட்ஸ் அண்ட் மெஷர்ஸை பிரித்துத் தனியாக அதிகாரியை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதுதான் தொழிலாளர்களுக்கும் நம்பகமான நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். வெயிட்ஸ் அண்ட் மெஷர்ஸிலும் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும்.

பீடித் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது கோர்ட்டில் இருக்கிறது. ஸ்டே இருக்கிறது. அதற்கு நாம் தான் தாவாவை எடுத்துக் கொண்டு ஸ்டேயை வெகேட் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பெரிய முதலாளிகள் ஸ்டே வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக மத்திய சர்க்கார்

தான் இதில் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று இருக்க முடியாது. தினவு எடுத்தவன் தான் சொறிந்துக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்கார்தான் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று சும்மா இருந்துவிடமுடியாது. நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நம்முடைய அரசு அதற்காக வக்காலத்து வாங்கி, நடவடிக்கை எடுத்து ஸ்டே ஆர்டரை வெகேட் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், மத்திய சர்க்கார் இதற்கும் முன்வந்து செய்ய வேண்டும் என்று இருந்துவிட்டால் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்தவர்கள் ஆகமாட்டோம் என்பதைக் கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

***திரு. எம். கோபால்** : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்களுடைய நிலையைப்பற்றி நல்லதோர் முடிவு எடுக்கக் கொண்டுவந்த இந்த மானியத்தை நான் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச முற்படுகிறேன். உலகத்திலே மிகவும் முக்கியமானதும், அவசியமானதும் நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதும் இந்தத் தொழிலாளர் நல மானியக் கோரிக்கையாகும். நம்முடைய நாட்டிலே தொன்று தொட்டு பலநூற்றாண்டு காலமாக தொழிலாளிகள் தொழிலாளிகளாகவே இருக்கிறார்கள். முதலாளிகள் முதலாளிகளாகவே வளர்ந்துகொண்டே போகிறார்கள். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதை நாம் கண்டறியவேண்டும். ஒரு முதலாளி பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் முதல்போட்டு அல்லது சர்க்காரிடம் கடன் வாங்கி ஒரு தொழிற்சாலையை அமைத்து, நடத்திக் கொண்டு வருவதாக வைத்துக்கொண்டால், தொழிலாளிகளுக்கு கொஞ்சம் கூலி உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் அல்லது போனஸ் தரவேண்டும் என்று அவர்கள் கோரிக்கை விட்டால், வசதியுள்ள முதலாளி கதவை மூடிவிடுகிறார். அதோடு விட்டுவிடாமல் தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டு, கோர்ட்டுக்குச் சென்று விடுகிறார். கோர்ட்டுக்குச் சென்றால், 2 வருடம் 3 வருடம் ஆகியும் தொழிலாளர்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. இந்த நிலையில் தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இந்த இருவர்களுக்கும் ஒரு நல்ல சுமுகமான உறவு உண்டாக்க சர்க்கார் முன்வந்து, இப்பொழுது தான் இரண்டு ஆண்டு காலமாக சில நல்ல அரிய காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலை மூடப்பட்டது. நம்முடைய ஒப்பற்ற மாபெரும் தலைவர் பேரறிஞர் மறைந்த அண்ணா அவர்கள், உடல் நலம் சரியில்லாத நேரத்திலும் கூட, ஒரு நாள் பூராவும் அந்த முதலாளியையும், தொழிலாளிகளையும் ஒன்றாக சேர்த்து வைத்து, தகராறைத் தீர்க்க வழிவகை செய்த தலைவர் ஆவார். பல ஆண்டு காலமாக நம்முடைய தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டே வருகிறார்கள். குறிப்பாக நான் ஒன்று சொல்கிறேன். நம்முடைய நாட்டுத் தொழிலாளிகளுக்கும் மேல்நாட்டுத்தொழிலாளிகளுக்கும் வேறுபாடு, வித்தியாசம் உண்டு. மேல் நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் நல்ல வசதியோடு நல்ல உடையில் காரில் வந்து இறங்கி, தங்களுடைய உடைகளை களைந்துவிட்டு, மாற்று உடை அணிந்து தொழிற்சாலையில் வேலை செய்துவிட்டு, திரும்பவும் தங்களுடைய உடைகளை அணிந்துகொண்டு காரில் வீட்டிற்குச் சொல்கிறார்கள். அந்த சர்க்கார் அந்த நாட்டு மக்களுக்கு இப்படி நல்லதோர் சலுகையை செய்து தந்திருக்கிறார்கள். நமது நாட்டிலோ தொழிலாளிகள் நல்ல உடை அணிந்து தொழிற்சாலைக்குச் சென்றால், மறு நாள் அந்தத் தொழிலாளி வேலைக்கு வர முடியாது. அவனுக்கு வேலை கிடையாது. என் தொழிலாளி இப்படி நல்ல உடை உடுத்துக்கொண்டு வருகிறான் என்ற பொறாமை தான் காரணம். ஆகவே, மேல்நாட்டிலுள்ள தொழிலாளிகளுக்கும், நம் நாட்டுத் தொழிலாளிகளுக்கும் வேறுபாடு, வித்தியாசம் உண்டு.

குறிப்பாக, நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த 20 ஆண்டுக் காலமாக ஆண்டு கொண்டிருந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் பெரும் பாலான கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு உறுதுணையாக இருந்த கற்சுவர்களையெல்லாம் உருவாக்கியது என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள தொழிலாளி

மக்கள் தான். ஆனால் செங்கல் கல்லுக்கு கண்டிரோல் கொண்டுவந்தவர்கள் அந்தக் காலத்திலுள்ள காங்கிரஸ் சர்க்கார். என்னவோ தெரியவில்லை, அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு கட்டண உயர்வோ அல்லது கட்டண கண்டிரோலோ கொண்டுவர மறந்துவிட்டார்கள். ஆகாயத்தையே வீடாகவும், பூமியையே பாயாகவும் கருதி படுத்துறங்கும் தொழிலாளி மக்கள் 6 மாதம் உழைக்கிறார்கள், 6 மாதம் வேலை இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக நான் ஒன்று சொல்கிறேன். அண்மையில் சென்னைக்கு 5 மைல்களுக்கு அப்பால் பெரும்பாலும் எல்லா சேம்பர்களும் என் தொகுதியில் தான் இருக்கின்றன. அங்கே தொழிலாளி மக்கள் வாழ்வதற்கு வழி கிடையாது. இன்றைக்கு ஒரு முதலாளி ஒரு லட்சம் ரூபாய் முதல் போட்டு ஒரு சேம்பர் வைத்து நடத்தினால், 5 ஆண்டுக்குள் சுமார் ரூ. 5 லட்சம் அல்லது 10 லட்சம் பொறுமான முதலாளியாக ஆகிவிடுகிறார். ஆனால், கல்லைச் சுடும் தொழிலாளி, கல்லை அடுக்கும் தொழிலாளி அப்படியே தொழிலாளியாகவே இருக்கிறான். உண்ண உணவு கிடையாது. இருக்க இடம் கிடையாது, உடுக்க உடை கிடையாது. இதற்கெல்லாம் நாம் காரணம் கண்டறிய வேண்டும்.

மற்றொன்றும் சொல்கிறேன். சென்னை மாநகராட்சியில் 5 ஆண்டுகளாக, 10 ஆண்டுகளாக காஷுவல் லேபராக பணிபுரிந்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தொழிலாளிகள் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். லேபர் ஆபீசருக்குத் தெரியும். அவரே ஆணையாளராக இருந்திருக்கிறார். அப்பேர்ப்பட்ட நிரந்தரமற்ற தொழிலாளர்களை நிர்ணயம் ஆக்குவதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். 2 ஆண்டுகளோ, 3 ஆண்டுகளோ நிரந்தரமற்ற தொழிலாளர்களாக இருக்க வேண்டும், பிறகு 3 ஆண்டுக்கு மேற்பட்டு அவர்களை நிரந்தரமான தொழிலாளர்களாக மாற்ற வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். ஏனோ தானோ என்று பல ஆண்டுகாலமாக முன்பு ஆண்டு வந்த சர்க்கார் இதைக் கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். இப்பொழுது வந்திருக்கும் மக்கள் சர்க்கார் இதைக் கண்காணித்து, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு சட்டம் கொண்டுவந்து அவர்கள் வேலையை நிர்ணயம் செய்ய வழிவகை செய்ய வேண்டும். அதே போலத் தான் மின் துறையிலும் பல தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். சுமார் 10,000-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் என்று நினைக்கிறேன், அந்தத் தொழிலாளர்கள் இன்னும் வேலையில் நிர்ணயம் ஆக்கப்படவில்லை. அருள் கூர்ந்து நமது சர்க்கார் 5 ஆண்டுகள் வேலை செய்த தொழிலாளர்களின் வேலையை நிர்ணயம் செய்வதற்கு சட்டம் கொண்டு வந்து, இந்தத் தொழிலாளி மக்களை வாழவைக்க வேண்டும்.

அதைப்போல பாதாள சாக்கடை வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளின் வேலையும் நிர்ணயம் ஆக்கப்படாத நிலை இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளிகள் உலகத்திலேயே யாரும் செய்ய முடியாத தொழிலைச் செய்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் திடீரென்று இறந்துவிட்டால், அவர்கள் குடும்பத்திற்கு ஒன்றும் வழிவகை செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு டிபார்ட்மெண்டாக கண்டறிந்து, ஆங்காங்குள்ள தொழிலாளிகள் பற்றிய அறிக்கை வாங்கி அதைப் பரிசீலனை செய்து, எவ்வளவு தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து, அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் பல ஆண்டு காலமாக தொழிலாளிகள் வளர்வது இடையாது. அவர்கள் நலனைப்பற்றி கேட்பதற்கு ஆள் கிடையாது. அவர்கள் ஏனோ தானோ என்று விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். சில தொழிலாளர்களை வோட்டுப் போடச் செய்யவேண்டுமென்று ஏதோ ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தத் தொழிலாளர்களிடம் சென்று அவர்களை கைப்பற்றுகிறார்கள். அவர்களைச் கைப்பற்றி அவர்களை வாழ விடுவதும் இல்லை, சாகவிடுவதுமில்லை. அதைப் போல இல்லாமல், மக்கள் சர்க்கார் நன்றாக ஆலோசித்துப் பரிசீலனை செய்து, எல்லாத் தொழிலாளர்களும் வாழ, வாழவைக்க நல்லதோர் திட்டத்தைக் கொண்டுவருமாறு கேட்டுக்கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள் மானியத்தின் மீது நான் கொண்டுவந்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். நம்முடைய நாட்டில் தொழிலாளிகளுக்கு பெரும் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக குறிப்பாக பஞ்சாலைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் 20,000 பேர்கள் இன்றைக்கு வேலையில்லாமல், வாழ்வதற்கு எந்த விதமான வழியும் இல்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதுமட்டிலும் அல்லாமல் பல தொழில்களில் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளிகள் தங்களுடைய வேலைக்கு உத்தரவாதம் இருக்கிறதா எதிர்காலத்தில் நிரந்தரமாக வேலை பாதுகாக்கப்படுமா என்ற பயத்தில் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் முதலாளிகளுக்குப் பொதுவாக தொழிலில் நெருக்கடி ஏற்பட்டால், அந்த நெருக்கடியை தொழிலாளிகளின் தலையில் சுமத்தி, அதிக லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் முதலாளிகள் செயல்படுகிறார்கள். லாபத்தை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தான் எந்த விதமான ஒரு நெருக்கடியையும் தொழிலாளிகள் தலையிலே சுமத்த முற்படுகிறார்கள். வேலைப் பளுவை அதிகரிக்க வேண்டும், அதிகமான வேலையை தொழிலாளர்கள் செய்ய வைக்க வேண்டும், லாபத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் தான் அவர்களுக்கு.

பல மூடப்பட்ட மில்களுக்கு அரசாங்கம் பண உதவி செய்தும் கூட, அவர்கள் பாங்கிலிருந்து கடன் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவாதம் கொடுத்தும்கூட, பல மில்கள் பணம் வாங்கியும் கூட, திறக்கப்படாமல் இருக்கிறது. பெரும்பகுதி தொழிலாளிகள் வாழ வழி இல்லாமல், ஊரை விட்டு வெளி இடங்களுக்குச் சென்று விட்டார்கள். இன்னும் சிலர் உலகத்தையே கூட விட்டுப் போயிருப்பார்கள். இந்த மாதிரி நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்டு, அவர்கள் எவ்வளவு நாட்களுக்கு பொறுமையாக இருக்க முடியும் ? வேலையை இழந்து இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கவி பாரதி தாசன் அவர்கள் சொல்லியதுபோல,

"காணும் பொருளெல்லாம் தொழிலாளி செய்தான்
அவன் காணத்தகுந்தது வறுமையா
அவன் பூணத்தகுந்தது பொறுமையா."

என்று பொறுமையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு காலம் தான் பொறுமையோடு இருக்க முடியும் ?

இன்றைக்கு "கேரோ" என்றால் அதை எப்படிப் பொறுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்கள் பட்டினியாக இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் சட்ட திட்டங்கள் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதகமாகவும், முதலாளிகளுக்கு சாதகமாகவும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. வேலை இழந்த தொழிலாளி திரும்பப் பழி வாங்கப்படுகிறான். தொழில் கோர்ட்டு மூலமாக தொழில் கோர்ட்டில் நெடுநாளைக்கு இழுத்தடித்து, அவர்களைச் சோர்வு அடையச் செய்கிறார்கள். அரசு ஒன்று செய்யவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தொழில் கோர்ட்டுக்குப்போய் வேலையிழந்த தொழிலாளி வழக்கு நடத்தி, அதிலே தீர்ப்புக் கிடைக்கும் வரையில், அவனுக்கு 50 சதவிகிதம் முதலாளி சம்பளத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் சட்டத்தை அமைக்க வேண்டும். இன்றைக்கு தொழிலாளிகள் தங்களுக்காக இருக்கும் சட்டதிட்டங்களை பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்றால், அவர்களுக்கு பலமான தொழில் சங்கம் இருந்தால் தான் முடியும். ஒற்றுமையும் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பயன் கிடைக்கிறது.

மதிப்பிற்குரிய திரு. காசிராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள், பல தொழில் அதிபர்கள் இன்ஷூரன்ஸ் பிராவிடெண்ட் பண்ட் இவற்றிற்கான பணத்தைச் செலுத்தாமல் இருக்கிறார்கள் என்று. நான் பத்திரிகையில் படித்ததாக நினைவு, இந்த வகையில் கிட்டத்தட்ட தொழில் அதிபர்கள் ஒரு கோடி ரூபாய் வரை வருஷக்கணக்கில் செலுத்தாமல் இருக்கிறார்கள் என்று.

அரசு, அந்த இலாகா இதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. வேறு மாநிலங்களைப் பார்த்தால், பம்பாய், மத்திய பிரதேசம், கேரளா போன்ற மாநிலங்களில், இப்படிப்பட்ட முதலாளிகள் மீது மோசடி செய்தார்கள் என்ற முறையில் வழக்குத் தொடரப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசு அந்த மாதிரி தொழிலாளர்களுக்கு சேரவேண்டிய பணங்களைக் கட்டாமல் இருப்பவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்கக் கூடாது. வேறு பல மாநிலங்களிலும் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள்.

பெரும் பகுதித் தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருப்பது கைத்தறித் தொழில். அதிலே கிட்டத்தட்ட 20 லட்சம் மக்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலை கிடையாது. கூலியும் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்ய ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய இந்த அரசு முன்வரவேண்டும். கைநெசவு தொழிலாளிகளைப் பாதுகாக்க, அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சங்கடத்தைப் போக்க, நெருக்கடியைப் போக்க, ரிசர்வ் பாங்கு விதித்திருக்கும் நிபந்தனைகளைப் போக்கி, தாராளமாக கடன் கொடுக்க முயற்சிகள் செய்து கைநெசவுத் தொழிலாளிகளைப் பாதுகாக்க முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வேறு பல தொழில்களிலே, மத்திய சர்க்காருடைய முயற்சியின் மேல் "ஆடோமேஷன்" என்று சொல்லப்படுகின்ற அணு இயந்திரம் புகுத்தத் திட்டம் இட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே மக்கள் தொழில் துறையில் வேலை வாய்ப்பில்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் துறையில் நம்முடைய அரசு எந்த முறையிலேயும், முழு மூச்சாக எதிர்த்து, அணு இயந்திரத்தை இங்கே வரவிடாமல் தடுக்க முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சட்ட ரீதியாகப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று விதி முறைகள் இருந்தாலும், 10 வருஷங்களுக்கு மேல் வேலை செய்த தொழிலாளிகளை பல தொழிற்சாலைகளிலும் பர்மனன்ட் ஆக்காமல், டெம்பரரியாகவே தாற்காலிகமாகவே வைத்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் தொழில் இலாகா தீவிரமாகக் கவனித்து, ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளுக்கு, இரண்டு வருஷமோ அல்லது வேறு வகையிலோ குறிப்பிட்டு, அப்படிப் பட்டவர்களை நிரந்தரமாக்க கட்டாயமாக முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும்.

அதே மாதிரி ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழில் சங்கம் என்ற அந்த முறையைக்கொண்டு வர அரசு உடனடியாக முயற்சி எடுத்து, அங்கே உள்ள எந்த ஒரு சங்கம் மெஜாரிடி தொழிலாளர்களுடைய ஆதரவைப் பெற்று இருக்கிறதோ, அந்தச் சங்கத்தை அந்தத் தொழிலுக்கு என்று அங்கீகரிக்க முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

***திரு. இ. ராமசாமி** : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த மாமன்றத்தில் மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கொண்டு வந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல முற்படுகிறேன். தொழில் மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற இந்த நேரத்தில், தமிழகத்தில் இருக்கின்ற தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய நிலையைப் பற்றி இங்கே சொன்னால், அதன் மூலமாக அந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு பரிகாரம் கிடைக்கும் என்று, அந்த முறையில் என்னுடைய கருத்துக்களைப் பேச முற்படுகிறேன்.

தமிழகத்தில், கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வால்பாறை தேயிலைத் தோட்டங்களிலும், நீலகிரி தேயிலைத் தோட்டங்களிலும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு தினக் கூலி ஆண்களுக்கு ரூ. 2–48 காசும், பெண்களுக்கு ரூ. 2–02 காசும் கிடைக்கின்றன. ஆனால், அந்தக் கூலி அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைக்குப் போதுமா என்றால், இன்றைக்கு இருக்கும் விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு அது போதாது என்றுதான் சொல்ல முடியும். ஆனால்,

அண்டை மாநிலமான கேரளத்தில், தோட்டத் தொழிலாளிகள் கடந்த ஆண்டுக் கடைசியில் கூலி போதாது என்று ஒரு பெரிய புரட்சியை ஏற்படுத்தி, கால வரையின்றி வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, அதன் விளைவாக ஆண்களுக்கு ரூ. 3·50-ம், பெண்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 3-ம் கொடுக்கலாம் என்று சம்பளப் போர்டுக்கு கேரள அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. ஆனால், தமிழகத்தில் அந்த கேரள எல்லை ஓரத்தில் இருக்கும் தோட்டப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற மக்களிடையே போராட்டம் என்ற அந்த தொத்துநோய் நம்முடைய நாட்டில் பரவாமல் இருக்கும் வண்ணம், இங்கே உள்ள தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணயத்தை உடனடியாக அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, ஓரளவிற்கு கூலியை உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு வேடிக்கை, ஊட்டிப் பகுதியில் கொழுந்து பறிக்கும் தொழிலாளிக்கு ஒரு கிலோவிற்கு 9 காசிலிருந்து, 15 காசு வரையில் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் வால்பாறையில் பறிக்கின்ற கொழுந்துத் தொழிலாளிக்கு 6½ காசுதான் கொடுக்கப்படுகிறது. தினக் கூலியில் மாறுபாடு கிடையாது. ஆனால் கொழுந்துக்கு மட்டும் அங்கே 9 லிருந்து 15 வரையில் இருக்கும் போது, வால்பாறையில் மட்டும் 6½ காசு மட்டுமே கிடைக்கிறது. இந்த ஏற்றத்தாழ்வைப் போக்கி ஊட்டியில் கொடுக்கும் அளவிற்கு வால்பாறையிலும் கொழுந்துக் கூலியைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்று, தோட்டத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற பெண் தொழிலாளிகளுக்கு பிரசவ கால சகாயத் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு பெண் குழந்தை எடுத்தால், சகாயத் தொகை ரூ. 63 கொடுத்தார்கள். இப்போழுது நம்முடைய அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு ஒரு பெண் குழந்தை எடுத்தால், பேறு கால சகாயத் தொகையாக, அவர்கள் வேலை செய்கின்ற வேலையின் அடிப்படையில், கடந்த காலம் வாங்குகின்ற கூலியின் அடிப்படையில், 84 நாட்களின் சம்பளத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொடுக்கப்படவேண்டும். 12 வாரங்களுக்கு பேறு கால சகாய உதவி கொடுக்கலாம் என்று சட்டத்திலும், விதி முறைகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தோட்ட மானேஜ்மென்டார் 12 வாரம் என்பதை, அவர்கள் வாரத்திற்கு ஆறு நாட்கள் தான் என்று கணக்கு எடுத்து, 72 நாட்களுக்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதைத் தோட்ட தொழிற்சங்கங்கள் ஆட்சேபித்திருக்கின்றன. நம்முடைய அரசுக்கும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும், புகார் செய்ததற்குப் பிறகு, அரசாங்க உத்தரவு பிரதம ப்ளான்டேஷன் இன்ஸ்பெக்டர் மூலமாக கொடுக்கப்பட்டு, வாரத்திற்கு ஏழு நாட்கள் என்றுதான் கணக்கிடப்படவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தும், அந்த தோட்ட முதலாளிகள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே அந்த உத்தரவை ஏற்றுக்கொண்டு அமுல் நடத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சரவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்று, 1968 ஆண்டிற்கான போனஸ் பற்றி இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

1962 பிப்ரவரி 20-ல் செய்து கொண்ட ஓய்வுகால சகாய நிதி ஒப்பந்தம் 1967 பிப்ரவரியுடன் முடிந்துவிட்டது. மறு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளும் முயற்சியில் தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் ஈடுபட்டு கோரிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. மறு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ளும் என்று தொழிற் சங்கம் எதிர்ப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது வரை எந்த விதமான பதிலும் இல்லை யென்று கூறப்படுகிறது. 1968-ம் ஆண்டுக்கான போனஸ் பிரச்சினை பற்றியும், ஓய்வுகால மறு ஒப்பந்தம் பற்றியும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. தொழிலாளர்களின் பிராவிடண்ட் ஃபண்ட் நிதியிலிருந்து தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளின் கல்விக்காகவும், மற்றும் வீடு கட்டுவது போன்ற இன்றியமையாத செலவுக்காக கடன் பெறலாம் என்று சட்டத்தில் இருந்தாலும் கூட, அதிலிருந்து எந்த ஒரு தொழிலாளியும் கடன் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய பிராவிடண்ட் ஃபண்ட் நிதியிலிருந்து கடன் பெறக் கூடிய அளவிற்குச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும்.

இந்த மன்றத்திற்கும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கும் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தோட்டப் பகுதிகளில் மானேஜ்மெண்டார் வேலைப் பளுவை அதிகப்படுத்துகிறார்கள். ஏக்கருக்கு இத்தனை ஆட்கள் என்று சொன்னாலும், அதைப் பற்றிச் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் எடுத்துச் சொன்னாலும், அதை மதிக்காமல், "நாங்கள் விரும்பினால் ஆட்களைச் சேர்த்துக் கொள்வோம், நாங்கள் விரும்பாவிட்டால் ஆட்களை நிறுத்திவிடுவோம், அது எங்கள் விருப்பம்" என்று சொல்லி, வேலைப் பளுவை தொழிலாளர் மத்தியில் சுமத்துகிறார்கள். ஆகவே, அரசு ஏக்கருக்கு இத்தனை ஆட்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு சக தொழிலாளி இறந்துவிட்டால், அந்தச் சவ ஊர்வலத்தில் அந்தத் தொழிலாளர்கள் கலந்து கொள்ள முடியாது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவை மாவட்டம், பச்சை மலைத் தோட்டத்தில் ஒரு தொழிலாளி செத்து விட்டான். அவனுடைய சவ ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டதற்காக 18 நாட்கள் சம்பளத்தை ஆயிரம் தொழிலாளர்களிடமிருந்து பிடிக்கப்பட்டிருந்தது. சவ அடக்கத்தில் கலந்துகொள்வது தவறு என்று சொல்லி, 4 நாட்கள், 7 நாட்கள், 14 நாட்கள், 20 நாட்கள் என்ற அளவில் பல்வேறு தோட்டங்களில் சம்பளம் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளி தன்னுடைய சொந்த ஊரை விட்டு, பிழைக்க, தேயிலைத் தோட்டத்திற்கு வந்த இடத்தில் இறந்துவிட்டான் என்றால், அவனுடைய சவ ஊர்வலத்திலே தொழிலாளர்கள் கலந்துகொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது. இதன் காரணமாக பச்சைமலைத் தோட்டம் மூடப்பட்டது. பிறகு டிப்டி கமிஷனர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டதன் பேரில் மீண்டும் திறக்கப்பட்டது. இந்தப் பிரச்சினை கோர்ட்டுக்கு விடப்பட வேண்டும். அமைச்சர் அவர்களும், அதிகாரிகளும் இதில் நடவடிக்கை எடுத்து, இதை கோர்ட்டுக்கு விட்டால், கோர்ட்டின் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்ள தொழிலாளர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையை கோர்ட்டுக்கு விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் தோட்ட தொழிலாளர்கள் பிழைக்க வழி இல்லாமல்தான் தேயிலைத் தோட்டத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய வாழ்வுக்கு ஒரு நல்ல திட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். மற்றும் குடியிருப்பு சம்பந்தமாக புறம்போக்கு நிலங்களில் ஓய்வு பெறுகின்றவர்கள் நல்வாழ்க்கை நடத்துவதற்கும், வீடுகட்டிக்கொள்வதற்கும் ஒதுக்கப்பட்ட மானியத்திலிருந்து சகாயமாகக் கொடுத்தாலும் சரி, நீண்ட காலத் தவணையாகக் கொடுத்தாலும் சரி, உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

* **திரு. கே. என். குமாரசாமி** : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தையொட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். தேசத்தினுடைய தொழில் உற்பத்தியிலே ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமைக்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று, தனியார் துறையும், பொதுத் துறையும் நன்றாக இயங்குகின்ற நிலைமையிலே தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்க்கை வசதிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று

பார்த்தால், தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை மிகவும் கீழான நிலையில் இன்றைக்கு இருந்து வருகிறது. கடந்த பல வருடங்களாக தொழில் தகராறுகள் சட்டங்கள் மூலமாகவும், தொழில் சமரச அதிகாரிகள் மூலமாகவும் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு கண்டிருந்தாலும்கூட, இன்னும் முழுமையான அளவிற்குத் தீர்க்கப்படவில்லை யென்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. ஏதோ சில வருடங்களில் தொழில் தகராறுகள் சமரசத்தின் காரணமாக கொஞ்சம் அதிகமாக தீர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். உண்மை நிலவரம் என்னவென்று பார்த்தால், எப்பொழுது பார்த்தாலும் தொழில் தகராறு காரணமாக தேசத்தினுடைய தொழில் நஷ்டம் ஏற்படுவதில் அதிகமாகவே இருந்து வருகிறது. தொழிலாளர்களும் சம்பளம் இழக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் அரசாங்கத்திற்கு வருகின்ற வரிகள் வராமல் நஷ்டம் ஏற்பட்டுப் போய் இருக்கிறது. அடுத்த படியாக தகராறுகள் முற்றுவதன் காரணமாக தொழில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். சமரச அதிகாரிகளுக்கு முழு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு, எது சரியானது என்பதைக் கண்டு அமல்படுத்துகின்ற முழு அதிகாரம் இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஆலைகளை நடத்துகின்ற முதலாளிகள் தொழில் தகராறு சம்பந்தமான பேச்சு வார்த்தைக்கு முன் வருவதில்லை. அங்கங்கே இருக்கும் வெல்பேர் ஆபீசர் என்று சொல்லக் கூடிய சமரச அதிகாரிகளைப் பேச்சுவார்த்தைக்கு முதலாளிகள் அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரச்னையை முதலில் ஏற்றுக் கொண்டாலும், பின்னால் மறுக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் முதலாளிகள் தங்களுக்கு சாதகமாக இருந்தால் தான் ஏற்கிறார்கள். இல்லையானால், சமரச அதிகாரிகள் நடத்தும் பேச்சுவார்த்தை. தங்களை கட்டுப் படுத்தாது என்று சொல்லுவார்கள் தொழிலாளர் நலனை முன்னிட்டு எந்தப் பிரச்சினையையும் அவர்கள் பேசுவது கிடையாது. முதலாளிகள் எல்லாம் ராஜாக்கள். அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்களோ அதைத் தான் அந்த அதிகாரிகள் செய்ய வேண்டுமே தவிர, தொழிலாளர் நலனுக்காக ஒன்றையும் செய்யும் நிலை இருக்காது. அதிகமாக அதிகாரிகள் கேட்டால் கோர்ட்டுக்குப் போகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். முதலாளிகளின் மத்தியில் அந்த மாதிரியான மனப்பான்மை வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த வளர்ச்சி தேசத்திற்கும் தொழிலுக்கும் பயன்படுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு தேசத்தின் தொழிலாளர்களை மதிக்கின்ற தன்மையிலே கூட கோளாறு இருப்பதன் காரணமாக தொழில் தகராறு பரவி யிருக்கிறது. 1967-ம் ஆண்டிலே அதிகப்பட்டு, 1968-லே குறைந்திருக்கிறது என்று கூறினார்கள். எந்த அடிப்படையில் என்று கேட்டால் ஒரு தொழிலாளி ஒரு மாதம் வேலை செய்து சம்பளம் கேட்டால், குறிப்பிட்ட '7-ம் தேதி, 10-ம் தேதி கொடுக்கக் வேண்டிய சம்பளம் கேட்டால் இப்போது இல்லை, 20-ம் தேதி கொடுக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு மாதம் பாடுபட்ட தொழிலாளிக்கு சம்பளம் கிடைப்பதில்லை. சட்டம் இருக்கிறது. அதை நாடிப் போக வேண்டுமென்றால் அவனிடம் பணம் இல்லை. அப்படியே போனாலும் ஒரு பத்து ரூபாய் அபராதம் முதலாளிக்கு விழும். இன்னும் அதிகமாக கேட்டால் ஆலையை இழுத்துப் பூட்டி விடுவேன் என்று அவர்களிடமிருந்து பதில் கிடைக்கின்றது ஏழை தொழிலாளர்களை பாதுகாக்க முடியாத நிலையிலே, அதிகாரிகளாலும், அரசாங்கத்தாலும் பாதுகாக்க முடியாத நிலையிலே சட்டத்தில் கோளாறு, வழக்கமாக வந்த பழைய மரபுகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. தொழிலில் லாபம் அடைந்தால் தொழிலாளிக்கு சம்பளம் உண்டு, வகுத்த சட்டங்கள் உண்டு, உடன்பாடு காண்கின்ற சட்டங்கள் உண்டு. லாபம் வந்தால் தான் இத்தனையும் உண்டு. தொழில் நஷ்டம் அடைந்தால் தொழிலாளி பெற்ற உரிமைகள் அத்தனையும் புறக்கணிக்க முயலுகிறார்கள். காரணம் என்ன என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இன்ஷ்யூரன்ஸுக்கு பணம் கட்டவில்லை யென்றால், வைத்திய வசதி தொழிலாளர்களுக்குக் கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். கோவாபரேடிவ் ஸ்டோருக்கு அந்தப் பணத்தைக் கட்டாததால் அவர்களுக்கு தானியம் கொடுப்பதில்லை. பிராவிடண்ட் ஃபண்ட் எவ்வளவு ரூபாய்

மானேஜ்மென்டாரிடம் இருக்கிறது. அரசு கட்டச் செய்யவில்லை. இவ்வளவையும் வைத்திருக்கிறார்கள், இத்தகைய நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டது என்று பரிசீலிக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. நஷ்டம் வருகின்றது. இதெல்லாம் கட்ட முடியாது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் சொல்கிறார்கள் ? தொழிலாளர்கள் நீங்கள் வேலைப் பளுவை அதிகமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும், அப்போது தான் லாபம் கிடைக்கும், 'சேல்ஸ் டாக்ஸ், இன்கம் டாக்ஸ் எல்லாம் அதிகமாகப் போய்விட்டது. நீங்கள் நினைக்கின்ற உரிமை கொடுப்பதற்கு இல்லை" என்று சொல்கிறார்கள். லாபம் அதிகமாக வந்துகொண்டிருந்த போது என்ன செய்தார்கள் வருடா வருடம் தொழிலுக்கு க்ஷேமநல நிதி என்று ஒரு நிதி உண்டு. அந் நிதியை மூலதனமாக ஆக்கி அதற்கும் வட்டி எடுத்து மில்லின் லாபத்தைக் குறைத்தார்கள். 1949-ம் ஆண்டிலிருந்தே ஆலைகளுக்குச் சிக்கல் ஏற்பட்டுவிட்டது. தொழிலாளர்களுடைய பிராவிடண்ட் ஃபண்ட் நிதி சுரண்டப்பட்டிருக்கிறது அதன் பேரில் நடவடிக்கை ஏதாவது உண்டா ? நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா ? மாநில சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கிடையாது. லாபம் வருகிற காலத்தில் முதலாளிகள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம். நட்டம் வருகிற காலத்தில் தொழிலாளர்கள் தலைமேல் தான் கையை வைப்பார்கள். இந்த நிலைமையை இப்படியே விட்டு வைத்திருக்கலாமா ? சிந்திக்க வேண்டும்.

இன்று நாட்டில் இருக்கிற நிலைமை என்ன ? உழைப்பவர்களுக்கு மதிப்பு கிடையாது. வெறும் ப்ரஸ்டிஜுக்காக — போலி கௌரவத்திற்காக போராட்டங்கள் நடக்கின்றன. என்றால் தொழிலாளர்கள் எப்படி வாழ்வது? முதலாளிகள் சொல்கிறார்கள் எங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுத் தான் வாழவேண்டும். இல்லையானால், நாங்கள் எப்படி கௌரவத்தை விட்டு வாழ்வது என்று கூறுகிறார்கள் ? ஒரு தொழிலாளிக்கு சட்டப்படி இன்ன வேலை செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. தான் முதலாளி என்பதற்காக தொழிலாளியிடம் நீ இன்ன வேலையைச் செய் என்கிறபோது சட்டத்தில் எனக்குள்ள வேலையைச் செய்கிறேன், அது என் வேலை இல்லை என்றால் என்ன தவறு ? அதற்காக உடனே முதலாளிகள் "நான் சொல்வதை மீறினால் டிஸ்மிஸ் என்று சொல்லி அவனை டிஸ்மிஸ் செய்கிறார்கள். இது நியாயமா ? தான் சொல்கிற வேலையைச் செய்யவில்லை என்றால் டிஸ்மிஸ். தொழிற்சாலையில் வெல்பேர் ஆபீசர் என்று இருக்கிறார். அவர் முதலாளி செய்ததை சரி என்று விடுகிறார். அவரும் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டால், பூர்வாங்க விசாரணை முடிந்துவிட்டதாகவே ஆகிவிடுகிறது. இது நியாயமான விசாரணைதானா ? இன்றைக்கு பாக்டரிகள் இது போன்று தான் ஒரு தலைப்பட்சமாக விசாரணை நடக்கிறது. அவன் போய் கோர்ட்டில் வாதாடி வெற்றி பெறுவது என்றால் மூன்று வருஷமோ நான்கு வருஷமோ ஆகிவிடும், சொல்ல முடியாது. ஒரு சின்ன உதாரணம். மேட்டுப்பாளையத்தில் ஒரு வழக்கு 10 வருஷகாலமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சிந்தித்துப் பாருங்கள். இந்த நிலையை மாற்ற அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும்.

மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறக்க ஒரு கமிட்டி அமைத்து 12 ஆலைகள் பற்றி அந்த ரிப்போர்ட் கிடைத்திருக்கிறது. மறைந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது தேசீய கார்ப்பரேஷன் என்று நடத்தி நன்றாக நடக்கக்கூடிய ஒன்றினோடு மோசமான ஒன்றைச் சேர்த்து மூடப்பட்ட ஆலைகள் திறக்கப்படுவதற்கு முயற்சி செய்வதாக இருக்கிறது. இருக்கிற சிக்கலைத் தீர்க்க உடனடியாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி இல்லை என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் கொடுங்கள். இன்று ஆலை முதலாளிகள் நம்முடன் ஒத்துழைக்க முன் வருவதில்லை.

பல்லடத்தில் லட்சுமணா மில்லில் இருக்கிற 5 சையிடுகள் கூடாது என்று சொன்னால் உடனே மூடிவிட்டார்கள். ஐந்து சையிடு கட்டினால் தான் ஆலையைத் திறப்பேன் என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

அவர்கள் ஆலைகளில் போட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட மூலதனத்திற்கு மேலே ஒரு மடங்கு, இரண்டு மடங்கு அல்ல ஐந்து பத்து மடங்கு சம்பாதித்த பிறகும் தாங்கள் மூலதனம் போட்டதனாலே உரிமை இருக்கிறது என்றால் அவர்கள் போட்ட மூலதனம் பத்து மடங்காகப் பெருக தங்கள் உழைப்பை நல்கிய தொழிலாளர்களுக்கு அதில் எவ்வித உரிமையும் இல்லை என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. போட்ட மூலதனத்திற்கு மேலாக பதினைந்து, இருபது மடங்கு சம்பாதித்தாகி விட்டது என்றால் அந்த ஆலைகளில் உழைப்பையே பங்கு மூலதன மாக மாற்றுவதற்கு தொழிலாளர்களுக்கு உரிமை அளிக்கும் நிலையை சட்டபூர்வமாக நாம் கொண்டுவந்தாக வேண்டும். அப்போது தான் தேசத்தில் உற்பத்தி பெருகும், சமரச அதிகாரிகள் எடுக்கிற முயற்க்குப் பலன் கிடைக்கும், தொழில் கோர்ட்டுகள் சாதகமான தீர்ப்பை வழங்கும். இன்றைக்கு பூர்வாங்க விசாரணை நடத்தப்பட்டிருந்தாலே போதும் என்கிற அளவில் தான் தொழில் கோர்ட்டுகள் தீர்ப்பு இருக்கின்றன. இந்த நிலையை மாற்ற முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரே நாளிலே மாற்றவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு தொழிலாளர் சமூகம் நிலைகுலைந்து போய் இருக்கிறது . . . மணியடிக்கப்பட்டது.

***திரு. மு. சின்னசாமி:** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்கள் மன்றத்தில் கொடுத்திருக்கும் மானிய த்தை ஆதரித்து இதன் அடிப்படையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னைப் பொறுத்த மட்டிலும் இந்த மன்றத்திலே நடந்த விவாதத்தில் அடிப்படையில் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம், அல்லது ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு சங்கம் என்ற பிரச்சினையில் என்னுடைய நேரத்தை எடுத்துக்கொள்வதில் மெத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு தொழிற்சங்க வளர்ச்சியானது 1955-ம் ஆண்டிற்குப் பிறகு தொழிற்சங்க அமைப்பில் சீர்குலைவு ஏற்பட்டுவிட்டது. என்பதைத் தான் பார்க்கிறேன். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று சொன்னால் அந்தத் தொழிற்சாலையில் இருக்கிற தொழிலாளர்கள் எந்த அமைப்புக்கு யார் அதிகம் வாக்குக் கொடுக்கிறார்களோ அந்த அமைப்பையே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று பொதுவுடைமைக் கட்சி யைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு திரு. பாலசுப்பிரமணியன் குறிப்பிட்டார்கள். இருதய பூர்வமாக அந்தக் கருத்து நியாயந்தானா என்று கேள்வி எழுப்ப ஆசைப்படுகிறேன். இந்திய துணைக் கண்டத்தின் அரசியல் வரலாற்றை பார்த்து, பங்குபெற்ற, நான் ஒரு பிரச்சினையில் தெளி வான முடிவுக்கு இந்த நாடும், மன்றமும் வந்தாகவேண்டும் என்று கருதுகிறேன். இவ்வளவு பெரிய கட்டிடம் மோசமாகச் சேதம் அடைந்திருக்கிற நேரத்திலே ஒரே ஒரு வெளிப்படியை மாத்திரம் சீர்திருத்தம் செய்துவிடலாம் என்பது உண்மைக்கு முரணான செயலாகும்.

தொழிலாளர் பிரச்சினை என்பது ஒரு சமூக நீதி, தொழிலாளர் பிரச்சினை இந்த நாட்டின் அரசியல் தத்துவம், தொழிலாளர் பிரச்சினை இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத் தத்துவம், இத்தனையை யும் உள்ளடக்கி இந்த பிரச்சினையை பார்க்கவேண்டுமே தவிர பத்து லட்சம் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினை இது என்று மட்டும் இந்திய துணைக் கண்டத்தில் பார்க்கவும் முடியாது. பார்ப்பது அரசியல் விஞ்ஞானத்திற்கு விரோதமானதும் ஆகும். எனவே தொழிலாளர் பிரச்சினை என்று சொன்னால் தொழிற்சாலைக்கு அப்பால், புறத்து வாழ்வில் இருக்கிற அரசியல்வாதி ஒருவரது தலைமையின் கீழே தான் இயங்கியாக வேண்டும். ஒரு தொழிற்சாலைக்கு இன்றைய இந்தியா விலே நிச்சயமாக தொழிற்சாலைக்குள் வேலை செய்யும் ஒரு தொழி லாளி ஒருவரே தலைமை தாங்கும் நிலை ஏற்படவில்லை. ஒரு அரசியல் வாதி ஒரு தொழிற்சாலையில் ஒரு தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்குவதற்கு

முன் வந்து வேலை செய்தாக வேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக கோவை மாவட்டம் பஞ்சாலை தொழிற்சங்கத்தை அமைக்க எத்தனையோ நாட்கள் தொடர்ந்து பாடுபட்டு, என் நினைவு உதவி செய்தால் மறைந்த மாபெரும் தலைவர் எம். ஜி. ராமசாமியின் முயற்சியால், பஞ்சாலை தொழிற்சங்க ஸ்தாபனம் உருவாயிற்று. அது ஒரு தேசீய ஸ்தாபனமாக, விடுதலைக்குத் தலைமை தாங்கும் ஸ்தாபனமாக, நல்ல மரபினைக் கொண்ட அரசியல்வாதிகள் அடங்கிய தாய்மை ஸ்தாபனமாகக் கோவையிலே இருந்து கொண்டிருந்தது. இன்றைக்கு அந்த ஸ்தாபனத்திலே பிரஜா சோஷலிஸ்ட்ஸ் தலைமை தாங்கி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கோவையிலே தான் எத்தனை சங்கங்கள் ? அதற்கு அரசியல் கட்சிகள் காரணமா அல்லது அரசுப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற ஆட்சி காரணமா என்பதை மனம் விட்டுச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கோவை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கம், கோவை ஜில்லா மில் தொழிலாளர் சங்கம், கோவை ஜில்லா தேசீயத் தொழிலாளர் சங்கம் என்று அரசியல் கட்சிகள் இடம் வகிக்கின்ற நிலைமையினைப் பார்க்கும்பொழுது ஒன்று, இரண்டு, மூன்றாக உடைந்து தொழிற்சங்கங்கள் இரண்டு, மூன்று என்ற அளவிலே ஒவ்வொரு இடத்திலேயும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே நாம் பார்க்கிறோம். என்னைப் பொறுத்த வரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, எந்தவிதமான கருத்துவேறுபாட்டிற்கும் இடமிலாமல் பரிபூரணமாக சோஷலிஸ அமைப்பிலே நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்ற அரசாகும். எனவே இடது புறம் போவதா அல்லது வலது புறம் போவதா என்ற நிலைமைக்கே இடமில்லை. நடுநிலைமையில் போகின்ற நிலையும் இல்லை. ஒரு சாலையிலே இடது புறம் போனால் பாதுகாப்பு இருக்கும். வலது புறம் போனால் பாதுகாப்பு இருக்கும். அப்படியில்லாமல் நடுநிலைமையிலே போனால் உயிருக்கே ஆபத்து ஏற்படும் என்பது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருத்திருமனுக்குக் கூடத் தெரியும். எனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் அரசியல் கொள்கை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் பொருளாதாரக் கொள் கொள்கை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் தொழிலாளர் கொள்கை, ஒரு பக்கம் போகின்ற அமைப்பே ஒழிய இரண்டு பக்கமுமோ அல்லது மத்தியிலோ போகக்கூடிய அமைப்பல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கின்ற பிரச்சினை என்ன ?

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் நம்முடைய பூர்வீக சன்மானம். அந்தச் சட்டத்தின் கூட்டிலே அதிகார வர்க்கம் அடங்கிக் கிடக்கிறது. ஒரு பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு அதிகாரி என்ன செய்யலாம் என்று பார்க்கிற நேரத்தில் ஒரு பக்கம் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டப் புத்தகமும் மற்றொரு பக்கம் தொழில் சட்டப் புத்தகமும் இருக்கின்றன, இரண்டிற்கும் இடையே உள்ள கைதிகளாக, கைதிகள் என்று சொன்னால் தவறாக இருக்கலாம், அடிமைகளாக இருக்கிறார்கள் என்று தான் சொல்லவேண்டும். அந்தக் கூட்டிலிருந்து விடுபட்டு என்றைக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுகிறோமோ அன்றைக்குத் தான் இந்தப் பிரச்னை முழுக்க முழுக்கத் தீர்க்கப்படுமே தவிர, அதற்கு முன்னால் செய்வதெல்லாம் தலை வலிக்கு மருந்து போடுவது போல் தான் இருக்கும். தொழிலாளர் அரசு என்று சொன்னால் முழுக்க முழுக்க உற்பத்திச் சாதனங்களை நாட்டுடைமையாக்கி புதிதாக எல்லாம் செப்பனிடப்பட்ட நிலைமை வந்தால் தான் அதிலே ஒரு அடி எடுத்து வைத்ததாக இருக்கும். அப்படி அந்தக் கூட்டிலே இருந்து விடுபடாமல் அதிலிருந்துகொண்டே காரியங்களைச் செய்வோமானால் அது ஒரு அடிகூட எடுத்துவைக்கமுடியாத நிலைமையைத் தான் தோற்றுவித்துக்கொண்டிருக்கும். தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர் ஒருவர் தன்னுடைய குடும்பத்தையும் மற்ற எல்லாவற்றையும் இழந்துவிட்டு வெளியேறிய காட்சியைப் பார்த்து விட்டுத்தான் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

1969 மார்ச் 25] [திரு. மு. சின்னசாமி]

சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டுமென்பதை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள மாநில அரசு மத்திய அரசை எதிர்பார்த்து, எதிர் பார்த்துக் காரியங்களைச் செய்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. மாண்பு மிகு காங்கிரஸ் நண்பர்கள் வருத்தப்படமாட்டார்கள் என்று நம்பு கிறேன். பஞ்சாலைத் தொழில் நெருக்கடியைப் பற்றி அவர்கள் ஏதோ அங்கலாய்த்துக்கொண்டார்கள். நான் கிண்டல் செய்யவில்லை. உண்மை யிலேயே அவர்களிடம் கேட்கிறேன். ஒரு முப்பது நாட்களுக்கு மத்திய சர்க்காரிலே இருக்கிற தொழில் அதிகாரத்தை எல்லாம் மாநில அரசுக்குக் கொடுத்துவிடும்படி டெல்லிப் பேரரசிடம் சொல்லுங்கள். அடுத்த 24 மணி நேரத்திலே கோவைப் பஞ்சாலைத் பிரச்னை தீரும். 1944-ம் ஆண்டு முதல் 1949-ம் ஆண்டு முடிய ஐந்து ஆண்டுக்காலத்திற்கு ஒரு பொற்காலம் இருந்தது. அப்பொழுது ஐந்து லட்சம் மூலதனத் திலே தொழிற்சாலை ஆரம்பித்து 25 லட்சம் சம்பாதித்து விட்ட முதலாளிகள் அந்தக் கேபிடல் இன்வெஸ்ட்மெண்டை வேறு பகுதியில் போட்டு சமூகத்தின் விரோதிகளாக இருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு மாதத் திற்குள்ளாக அவர்கள் எல்லாம் சிறையிலே போடப்படுவார்கள். அவர்களுடைய சொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யப்படும். அப்பொழுது தான் இந்தப் பிரச்னை தீரும். அப்படியில்லாதவரை இப்படிப்பட்ட நாடகம் தான் பெரும்பாலும் இருக்கும். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் உள்ள இடது சாரிக் கூட்டங்களும் சோஷலிஸ சக்திகளும் நாமும் ஒருங் கிணைந்து ஒரு தெளிவான கண்ணோட்டத்தோடு 1972-லே டெல்லியிலே உட்கார்ந்து செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்தால் இந்தப் பிரச்னை தீரும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நாடகம் நடத்துவதாகச் சொன்னார்கள். நாடகம் நடத்துவது அவரா ? வேறு யார் என்பதையெல்லாம் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. மு. சின்னசாமி : நான் அரசியல் நாடகத்தைத்தான் குறிப்பிட் பிட்டேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நாடகம் நடத்துவது என்பது பார்லி மென்டரி வேர்டா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் எங்களுக்கு எஜமானர்கள் அல்ல, அவர்களுக்குத்தான் எஜமானர்கள், எனவே அவர்கள்தான் நாடகம் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. மு. சின்னசாமி : அரசியல் நாடகம் என்று சொன்னேன். அவர்கள் எங்களுக்கு எஜமானர்கள் அல்ல.

***திரு. சி. நஞ்சன் :** தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு எந்தவித மான வசதியும் இல்லாமல், அவர்கள் சொந்த ஊரிலே இருப்பதற்கு வீடு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுடைய குடும்பங்கள் அவதிப்படுகின்ற நிலை மைதான் இருக்கிறது. ஒரு குடும்பத்தில் 10 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என் றால் இரண்டு பேர்கள் அல்லது மூன்று பேர்கள்தான் வேலை செய்யக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு வேலை இல்லை. இதற்கு காரணம் என்னவென்றால், ஒரு தோட்டத்தில் 400 ஏக்கர் என்று இருந்தால் ஒரு ஏக்கருக்கு மினிமம் இத்தனை ஆள் என்று பதிவு செய்துகொள்கிறார்கள். எனவே மற்றவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதில்லை. அதனால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு வழிவகை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும்.

[திரு. சி. நஞ்சன்] [1969 மார்ச் 25

நீலகிரிப் பகுதியிலே தேயிலைத் தோட்ட அதிபர்களிடத்தில் ஆயிரம் கணக்கில் வேஸ்ட் லேன்ட்ஸ் இருக்கின்றன. அந்த லேண்டை தொழிலாளர்களுடைய குடும்பத்திற்குக் கொடுத்தால் அதிலே அவர்கள் உணவு தானியங்கள் பயிர் செய்து நன்மையடைவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த விஷயத்திலே அரசாங்கம் முன் நின்று நல்ல ஒரு ஆதரவை வழங்கினால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அமைதியாக நடக்கக்கூடிய தொழில் தேயிலைத் தோட்டத் தொழில்தான். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச ஊதியம் கூடக் கிடைக்கவில்லை. ஒரு ஆண் தொழிலாளருக்கு 2·50 என்றும், பெண் தொழிலாளருக்கு 2·01 என்றும் கொடுக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்னையில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டு, முடிவு எடுக்க வேண்டும். அண்டை மாநிலமான கேரளத்திலே 3.50 என்ற அளவிலே கொடுக்க வேண்டுமென்று வேஜ் போர்டுக்கு அரசாங்கம் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அதே போல் இந்த மாநிலத்திலும் சிபார்சு செய்ய வேண்டும். 3.50 என்ற அளவுக்கு இல்லாமல் குறைந்த பட்சம் கூலி 4.00 என்ற அளவிலே சிபார்சு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி கிடையாது. லேபர் ஆக்ட்டைப் பார்க்கிற நேரத்திலே அவர்கள் இப்பொழுது வசிக்கக் கூடிய வீடுகள் சரியாக இல்லை என்பது என்னுடைய வாதம். பத்து சதுர அடி அகலத்தில் வீடு இருந்தால், 10, 15 பேர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அது சட்ட விரோதமான செயல். இந்தச் சட்ட விரோதகமான செயலைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு பிளான்டேஷன் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தந்த எஸ்டேட்டுகளிலே எப்படியெல்லாம் வீட்டு வசதி இருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்து அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேயிலைத் தோட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய சூப்பர்வைசர்கள், ஸ்கில்டு தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேயிலைத் தோட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு உணவு தானிய விஷயத்தில் பற்றாக் குறையால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு பாதி ரேஷன் அதாவது 1,200 கிராம் கொடுத்தால் அதிலே பாதி 600, 700 கிராம் என்ற அளவிலே கொடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. இப்போது ஒரு வாரத்திற்கு 1200 கிராம் கொடுக்கிறார்கள். அதையும் சிறிது சிறிதாக வாரத்தில் இரண்டு மூன்று தடவையாகக் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் தொழிலாளர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு வாரத்திற்கு ஒரு முறைதான் சோத்துப் படி கொடுக்கிறார்கள். அந்த ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் அவர்கள் வாங்கிக்கொண்டால்தான் கஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கும். அரசாங்கம் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் ஒருவர் பிரசவ அலவன்ஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னால் ஒரு பெண் தொழிலாளிக்கு பிரசவம் ஏற்பட்டால், ஆண் குழந்தைக்கு 5 ரூபாய் என்றும், பெண் குழந்தைக்கு 3 ரூபாய் என்றும் கொடுத்து வந்தார்கள். நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுடைய முன்னேற்றத்திலே அக்கறைகொண்டிருந்ததன் காரணமகாப் படிப்படியாக அதை 63 ரூபாய் பிரசவ அலவன்ஸ் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறது. தொழிலாளர் பிரச்சினையிலே இந்த அரசாங்கம் நல்ல கவனத்தைச் செலுத்தி தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும், காப்பித் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் நல்லதொரு திட்டத்தைத் தீட்டி இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1969 மார்ச் 25] [திரு. சி. நஞ்சன்]

தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் பகுதியில் போக்கு வரத்து வசதி மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஒரு வாரத்தில் ஏழு நாட்கள் வேலை செய்துவிட்டு கடைசி நாளன்று சந்தைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், நல்ல பஸ் வசதி இல்லை. தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்கு நல்ல பஸ் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்கும் மானேஜ்மெண்டாருக்கும் இடையே நடக்கக் கூடிய சம்பவங்கள் வருந்தத்தக்க நிலைமையில் இருக்கின்றன. தொழிலாளர் களை டிஸ்மிஸ் செய்வது, சஸ்பெண்ட் செய்வது என்குயரி செய்வது ஆகிய விஷயங்களில் தொழிலாளர்களுக்குக் கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. ஒரு தொழிலாளியை என்குயர் செய்யவேண்டுமென்றால், 15 மைல் 20 மைலுக்கு அப்பால் குறிப்பிட்ட நாளில் லேபர் ஆபீசரைச் சந்திக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவை அனுப்புவார்கள். அந்தத் தொழிலாளி குறிப்பிட்ட அந்த நாளில் அவ்வளவு தொலைவு செல்வதற்கு வசதி இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு லேபர் ஆபீசருக்கும் ஜீப் கொடுத்து அவர்கள் என்குயரி செய்வதற்கோ மற்றப்படி அவர் களுடைய நலனைக் கவனிப்பதற்கோ, அந்தந்த எஸ்டேட்டுகளுக்கே சென்று தொழிலாளர்களை விசாரிக்க கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மானேஜ்மெண்டார், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள், தொழிலாளர்கள் ஆகி யோருடன் கலந்து பேசி முடிவெடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். பஞ் சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கும், தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு கும் இடையே சம்பளம் எவ்வளவோ மாறுபாடு இருக்கிறது. ஆகையால், இவர்களுக்கும் சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவாலி பகுதியில் இருக்கும் மானேஜ்மெண்ட் தங்களுக்குச் சொந் மான பூமியில் விலை மதிக்கவொண்ணாத பல ஆயிரக் கணக்கான மரங்களை வெட்டி அந்தப் பணத்தை அக்கவுண்டில் வைக்காமல் கள்ள கணக்கில் வைத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அந்தக் கணக்கை கண்டு பிடித்தால், அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வரும் என்று கருதுகிறேன். அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்......(மணி அடிக்கப்பட்டது).

திரு. ஆலடி அருணா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த மேலான அவை யின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

புதிதாக கடந்த இரண்டாண்டுகளாகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள், உழைக்கின்ற சமூகம் ஆகியோரின் பேராதரவோடு இந்த அரசாங்கத்தை நடத்திச் செல்லுகிறது என்பது நாடறிந்த உண்மை. இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தொழிலாளர்களின் துணை இருக்கக் கூடாது, உழைப்பாளிகளின் உதவி இருக்கக்கூடாது, பாட்டாளிகளின் பக்கத் துணை இருக்கக் கூடாது என்பதிலே காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்ட காங்கிரஸ் நண்பர்கள், இந்த அசாரங்கம் தொழி ளாலர்களுக்கு எதிரானது, பாட்டாளிகளின் பக்கமே திரும்பாது என்ற அடிப்படையில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எதிராக தொழிலாளர்களைத் தூண்டிவிடும் நோக்கத்தோடு இன்றையதினம் பஞ்சாலைப் பிரச்சினையை மையமாக வைத்து அரசியல் இலாபத்தைப் பெற முயற்சிக்கிறார்கள்.

இன்றையதினம் தமிழகத்திலே மூடிக் கிடக்கிற ஆலைகளைக் குறித்து, அவற்றின் நிலைமை குறித்து, அவற்றைத் திறப்பதற்குத் தமிழக அரசு எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகள் குறித்து எல்லாம் ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்திலே முன்னாள் தொழிலாளர் நல அமைச்சரும், தொழில் அமைச்சரும், தெளிவான முறையில் விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மூடிக்கிடக்கும் ஆலைகளுக்குப் பொறுப்பாளி யார்? ஆலைகளைத் திறக்க தமிழக அரசு என்ன வழிகளை ஏற்றுக்கொண்டது? ஆலைகளைத் திறப்ப தற்காக மின்சாரக் கட்டணத்திலே சலுகை அளிக்கத் தயாராக இருந்தது. அந்தத் தொழிலாளர்களின் துயரத்தைத் துடைக்க வேண்டுமென்ப

தற்காக என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் அமைச்சர்கள் தெளிவாக இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிற நிலையில் மாநில அரசு என்னென்ன உதவிகளைச் செய்ய முடியுமோ, அவ்வளவையும் தரத் தயாராக இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இத்தனை விளக்கத்திற்குப் பிறகும் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த ஆலைகள் மூடிக் கிடப்பதற்கு மாநில சர்க்கார்தான் பொறுப்பாளி, ஏப்ரல் மாதம் 13-ம் தேதிக்குள் ஆலைகளைத் திறக்காவிட்டால் ஆர்ப்பாட்டம் செய்வோம், ஆலைகளைத் திறப்பதற்காக போராட்டம் நடத்துவோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காருடைய தவறுகளை, மத்திய சர்க்காருடைய கையாலாகாத்தனத்தைத் தமிழக சர்க்கார் சுட்டிக்காட்டி, தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரை என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது என்பதையும் கூறிய பிறகு மத்திய சர்க்காரைத் தட்டிக் கேட்கத் தைரிய மற்றவர்களாக மாநில சர்க்கார்தான் பொறுப்பு என்ற முறையிலே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார்கோவில் ஆண்டி என்பது போல மாநில சர்க்காரைத் திட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநில அரசு அதற்கான விளக்கங்களைத் தெளிவாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஆலைகள் திறக்கப்பட வேண்டுமென்ற நியாயத்தை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த அரசு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அவ்வளவையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் நம்முடைய வாதத்தை, நம்முடைய நியாயத்தை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தூங்குபவனைத்தான் எழுப்ப முடியுமே தவிர, தூங்குபவனைப் போல நடிப்பவனை எழுப்ப முடியாது.

காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்தப் பிரச்னையைப் பக்க பலமாக வைத்து அரசியல் லாபத்தைப் பெற முடியுமா என்று பார்க்கிறார்கள். அந்த வகையிலே போராட்டத்திலே குதிக்கப்போவதாக அரசாங்கத்திற்கு எச்சரிக்கை விடுத்து, தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். போராட்டத்தைத் துவங்குகின்ற வகையில் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக இந்த அரசாங்கமோ, அதற்குப் பக்க பலமாக இருக்கிற இயக்கமோ, அதற்குப் பக்க பலமாக இருக்கிற பொதுமக்களோ, துளியும் கவலைப்பட மாட்டார்கள். சட்டம் இருக்கிறது. போலீசார் இருக்கிறார்கள், நீதிமன்றம் இருக்கிறது, சிறைச்சாலை இருக்கிறது, அங்கே நிறைய இடமும் இருக்கிறது. அவர்களுடைய போராட்டத்தைப் பற்றிப் பொருட்படுத்தவில்லை. பிரச்னையின் நியாயத்தை அவர்கள் உணர வேண்டும். இந்த நிலைமைக்குப் பொறுப்பாளி யார் என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு விவாதத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். மகாராஷ்டிரத்திலும், குஜராத்திலும் மூடப்பட்ட மில்களைத் திறக்கவில்லையா ? தமிழகத்திலே மட்டும் ஏன் தயக்கம் காட்டப்படுகிறது ? என்று கேட்டார்கள். ஏதோ நாம் பதலளிக்க முடியாத கேள்வியை, ஆயிரம் தலைவாங்கி அபூர்வ சிந்தாமணி கேட்டுவிட்டது போல் கேட்டதாக எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டார்கள். மகாராஷ்டிரத்தில் மூடப்பட்ட ஆலைகள் எத்தனை ? குஜராத்தில் மூடப்பட்ட ஆலைகள் எத்தனை ? அவற்றைத் திறப்பதற்கு எப்படி முயற்சித்தார்கள் ? அங்கே மூடப்பட்டுள்ள ஒரு ஆலையைத் திறப்பதற்குத் தேவையான நிதி எவ்வளவு ? இங்கே மூடப்பட்டுள்ள ஆலைகளில் ஒரு ஆலையைத் திறப்பதற்குத் தேவையான நிதி எவ்வளவு ? எதிர்க் கட்சியினர் நாணயத்தின் மீது நம்பிக்கையுள்ளவர்கள், தெய்வ பக்தி உள்ளவர்கள், மனச்சாட்சியோடு பதில் சொல்லட்டும். மகாராஷ்டிரத்தில் திறக்கப்பட்டது ஒரே ஒரு ஆலை. அந்த ஒரு ஆலை கூட நட்டத்தில் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது.

இங்கு ஒரு ஆலையைத் திறந்துவிட்டால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை ஒப்புக் கொண்டு விடப் போகிறாரா ? இல்லை. வட நாட்டை விட இங்கு பிரச்சினை சிக்கலாக இருக்கிறது. ஆக, தொழிலாளர்களையும் காப்பாற்றியாக வேண்டும், நிதி நிலைமையையும் பேணியாக வேண்டும் என்று இந்த அரசு தன் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் ?

படி அரிசி போடாதே, பஞ்சாலையைத் திற என்று சொல்லட்டும். பி.யு.ஸி-க்கு இலவசப் படிப்பு கொடுக்காதே, பஞ்சாலையைத் திற என்று சொல்லட்டும். மருத்துவ மானியக் கோரிக்கையைக் குறையுங்கள், பஞ்சாலையைத் திற என்று சொல்லட்டும். எப்படி அப்படிச் சொல்ல முடியும் அவர்களால் ? எந்த மானியம் வந்தாலும் இவ்வளவுதானு, இதற்கு மேல் கிடையாதா என்று அரசின் கஜானுவைக் காலி செய்யும் கண்ணேட்டத்தில் இருக்கிருர்கள். இந்த அரசு திவாலாகாதா என்று ஆசைப்படுகிருர்கள். அந்த அடிப்படையில் தான் அவர்கள் எந்தப் பிரச்சினையையும் அணுகுகிருர்கள்.

தமிழக அரசு தொழிலாளர்களின் அரசு என்ற அடிப்படையில் அவர்களின் துயரத்தைத் துடைக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேம் என்ற அடிப்படையில் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதில் முயற்சி எடுத்து வருகிறது. இன்றைய ஒரு விசித்திரமான நிலை என்னவென்ருல், தொழிற்சாலைகள் துவங்குவதற்கு அனுமதி கொடுப்பது மத்திய அரசு அதற்கான சட்டங்களை வகுப்பது மத்திய அரசு. ஆனுல் தொழிலாளர்கள் துன்பத்தில் தூக்கியெறியப்படும்போது அவர்களைக் காப்பாற்றித் தீரவேண்டிய நிர்பந்தத்திற்கு ஆளாகிறது மாநில அரசு. சுதந்திரத்தை அனுபவிப்பது ஒரு சர்க்கார், உரிமைகளை அனுபவிப்பது ஒரு சர்க்கார், ஆனுல் கடமையை நிறைவேற்றித் தீர வேண்டிய இக்கட்டுக்கு தள்ளப்படுவது இன்னொரு சர்க்கார். இதை வேறு வழியில் சொல்லப்போனுல், காதலிப்பவன் ஒருவன் பிள்ளையை வளர்ப்பவன் மற்ருெருவன். உரிமைகளை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டு கடமையை நிறைவேற்றித் தீர வேண்டிய நிர்பந்தத்திற்கு ஆளாகும்.

மாநில அரசின் மீது காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் பாய்கிருர்கள் என்ருல் அது நியாயமா, அது முறையா ? இருபது ஆண்டுகளாக ஆட்சியில் இருந்தவர்களுக்கு நிர்வாகச் சிக்கல்கள், நிர்வாக சிரமங்கள் தெரியாமல் போய் விட்டதா ? அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது எட்டு ஆலைகள் மூடப்பட்டிருந்தன. ஆனுல் அவர்கள் ஐந்து என்று சொல்கிருர்கள். இப்போது 28 ஆலைகள் மூடப்பட்டிருப்பதை 35 ஆலைகள் என்று சொல்கிருர்கள். நான் எண்ணிக்கையைப் பற்றி கவலை கொள்ளவில்லை, அவர்கள் எண்ணத்தைப் பற்றித்தான் சொல்கிறேன். எட்டு ஆலைகள் மூடப்பட்ட அந்தக் காலத்தில் அப்போதிருந்த பெருமதிப்பிற்குரிய பக்தவத்சலம் அவர்கள் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன ? இதே மன்றத்தில் அவற்றைத் திறக்க முடியாது என்று அவர்கள் பச்சையாகச் சொல்லவில்லையா ? அந்த ஆலைகளைத் திறக்கப் போவதில்லை, யார் அதைப் பற்றிக் கேட்க என்று பகிரங்கமாகச் சொல்லவில்லையா ? அன்று அப்படிப்பட்ட பதிலைச் சொல்லிவிட்டு இன்று ஆர்பாட்டம் நடத்தப்போகிறேம் என்று முழங்குகிருர்கள். யாரை ஏமாற்ற, எந்த அரசியல் இலாபத்திற்காக இதைச் சொல்கிருர்கள் என்று கேட்கிறேன்.

பீடித் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை பற்றி இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது என் தலையாயக் கடமையாகும். ஒரு புறத்தில் தொழில் நெருக்கடி. அதன் அடிப்படையில் தொழிலளர்கள் பாதிக்கப்படுகிருர்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் தொழில் வளர்ச்சி என்ருலும் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிருர்கள். நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் 75,000 பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிருர்கள். பீடித் தொழிலாளர்கள் என்றவுடன் வட ஆற்காடு, தென் ஆர்க்காடு, சேலம், சென்னை, செங்கல்பட்டு மாவட்டங்களிலும் பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிருர்கள். ஆனுல் அவர்களுக்கும் நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள பீடித் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு வித்தியாசம் இருக்கிறது. இன்று அந்தத் தொழில் இருப்பவர்களில் 90 சத வீதம் பேர்கள் ஆண்கள். ஆனுல் நெல்லை மாவட்டத்தில் இந்தத் தொழிலில் இருப்பவர்கள் முழுக்க முழுக்க தாய்மார்கள். ஆகவே, இந்த பீடி முதலாளிகள் இன்றைய தினம் கொள்ளைக்காரர்களைப் போல்

இருக்கிறார்கள். துணிந்து சுரண்டுகிறார்கள். சட்ட விரோதமான செயல்களில் அவர்கள் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் குறைந்தபட்சக் கூலியை கடந்த ஆண்டு ஜுலை மாதத்தில் வெளியிட்டது. மூக்கூடலில் உள்ள பீடி சக்கரவர்த்தி என்று சொல்லப்படுகிற கம்பெனியார் அந்த குறைந்தபட்ச கூலியை மூன்று மாதங்களுக்கு பின்னால்தான் அமல் செய்தது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் ஆலடி அருணா அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் பீடி முதலாளிகள் கொள்ளைக்காரர்களைப் போல் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தையை நம் மன்றத்தில் பயன்படுத்த தேவையில்லாத ஒன்று. அதை அவர்கள் தயவு செய்து திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வது நம்முடைய மரபைக் காப்பாற்றுவதாக அமையும்.

திரு ஆலடி அருணா : முதல் அமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி அந்த வார்த்தையை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன். கடந்த ஜுலையில் அரசாங்கத்தாரால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறைந்தபட்ச கூலியை டி. பி. சொக்கலால் கம்பெனியார் மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் அமல் செய்தார்கள். மூன்று மாதங்கள் கழிந்த பிறகாவது செய்தார்களே அந்த ஒரு கம்பெனியைத் தவிர நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் வேறு எந்தக் கம்பெனியும் இதுவரை பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த குறைந்த பட்சக் கூலியைக் கொடுக்கவில்லை. இதுசாதாரண விஷயமாகத் தெரியலாம். ஆனால் இது ஒரு பயங்கரமான பிரச்சினை. 75,000 தொழிலாளர்கள் அரசு நிர்ணயித்திருக்கும் குறைந்தபட்சக் கூலியை பெற முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. அங்குள்ள பீடிக் கம்பெனிகள் 1958-க்கு முன்னால் இருந்த குறைந்த பட்சக் கூலியைக் கூட தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்காமல் காலம் கடத்தி வந்தார்கள். 1963-ல் தான் அந்த குறைந்தபட்சக் கூலியை அவர்கள் அரசியல் காரணங்களுக்காக கொடுக்க முன் வந்தார்கள். அதே எண்ணத்தில் இந்த அரசு நம்மை தட்டிக்கேட்காது, எதையும் நாம் செய்யலாம் என்ற எண்ணத்தில் குறைந்த பட்ச கூலியைக்கூட அவர்கள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள்.

சொக்கலால் கம்பெனியார் குறைந்த பட்ச கூலியை மூன்று மாத காலம் அமல் செய்யாததால் 11 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு இந்த பாக்கியிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக அங்குள்ள சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இங்குள்ள லேபர் கமிஷனருக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். இதன் அடிப்படையில் நாங்கள் வழக்குகள் தொடங்கவேண்டும், அப்படி வழக்குகள் தொடங்குவதற்கு எங்கள் கையில் உள்ள அதிகாரிகளை வைத்து எதையும் செய்யமுடியவில்லை, ஆகவே புதிதாக சில அதிகாரிகள் தேவை என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதை இந்த அரசு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்குமுன் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு காசிராமன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். வெயிட்ஸ் அண்ட் மெஷர்ஸ் இலாகாவையும், தொழிலாளர் நல இலாகாவையும் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இது பற்றி நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இப்போது ஒரு மாவட்டத்தில் ஐந்தல்லது ஆறு அஸிஸ்டெண்ட் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் ஆஃப் லேபர்தான் இருக்கிறார்கள். இந்த ஐந்து ஆறு பேர்களை வைத்துக்கொண்டு முகத்தலளவையும் பார்க்கவேண்டும், நிறுத்தலளவையும் பார்க்கவேண்டும், அதோடு ஷாப் ஆக்ட் நல்ல முறையில் செயல் படுத்தப்படுகிறதா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். எப்படி அவர்களால் இவ்வளவு காரியங்களையும் செய்ய முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ஒரு அஸிஸ்டெண்ட் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லேபர் தேவை. இவ்வளவு பெரிய பொறுப்பை எப்படி அரசு ஏற்க முடியும் என்று அரசு ஆச்சரியப்படலாம். பஞ்சாயத்து யூனியன்

களின் ஈ. ஓ. ஃபார் இண்டஸ்ட்ரீஸ் இருக்கிறார்கள். ஈ. ஓ. ஃபார் எட்யூக்கேஷன் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எதற்காக இருக்கிறார்கள் என்பது நாடறிந்த உண்மை. அந்த பதவியில் இருப்பவர்களை உடனடியாக இந்தத் தொழிலாளர் நல இலாகாவிற்கு எடுத்து அதன் மூலம் இந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்.

நம் தொழிலாளர் பிரச்சினையில் அடிப்படையில் ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று அரசாங்கம் எதையும் செய்ய முடியாததொரு நிலை இருக்கிறது. தொழிலாளர் நல இலாகாவால் என்ன செய்ய முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். தொழிலாளர்கள் தலைவர்களையும் முதலாளிகளையும் கூப்பிட்டு இப்படி நடக்கக் கூடாதா என்று ஊரில் நாட்டாண்மை வழக்குகள் பேசுவது போல் நாடாளுகிற அரசு செய்யவேண்டிய ஒரு சோகச் சூழ்நிலை இருக்கிறது. காரணம், இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட் ஒரு முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தால் தயாரிக்கப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு, அந்த விதி முறைகளை வைத்துக்கொண்டு எந்த அரசாகயிருந்தாலும், எவ்வளவுதான் தொழிலாளர்களை வாழ வைக்க முயற்சி எடுக்கிற அரசாக இருந்தாலும் சரி பிரச்சினைகளுக்கு பரிகாரம் கண்டுவிட முடியாது. லேபர் கமிஷனருக்கு ஜுடீஷியல் அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டும். இவர்களை வேலையில் எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டுமென்று கட்டளையிடக் கூடிய அளவிற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் முதலாளிகள் பயப்பட மாட்டார்கள். முதலாளிகள் இப்போது என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் காலம் கடத்துகிறார்கள். தொழில் கோர்ட்டுக்கு வா என்கிறார்கள். பிறகு ஹைக்கோர்ட்டுக்கு வா என்கிறார்கள். அதில் தொழிலாளர்கள் வெற்றி பெற்றுவிட்டால் இந்திய தலைமை நீதிமன்றத்திற்கு, சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு வா என்கிறார்கள். இப்படி காலந் தோறும் ஒவ்வொரு நீதி மன்றப் படிக்கட்டிலும் ஏறி இறங்குவதற்கு போதிய நிதி வசதி உள்ளவர்களா தொழிலாளர்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இந்த இன்டஸ்ட்ரீயல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்டில் தக்க திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு ஜுடீஷியல் அதிகாரம் லேபர் கமிஷனருக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும், அதோடு மற்ற கூடுதல் அதிகாரங்களும் அரசுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டும். அந்த முயற்சிகள் மூலம்தான் இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு பரிகாரம் காணமுடியும்.

மத்திய அரசால் நிறைவேற்றப்பட்ட பீடி, சிகார் ஆக்டுக்கு இன்றைய தினம் பீடி முதலாளிகள் ஸ்டே வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக வெக்கேட் செய்தாகவேண்டும். அவர்கள் அரசின் அடிப்படை கொள்கையை ஏற்க மறுக்கிறார்கள். எந்த பீடி முதலாளியாக இருந்தாலும் சரி, ஏன் எந்த முதலாளியாகயிருந்தாலும் சரி, அரசாங்க ஆணைகளை மீறுகிறவர்களை ப்ளாக் லிஸ்டில் சேர்த்து ஒவ்வொரு அலுவலகத்திலும் அதைத் தொங்க விடவேண்டும். குறைந்த பட்சக் கூலியை கொடுக்க முடியாது என்று பீடி முதலாளிகள் அரசுக்கு விடும் அறைகூவலை மறந்து விடக்கூடாது. "இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்" என்பதற்கும், "வயலேஷன் ஆஃப் லா" என்பதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. குறைந்த பட்சக் கூலியோடு மேலும் 8 அணா கொடு என்பது Industrial Dispute, குறைந்த பட்சக் கூலியே தா என்பது சட்டபூர்வமான வேண்டுகோள். அதைக்கூட முதலாளிகள் மறுக்கிறார்கள். அவர்கள் நமது சட்டத்தின் விரோதிகள். அப்படி சட்டத்திற்கு விரோதமாக நடக்கக்கூடியவர்களின் பெயர்களை அரசாங்க அலுவலகங்களில் தொங்கவிட வேண்டும். அவர் என்றைக்காவது ஒரு நாள் அரசாங்கத்தின் தலைவாயிலை மிதித்துத்தான் ஆக வேண்டும். அப்பொழுது சட்டத்தை அமல் நடத்தக் கூடிய நிர்ப்பந்தத்தை அரசு உருவாக்க வேண்டும். அதை மனத்திற்கொண்டு, நாம் தொழிலாளர்களுக்காக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெளிவு படுத்தினால் தவிர,

முதலாளிகளின் கொட்டத்தை அடக்க முடியாது. அவர்கள் பாம்பைவிட நச்சுத்தன்மை படைத்தவர்கள், உடும்பைவிட பிடிவாதம் உடையவர்கள், காட்டெருமையைவிட முரட்டுத்தன்மையுடையவர்கள். இதை மனத்திலே கொண்டு செயல் பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அதிவேகமாக, உயர்திரு நண்பர் ஆலடி அருணா, அவர்கள் பஞ்சாலைப் பிச்னையின் மீது வேகமான பலர் கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே வைத்தார்கள். அவர்கள் இந்தப் பஞ்சாலைப் பிரச்னையைப் பொறுத்த வரையிலே காங்கிரஸ் தரப்பிலேயிருந்து போராட்டம் துவங்கப் போவதாகவும், அதற்கு அரசாங்கமும், அரசாங்க சட்டங்களும், பாதுகாப்பாகவும் இருக்கும், சிறைச்சாலைகள் திறந்து கிடக்கிறது என்று மிரட்டுகின்ற தன்மையில் குறிப்பிட்டார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையிலே, இந்த மாமன்றத்திலே அதன் விவரங்களைப்பற்றி நான் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்காது என்று எனக்குத் தெரிந்தாலும், அன்னாருடைய கவனத்திற்கு, இது சீலமானசெயல் என விளக்கம் செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். சிறைச்சாலையைக் கண்டு பயப்படுவதாகவோ, அல்லது போலீசைக் கண்டு பயப்படுவதாகவோ அல்ல, சட்டத்தைக் கண்டு நாங்கள் பயப்படத் தயாராக இருக்கிறோம். சட்டத்திற்கு விரோதமான செயல்களில் இறங்க காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒருகாலும் துணியமாட்டார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எனவே, அத்தகைய பயமுறுத்தல்களை அன்னார் எங்களைப் போன்றவர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டாமென்று பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இப்பொழுதுள்ள பிரச்னை என்ன என்பதுபற்றி நாம் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மூடிக்கிடக்கின்ற பஞ்சாலைகளைத் திறக்க வேண்டாமா ? அதற்குத் தொழிலாளர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும், அரசாங்கம் என்ன செய்யவேண்டும், மத்திய சர்க்கார் என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற பிரச்னையைத் தீவிரமாக ஆராய வேண்டியது நமது கடமை என்று கருதுகிறேன். இந்த மன்றத்திலே உயர்திரு. ஹாண்டே அவர்கள் அவர்களுடைய கருத்தினை சமர்ப்பித்தார்கள். **"Workers, participation''** என்ற முறையிலே கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். மூடிக்கிடக்கும் நிறுவனங்களைத் திறப்பதற்கு என்னென்ன முறைகளை, என்னென்ன வழி வகைகளைத் தேட வேண்டுமென்று அவர்களும் ஆராய வேண்டும். அதைப் போலவே அரசாங்கமும் என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று ஆராயக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரிலே இருக்கின்ற சட்டம் இருப்பதால், நாமாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று ஓலமிடுவதால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். ஒருவேளை மத்திய சர்க்காரில் இருக்கின்ற வரிக் கொள்கை காரணமாக பல சலுகைகள் மூடிக்கிடக்கும் பஞ்சாலைகளைத் திறப்பதற்குக் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை எந்த முறையிலே பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சிந்திப்பது கடமை என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மூடிக்கிடக்கும் ஆலைகளைத் திறக்க வேண்டும், தொழிலாளர்களின் துயரங்கள் நீங்க வேண்டும், அவர்களுக்கு வாடிய வயிறும், ஒட்டிய கன்னங்களும் இருக்கக்கூடாது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். ஆகையால், காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒருவேளை இதைப்பற்றி எடுத்துப் பேசினால் ஏதோ அரசியல் லாபத்திற்காக அரசியல் நோக்கத்தோடு, அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு என்று எள்ளிநகையாடுவது நியாயம் அல்ல, தர்மம் அல்ல என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பிரச்சினைக்குச் சரியான வழி காண வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இன்று பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. மூடிக்கிடக்கும் மில்களிலிருந்து வரி பாக்கியிருக்கிறது. மின்சாரம் கிடைப்பதிலே கஷ்டம் இருக்கிறது. அதற்கு அதிகப் பணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது,

இன்கம்டாக்ஸ் கொடுப்பதில், பிராவிடெண்ட் ஃபண்ட் தொகை கொடுப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் ஆராய, அரசாங்கம் முத்தரப்பு மாநாடு ஒன்றை உடனடியாகக் கூட்ட வேண்டும். முன்பு ஒரு முத்தரப்பு மாநாடு கூடியது ஞாபகம் இருக்கிறது. தனியாக ஒரு கார்ப்பொரேஷனை மேற்கொள்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஆனால், சாதாரணமாக அதிகாரம் நமது மாநிலத்திற்கு இருக்கிறது. இந்த அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி, நாம் இதற்கு ஒரு தீர்வு காணவேண்டும். எப்படி மகாராஷ்டிரம் அதற்கு தீர்வும், பரிகாரமும் கண்டிருக்கிறார்கள் ? அது லாபகரமாக இல்லை, நஷ்டத்தில் ஓடுகிறது என்று கூறினார்கள். ஆனால், தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்கின்ற அளவிலே செய்ய வேண்டும். சாதாரணமாக **A bad workman will blame the tools** என்று அதேமாதிரியில்லாமல், ஏதோ அதிகாரத்தில் மத்திய சர்க்கார் இருக்கிறது. **Industrial Disputes Act, Industrial Development and Regulation Act**-ன் கீழ் மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருந்தாலும், மாநில அரசுக்கு சட்டப்படி இருக்கும் அதிகாரம் போதாது என்றிருந்தாலும், மத்திய சர்க்காரும் நமது அரசாங்கம்தான். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தான் மத்திய ஆட்சியிலே இருக்கிறார்கள், நமது பிரதிநிதிகளும் அங்கிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நம்முடையபிரச்சினைகளை, குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டின் பிரச்சினைகளை வாதாட நல்லதிறமை படைத்த, நாவன்மைபடைத்தவர்கள் அங்கிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருந்தாலும் நம் பிரச்சினைகளில் தீர்வு காண்பதற்கு நாம் எல்லா நல்லமுயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சாதாரணமாகத் தொழில் அமைதி ஏற்பட்டால்தான் இந்த தேசத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்று எல்லா நிபுணர்களும் சொல்லுகிறார்கள். தமிழகம் தொழில் அமைதிக்கு பெயர் கெட்ட பகுதியாக இருக்கிறது. ஆனால், சமீபத்தில் நடக்கும் காரியங்களை நாம் சற்றுப் பார்க்கும் பொழுது நமது மாநிலத்திலே தொழில் அமைதி இந்த ஆண்டு ஒரு வேளைக் குறைவாக யிருந்தாலும், கடந்த ஆண்டைவிடக் குறைவாக யிருந்தாலும், இழப்பீடான நாட்களையும் லாக் அவுட்களையும் பார்க்கும் பொழுது, அச்சிட்டுக் கொடுத்திருப்பதில் 50-வது பக்கத்திலே கூறியிருக்கிறார்கள். 1966-ஆம் வருஷம் 176 கதவடைப்பும், வேலை நிறுத்தமும் ஏற்பட்டதாகவும் இதனால் ஏற்பட்ட இழப்பு நாட்கள் 7,54,612 என்றும், கூறியிருக்கிறார்கள். அதேபோல 1967-ஆம் ஆண்டு 305 கதவடைப்புகளும், வேலை நிறுத்தமும் ஏற்பட்டதாகவும் இதனால் ஏற்பட்ட இழப்பு நாட்கள் 11,20,517. அவ்வளவு நாட்கள் விரயமானது என்று காணப்பட்டிருக்கிறது. 1968-லே 231 கதவடைப்பும், வேலை நிறுத்தமும் ஏற்பட்டதாகவும் இதனால் 18,81,559 இழப்பு நாட்கள் என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறது. இப்படி நாம் கணக்குப் பார்க்கும்பொழுது 1968-லே 231 ஆகியிருக்கிறது. 1967-ல் 305 ஆக இருக்கிறது. ஆனால் இழப்பு நாட்கள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர் மத்தியிலே அமைதியான நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் இந்த மாநிலத்தினே தொழிலதிபர்கள் பணத்தை முதல் முடக்கம் செய்ய முன்வருவார்கள்.

வங்காளத்திலிருந்து தொழிலதிபர்கள் வரப் போவதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதற்குச் சுமுகமான நிலை ஏற்படுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் நிலையான ஒரு தொழிலாளர் கொள்கையை ஏற்படுத்த வேண்டும். முற்றுகை, கேரோ சட்ட விரோதமானது என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. நாம் பார்க்கும்பொழுது இந்த முற்றுகையானது வங்காளத்திலே சரியாகயில்லை என கல்கத்தா ஹைகோர்ட் ஸ்பெஷல் பெஞ்ச் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. இப்பொழுது தொழில் நிறுவனங்களில் ஏற்படும் தகராறுகளில், சட்டம், ஒழுங்குபிரச்னை என்ற காரணத்தினால் மட்டும் தலையிடாமல் அதைச் சுமுகமாகப் பைசல் செய்ய வேண்டிய வழியைத் துரிதமாக மேற்கொள்ள வேண்டும். கூடிப்பேசி முடிவு காண வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல், கால விரயம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். உடனடியாக தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்புவது சாலச் சிறந்தது.

தமிழகத்திலே தீபாவளி வரும்பொழுதே உடனே போனஸ் பிரச்னையும் வந்துவிடுகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். பல தொழில் நிறுவனங்களில் போனஸ் பிரச்னையால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன 4 சதவிகிதம் வேண்டுமா, வேண்டாமா, போனஸ் எப்படிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றபிரச்னை வரும்பொழுது தொழிலாளர் மத்தியிலே போராட்ட மனப்பான்மைதான் இருந்துகொண்டேயிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் இந்தச் சமுதாயத்திலே அடித்தளத்திலே இருப்பவர்கள். அவர்கள் தங்கள் உத்தியோகத்தில் வரும் வருவாயைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்த வேண்டுமென்ற நிலையில் நினைக்கிறார்கள். அவர்களுடைய துன்பங்கள் தீர வேண்டுமானால் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலை கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் தங்களுடைய ஊதியத்தில் ஒரு பகுதியாக போனஸை, லாபத்தில் ஒரு பகுதியைவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நியாயமானதுதான். அதற்கான சட்டமும் மத்திய சர்க்கார் செய்திருக்கிறது. தொழில் நிறுவனங்களில் சுமுகமாகப் பைசல் செய்ய வேண்டிய பிரச்னைகள் இவைகளையெல்லாம் நாம் ஆராயவேண்டும்.

கழிந்த அக்டோபர் மாதத்தில் என்று நினைக்கிறேன், இந்து பத்திரிகையத்தில் ஒரு போராட்டம் ஏற்பட்டது. வேஜ் போர்ட் நிர்ணயித்த கூலியைக் கொடுக்க வில்லை என்று ஏற்பட்டு பல நாட்கள் கதவடைப்பும், ஸ்ட்ரைக்கும் போன்ற விரும்பத்தகாத பல காரியங்கள் நிகழ்ந்ததை நாம் அறிவோம். இம்மாதிரி பல கம்பெனிகளிலே சிம்ப்ஸன் குரூப் கம்பெனி, மெட்டல் பாக்ஸ் கம்பெனிகளில் நடந்திருக்கிறது. அதையெல்லாம் தொகுத்து அமைச்சரவர்கள் இந்தப் புத்தகத்திலே தந்திருக்கிறார்கள். எனவே, இதுபற்றி விரிவான விவரங்களைச் சொல்லாமல் தொழில் அமைதி ஏற்படுவதற்கு அரசாங்கம் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், இன்றிருக்கும் சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடிதடி ஏற்பட்ட பிறகு நாம் செல்ல வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படக்கூடாது. அனுதாபமான முறையிலே அரசாங்கம் அணுக வேண்டும். அப்பொழுதுதான் தொழிலாளர் பிரச்னையில் அமைதியை நிலைநாட்ட முடியும்.

இன்றிருக்கும் சமூகத்திலே இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு, வருவாய் அடிப்படையிலே பல கஷ்டங்கள், துன்பங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதைத் தீர்க்கப் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய நாம் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம்.

குறிப்பாக, ஓரிரு காரியங்களை நான் கூற வேண்டுமென்றே நினைக்கிறேன். முதலாவதாக, இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையிலே சிலவற்றை பார்க்கின்றேன். பிளாண்டேஷன்ஸ் ஓர்க்கர்ஸ் சுமார் 85,001 பேர் இருப்பதாகவும் 304 பிளான்டேஷன்ஸ் நிறுவனங்கள் இருப்பதாகவும் இந்த அறிக்கையிலே கூறி இருக்கிறார்கள். பீடித் தொழிலிலே 2,21,609 நபர்கள் இருப்பதாகவும் 50,242 நிறுவனங்கள் இருப்பதாகவும் இந்த அறிக்கையிலே பார்த்தேன். இந்த அறிக்கையிலே பார்க்கின்றபொழுது நமதுதொழில் அமைதியான முறையில் பல இடங்களில் இல்லை என்பதைக் காணமுடியும். குறிப்பாக, டெக்ஸ்டைல்ஸ், இன்ஜினீயரிங், பீடி அண்டு டுபாக்கோ ஆகியவை உள்ள பகுதிகளில் தான் அதிகமான நாட்கள் இழக்கப்பட்டிருக்கின்றன, தகராறுகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, இந்த வருஷம் ப்ளான்டேஷனிலே 4 ஸ்ட்ரைக்கும் (லாக் அவுட்ஸ் இருப்பதாகவும்) அதில் 1,992 தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டதாகவும் 13,476 நாட்கள் இழந்ததாகவும் இந்த அறிக்கையிலே கூறி இருக்கிறார்கள். கழிந்த வருஷம் ப்ளான்டேஷனிலே 6 நாட்கள்தான் வேலை இழக்கப்பட்ட நாட்கள். பிளான்டேஷன் தொழிலாளர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பிளாண்டேஷன் தொழிலாளர்களது அவல நிலையை பார்க்

கும்பொழுது பல நல்ல காரியங்களை இந்த இலாகா மூலமாக செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசு செய்யவேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக, இரப்பர் தோட்டத்திலே பணிபுரிகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது பிரச்னை தீரவேண்டுமானால் ஸ்ட்ரைக் செய்யவேண்டி இருக்கிறது. அரசாங்கத்தை எதிர்த்து ஸ்ட்ரைக் செய்ய வேண்டும். தனியார் நிறுவனங்களிலே இருக்கிற கூலியும் இந்த அரசாங்க நிறுவனங்களிலே கொடுக்கப்பட வில்லை என்று சொல்லும்போது நான் அரசாங்கத்தை குறை கூருமல் இருக்கமுடியாது. ஆதலால் இத்தகைய காரியங்களிலே அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே வலுலியுறுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, விசைத் தறியைப் புகுத்த வேண்டுமா, வேண்டாமா, அதனுல் இன்றிருக்கிற நமது தொழில்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுமா, ஏற்படாதா என்ற பிரச்னைகளையும் நாம் சற்று உன்னிப்பாக கவனிக்க வேண்டும். பல மாநிலங்களிலே விசைத் தறிகளைப் புகுத்துவதற்குக் காரணம் அதில் நெய்த நூல் சிறப்பாக இருக்கிறது என்பதுதான். தமிழ்நாட்டிலே நூல்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே, விசைத் தறியிலே நமது மாநிலத்தின் முன்னேற்றத்திற்கேற்ப செயலாற்றினுல் நல்ல காரியமாக இருக்கும் என்றே கருதுகிறேன். குறிப்பாக, இங்கே பல பஞ்சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பஞ்சாலைகளிலே நாம் அதிக நூல்களை உற்பத்தி செய்கிறோம். பஞ்சு மட்டிலும் அதிகமில்லை. ஆதலால் இப்பொழுதே பஞ்சாலைப் பிரச்னைக்குப் பரிகாரம் காணவேண்டுமென்று கருதுகிறேன். இந்த விசைத் தறியை புகுத்தக்கூடாது என்ற அபிப்பிராயம் இன்றைக்கு நம்மிலே பலருக்கு இருக்கிறது. பலருக்கு வேலே வாய்ப்பு இழக்க நேரிடும் என்று வாதாடப்படுகிறது. அப்படியானுல் நம்முடைய தேசத்திலே முன்னேற்றம் ஏற்படாது என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆட்டோமேஷனை எதிர்க்கிருர்கள். தத்துவரீதியாக, இங்கே மனித சக்தி இருக்கிறதனுலே ஆட்டோமேஷனை எதிர்க்கின்றோம். ஆனுல் வெளி நாடுகளிலே, அதிலும் விஞ்ஞானத்திலே முன்னணியிலே இருக்கிற மேற்கத்திய நாடுகளிலே இன்று ஆட்டோமேஷன் அதிகமாகி இருக்கிறது. அதைப்பற்றியெல்லாம் இங்கே எடுத்துக்கூறத் தேவையில்லை. ஆனுல் இந்த விசைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டின் நன்மையை உத்தேசித்து தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற தொழிலாளர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து தமிழர்கள் வளம் பெற வேண்டுமென்ற முறையிலே அந்தக் கொள்கையை வகுத்துக் கொள்வது சிறப்பாகவிருக்கும். இல்லாவிட்டால், குஜராத் மாநிலத்திற்கும் மகாராஷ்டிரா மாநிலத்திற்கும் அடிமைப்பட்டவர்களாக ஆகிவிடுவோம் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், இந்த பிராவிடண்ட் பண்ட் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். பிராவிடண்ட் பண்ட் 6½ சதவீதத்தை இப்பொழுது 8 சதவீதமாக உயர்த்தி இருக்கிருர்கள். ஆனுல், இது சட்டத்திலே குறிக்கப்பட்டுள்ளதை தவிர சரியான முறையிலே அமுல் நடத்தப்படாமல் பல முதலாளிகளும் இந்த பிராவிடண்ட் பண்ட் பணத்தை காலாகாலத்திலே செலுத்துவதில்லை. அவர்கள்மீது வழக்கு தொடரவில்லையென்று அங்கத்தினர்கள் கூறினுர்கள். நான் வழக்குத் தொடரவேண்டுமென்று கூறவில்லை. நம்முடைய இலாகா மூலமாக வலியுறுத்தி உடனடியாக அந்த பணத்தை அவர்கள் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

"ஈ.எஸ்.ஐ. ஸ்கீமை" அனுசரித்து பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. பல பகுதிகளிலே இந்த ஈ.எஸ்.ஐ. ஸ்கீமினுல் பயன்பெருத பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் இன்னும் இருந்து கொண்டே இருக்கிருர்கள். ஆனுல் இந்த ஸ்கீமை அனுசரித்து பல இடங்களிலும் ஆஸ்பத்திரிகள் வேண்டுமென்று கேட்டால் அதற்குப் பல தடங்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒப்புதல் வேண்டும், அனுமதி

வேண்டும், ஆதலால்தான் காலதாமதம் ஆகிறது என்று இந்த மன்றத்திலே பேசப்பட்டது. ஆனால் நமது மாநில அரசாங்கம் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்தால் அதற்காக எந்தவிதமான தங்கு தடையும் இருக்காது என்று கருதுகிறேன். அதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்ல நினைக்கிறேன்.

தொழிலாளர்கள் நலத்தைப்பற்றிச் சற்று சிந்திக்க வேண்டும். தோட்டத்திலே பள்ளிக்கூடங்கள் கிடையாது. சரியான பயனை அனுபவிக்க முடியவில்லை. நசிந்துவிடக் கூடிய நிலையில் பல தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. பள்ளிக்கூடங்களிலே தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளை அனுப்புவதற்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நல்ல கூலி லைன்ஸ்—அவர்களுடைய வீடுகளை கூலி லைன்ஸ் என்று சொல்வார்கள்—அந்த மாதிரி கூலி லைன்ஸ் கூட அவர்களுக்குக் கிடைக்காத நிலைமையிலே பலரும் இடர்ப்படுகிறார்கள். ஆதலால், இந்த தொழிலாளர் நலன் என்ற துறையிலே அவர்களுக்குத் துரிதமாக வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கு முதலாளிகளும் அரசாங்கமும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வீடு கட்டுவதற்காக நமக்கு பிளான் எக்ஸ்பெண்டிச்சரிலே பணம் ஒதுக்குவார்கள். அது ஒரு வேளை போதுமான அளவிலே இல்லையென்று சொன்னால் அதற்காக அதிகமாக உதவி வாதாடி கேட்டுக் கொள்வது பொருத்தமாக சிறப்பாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்ததொரு விஷயம் கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இங்கு இந்த மன்றத்தின் முன்பு பேசப்பட்ட விஷயம்தான். வெயிட்ஸ் அண்ட் மெஷர்ஸ் இப்பொழுது இந்த லேபர் இலாகாவிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை தனியாக பிரிப்பது தான் நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் பணியாற்றுவதற்கு இது பலவிதங்களில் இடைஞ்சலாக இருக்கின்றது. தொழிலாளர் நலன்களைக் கவனிக்கவும் முன்னேற்றங்களுக்கான சட்டங்களைச் சரியான முறையிலே அமுல்படுத்துவதற்கும் இது ஒரு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. ஆதலால் இதில் ஒரு பிரிவை வேண்டுமென்றால் வெயிட்ஸ் அண்டு மெஷர்ஸ் என்று தனியாக நிறுவினால் சிறப்பாக இருக்குமென்று கருதுகின்றேன்.

அடுத்தொரு விஷயம், நம்முடைய வேலை தரும் நிறுவனத்தைப் பற்றிக் கூறவேண்டுமென்றே நினைக்கிறேன். இந்த தேசத்திலே இன்றுவேலையில்லாத்திண்டாட்டம் கோர தாண்டவமாடுகிறது என்று பேசப்பட்டது. நான் சாதாரணமாக அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரத்தைக் கொஞ்சம் சொல்கிறேன். இன்று எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் "லைவ் ரிஜிஸ்தர்" என்ற ஒன்றில் பதிவு செய்கிறார்கள். அதில் பதிவு செய்து வேலை இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் தந்திருக்கிற புள்ளி விவரங்களிலிருந்து அப்பட்டமாக தெரிந்துகொள்கிறேன். இன்று வேலை தேடித் தருகின்ற ஸ்தாபனம் பெரிய அளவிலே இருந்தாலும் தனியார் துறையிலே இந்த வேலை தேடித் தரும் நிலையம் மூலமாக தொழிலாளர்களை அமர்த்துவதில்லையென்ற குற்றச்சாட்டு பல இடங்களில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, வேலை தேடித் தரும் நிலையத்தின் மூலமாகத் தான் உத்தியோகத்தில் அமர்த்த முடியும் என்ற நியதியை இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதை தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலும் பல தில்லுமுல்லுகள் நடந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. இந்த மாதிரி இடங்களில் என்ன காரியங்களைச் செய்தால் செவ்வனே செய்ய முடியும் என்பதை கவனித்து அரசாங்கம் அதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இன்னொரு விஷயம், இதில் டிரெயினிங் கூட இருக்கிறது. எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் டிரெயினிங் கூட வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலே பல இடங்களிலும் இன்று தொழில் நுணுக்கம் பெறக் கூடிய, ஐ.டி.ஐ. ஸ்தாபனங்களை அவர்கள் கையிலே கொடுத்து, அவர்கள் இதைத் துரிதமாக நடத்தி, இன்று வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிற தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பயிற்சி கொடுத்தால், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு இது வழிவகையாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

இந்த அங்கஹீனப்பட்டவர்களுக்கு வேலே தேடிக்கொடுப்பதற்கு இந்த இலாகாவிலே ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக அவர்கள் என்னென்ன வேலே செய்யமுடியுமோ அதற்கு ஏற்றவாறு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய அரசாங்க அச்சகம் இருக்கிறது, அதில் அங்கஹீனப்பட்டவர்களை அமர்த்திக்கொள்ளுவதற்கு, பைண்டிங் செக்ஷன் மற்றும் சில சில்லறை வேலேகளைக் கொடுப்பதற்கு போதிய வாய்ப்பிருக்கிறது. கஷ்டப்படுகின்றவர்களுக்கு நல்ல நன்மை செய்யக்கூடிய காரியங்களையெல்லாம் இந்த இலாகா மூலமாகச் செய்யமுடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, நமது தொழில்துறையைப் பொறுத்த அளவிலே இன்று பல பத்திரிகைகள் தலையங்கங்கள் எழுதி இருக்கின்றன. இங்கு நல்ல நிலே இல்லே, அமைதியான நிலே இல்லே, தொழில் துறை நல்ல முறையில் இருந்தால் இந்த தமிழ்நாட்டிலே வளர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய எல்லா வாய்ப்புகளும் சூழ்நிலைகளும் இருக்கின்றன என்று பத்திரிகைகள் தலையங்கம் தீட்டியிருக்கின்றன. ஆதலால் நடுநிலேயில் நின்று, நியாயத்தின் பக்கம் இருக்க வேண்டும். ஏதாவது தகராறு வந்தால் முதலாளிகள் பக்கத்திலும் இருக்க வேண்டும், நீதியின் பக்கத்திலே இருந்து நடுநிலேயாக செயலாற்றுவது மிகவும் சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும். அதிலே ஒன்றிருக்கிற சட்டங்களின் படி நாமெல்லோரும் சட்டத்தை கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று கூறி எனது பேச்சினை முடித்து அமைகிறேன், வணக்கம்.

* **மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்:** மாண்புமிகு தலேவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள் நல மானியத்தின்மீது பலதரப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். நான் அத்தனே பேர்களுக்கும் தங்கள் மூலம் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் "வளர்க தொழில் வாழ்க தொழிலாளர்" என்று போடப்பட்ட அந்த வாக்கியங்களைக் குறித்து வியாக்கியானம் செய்து, இதைப் பார்த்தால் தொழிலே நம்பித்தான் தொழிலாளர்கள் வாழவேண்டுமா என்று கேட்டார்கள். தொழிலே நம்பி தொழிலாளர்கள் வாழக்கூடாது என்று கூட பேசினார்கள். அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழில்கள் வளர்ந்தால்தான் தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கை மறுமலர்ச்சி அடைய முடியும். அதனால்தான் தொழில்கள் வளர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான், தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கையும் அதோடு பின்னியிருக்கிறது. ஆகவேதான் இந்த இரண்டு வரிகளும் அங்கே போடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதனை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசைப்பற்றி தனக்குத் தோன்றிய வகைகளிலெல்லாம் பேசி, கடைசியில் விலாங்கு மீன் என்று அவர் சொல்லிவிட்டார்கள். முதலாளிகளைக் கண்டால் அவர்கள் பக்கம் ஆதரிக்கிறோம், தொழிலாளர்களைக் கண்டால் தொழிலாளர்கள் பக்கம் போகிறோம், எனவே விலாங்கு மீன் என்ற முறையில் கூறினார்கள். தொழிலாளர்களைக் கண்டால் தொழிலாளர்கள் பக்கம் போவதும், முதலாளிகளைக் கண்டால் முதலாளிகள் பக்கம் போவதும், இப்படி விலாங்கு மீனாக இருக்க வேண்டுமென்பது தி.மு.க. வின் வாழ்க்கையாக இருந்ததில்லே. தொழிலாளிகளைப் பார்த்தால் தொழிலாளர்களாக இருக்கிறோம் என்றும், முதலாளிகளைப் பார்த்தால் முதலாளிகளாக இருக்கிறோம் என்ற அளவில் எங்கள் கட்சியில் யாரும் செய்ததாக எனக்கும் நினைவு இல்லே. தி.மு.க. வைப் பொறுத்த மட்டில் தெளிவாக தொழில் கொள்கையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக ஏற்பட்ட பல்வேறு தொழில் சிக்கல்களைக்கூட இதற்கு முன்பு இந்த இலாகாவை ஏற்றுக் கொண்டிருந்த மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்கள் வெகு சுலபமாக தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தொழில்தகராறுகள் ஏற்படும் போதெல்லாம் இந்த அரசு காலதாமதத்தோடு நடவடிக்கை எடுக்கிற ஒரு இயந்திரத்தை வைத்திருக்கிறது என்று கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சார்ந்த திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் குற்றச்சாட்டு சாட்டினார்கள். கால தாமதம் ஏற்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டு ஓரளவுக்கு உண்மையாக இருந்தாலும், காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களை நானும் விசாரிக்கச் சொன்னேன். நெய்வேலி சிராமிக் தொழிற்சாலையில் கொடுக்கப்பட வேண்டிய ஊதியம் காலத்தில் கொடுக்கப்படவில்லை, அதனால் அவர்களுக்கு காம்பபென்சேஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அதற்காக ஒரு கன்ஸிலியேஷன் நடந்தபொழுது அங்கிருந்த லேபர் ஆபீசர் ரூ. 25 வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று சமாதானமாகச் சொல்லி வைத்து (குறுக்கீடு) ஜட்ஜ்மெண்டு, முடிவு சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நான் அதைப் பற்றி விசாரித்த பொழுது, ஏன் கால தாமதம் ஆயிற்று என்று கேட்டதற்கு, சிராமிக் தொழிற்சாலையில் வேலை நிறுத்தம் செய்த காரணத்தினால் தான் முதலாளிகள் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு தயக்கம் காட்டினார்கள், அதனால் சங்கடம் ஏற்பட்டது என்று கூறப்பட்டது. அது தான் உண்மையாக இருக்க முடியும் என்று இந்த அரசு நம்புகிறது.

பொதுவாக, இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசிய அத்தனை பேர்களும் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பேசினார்கள். மூடப்பட்ட ஆலைகளின் எண்ணிக்கையை சில பேர்கள் 35 என்று சொன்னார்கள். பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் 20,000 என்று திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், அரசாங்கத்திடம் உள்ள புள்ளி விவரக் கணக்குப்படி மூடப்பட்டிருக்கிற ஆலைகளின் எண்ணிக்கை 27 ஆகும். பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளின் எண்ணிக்கை 14,240 ஆகும். 14,240 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு புனர் வாழ்வு அளிக்க வேண்டும், மீண்டும் மூடப்பட்ட ஆலைகள் திறக்கப்பட வேண்டும், என்று தி. மு. க. அரசு கூறியதையும், காலம் சென்ற தமிழக முதல் அமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சியையும் பல நண்பர்கள் சுட்டிக்காட்டி, இதன் காரணமாக இந்த அரசு வேறு என்ன செய்திருக்கிறது என்று கூட கேட்டார்கள். இரண்டு மகாநாட்டைக் கூட்டினார்கள். இதில் மேற்கொண்டு எதுவும் செய்யவில்லை என மெத்த வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன, தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்பட் டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை அத்தனை பேர்களும் ஒத்துக்கொண் டிருக்கிறோம். ஆலைகள் மூடப்பட்டதற்கான காரணங்களை மட்டும் ஏனோ ஆராய்வதற்கு சில பேர்கள் மறுக்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன, தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. ஆலைகள் மூடப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணங்கள் என்ன என்பதை அங்கத்தினர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வரலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு, கடைசியாகப் பேசிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இங்கு இருக்கிற ஆலைகள் பெரும்பாலும் நூற்பு ஆலைகளாக இருக்கின்றன என்ற உண்மையைச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இரண்டு, மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போடப்படும், நமது மாநிலத்தில் நூற்பு ஆலைகளைத் தான் விஸ்தரித்துக் கொண்டு இருந்தோம். உற்பத்தியாகின்ற நூல் பெரும்பாலும் 60 சத விகிதம் வடக்கே இருக்கிற பவர் லூம்களை நம்பியோ அல்லது வேறு ஆலைகளை நம்பியோ வாழ வேண்டியிருந்தது. இங்கு துணி ஆக்குகின்ற ஆலைகள், வீவிங் செக்ஷன், ரொம்பவும் குறைவு. காம்பேஸிட் மில்கள் ரொம்பவும் குறைவு. இங்கு இருக்கிற நூற்பு ஆலைகளில் உற்பத்தி யாகும் நூல்கள் வெளி மாநிலங்களை நம்பி வாழ வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைமை, கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போடப்பட்டும், ஏற்பட்டிருந்தது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1969 மார்ச் 25] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வெளி மாநிலங்களைவிட நமது மாநிலத்தில் துணி ஆலைகள் மிகக் குறைவு என்ற காரணத்தினால் அந்த ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலாவதாக இங்கு உற்பத்தியாகிற நூல் வெளி மாநிலத்தை நம்பி வாழ வேண்டும். இரண்டாவதாக இந்த மாநிலத்தில் துணி உற்பத்தி ஆக்குகின்ற ஆலைகள் மிகவும் குறைவு. மூன்றுவதாக தனி நபர் வாங்கும் திறன் வளரவில்லை, ஆனால் ஆலைகளில் கதிர்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன. இந்த நாட்டில் பொதுவாக சர்க்காருக்குக் கிடைத்திருக்கிற கணக்குப்படி தனிநபர் துணி வாங்கும்திறன் 16 கெஜத்திற்கு மேல் வளரவில்லை. ஆனால் கதிர்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன. துணிகள் வாங்குகிற திறன் மக்களிடம் குறைவாக இருந்திருக்கிறது. இதனால் நூலும் துணியும் தேங்கி விட்டன.

அடுத்து, வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி ஆகிக்கொண்டு வந்த நூல்கள், துணிகள் இவைகளுடைய அளவு குறைக்கப்பட்டு விட்டது. மேலும் சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலைக்கு மேல் பஞ்சு விலை ஏறி இருந்தது இன்னொரு காரணம். பஞ்சு விலை ஏறி இருந்தது என்று சொன்னால், பயங்கரமான அளவுக்கு விலை ஏறி இருந்ததை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 100-ல் நூல் 1961-ம் வருடத்தில் ரூ. 2,400 விலையாக இருந்தது, 1967-ம் வருடத்தில் ரூ. 4,100 என்ற விலைக்குப் பயங்கரமாக உயர்ந்திருந்தது. இப்படி பஞ்சு விலை ஏறியதின் காரணமாக உற்பத்தி விலையும் ஏறிப்போய் விட்டது.

வாழ்க்கைப் புள்ளி உயர்ந்து விட்டதால், தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய பஞ்சப் படியும் உயர்ந்துகொண்டே வந்திருக்கிறது. 1961-ல் கொடுக்கப்பட்ட பஞ்சப்படி ரூ. 75·85. 1967 செப்டம்பர் மாதம் வரையில் கொடுக்கப்பட்ட பஞ்சப்படி ரூ. 137·82, அந்த அளவுக்கு பஞ்சப் படியை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது பாங்கு வட்டி விகிதம் 6 சதவிகிதத்திலிருந்து 9 சதவிகிதமாக உயர்ந்தது.

நூல் உற்பத்திக்குத் தேவையான பஞ்சு பெரும்பாலும் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வரவேண்டியிருந்தது. அதனால் பஞ்சை இங்கே கொண்டு வருவதற்கு டிரான்ஸ்போர்ட்டு சார்ஜ் அதிகமாக இருந்தது. அதுவும் அல்லாமல் சர்க்கார் போட்டு வந்த எக்சைஸ் வரி—1961-க்கு முன்பு எக்சைஸ் வரி கிடையாது—அதற்குப் பின்பு போடப்பட்ட எக்சைஸ் வரி 1961-ம் ஆண்டில் ஒரு கிலோ கிராமுக்கு 15 பைசாவாக இருந்து வந்த வரி இப்பொழுது ரூ. 1·20 என்ற அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் அல்லாமல் ரிசர்வ் பாங்கு கொடுத்து வந்த கடன் வசதியையும் சுருக்கிப் போட்டது. மூடப்பட்டிருக்கிற ஆலைகள் மிகப் பழைய ஆலைகள். இவைகளின் காரணமாகத்தான் இந்த ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்ற உண்மையை அத்தனை பேர்களும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்த ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன, மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு தமிழக அரசு என்ன உதவி செய்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி சற்றுவிளக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த ஆலைகளிலிருந்து வசூலிக்கப்படவேண்டிய மின்சாரக் கட்டண பாக்கி, விற்பனை வரி முதலியவைகள் வசூலிப்பதை ஒத்தி வைக்கிறோம் நாங்கள். மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு ஒரு குழு அமைக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டு, அந்தக் குழு விசாரணை செய்து சமர்ப்பித்த அறிக்கைகளின்மீது, சில பாங்குகளுக்கு அரசு உத்தரவாதம் கொடுத்து, அந்த ஆலைகளைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இன்னும் சில பாங்குகளிலிருந்து கடன் கொடுப்பதாக அறிக்கை வந்திருக்கிறது. உத்தரவாதம் தர இருக்கிறோம். மேலும் 1—6—1968 முதல் பதிவு செய்யப்பட்ட ஏற்றுமதியாளராக இருக்கும் ஆலைகள் அனுப்பும் நூலுக்கு விற்பனை வரியை அடியோடு ரத்து செய்திருக்கிறோம். அதுவும் அல்லாமல், பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் பிராவிடெண்டு பண்டிலிருந்து கடன் உதவி கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்த அரசு சட்டத்தைத் திருத்தி

அமைத்திருக்கிறது. இதற்கும் மேலாக டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் ஒன்று அமைக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் ரூ. 15 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரை நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம்.

காலம் சென்ற தமிழக முதல் அமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களுக்கு எழுதிய கடைசி கடிதத்தில் "நீங்கள் எக்சைஸ் வரியை பொறுத்தவரையில் கொஞ்சம் சலுகை காட்டினால், இந்த அரசு மின்சார வரி, விற்பனை வரி இவைகளில் சலுகை காட்டும், அப்படி சலுகை காட்டினால் ஓரளவுக்கு பாதிக்கப்பட்ட மில்களை ஓட்டுவதற்கு இயலும்" என்று எழுதியிருந்தார்கள். சில சலுகைகளை மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால், அப்படி கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகள் மூடப்பட்டிருக்கிற ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு உதவுமா என்று கேட்டால், நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். மூடப்பட்ட ஆலைகள் திறக்கப்படுவதற்கு அந்த சலுகைகள் உதவாது, போதாது; அது மட்டுமல்ல, அதற்கும் இதற்கும் சம்மந்தமே கூட இல்லை என்று சொல்லிவிடலாம். ஓரளவிற்கு சலுகையினால், இலாபம் கிடைக்குமே தவிர, மூடிய மில்களை ஓட்டுவதற்கு எந்த விதமான அறிகுறியும் இல்லை, என்பதை நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும் சலுகைகள் மூடிய ஆலைகளை ஓட்டுவதற்கு இல்லை. மேற்கொண்டு சலுகைகளை இன்னமும் உயர்த்த வேண்டும், உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இப்பொழுது நம் முதல் அமைச்சர் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபோது, திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களிடம் சொன்னதன்மேல், அவர்கள் மறு பரிசீலனை செய்வதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். நல்ல பதில் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

இதற்கிடையில், அடுத்த 13-ம் நாளுக்குள்ளாக இந்த மில்களை ஓட்டாவிட்டால், நாங்கள் போராட்டத்தைத் துவங்குவோம் என்றுசொல்வதும், போராட்டம் என்றால் சிறைச்சாலை, தடியடி, இதை யெல்லாம் நாங்கள் பார்த்தவர்கள் என்று விளக்கம் கொடுப்பதும், எனக்கு உள்ளபடியே ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கிறது. எனக்கு முன் பேசிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் பேசும் போது, மத்திய சர்க்கார்மீது பழி போடுகிறீர்கள், பழி போடுகிறீர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களின் பேச்சுக் குறிப்பில் பார்த்தால், அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள், நிறைய மத்திய சர்க்காரோடு பேசுங்கள், கேளுங்கள், பேசுவோம், கேட்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பேசுவோம், கேட்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் உரத்த குரலில் கேட்போம், போராடுவோம் என்று சொல்லியிருப்பது, பழியை மத்திய சர்க்கார்மீது போட வேண்டும் என்பதற்காக இல்லை. பாதிக்கப்பட்ட 14,000 தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க, அந்தப் பிரச்சினையை அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கக் கூடாது, அரசியல் இலாபத்தை மனதில் கொண்டு, எந்த அரசியல் கட்சி விளையாட்டும் அநாகரிகமானது; நாகரிகமான செயல் என்று யாரும் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு புனர் வாழ்வு அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக போராட்டம் நடத்த வேண்டும் என்றால், யாரை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்துவது? அதுதான் பிரச்சினை. கொடுத்திருக்கும் சலுகைகள் அத்தனையும் அரசு கொடுத்திருக்கும் வரிச் சலுகைகள் போதாது, மேற்கொண்டு வரிச் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்கு அதிகாரம் டெல்லியினிடத்தில் தான் இருக்கிறது. அதைச் சொன்னால் கூட மத்திய சர்க்கார் மீது பழி போடுகிறீர்களா என்பார்கள். அதில் புண்ணியம் இல்லை. உள்ளபடியே அதற்கான அதிகாரம் டெல்லியிடம் இருக்கிறது. அவர்கள் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுக்கவில்லை. ஆலைகள் ஓடினாலும், ஓடாவிட்டாலும், பாதிக்கப்பட் டிருக்கிற ஆலைகள் பெரும்பாலும், பணவசதியற்றுப் போய் இருக்கின்றன. ஏராளமான கடன்கள் இருக்கின்றன. கடனுக்கு ஈடு செய்து முன் வந்து ஆலைகளை ஓட்ட முன் வரவேண்டும். இதிலே நல்ல ஆலைகளை ஓட்ட வேண்டும் என்று தொழில் அமைச்சர் திரு. மாதவன், முயற்சி எடுத்து, அதைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்கிற உண்மையை அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். அவ்வளவு இருந்தும், இந்த அரசை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்துவது என்றால், என்ன நியாயம் என்று தான் புரியவில்லை. பத்திரிகையில் பார்த்தோம்,

ஒரு தீர்மானம் போட்டு, வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்—சர்க்கார் பஸ்களுக்கு முன்னால் மறியல் செய்வோம், ஆலைகளைத் திறக்காவிட்டால் — என்று. அவர்கள் போராட்டம் நடத்தவேண்டியது, தாலூகா ஆபீஸில் அல்ல; தபால் ஆபீஸில். அதை மறந்து விடுவார்கள். மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்துப் போராடுவது என்பதை விட்டுவிட்டு, மாநில சர்க்காரை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும் என்று ஏன் சொல்லுகிறார்கள்? உங்களுக்குச் சொல்லுவேன், எங்களுடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டுச் செய்யக்கூடிய அத்தனையையும் செய்துவிட்டோம்.

கனம் பாலசுப்பிரமணியம் பிராவிடெண்ட் பண்ட் தொகையைக் கொடுக்காதவர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பிராஸிக்யூஷன் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால், செய்யாமல் இருக்கிறோம் என்றால், அது முதலாளிகளுக்குக் காட்டும் சலுகையல்ல. மேலும் ப்ராஸிக்யூஷன் செய்தால் ஓடிக் கொண்டிருக்கிற ஆலைகளையும் மூடிவிடுவார்களோ, அதனால் மேற்கொண்டும் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்களோ என்றுதான், அந்த எண்ணத்தில்தான் செய்யவில்லை.

என்ன காரணத்திற்காக போராட்டத்தைத் துவங்க வேண்டும் என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? தெளிவாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் மாநில சர்க்காரோடு போராட்டம் நடத்தினால், புண்ணியம் இல்லை, பரிகாரம் கிடைக்காது. மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்து அப்படிப்பட்ட போராட்டம் நடத்துவதானால், தாராளமாகச் செய்யட்டும், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவரோடு நானே உடன் இருக்கிறேன் என்று முதல் அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி ஈடுபடுகிறார்கள் என்றால், உடனடியாக நாங்களும் அதில் இருப்போம் என்பது உறுதி என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன். எங்களை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்துவேன் என்பது அரசியல் நோக்கம் என்பதை மட்டும் சொல்ல வேண்டும். அது தொழிலாளர் பிரச்சினையே அல்ல. உள்ளபடியே தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்கிற எண்ணம் இருந்தால், இந்தப் பிரச்சினைக்கு போராட வேண்டியது மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்துத்தான், மாநில சர்க்காரை எதிர்த்து போராட்டம் எதுவும் செய்ய முடியாது. நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன, தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, அவர்கள் இதிலே தமிழ் நாடு தொழிலுக்கு பாதகத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்கிற குற்றச் சாட்டைச் சாட்டாமல் இருக்க முடியாது. பேசுகிறார்கள், தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, அமைதி கெட்டுப்போய்விட்டது என்று. அப்படிப் பேசுவதன் மூலம், பொதுவாக, முதலாளிகளைப் பயமுறுத்தி, அவர்களைத் தயங்க வைக்க இந்தத் தீர்மானம் பயன்படுமே தவிர, தொழிலாளர்களை வேலையில் அமர்த்தி வைக்க இந்தத் தீர்மானம் பயன்படாதவாறுதான் இருக்கிறது. முதலாளிகளைப் பயமுறுத்திச் செயல்படுவதென்றால், அது தமிழ்நாட்டில் தொழிலைக் கெடுக்க வேண்டும் என்கிற கெட்ட நோக்கம் இருக்க வேண்டுமேதவிர, நல்ல நோக்கத்தோடு இந்தப் போராட்டம் துவங்கப்படுவதாக ஒத்துக் கொள்ளவே முடியவில்லை. அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுவேன், தெரிந்து போட்டார்களோ, தெரியாமல் போட்டர்களோ,— தெரியாமல் போட்டார்கள் என்றால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கோபித்துக் கொள்ளுவார்கள், நாங்கள் என்ன தெரியாதவர்களா என்று — ஆகவே, தெரிந்து போட்டார்கள் என்றால், தெரிந்து போட்டிருந்தால், அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுவேன், தயவுசெய்து தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்க்குப் பாதகம் விளைவிக்காதீர்கள் என்று. போராட்டம் என்றால் என்ன, றைச்சாலையைப் பார்த்ததில்லையா, தடியடியைப் பார்த்ததில்லையா என்றால், அந்த அளவிற்கு சர்க்கார் அந்த முடிவுக்குப் போகும் என்று கருத வேண்டாம். மற்றவர்களைப்போல, உங்களிடமும் பேசுவதற்கு அரசு தயாராக இருக்கிறது; நல்ல பரிகாரம் காண நீங்களும் ஒத்துழைப்பீர்களானால், இந்த அரசு அதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது, ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன. இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்வேன், போராடப் போகிறோம் என்பதை அருள்கூர்ந்து ஒத்திபோட

வேண்டும் என்று கேட்க மாட்டேன், கைவிட வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். பரிகாரம் தேடுவதற்கு, உட்கார்ந்து பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்த, இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. நீங்களும் நல்ல யோசனைகளைச் சொன்னால், அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளவும் தயாராக இருக்கிறது.

மகாராஷ்டிரத்தில் ஓட்டவில்லையா என்று கேட்கிறார்கள். அதை விமரிசனம் செய்ய வேண்டும் என்றால், ஆம், ஓடுகிறது; ஓடுவது நான்கு ஆலைகள். அந்த ஆலைகளை ஓட்டுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வரும் நஷ்டத்தையும், இந்த 27 ஆலைகளை நடத்துவதில் ஏற்படும் நஷ்டத்தையும் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு, ஏற்படக்கூடிய நஷ்டம் ஏறக்குறைய ரூ. 30 கோடி ஆகிறது. இந்த நஷ்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் தாங்க வேண்டியதுதான் என்கிறார்களா? நான் நினைக்கிறேன், எந்த ஒரு எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும், இப்படி அவசரப்பட்டுச் சொல்லுவார்கள் என்றுமட்டும் நினைக்க வேண்டாம், இது சரியான யோசனைகூட இல்லை. இந்தப் பயங்கரமான நஷ்டத்தை இந்த அரசு எப்படித் தாங்க முடியும்? இந்த ஆலைகள் மூடப்பட்டனவே, 1965-ம் ஆண்டிலிருந்தே மூடிக்கொண்டு வருகிறார்கள். 1966-ல் இதே மன்றத்தில் நான் நினைக்கிறேன், இப்போது அமைச்சராக இருக்கும் திரு. மாதவன் அவர்கள், அன்றைய தினம் தொழில் அமைச்சராக இருந்த கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்களை, மூடப்பட்டிருக்கும் ஆலைகளை அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டபோது, "தப்பு, நடத்த முடியாது" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் கழக அரசுக்கு யோசனை சொல்லுகிறவர்கள், கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்களுடைய பதிலைக் கொஞ்சம் நினைவில் வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வேன். இருந்தாலும்கூட இந்த அரசு ஒரு கார்ப்பொரேஷனை நிறுவி, அந்த ஆலைகளை ஓட்டுவதற்கு முயற்சிக்கிறோம், அந்த நிலையை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களை நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வேன்.

ஆடோமேஷன்பற்றிச் சொல்லும்போது, அரசின் தெளிவான கொள்கை என்ன என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் கேட்டார்கள். தெளிவாகச் சொல்லிவிடுகிறேன், ஏற்கனவே அதையே அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இந்த அரசு ஆடோமேஷனை ஏற்றுக்கொள்ளாது; எதிர்க்கும். அதுதான் அடிப்படைக் கொள்கை. நாங்கள் ஆடோமேஷனை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை; அதைப் புகுத்துவதை அரசு நிச்சயம் எதிர்க்கும் என்கிற உத்தரவாதத்தைத் தெரிவிக்கிறேன்.

பீடித் தொழிலைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஏன் நீங்கள் கௌண்டர் போடவில்லை, ஏழு மாதங்கள் ஆகிவிட்டதே என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் கேட்டார்கள். அந்த வழக்கில், முதல் ரெஸ்பான்டென்ட் மத்திய சர்க்கார்தான்; இரண்டாவது ரெஸ்பான்டெண்டுதான் நாம். ஆனால், மத்திய சர்க்காருக்கு உடனே எழுதியிருக்கிறோம். தந்தி கொடுத்திருக்கிறோம். நேற்றுக்கூட எழுதியிருக்கிறோம், உடனடியாக கௌண்டர் தயார் செய்யுங்கள் என்று. அதற்கு பதில் என்னவென்றால், மற்ற மற்ற மாநிலங்களில் பீடி சட்டத்தை அமுலாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எல்லா விடத்திலும் ரிட் போட்டவர்களுக்கெல்லாம் சேர்த்து, ஒரே மாதிரி கௌண்டர் தயார் செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்கிற பதிலைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். எப்படியாவது, விரைவில் சட்டத்தை அமுலாக்க வேண்டும் என்று உடனடியாக, கௌண்டர் போட்டு, பீடிச் சட்டத்தில் வந்திருக்கும் ரிட்டை வெகேட் செய்ய, அதை எதிர்த்து காலி செய்ய வேண்டும் என்கிற நடவடிக்கையை எடுப்போம் என்கிற உத்தரவாதத்தை தருகிறேன். தயங்க மாட்டோம்; மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கௌண்டர் வந்தவுடன் நாங்கள் கௌண்டர் போடுவோம் என்பதையும் தெரிவிக்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று கேட்டார்கள், டாக்டர் ஹாண்டே என்று நினைக்கிறேன். முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் தொழில்கள் சம்பந்தமாக ஜாயிண்ட் மானேஜ்மெண்ட் கவுன்சில்கள் நிறுவப்பட வேண்டுமென்ற கருத்துப்படச் சொன்னார்கள். அதை எல்லாத் தொழிற்சாலையில் இருப்பவர்களும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. இந்த அரசாங்கம் 19 இடங்களில் ஜாயிண்ட் மானேஜ்மெண்ட் கவுன்சில்களை நிறுவியிருக்கிறது. அவற்றில் 16 தனியார் துறையிலும் 3 அரசுத் துறையிலும் இருக்கின்றன.

மற்றும், தமிழர்–மலையாளி இன மக்களிடையே இருக்கும் மனஸ்தாபத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது அரசாங்கத்திற்கு உடன்பாடான கொள்கை அல்ல. மேலும் ஈ.எஸ்.ஐ.சி. ஆஸ்பத்திரிகளில் ஸ்பெஷலிஸ்டுகளைப் போட வேண்டுமென்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். தக்க ஆட்கள் கிடைக்கும்போது போடுகிறோம், தக்க ஏற்பாடுகள் செய்கிறோம்.

இன்னும் பலர் பேசும்போது ஈ.எஸ்.ஐ.சி. ஆஸ்பத்திரியைப்பற்றிப் பேசினார்கள். இதைப்பற்றி திரு. சு. துரைசாமி அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். கோயம்புத்தூரில் கட்டப்பட்டிருக்கிற ஈ.எஸ்.ஐ.சி. ஆஸ்பத்திரியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்ட இந்த ஆஸ்பத்திரி இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. இந்த ஆஸ்பத்திரி 500 படுக்கை வசதிகள் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டு கட்டப்பட்டது. இப்பொழுது மத்திய அரசும், மத்திய இ.எஸ்.ஐ. கார்ப்பொரேஷனும் சேர்ந்து, தமிழகத்தில் மட்டும் இந்தத் திட்டம் வேகமாக வளர்ந்து விட்டது, வடக்கு மாநிலங்களில் வளரவில்லை, ஆகவே, நாங்கள் அதிகமாகப் பணம் செலவழிக்க முடியாது, படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை 500-லிருந்து 300-ஆகக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள்'' என்று சொல்கிறார்கள். $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் செலவிட்டு கட்டிய ஆஸ்பத்திரியை மூடியே வைத்திருப்பது சரியல்ல, 300 படுக்கைகள் இருந்தாலும் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று கருதி அவர்கள் கோரிக்கைக்கு ஒப்புக்கொண்டு இந்த அரசு மத்திய ஈ.எஸ்.ஐ. கார்ப்பரேஷனுக்கு எழுதியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, பெருந்துறையில் உள்ள டி. பி. சானடோரியத்தில் தொழிலாளர்களுக்காக சில படுக்கைகள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை மூடிவிட வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கும், ஈ. எஸ். ஐ. கார்ப்பரேஷனுக்கும் எண்ணம் இருக்கிறது. இந்த சானடோரியத்தில் தொழிலாளர்கள் தங்கி உடல் நலம் பெறுவதற்கு வசதியிருக்கிறது. மாநில அரசு இதனுடைய தேவையை வற்புறுத்தி, அந்த சானடோரியம் அந்தப் பகுதியிலேயே தொடர்ந்து நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக திரு. நா. காசிராமன் அவர்கள், எடையளவுத் துறை, தொழிலாளர் நல இலாகா இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்திருப்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். 1966–ம் ஆண்டு "ஹூபவர் கமிட்டியின்" யின் பரிந்துரையின்படி சிக்கனத்தை முன்னிட்டு, இரண்டு இலாகாவையும் இணைத்து ஒருவரே கவனிக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் இதைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இதை மீண்டும் தனித்தனி இலாகாவாக பிரிப்பதற்கு இப்போது இயலாது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. கே. என். குமாரசாமி அவர்கள் முதலாளிகள் பஞ்சு ஆலைகளைத் திறக்க மறுக்கிறார்கள், இதற்குத் தனியாகச் சட்டம் தேவை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழில் சட்டங்களைத் திருத்தி, உருப்படியான ஒரு நல்ல சட்டத்தை உருவாக்குவதற்காக முன்பு தொழிலாளர் இலாகாவை நிர்வகித்து வந்த அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்தும், மத்தியப் பிரதேசத்திலிருந்தும் தொழில் சட்டங்களை வரவழைத்து, இந்த இலாகாவை இந்த நாட்டினுடைய

வளர்ச்சியோடு எப்படிப் பொருத்திக்கொள்வது என்று ஆலோசித்து, ஒருங்கிணைந்த முறையில் ஒரு புதிய சட்டத்தைக் கொண்டுவரலாம் என்று ஆலோசித்து வருகிறார்கள். ஒரு புதிய சட்டம் வரும். அப்போது உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தர வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஏறக்குறைய 33,706 வீடுகள் கட்டித் தரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதுவரை 29,196 வீடுகள் கட்டப்பட்டுவிட்டன. மீதி வீடுகள் விரைவில் கட்டப் படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் அங்கத்தினர்கள் பலரும் தங்களுடைய யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும் என்ற உத்தரவாதத்தைச் சொல்லிக்கொள் கிறேன். சிறப்பான யோசனைகளை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும் என்று கூறி, தாங்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை, உறுப்பினர்கள் அருள்கூர்ந்து திரும்பப்பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாலைகளைத் திறக்கும்படியான சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காக போராட்டம் நடைபெறும் என்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் " அதை ரத்து செய்ய வேண்டும், அவைகள் எல்லாம் அரசியல் நோக்கத்திற்காக நாங்கள் செய்கிறோம் " என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் இதை அரசியல் நோக்கத்திற்காகச் செய்வதைவிட, 16 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய வாழ்வு மலர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் செய்கிறோம். முன்னால் 4 மில்கள் மூடப் பட்டிருந்த சமயத்தில் அப்போது எதிர்க்கட்சியில் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சிக்காரர்கள், "நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்போம் " என்று சொன்னார்களே, பிரச்சினைகளை இப்போது தீர்த்தார்களா என்றால் இல்லை. அப்போது நான்கு மில்கள் மூடப்பட்டிருப்பதற்காக அத்தனை ஆர்ப்பாட்டம் செய்தீர்களே, இன்றைய தினம் 27 மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றனவே இதற்கு எல்லாம் என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள் ? இவைகள் எல்லாம் திடீர் என்று ஏற்பட்டது என்று சொல்லவில்லை. தொடர்ந்து, இரண்டு மூன்று வருடங்களாக ஏற்பட்ட தவறுகளின் விளைவாக இந்த மில்கள் எல்லாம் மூடப்பட்டிருக் கின்றன. இதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம்.

எங்களுடைய போராட்டம் எதற்காக என்றால், சர்க்கார் தீர ஆலோசித்து திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகவேதவிர, வேறு காரணங்களுக்காக அல்ல. போராட்டத்தை நடத்துவதால் மட்டும் எந்தக் கட்சியும் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவிட முடியாது என்பது எங்களுக்குத் தெரியாதா என்ன ? அந்தப் பிரச்சினை தீர என்ன செய்யப்போகிறீர்கள் ? ஜனநாயகத்திலே போராட்டம் செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது.

முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, நீங்கள் மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்தும்போது, நாங்களும் உங்களுடன் சேர்ந்து போராடுவோம் என்று சொன்னார்கள். இது எப்படி இருக்கிறதென்றால், " சேம் சைட் கோல் " அடிக்கிற மாதிரி இருக்கிறது (சிரிப்பு). நாங்களும் சேர்ந்து போராடுகிறோம் என்று சொல்வது " சேம் சைட் கோல் " அடிக்கிற மாதிரி இல்லையா ?

ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் திரு. ஆலடி அருணு அவர்கள், " காதலிப்பவன் ஒருவன், பிள்ளை வளர்ப்பவன் ஒருவன் " என்று சொன்னார்கள். (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் சிரிப்பு). நீங்கள் சொன்னதைத்தான் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இப்போதிருக்கும் பிரச்சினை என்னவென்றால், மில்களை எப்படித் திறக்க வேண்டும் என்பதுதான். மத்திய சர்க்கார் 2½ கோடி ரூபாய் டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கு உதவுவதாக பேப்பரிலே படித்தேன். எக்சைஸ் டூட்டியாக 15 லட்சம் ஒதுக்கிவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள்.

மகாராஷ்டிரத்தில் சமீபத்தில் 12 மில்களைத் திறப்பதாக ஏற்பாடுகள் நடந்து, அவை இப்போது ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. குஜராத்தில் மில்கள் திறக்கப்பட்டு ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் அவர்களுக்கு அதிகமான சலுகையை வழங்கி, அதிகமான தொகையை கொடுத்திருந்தால் அதே அளவுத் தொகையை நிச்சயமாக நாங்கள் போராடி வாங்கிக்கொடுக்கத் தயாராக இருக்கவேண்டும் அவர்களுக்கு எந்த அளவிற்குக் கொடுத்தார்களோ, அந்த அளவுத் தொகை நமக்குக் கொடுக்கவில்லையென்றால், மத்திய அரசு பாரபட்சம் காட்டுகிறது என்றால், நாங்கள் போராடி அந்த அளவுத் தொகையை வாங்கிக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் 30 கோடி ரூபாய் என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மூடிய மில்களைத் திறப்பதற்கு 30 கோடி ரூபாய் ஆகும் என்று சொன்னேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, 30 கோடி ரூபாய் இருந்தால்தான் திறக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது, " கல்யாணம் பண்ணினால்தான் பைத்தியம் தெளியும், பைத்தியம் தெளிந்தால்தான் கல்யாணம் " என்று சொல்வார்களே, அப்படி இருக்கிறது. 27 மில்களுக்கு அடிப்படையே 13½ கோடி ரூபாய்தான் ஆகும். மூடியுள்ள 27 மில்களையும் ஓட்ட முடியும் என்று நான் சொல்லவில்லை. திட்டவட்டமாக, " கண்டம் " பண்ணக்கூடிய மில்கள் சில இருக்கின்றன. அவற்றைக் " கண்டம் " பண்ண வேண்டும். சில மில்கள் நஷ்டம் ஏற்படக்கூடியவையாக இருக்கின்றன. சில மில்களை மற்றவற்றுடன் இணைத்தால் லாபம் வரலாம் என்று கருதப்படுகிறது.

கோயம்புத்தூரில் முன்பு மில்கள் ஓடி உற்பத்தியான நூல் அளவை, இப்போதுள்ள மில்கள் 3 ஷிப்ட்டுகள் வைத்து, அதே அளவு நூலை உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 27 மில்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில் எவ்வளவு நூல் உற்பத்தியானதோ, அந்த அளவு நூல் இப்போது 3 ஷிப்டுகள் போட்டு, உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்த பின்னால் அவரிடம் விளக்கம் கேட்கிற முறையில் பேசலாமே தவிர மீண்டும் ஒரு பிரசங்கமே செய்வதாக இருந்தால் நான் சட்டப்பேரவை விதிகள் எதன் கீழும் அனுமதிப்பதற்கில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் விளக்கம் கேட்டுக் கேட்டு அவர்கள் சரியாகப் பதில் சொல்வதாக இல்லை. என்னுடைய ஆலோசனை என்ன என்பதைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சொன்ன ஆலோசனையை திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கு முன்பு சொல்லியிருக்கலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : திரு. பொன்னப்பநாடார் இந்த விஷயம்பற்றிப் பேசவில்லை. நான் ஒரே இடத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் போடப்பட்ட தீர்மானத்தைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதனால் இந்த விஷயத்தை விளக்கியாக வேண்டியிருக்கிறது. என் அப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தைப்

போட்டோம் என்று சொன்னால் இந்தச் சர்க்கார் திட்டவட்டமாக எவ்வித முடிவும் எடுப்பதில்லை. உருப்படியாக காரியம் எதைச் செய்தாலும் நாங்கள் எங்களது ஒத்துழைப்பைத் தரத் தயார். இந்தப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். இதில் அரசியல் பிரச்சினை கிடையாது. இது பதினாயிரக்கணக்கான ஏழை எளிய தொழிலாளர்களுடைய ஜீவாதாரப் பிரச்சினை. அதை இந்தச் சர்க்காருக்கு உணர்த்துவதற்காகத் தான நாங்கள் அந்தத் தீர்மானத்தையே போட்டோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கோவை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுடைய நிலை—அல்ல மூடப்பட்ட பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுடைய நிலையைக் கருதி அந்தப் பஞ்சாலைகள் விரைவில் திறக்கப்படாவிட்டால் போராட்டம் துவங்கப்படும் என்பதாக தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி நிறைவேற்றி யிருக்கிற தீர்மானத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசுகிற நேரத்தில் இவர்கள் போட்டிருக்கிற தீர்மானம் அரசியல் இலாப நோக்கத்தோடு போடப்பட்டதாகச் சொல்லவில்லை. தொழிலாளர் பிரச் சினையை அரசியல் இலாபநோக்கத்தோடு அணுகக்கூடாது என்று எல்லாக் கட்சிகளேயும் சேர்த்தே குறிப்பிட்டார்கள். அதைத் தனக்கென்று எடுத்துக்கொண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசியிருக்கத் தேவையில்லை. அங்கு ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் பாதிக்கப்பட் டிருக்கும் பதினாலாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களது பிரச் சினையை இந்த அரசு மிகுந்த அனுதாபத்தோடு கவனித்து வருகிறது.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் இப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காகப் பலநேரங்களில் மாநாடுகளைக் கூட்டித் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும், ஆலை அதிபர்களையும் அழைத்து அவர் களோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அதன்காரணமாக முன்பு ஒரு முறை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க 2 லட்சம் வரையில் அரசு சார்பில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப் போதுகூட அங்கிருக்கிற யூனியன்களுடைய தலைவர்கள் ஒன்று கூடிப் பொதுவாக எல்லா மில்களிலும் இருக்கிற தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய 2 நாள் ஊதியத்தைப் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக் கொடுப்பதாகவும் அப்படி வசூலிக்கப்படுகிற 2 நாள் ஊதியம் பத்து லட்சத்திற்கு மேல் வரும் என்றும் அப்படிச் சேர்க்கப்படுகிற தொகைக்கு ஈடாக அரசும் தந்துதவவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். “ நீங்கள் பத்து லட்சம் அல்லது 15 லட்சம் சேர்ப்பீர்களானாலும் எல்லா மில்களிலும் இருக்கிற தொழிலாளர்களிடம் இருந்து 2 நாள் சம்பளத் தின்மூலம் எவ்வளவு சேர்க்கிறீர்களோ அதற்கீடாகிய தொகையினை அரசும் தரும் என்ற வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக மூடப் பட்டிருக்கிற பஞ்சாலைகளினால் யார், யார் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையினை இந்த அரசு உணர்ந்தேதான் இருக்கிறது.

இப்போது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிப் போராட்டம் என்று ஆரம் பித்திருப்பது கூட ஆலைகள் மூடப்பட்டுவிட்டதன் காரணத்தினால் முதலாளி கள் தவிக்கிறார்களே என்கிற அனுதாபத்தினால் அல்ல என்று கருது கிறேன். அவர்களுடைய எண்ணம் எல்லாம் கஷ்டப்படுகிற தொழிலாளர் களுடைய நலனைக் கருதி மீட்டும் அவர்களுக்கு வாழ்வளித்து ஊக்கு விக்கவேண்டுமென்று நல்லெண்ணத்துடன், பேருணர்ச்சியுடன்தான் இத் தகைய தீர்மானத்தைப் போட்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க, அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கத் தன்னாலியன்ற உதவிகளைச் செய்ய அரசு தயாராய் இருக்கிறது.

இதற்கிடையில் போராட்டம் நடத்துவதாக, முடிவாகத் தீர்மானிக்க வில்லை என்று கருதுகிறேன். சில வாய்தாக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வாய்தா என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்கலாமோ என்னவோ—அது

வழக்கு மன்ற வார்த்தை (சிரிப்பு). அந்த வாய்தா என்பது தீர்ந்து போய் போராட்டம் என்று நடத்தினால் நடக்கிற தொழிற்சாலைகளைக் கூட மூடப்படவேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்கி விடுவோம் என்பதை மறந்து விட முடியாது. பாதிக்கப்பட்ட பதினாலாயிரம் தொழிலாளர்கள் மட்டும் தான் இதில் ஈடுபடுவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. திறந்து வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிற தொழிற்சாலைகளைச் சேர்ந்தவர்களும் அனுதாப வேலை நிறுத்தம் என்பதாக ஏற்பட்டு இன்னும் நான்கைந்து ஆலைகள் மூடக்கூடிய சூழ்நிலையை நமக்குத் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ உருவாக்கிவிடுவோம் என்பதைப் போராட்டம் நடத்துகிறவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

“ சேம் சைட் கோல் போடுகிறார்கள் ” என்றார்களே, உண்மையில் அவர்கள் தான் “ சேம் சைட் கோல் ” போடுகிறார்கள். தீர்மானம் என்ன ? பஞ்சாலைகளைத் திறக்காவிட்டால் போராட்டம். இதற்கு மத்திய சர்க்காரின் உதவிகள் பூரணமாக நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. மராட்டிய மாநிலத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது விசாரித்தேன். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களிடத்தில், செயலாளர்களிடத்தில் பேசினேன். அது என்க்ரேஜிங் ஆக இல்லை, நஷ்டமே ஏற்பட்டு வருகிறது என்றார்கள்.

“ எங்களுடைய காலத்தில் நான்கு மில்கள் மூடப்பட்டதற்கு என்ன என்னவோ சொன்னீர்களே, இப்போது 27 மில்கள் மூடப்பட்டுவிட்டனவே, இவற்றை நீங்கள் திறக்கக்கூடாதா ? ” என்கிறார்கள். ஆயினும் அவர்களுடைய காலத்தில் நான்கு மில்கள் மூடப்பட்ட நேரத்தில் நாங்கள் அவற்றைத் திறவுங்கள் என்று சொன்னோம். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின்சார்பில் எந்தவிதமான போராட்டத்திலும் ஈடுபடவில்லை. தொழிலாளர் பிரச்சினையை ஜாக்கிரதையாக அணுகவேண்டும். கண்ணாடிப் பாத்திரத்தைப் போலப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று அறிந்திருக்கிறோம். ஆகவேதான் அவர்களது ஆத்திர உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடாது—அந்த நேரத்தில் இருந்த மாநில அரசுக்கு எங்கள் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லி அவற்றைத் திறந்து வைக்க வேண்டுமென்று—வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். அப்போது தொழிலாளர்களுடன் நல்ல பழக்கமும், தொழிற்சங்கத் திறமையும் வாய்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் இருந்தார்களே, அவர்கள் என்ன பதில் சொன்னார்கள். “ எங்களால் திறக்க இயலாது” என்று சொன்னார்கள். அதைத்தான் நமது தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். கையில் சரியான புள்ளி விவரங்கள் கூட எதுவும் இன்றி நாங்கள் சொன்னோம், மராட்டியத்தில் திறந்து இருக்கிறார்களே என்பதாக. வெறும் எதிர்க் கட்சியாக இருந்து மட்டும் பழகியவர்கள் நாங்கள். ஆளும் கட்சியில் இருந்து பலவித புள்ளிவிவரங்களை எல்லாம் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் நீங்கள். (திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: இல்லை) மந்திரியாக இருந்தால்தான் ஆளும் கட்சி என்று சம்மதிப்பார்கள் போலும். ஆகவே அந்தப் புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் மூடப்பட்ட நான்கு மில்களைத் திறக்க முடியாது என்றார் என்றால் நான் கேட்கிறேன், உங்களால் நான்கு மில்களைத் திறக்க முடியவில்லையே, எங்களைப் பார்த்து 27 மில்களைத் திறவுங்கள் என்று சொல்கிறீர்களே, இது என்ன நியாயம் என்று.

நிச்சயமாக இந்த அரசு பதினாலாயிரம் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையை இதயபூர்வமாக உள்ள அனுதாபத்துடன் கவனிக்கும். ஐயோ, 27 மில்களுடைய முதலாளிகள் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தவிக்கிறார்களே, தங்களுடைய மாளிகையில் இருந்து புகையாத மில்களைப் பார்த்து அவர்கள் மனம் வேதனையால் எவ்வளவு புகையும், ஆகவே அந்த மில்களைத் திறக்க முயற்சிக்க வேண்டும் என்கிற கோணத்தில் இல்லாமல் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே அவற்றைத் திறந்தாகவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில் அரசு நிரம்ப அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணத்தினால்தான் இன்று இருக்கும் நிலைமையை மேலும் கெடுத்துவிடாதிருக்க காங்கிரஸ் கட்சி போராட்டத்தை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று எச்சரித்து தொழிலாளர்

நலத்துறை அமைச்சர் கேட்டுக்கொண்டார். அப்படிக் கேட்டுக்கொண்டதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் தாம் எடுத்துக்கொண்ட வாய்ப்பில் இங்கே அதை மறு பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று பெருந்தன்மையுடன் பதில் அளித்திருப்பாராணுல் பாராட்டியிருப்பேன். சொல்லாததனுல் பெருந்தன்மை இல்லை என்று அல்ல. சொல்லியிருந்தால் பாராட்டுவதற்குரிய பெருந்தன்மையாக இருந்திருக்கும்.

ஆகவே, எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படும். சட்ட மன்றம் நடந்துகொண்டிருப்பதன் காரணமாக முழுமையாக கவனிக்க முடியவில்லை. ஆயினும் அடுத்த திங்களில் இது சம்பந்தமான எல்லாக் காரியங்களும் கவனிக்கப்படும் என்கிற உறுதியினை இங்கே நான் அளிக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் போராட்டத்தை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். நன்றி. நிச்சயமாக அவர் சூசகமாவது இன்னஇன்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும், போராட்டத்தை ஒத்திவையுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தால் மிகவும் நன்ருக இருந்திருக்கும். நாங்களும் பேராட்டத்தைத் தேடிச் செல்பவர்கள் அல்ல. '' சொர்சொச்சே '' என்கிறீர்களே, அது தான் காதில் விழுகிறதே. நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்போகிற நடவடிக்கைகளைத் திட்டவட்டமாக அறிவியுங்கள். திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகள் எடுத்து, இது முதல் நடவடிக்கை இது இரண்டாவது நடவடிக்கை என்று 13-ஆம் தேதிக்குள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற அளவிலே ஒரு ஆலோசனை சொல்வதற்காகத்தான் சொல்லியிருக்கிறோம். போராட்டம் என்றல் எவ்வளவோ கொண்டுபோய் விடும். திடீரென்று நடத்துவது நல்லதல்ல என்பது எல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும். டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் நிறுவியிருக்கிருர்களா? அதனுடைய அம்சங்கள் என்ன, என்ன ? 14 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையெல்லாம் எப்படி அணுகுகிருேம் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் வாயளவில் இல்லாமல் செயலளவில் செய்தால் நன்ருக இருக்கும். திட்டவட்டமாக இந்தச் சித்திரை மாதத்திற்குள்ளாக—புதிய முதலமைச்சர் வந்திருக்கிருர்கள்—அவர்கள் அப்படித் திட்டவட்டமாகச் செய்வார்களாணுல் அதைப் பரிசீலனை செய்கிருேம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நிச்சயமாக அடுத்த மாதத்திற்குள் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறேன். ஒரே ஒரு சிறிய விஷயம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது என்னைப் பார்த்துக் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஏதோ ஒரு எதிரொலியை வைத்துக்கொண்டு அதைப் பற்றிப் பேசினுல், அந்த எதிரொலியெல்லாம் பதிவேட்டில் ஏருது—அவர்கள் என்னைப் பார்த்து நாக்கைச் சப்பாதீர்கள் என்று சொன்னதாகப் பதிவேட்டில் ஏறிவிடும். எனவே அவர்கள் அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் சிறிது, இடைவெளிவிட்டு, இன்னுர் இப்படிச் சொன்னுர்கள் என்று சொல்லி அதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று சொல்வார்களாணுல் நன்ருக இருக்கும் என்பதைத் தெரித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இந்தச் சபையிலே எல்லா நடவடிக்கைகளும் பதிவு எட்டிலே இருக்கும். சிரிக்கிறுர்கள், அழுகிறுர்கள் என்றெல்லாம் இருக்கும். எல்லாமே அவற்றிலே வரும். நையாண்டிகள் செய்தால்........

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வராது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வராது என்று சொல்கிறுர்கள். சிரிக்கிறுர்கள் என்று வருகிறது. நீங்கள் செய்தால் வராதோ என்னவோ, அப்படியாணுல், எது எது வரும், எது எது வராது என்று குறிப்பிட்டு ஒரு பட்டியல் கொடுத்துவிடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1969 மார்ச் 25]

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : நான் சொன்னதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். பேமென்ட் ஆப் வேஜஸ் ஆக்டின் கீழ் மனுக்கள் 16–11–1967–ஆம் தேதி போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு டெபுடி கமிஷனர் ஆப் லேபர் அல்லது அஸிஸ்டென்ட் கமிஷனர் ஆப் லேபரிடமிருந்து வந்தது 1–2–1969–ஆம் தேதி. இப்படிப் பதினுன்கு மாதங்கள் ஆயிற்று. இது லாக் அவுட்டினுல் அல்ல, ஸ்ட்ரைக்கினுல் அல்ல. அவருடைய தாமதம்தான் காரணம். 25 ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிருர்கள். சட்டத்தை மீறிச் செய்திருக்கிருர்கள். நான் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது, ஏனென்ருல் தொழிலாளியாக இருப்பதாலே.

அடுத்தபடியாக, விசைத் தறியைப் பொறுத்த வரையில், 16 கஜம் என்று சொன்னுர்கள். சராசரியாக 16 கெஜம் வரும் என்று சொன்னுர்கள். சோற்றுக்கே இல்லையென்கிற நேரத்தில் துணி எடுக்க முடியாது. விசைத் தறியாக மாறிவிட்டால், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வளரும். துணி தேங்கும். பக்கிங்காம் அன்ட் கர்னுடிக் மில் துணியையே வேனில் வைத்து விற்கக் கூடிய நிலைமைதான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. விசைத் தறியைப் புகுத்தி காம்போஸிட் மில்களைக் கொண்டுவந்தால், அது—திரு. ஜி. கே. சுந்தரத்தினுடைய யோசனை—தொழில்கள் வளராது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : விசைத் தறிகள், காம்போஸிட் மில்கள்பற்றிக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார்கள். இவற்றைப் பற்றி அரசு எந்த விதமான முடிவும் எடுக்கவில்லை என்ருலும் இது குறித்து, கைத்தறி நெசவாளருக்குப் பாதகம் ஏற்படும் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. உணர்ந்திருக்கிற நேரத்திலே இதைப் பற்றி முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்ருல், எல்லாக் கட்சிகளையும் கைத் தறித் தொழிலாளர்களையும், நெசவுத் தொழில் தலைவர் திரு. நாச்சிமுத்து அவர்களையும் கூப்பிட்டுப் பேசிய பிறகே முடிவு எடுக்கப்படும் என்ற உறுதி மொழியை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, தொழிலை நம்பித்தான் தொழிலாளர்கள் வாழ வேண்டுமா என்று நான் கூறியதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினுர்கள். நான் அவ்விதம் கூறவில்லை. அந்தப் பொருள் படவும் கூறவில்லை. தொழிலுக்கு மந்த நிலை இருக்கிற நிலையிலும் தொழிலாளருக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத்தான் கூறினேனே தவிர அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய கருத்துப்பட நான் கூற வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் மூடப்பட்ட மில்களைத் திறப்பதற்கு 30 கோடி ரூபாய் ஆகும் என்று சொன்னுர்கள். மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பற்றிப் பேசிய பொழுது கூறியிருக்கிருர்கள். அவ்வளவு தொகை அரசாங்கத்தால் போட முடியாவிட்டாலும் அதற்கு மூன்று விதமாக வழி சொல்லியிருக்கிருர்கள். பேங்க் கியாரண்டி கொடுத்தால், ஓடுகிற மில்களை ஓட்டிக்கொள்ளலாம். இதைத் தவிர, ஆய்வுக் குழு இந்தப் பஞ்சாலைகளைப் பரிசீலனை செய்து எடுத்து நடத்தக்கூடிய பஞ்சாலைகளைப் பற்றி சிபார்சு செய்து எடுத்து நடத்துங்கள் என்று எந்த ஆலைகளைச் சொல்லுகிறதோ அந்த ஆலைகளை எடுத்து நடத்தலாம் என்றும், கடைசியில் இந்தக் குழு ஏற்றுக்கொள்ளாத ஆலைகளைப் பொறுத்த வரையில், எல்லாத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் வைத்துப் பேசி முடிவு எடுக்கலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிருர்கள். அதை அமல்படுத்த சென்ற செப்டம்பர் மாதத்திற்குள் முடிவு எடுக்கலாம் என்று சொன்னுர்கள். இது சம்பந்தமான அந்தக் குழுவினுடைய அறிக்கை 12 மில்களைப் பொறுத்த வரையில் கிடைத்திருக்கிறது. எனவே அந்த 12 ஆலைகளைப் பற்றி அரசு என்ன முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கோவை சென்றிருந்த பொழுது அடுத்த மாதத்திற்குள் திறப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்ற கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிருர்கள். இந்த நிலைமையில் இந்த

அறிக்கையிலே அதைப் பற்றியெல்லாம் தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லை. எனவே, என்ன முடிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தந்த மூன்று உறுதிமொழிகளையும் இந்த அரசு மறக்கவில்லை. கியாரண்டி கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த ஆய்வுக்குழுவின் அறிக்கையில் எந்த எந்த ஆலைகளை எடுத்து நடத்த முடியும் என்று முடிவு தெரிவித்திருக்கிறார்களோ அந்த ஆலைகளை எல்லாம் எடுக்க முடியுமா என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கார்ப்பரேஷன் மூலம் நடத்த ஏற்பாடு செய்யும். 12 மில்களுக்கு கியாரண்டி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று வந்திருக்கிறது. ஆனால் பேங்கர்கள் கியாரண்டி கொடுப்பதற்கு கூட மறுக்கிறார்கள். அது பரிதாபகரமான நிலைமை. ஆலையின் நிலைமையைப் பார்த்த பிறகு பணம் கொடுத்தால் திரும்பி வராது என்று கருதி கியாரண்டி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பரிகாரம் காண அரசு முயற்சி செய்யும். அந்த ஆய்வுக் குழுவினர் சொல்கிற ஆலைகளை டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக எடுத்து ஓட்டுவதாக அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்பொழுது வாக்கெடுப்பு.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்கள் இடத்தில் இல்லாததால், அவர்கள் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. கே. என். குமாரசாமி, திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் ஆகிய இவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன.

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

"கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 79,98,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

11. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

"Nil"

B. Reports, Notifications and Other papers.

* 107. A Review on the Progress made in the Handloom Industry (English).

† 108. A Review on the Progress made in the Handloom Industry (Tamil).

* 109. A Review on the Nationalized Transport in Tamil Nadu (English and Tamil).

* 110. A Review on Road Transport in Tamil Nadu 1968–69 (English and Tamil).

* 111. A Review of the Progress made in Co-operative Development Schemes, 1968–69 (English and Tamil).

* 112. Policy Note on Co-operative Banking at Block level.

‡ 113. A Review on Labour in Tamil Nadu, 1968–69 (English and Tamil).

114. Note of the Agriculture Department with reference to the suggestion made by the Committee on Public Accounts in recommendation 26 in its Report on the Accounts of the State of Tamil Nadu for the year 1963–64 in regard to the supply of bamboos to a paper mill.

§115. Fifth Report of the Committee on Estimates, 1968–69 (Fourth Assembly) relating to Harijan Welfare Department.

116. Report of the Committee on Estimates relating to action taken by the Government on the recommendations of the Committee contained in the Report on Collegiate Education (Sixth Report).

117. Report of the Committee on Public Accounts, 1968–69 on the Appropriation Accounts 1965–66 and Audit Report, 1967.

118. Fourth Report of the Committee on Government Assurances (Fourth Assembly).

* Despatched to Members on 22nd March 1969.

† Despatched to Members on 23rd March 1969.

‡ Circulated and Despatched to Members on 24th March 1969.

§ Placed on the Table of the House on 24th March 1969.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு I.

[335-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறை.

1968-69-ல் எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறையின் பணியினைக் குறித்த ஆய்வுரை.

அமைப்பு.—எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை இயக்குநர் அரசாங்க எழுது பொருள் பண்டசாலைக்கும் அரசாங்க அச்சகத்திற்கும் பொறுப்புடையவர் ஆவார். நிர்வாகப் பிரிவில் அச்சகத் துணை இயக்குநரும், தொழில் நுட்பப் பிரிவில் பணி மேலாளரும் இயக்குநரின் உதவியாளராகச் செயல்படு கின்றனர். துறையின் நிறுவன விளக்கப் படம் ஒன்று இதன் முடிவில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

அச்சகப் பிரிவு.

2. **அச்சகப் பிரிவு.**—சென்னையிலுள்ள அரசாங்க அச்சகம் 1831-ம் ஆண்டில் ஒரு சில பழைய அச்சுக்களுடனும், 10 தொழிலாளர்களுடனும் தொடங்கப்பட்டது. தற்போது கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிலேயே மிகப் பெரிய அச்சக நிறுவனமாக இது வளர்ந்துள்ளது. இதில் இப்போது ஏறக்குறைய 4,000 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகின்றனர்.

தொழிலாளர்களுக்கும், நிர்வாகிகளுக்கும் தொடர்ந்து நல்ல உறவு முறை நீடித்து வருகிறது.

எழுது பொருள்-அச்சுத் துறையின் அச்சகப் பிரிவிலே கடந்த மூன்றுண்டுகளில் நிறைவேற்றப்பட்ட பணிகளின் பலன்கள் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளன :—

முதலீடு செய்துள்ள மூலதனம்.

ஆண்டு.		அறிக்கை I.			அறிக்கை II.		
		தொடக்க இருப்பு.	ஆண்டின் சேர்க்கை.	இறுதி இருப்பு.	மொத்த வருவாய்.	மொத்தச் செலவு.	தேய்மான சேம நிதிக்கு வழங்கிய தொகை.
		ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.
1965-66	..	39,41,086	3.25,651	39,71,620	50,44,801	1,48,57,074	2,52,374
1966-67	..	39,71,620	11,07,743	48,78,581	55,29,639	1,45,15,326	2,50,528
1967-68	..	48,78,581	3,24,831	49,02,999	68,93,979	1,31,16,604	3,00,413

குறிப்பு.—வணிக முறையில் இயங்காத அரசாங்கத் துறைகளுக்கு இந்த அச்சகத்தில் இலவசமாக அச்சுப்பணி செய்து தரப்படுகிறது. எனவே, ஆதாய நோக்கத்தை முக்கியமாகக் கொள்ளாமல் பணி செய்வதையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளதால், இத் துறையில் வருவாயைவிட செலவு மிகுந்துள்ளது.

மொத்தச் செலவு விவரம் வருமாறு :—

ஆண்டு.		வருவாய்க் கணக்கில் செலவு (ஆதாயம் தரும் துறைகள்—அச்சுக் கோர்ப்புப் பிரிவு, இயந்திரப் பிரிவு, பைண்டிங் பிரிவு).	ஏனைய இனங்கள் (ஆதாயம் தராத தலைமையும் பணி இயல் பாளனையும், இயந்திரப் பிரிவு, அச்சு வார்ப்புப் பிரிவு, படிவங்கள் அனுப்புதல், பொதுவாக அனுப்பும் வேலையைக் கவனிக்கும் பிரிவு).	மொத்தம்.
		ரூ.	ரூ.	ரூ.
1965–66	..	1,07,71,949	40,85,125	1,48,57,074
1966–67	..	1,08,86,494	36,28,832	1,45,15,326
1967–68	..	98,37,128	32,79,476	1,31,16,604

கடந்த மூன்றாண்டுகளில் இம்மாநில அரசாங்கத் துறைகளுக்கும், ஏனைய நிறுவனங்களுக்கும் செய்து கொடுத்த பணிகளின் மதிப்பு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	1965–66.	1966–67.	1967–68.
	ரூ.	ரூ.	ரூ.
1. இலவசமாக அச்சிட்டுப் பெறுவதற்கு உரிமையுள்ள அதிகாரிகள்.	99,11,466·84	1,02,38,735·73	87,86,270.96
2. தொகை கொடுப்பதன் மேல் வழங்கப்பெற்ற உரிமையுள்ள (மத்திய அரசு) அதிகாரிகள்—			
(i) ஆயத்துறை ..	..	..	..
(ii) நிறுவன வரி நீங்கலான வருமான வரி.			
(iii) தணிக்கை ..	1,11,913·32	80,220·54	1,12,896·48
(iv) எழுதுபொருள் அச்சகப்பணி.	637·25	6,926·94	13,466·83
(v) அறிவியல் பணிகள்.	21,984·57	..	..
3. இந்திய அஞ்சல்—தந்தித் துறை.	..	..	402·94
4. தொகை கொடுப்பதன் மேல் வழங்கப்பெற உரிமையுள்ள அதிகாரிகள்—			
(i) தனியார் நிறுவனங்கள்.	2,41,352·62	2,10,280·19	2,96,442·85
(ii) வாணிக நிறுவனங்களும், துறைகளும்.	4,81,317·51	3,50,192·53	6,19,456·37
(iii) உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்காகச்செய்த தேர்தல் பணி.	139·03	138·07	8,191·57
மொத்தம் ..	1,07,72,811·14	1,08,86,494·00	98,37,128·00

[1969 மார்ச் 25

3. அச்சகத் தேய்மானச் சேமநிதியின் இருப்பு.—அச்சகம் இடரின்றித் திறம்பட இயங்கும் நோக்கத்துடன், அச்சகத்தைச் சேர்ந்த இயந்திர தளவாடங்களையும், மேசை நாற்காலி போன்ற பொருள்களையும் புதுப்பிப்ப தற்காகவும், புதிதாக வாங்குவதற்காகவும், தேய்மானச் சேம நிதி ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அச்சகத்திலுள்ள இயந்திரத் தளவாடங்கள், மற்றும், மேசை நாற்காலி போன்ற பொருள்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டின் தொடக்கத்திலும் உள்ள மதிப்பின்படிக் கணக்கிடப்படுகிற தேய்மானத் தொகை (ஆண்டில் புதிதாக வாங்கப்படும் பொருள்கள், இயந்திரங்கள் இதில் அடங்கா) குறைந்து வரும் மதிப்பின் அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட வீதத்தில் ஆண்டுதோறும் இந்த நிதிக்குச் செலுத்தப்படும்.

இருப்புப் பதிவேட்டிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பயன்படுத்த இயலாத, அச்சு பொறி, கருவிகள், மேசை நாற்காலி போன்ற பொருள்களின் புத்தக மதிப்பு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	ரூ.
1968-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் தேதியில் இந்த நிதியிலிருந்த தொகை.	14,11,743
1968-69-ம் ஆண்டில் சேர்க்கப்படுமென்று மதிப்பிட்டுள்ள தொகை.	3,70,700
1968-69-ல் செலவிடப்படும் என்று மதிப்பிடப் பட்டுள்ள தொகை.	3,42,400
1969-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ம் தேதியில் எதிர் பார்க்கப்படும் மிச்சத் தொகை.	14,40,043

4. வாங்கப்பட்ட இயந்திரங்களும் கருவிகளும்.—1968-69-ம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட இயந்திரங்களும், கருவிகளும் வாங்கப்பட்டன. அவற்றின் மதிப்பு அவைகளுக்கு எதிரே குறிக்கப்பட்டுள்ளது :—

வாங்கப்பட்ட கருவிகளின் விவரம்.	அளவு.	விலை. ரூ.
1. 42" அளவுடைய இந்தியாவில் தயாரித்த புலி சின்னம் காகிதம் வெட்டும் இயந்திரம், மின் சக்தியால் இயங்கும் தானகவே நிற்கும், இரண்டு வெளி நாட்டுக் காகிதம் வெட்டும் கத்திகள் பொருத்தப் பட்டது. மற்றப்படி எல்லா சாதாரண இயந்திரப் பாகங்களைக் கொண்டது. 440 வோல்ட் ஏ.சி. மின்விசையுடன் கூடிய மின் மோட்டார் கொண்டது. 3 நிலைகள் 50 சைக்கிள்கள், நிலைப்புள்ளி முதலிய வைகளைக் கொண்டது. சுவிட்சும், ஸ்டார் டரும், இல்லாதது.		4,104·00
2. சோவியத் யூனியனில் தயாரிக்கப்பட்ட, 70—90 சென்டி மீட்டர் 27"—36", அளவுடைய தட்டை வடிவ எழுத்து அச்சு இயந்திரம், வகை. பி.டி. 5. இயந்திரத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய பொருள்களைத் தொடர்ந்து தானகவே வழங்கக் கூடியது, ரப்பர் உருளை ஒரு பிரிவு, உருளை அச்சு ஒன்று, இரண்டு சேசுகள், 50 சைக்குள். 3 நிலைகளில் இயங்குவதற்கு வேண்டிய எசி. மின் விசைக் கருவிகள் ஆகிய வகளைக் கொண்டது.		83,844·03
	மொத்தம் ..	87,948·03

1969 மார்ச் 25]

5. **அந்நியச் செலாவணி.**—ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட பயன்படுத்தப்பட்ட எஞ்சியுள்ள அந்நியச் செலாவணி விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

ஆண்டு.			ஒப்பளிப்பு வழங்கியது.	பயன் படுத்தியது.	எஞ்சி இருப்பது.
			ரூ.	ரூ.	ரூ.
1966–67	..	..	13,455	13,455	..
1967–68	..	..	95,714	95,714	..
1968–69	..	..	2,47,050	2,47,050	..

அந்நியச் செலாவணிக்கு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டவுடன், அவசியமான உரிமங்களும், அதிகாரப் பத்திரங்களும் பெறப்பட்டு, அந்நிய நாடுகளிலிருந்து பொறிகளையும், கருவிகளையும் இறக்குமதி செய்து வழங்குவதற்காக, குறிப்பிட்ட நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்படும்.

6. **கட்டடங்கள்.**—கழிவுக் காகிதங்களை சேகரித்து வைப்பதற்காக ரூ. 34,000 செலவில் ஓரளவு நிலையான கொட்டகை ஒன்றைக் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பு அரசின் ஆலோசனையில் இருந்து வருகிறது.

விருத்தாசலம், அரசு வட்டார அச்சகத்திற்காகக் கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக நிலங்களைக் கையகப்படுத்த அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. தென் ஆர்க்காடு மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிக்கு இது குறித்து கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

7. **அரசாங்க அச்சகத்தில் கீழ்க்காணும் பிரிவுகள் அடங்கியுள்ளன.**—

(1) மைய அச்சகம், தங்கசாலைக் கட்டிடம், சென்னை–1.

(2) அரசாங்க வெளியீடுகள் விற்பனை நிலையம், மலைச்சாலை, சென்னை–2.

(3) பாட புத்தகக் கிளை அச்சகம், மலைச்சாலை, சென்னை-2.

(4) உயர் நீதிமன்றக் கிளை அச்சகம், சென்னை–1.

(5) மைய சிறைச்சாலையிலுள்ள கிளை அச்சகம், சென்னை–3.

(6) கிளை அச்சகம், புதுக்கோட்டை.

(7) வட்டார அச்சகம், திருச்சிராப்பள்ளி.

(8) வட்டார அச்சகம், சேலம்.

(9) வட்டார அச்சகம், விருத்தாசலம்.

இந்த அச்சகங்கள் செயல்படும் முறை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது—

(1) **மைய அச்சகம்.**—மைய அச்சகத்தில் 2,600 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். வழக்கமாகச் செய்யும் அச்சுப் பணியுடன் கீழ்க்கண்ட பணிகளையும் இந்த அச்சகம் நிறைவேற்றியுள்ளது :—

(1) உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்காக ஏராளமான அழைப்பிதழ்களும், உறைகளும், சிறு வெளியீடுகளும், தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் சாதாரண வண்ணத்திலும், பல வண்ணங்களிலும் உயர்தர காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டன.

(2) அஞ்சலகச் சிறு சேமிப்புத் திட்டங்கள் குடும்ப நலத் திட்டங்கள், மீன் காட்சிகள், வனவிலங்கு வாரம் ஆகியவற்றின் பல கூறுகளை விளக்கும் சிறு வெளியீடுகள் பல வண்ணங்களில் அச்சடிக்கப்பட்டன.

[1969 மார்ச் 25

(3) புதிய சட்ட மன்றப்பேரவை, சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் பற்றிய "விவர நூல்", அரிசன நலத் துறை விண்ணப்பங்கள், பிற படிவங்கள், நகராட்சித் தேர்தல்களுக்கான வாக்காளர் பட்டியல்கள், பல அரசுக் கல்லூரிகளுக்கான நாட் குறிப்பேடுகள்—இவை அச்சிடப்பட்டன.

(4) சட்ட மன்றப் பேரவையில் நடக்கும் விவாதங்கள், பால் வழங்கு அட்டைகள், தமிழ் நாடு போக்குவரத்துத் துறை பயணச் சீட்டுகள், **1968–69**-க்கான நாட்குறிப்பு, **1969**-ம் ஆண்டுக்கான நாட்குறிப்புப் புத்தகங்கள், தமிழ்நாடு அரசிதழ்கள், தமிழ்நாடு சட்ட அறிக்கைகள்—இவை அச்சிடப்பட்டன.

இந்த அச்சகம் முழு அளவிற்குச் செயல்பட்டு வருகிறது. என்றாலும், சில பணிகளின் அவசரப் பாங்கினையொட்டி அவற்றை உள்ளூரில் தனியார் அச்சகங்களில் அச்சிடவேண்டியுள்ளது.

அரசு அச்சகத்தில் நடந்த வேலைகளின் மதிப்பும், தனியார் அச்சகங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட வேலைகளின் மதிப்பும், கடந்த மூன்றுண்டுகளில் அவற்றின் சத வீதமும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.—

ஆண்டு.	வேலையின் மொத்த மதிப்பு.	அரசு அச்சகத்தில் செய்த வேலையின் மதிப்பு.	தனியார் அச்சகத்தில் செய்த வேலையின் மதிப்பு.	மொத்த மதிப்பில் சத வீதம். அரசாங்க அச்சகம்.	மொத்த மதிப்பில் சத வீதம். தனியார் அச்சகம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	ரூ.	ரூ.	ரூ.		
1965–66 ..	1,06,37,869	99,11,467	7,26,402	93·17	6·83
1966–67 ..	1,22,54,832	1,02,38,736	16,096	83·55	16·45
1967–68 ..	92,44,780	87,86,271	4,58,509	95 04	4·96

1968-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் **31-ம் தேதி** வரையில்

பல்வேறு அச்சுப் பணிகளில் பயணச் சீட்டுகள் அச்சிடும் பணியும், அரசே வெளியிடும் பாடப் புத்தகங்களை அச்சிடும் பணியும் மிகவும் உயர்ந்துள்ளன. அச்சிடப்பட்ட அரசு பாடப் புத்தகங்கள் பற்றிய விவரங்கள், "பாடப் புத்தகம், கிளை அச்சகம்" என்ற தலைப்பின்கீழ் தனியே தரப்பட்டுள்ளன. கடந்த மூன்றுண்டுகளில் அச்சிட்டு வழங்கிய பயணச் சீட்டுகளின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன—

ஆண்டு.				அச்சிடப்பட்ட பயணச் சீட்டுகளின் எண்ணிக்கை. (இலட்சத்தில்.)
1965–66	..	..	..	3,861·82
1966–67	..	..	..	6,887·24
1967–68	..	..	..	4,098·70

(2) அரசு வெளியீடுகள் நிலையம், மலைச்சாலை, சென்னை–2.—சென்னை மலைச்சாலையிலுள்ள அரசு வெளியீடுகள் நிலையத்தில், தமிழ் நாடு அரசு வெளியீடுகளும் இந்திய அரசு வெளியீடுகளும் பெறப்பட்டு பொதுமக்களுக்கு விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு நேரில் விற்பதைத் தவிர, பண அஞ்சல் மூலம், அல்லது கருவூலச் செலுத்துச் சீட்டு மூலம் பணம் அனுப்புபவர்களுக்கும் இந்த வெளியீடுகள் அஞ்சலில் அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றன. மேலும், சென்னை மாநகரிலும், வெளி

யூர்களிலும் அதிகாரம் பெற்ற முகவர்கள் வாயிலாகவும், இவ்வெளியீடுகள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதியில் உள்ளவாறு 47 முகவர்கள் உள்ளனர். 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி வரையில் ரூ. 2,04,664·95-க்கு அரசு வெளியீடுகள் விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளன. இந் நிலையம் விற்பனை அதிகாரியின் பொறுப்பில் உள்ளது.

(3) பாடப் புத்தகக் கிளை அச்சகம், மலேச்சாலே, சென்னை—2.—பணி உதவி மேலாளரின் உடனடி மேற்பார்வையின்கீழ் இந்த அச்சகம் இரண்டு முறை மாற்றுகளில் செயல்படுகிறது. 397 தொழிலாளர்கள் இங்கு பணியாற்றுகின்றனர். 1967–68-ல் அரசே வெளியிடும் 1-ம் வகுப்பு முதல் 7-ம் வகுப்பு வரையிலான (தமிழ்) பாடப் புத்தகங்களும் நான்காம் வகுப்பு முதல் ஏழாம் வகுப்பு வரையிலான (ஆங்கிலம்) பாடப் புத்தகங்களும் 90·50 லட்சம் வரையில் அச்சிடப்பட்டன. இது வன்றி, மைய அச்சகத்திலிருந்து மாற்றப்பட்ட சில முதன்மை அச்சகப் பணிகளும் இந்த அச்சகக் கிளையில் நிறைவேற்றப்பட்டன.

1969–70-ம் ஆண்டுக்கு 67·70 லட்சம் பாடப் புத்தகங்களுக்கான கேட்புக் குறிப்பு ஒன்று பெறப்பட்டுள்ளது.

மலேச்சாலே, பாடப் புத்தக அச்சகத்தில் சிற்றுண்டிச் சாலேயைத் திறப்பதற்கு வட்டியில்லாக் கடனாக ரூ. 3,000 வழங்க அரசு அனுமதித்துள்ளது. அவசியமான கலன்களும், நாற்காலி முதலியனவும் வாங்கப்பட்டு வருகின்றன.

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் அச்சடிக்கப்பட்ட பாடப் புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.—

ஆண்டு.	புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை. (இலட்சத்தில்.)
1965–66	73·27
1966–67	70·45
1967–68	90·50

பாடப் புத்தக அச்சகத்திற்கு இப்போதுள்ள இட வசதி மிகக் குறைவு. எனவே கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்டுவதுபற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

(4) உயர் நீதி மன்றத்திலுள்ள கிளை அச்சகம்.—உயர் நீதி மன்ற விளாகத்தில் அமைந்துள்ள கிளை அச்சகத்தில் நீதி மன்றத்துக்கு அன்றாடம் தேவைப்படும் வழக்குப் பட்டியல்கள் அச்சிடப்படுகின்றன. இந்த அச்சகம், இரண்டு முறை மாற்றுப் பணிகளில் செயல்பட்டு வருகிறது. இதைத் தவிர, அவசரமாகத் தேவைப்படும் தாப்படுத்திய படிவங்களும், தரப்படுத்தாப் படிவங்களும் இங்கு அச்சிடப்படுகின்றன.

உயர் நீதி மன்ற வழக்குகள், இந்தியச் சட்ட அறிக்கைகள் ஆகிய இவைகளை அச்சிடுவதற்கு இக் கிளை அச்சகத்தின் கிழக்குப் பக்கத்தில் அரசு 2,090 ச. அடி இடத்தைக் கூடுதலாக ஒதுக்கியுள்ளதால், சில இயந்திரங்களையும், பிற கருவிகளையும் மத்திய அச்சகத்திலிருந்து மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. கிளை அச்சகத்தை விரிவுபடுத்தவும், இதற்கெனக் கூடுதல் பணியாளர்களையும், இயந்திரங்களையும் வழங்கவும் அரசு ஒப்பளித்துள்ளது. பொதுப்பணித் துறையின் மின்சாரப் பொறியாளர் புதிய வளவுகளுக்கு மின்சாரம் அளிக்கும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளார்.

இக் கிளை அச்சகம், மத்திய அச்சகத்தின் பணி உதவி மேலாளர் ஒருவரின் கண்காணிப்பில் உள்ளது.

[1969 மார்ச் 25

(5) **சென்னை மையச் சிறைச்சாலையிலுள்ள கிளை அச்சகம்.**—மையச் சிறைச்சாலையில் கைதிகளுக்கு வேலையளிக்கும் நோக்கத்துடன், இந்தக் கிளை அச்சகம் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இதில் ஏறக்குறைய 180 கைதிகள் பணியாற்றுகின்றனர். மைய அச்சகத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்ட மேற் பார்வைப் பணியாளர்கள் இக் கைதிகளின் பணியை மேற்பார்வையிடு கின்றனர். தரப்படுத்திய படிவங்களை அச்சிடும் வேலை மிகப் பெரிய அளவினதாகும். எனவே கைதிகளுக்கு முழு நேர வேலை கொடுப்ப தற்கு ஏற்ற படிவங்கள் இக்கிளை அச்சகத்தில் அச்சிடப்படுகின்றன. அரசாங்க அச்சகத்தின் 31 தொழில் நுட்பப் பணியாளர் இங்கு பணி யாற்றுகின்றனர்.

கடந்த மூன்றாண்டுகளில் இக் கிளை அச்சகத்தில் ஆன செலவு செய்த வேலை மதிப்பு ஆகிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

ஆண்டு.	செலவு.	செய்த வேலையின் மதிப்பு.
	ரூ.	ரூ.
1965–66	2,78,666	2,16,465
1966–67	2,78,848	2,16,108
1967–68	2,52,128	1,95,097

(6) **கிளை அச்சகம் புதுக்கோட்டை.**—பணி உதவி மேலாளர் ஒருவரின் உடனடி மேற்பார்வையின்கீழ் இக் கிளை அச்சகம் செயல்படுகிறது. இரண்டு முறை மாற்றுகளில் இது செயல்படுகிறது. இந்த அச்சகத்தில் 191 பேர் பணியாற்றுகின்றனர்.

இந்த ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட வேலை இனங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன:—

(1) அரசிதழ் சிறப்பு வெளியீடுகள் 836 உட்பட, எல்லா மாவட்டங் களுக்குமான மாவட்ட அரசிதழ்கள் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் அச்சிடப்பட்டன.

(2) மதுரை-வடக்கு, மதுரை நகரம், இராமநாதபுரம், திருச்சிராப் பள்ளி ரயில்வே காவல்துறை, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, தர்மபுரி மாவட்டங்கள் சம்பந்தமாக வாராந்திரக் குற்றம், குற்ற நிகழ்வுத் தாள்கள், மாதாந்தரக் குற்ற ஆய்வு, மதுவிலக்கு ஆய்வு, மாவட்டப் புலனாய்வுப் பணி குறித்த அச்சு வேலைகள்.

(3) கல்லூரிகளுக்கான நாட் குறிப்பேடுகள்—17 இனங்கள்.

(4) தலைமைச் செயலகம் பற்றிய குறியீடுகள்.

(5) திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகக் குறி யீட்டு அட்டவணை—7 ஆண்டுகளுக்குரியது.

(6) வாழ்க்கை வழிகாட்டிச் சிறு ஏடுகள்—23 இனங்கள்.

(7) தரப்படுத்திய படிவங்களும் தரப்படுத்தாப் படிவங்களும் (தமிழ் நாடு கணக்கு விதித் தொகுப்பு, தமிழ்நாடு நிதி விதித் தொகுப்பு ஓய்வூதியத் தொகுதிப் படிவங்கள் போன்றவை).

(8) பெருந்துறைச் சட்ட மன்றப் பேரவைத் தொகுதியின் வாக்காளர் பட்டியல்களும் சுருக்கத் திருத்தச் சேர்க்கைகளும்.

(9) பற்பல கருவூலங்களுக்குத் தேவைப்படும் 70 காசு மதிப் புள்ள முத்திரைத் தாள்களை அச்சிடுதல்.

(10) உலோகத் தகடுப் புத்தகங்கள் போன்ற பொருள்கள் தயாரிப்பு.

1969 மார்ச் 25]

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் செய்த செலவும், பணியின் மதிப்பும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

ஆண்டு.	செலவு.	செய்த வேலையின் மதிப்பு.
	ரூ.	ரூ.
1965–66	4,77,639	4,40,507
1966–67	4,88,318	4,44,252
1967–68	4,79,362	4,35,811

(7) **வட்டார அச்சகம், திருச்சிராப்பள்ளி.**—இந்த வட்டார அச்சகம், பணி உதவி மேலாளர் ஒருவரின் பொறுப்பில் உள்ளது. இந்த அச்சகத்தில் மொத்தம் 119 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகின்றனர்.

கடந்த மூன்றுண்டுகளில் செய்த செலவும், பணியின் மதிப்பும் கீழே தரப்பட்டுள்ளன:—

ஆண்டு.	செலவு.	செய்த வேலையின் மதிப்பு.
	ரூ.	ரூ.
1965–66	2,91,205	2,34,432
1966–67	2,61,854	2,09,483
1967–68	2,55,936	2,03,416

(8) **வட்டார அச்சகம், சேலம்.**—இக் கிளை அச்சகம், பணி உதவி மேலாளர் ஒருவரின் நேரடி மேற்பார்வையில் உள்ளது. இங்கு 92 பேர் பணியாற்றுகின்றனர்.

கீழ்காணும் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன:—

(1) அன்றாடக் குற்றம், வாராந்திர, மாதாந்திர, ஆண்டு ஆய்வு, மாதாந்திர மதுவிலக்கு, குற்ற ஆய்வு உட்பட சேலம் சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டப் புலனாய்வுப் பணிகள்.

(2) சேலம், தர்மபுரி, நீலகிரி ஆகிய மாவட்டங்கள் சம்பந்தப் பட்டவையும், செயலகத் துறைகள் சம்பந்தப்பட்டவையுமான ஆவணக் குறியீடுகள்.

(3) உயர் நீதி மன்ற வழக்குகள், சேலம் அரசினர் கலைக் கல்லூரிக் குறிப்புகள் முதலியன சம்பந்தப்பட்ட பணிகள்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் செய்த செலவும் வேலை மதிப்பும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

ஆண்டு.	செலவு.	செய்த வேலையின் மதிப்பு.
	ரூ.	ரூ.
1966–67	1,99,910	1,59,928
1967–68	1,79,449	1,43,200

(9) **வட்டார அச்சகம், விருத்தாசலம்.**—இந்த அச்சகம், பணி உதவி மேலாளர் ஒருவரின் பொறுப்பில் உள்ளது. இங்கு 126 பேர் பணி யாற்றுகின்றனர்.

கீழ்க்காணும் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன :—

(1) அன்றடக் குற்றத்தாள்கள், வாராந்தரக் குற்ற ஆய்வுகள், மாதாந்தரக் குற்ற ஆய்வுகள், மதுவிலக்குக் குற்ற ஆய்வுகள், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தின் ஆண்டுக் குற்ற ஆய்வுகள்.

(2) விருத்தாசலம், திருப்பூர் அரசினர் கலைக் கல்லூரிகளின் கல்லூரி நாட்குறிப்பேடுகள்.

(3) 1969-ம் ஆண்டுக்கான இந்து சமய, அறக் கட்டளைகள் ஆண்டுக் குறிப்பு.

(4) வருவாய்த்துறைப் படிவங்கள் (தரப்படுத்தியவை) சுமார் 46 இனங்கள்.

(5) பத்திரப் பதிவுத் துறையின் II–2 பதிவுக் கட்டுப் புத்தகங்கள் 30,000.

(6) அச்சடித்த வெளியீடுகள் மொத்தம் 2,00,81,712.

(7) கட்டுதல் பிரிவில் தனித் தாள்கள் அனுப்பப்பட்டவை [52,688·04 (ஆயிரத்தில்)].

வாடகைக் கட்டிடத்தில் இந்த அச்சகம் தற்போது செயல்படுகிறது.

தொழிலாளர் பொழுதுபோக்கு மன்றத்திற்கு இக் கட்டிடத்தின் ஒரு பகுதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நல நிதியிலிருந்து ரூ. 200 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதழ்கள், விளையாட்டுப் பொருள்கள் வாங்கவும் பூப்பந்து கால்பந்து விளையாட்டிடமும் அச்சகத்தின் அருகில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் செலவிடப்பட்ட தொகையும் செய்த வேலையின் மதிப்பும் கீழ்வருமாறு:—

ஆண்டு.	செலவு.	செய்த வேலையின் மதிப்பு.
	ரூ.	ரூ.
1966-67	1,94,757	1,55,805
1967-68	2,74,334	2,19,200

8. அரசுப் பரிசுச் சீட்டு அச்சடித்தல்.—இந்த ஆண்டு பரிசுச் சீட்டுகளை அச்சடித்தல் சிறப்புப் பணியாகும். இந்த மாநிலத்தின் வருவாயைப் பெருக்க, ரூ. 1 பரிசுச் சீட்டுகளை அச்சடித்து வெளியிட அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. சிறு சேமிப்புத் துறை இயக்குநர் பரிசுச் சீட்டுகளுக்குப் பொறுப்பு வகிக்கிறார். இவர், அரசுப் பரிசுச் சீட்டுகள் இயக்குநர் என்றழைக்கப்படுகிறார். பரிசுச் சீட்டுகளை அச்சடித்துக் கருவூலங்களுக்கு அனுப்பும் பணி எழுது பொருள்—அச்சுத் துறை இயக்குநரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் பெருமளவில் பரிசுச் சீட்டுகளை அச்சடித்தலில் மிகவுயர்ந்த தொழில் நுட்பத் திறன் வேண்டியுள்ளது. மிக உன்னிப்பாக நாட்டமும் செலுத்தப்படவேண்டியுள்ளது. இப் பணி, 1968, ஆகஸ்டு திங்களில் தொடங்கப்பட்டு இந்த ஆய்வு ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நடக்கிறது. ஒவ்வொரு தொடரிலும் 10 லட்சம் பரிசுச் சீட்டுகள் அடங்கிய 64 தொடர் பரிசுச் சீட்டுகள் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

பொதுமக்களிடம் பரிசுச் சீட்டு பரவலாக்கப்பட்ட பின்னர் குறுகிய கால அறிவிப்பில் பரிசுச் சீட்டுகளின் தேவை அதிகரித்துள்ளது. இது அச்சகத்திற்கு பெரிதும் இடர்ப்பாட்டைத் தந்துள்ளது. எனினும், அச்சகம் இரவு பகலாகப் பணியாற்றி, பொதுமக்களின் இத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து வருகிறது. அவசியமான அளவிற்கு அரசு, கூடுதல் பணியாளர்களை நியமித்தது. பரிசுச் சீட்டுகளை அச்சடிப்பதற்கென ரூ. 25 லட்சம் அளவிற்கு இயந்திரம் வாங்கவும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

விளக்கப்படத் தொடர்பான எழுத்துப் பகுதி அச்சடிக்கும் இயந்திரங்கள் (Letter-Press Printing Machines) பதினைந்தும், தொய்வகப் படிவ முறை அச்சு இயந்திரங்கள் இரண்டும் (Offset Printing Machines சுழல் இலக்கமிடும் இயந்திரம் (Rotary Numbering Machines) ஒன்றும் கம்பி தைக்கும் இயந்திரங்கள் இரண்டும், வெட்டு இயந்திரங்கள் நான்கும் இந்தச் சிறப்புப் பணிக்கு வாங்கப்படுகின்றன. இப் பணி நம்பக மான, ரகசியத் தன்மை வாய்ந்ததாகையால் இப் பிரிவில் பணியாற்று வோருக்குச் சிறப்பு ஊதியம் அளிக்கப்படுகிறது. 1969–70-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையைக் குறுகியகால அளவில் அச்சிட்டு வழங்கியதன் மூலமாக அரசு அச்சகம் உண்மையாகவே சிறந்த பணி ஆற்றியுள்ளது.

9. **தொழிலாளர்களுக்கு வசதிகளும் நலன்களும்.**—சென்னை அனைத்து இந்திய வானொலியின் அறிவுரையின் பேரில் 25 உறுப் பினர்களுடன் மைய அச்சகத்தில் கேள்வியறிவு மன்றம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மன்றம் பல வழிகளில் சிறப்புக் கல்வி நிலையமாக அமைகிறது. தொழிலாளர்கள் தங்கள் அறிவாற்றலை விரிவுபடுத்த உதவுகிறது. அன்றாட வாழ்வில் நிகழும் சிக்கல்களை உரிமையுடன் விவாதிப்பதற்கும் இது துணை செய்கிறது. சுருங்க சொன்னால், இது கேட்கவும், விவாதிக்கவும், செயல்படவும் தொழிலாளர் களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள சிறந்த வாய்ப்பாக அமைகிறது. குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒரு முறை கூட்டங்கள் நடக்கின்றன.

கடமையின்போது ஈய நச்சு அபாயத்திற்கு உள்ளாகும் மத்திய அச்சகப் பணியாளர்கள் 150 பேருக்கும், புதுக்கோட்டையில் உள்ள அரசு அச்சகப் பிரிவில் பணியாற்றும் 15 பேருக்கும் ஆளுக்கு $\frac{1}{4}$ லிட்டர் பாலும், பல வைட்டமின் நிறைந்த மாத்திரை ஒன்றும் வழங்கப்படுகின்றன.

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர்களுக்குத் தாராள ஓய்வு ஊதிய விதி களின் நன்மைகளை விரிவுபடுத்துதல்.—அரசு, தாராள ஓய்வு ஊதிய விதிகளின் நன்மைகளை அரசு அச்சகப் பணியாளர்களுக்கும் விரிவுபடுத்தி உள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் வரும் ஓய்வு ஊதிய நேர்வுகளை பரிசீலிக்க ஒரு பிரிவு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மீண்டும் பரிசீலிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்ட நேர்வுகளைப் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

தாராள ஓய்வு ஊதிய விதிகளை விரிவுபடுத்தும் திட்டத்தின் கீழ் பரிசீலிக்கப்பட்ட ஓய்வு ஊதிய நேர்வுகள்.	முடிவு செய்யப் பட்ட நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை.	எஞ்சியவை.
256	190	66

(i) **மருத்துவ வசதிகள்.**—பணியாளர்களின் நலனுக்காக, இரண்டு முழு நேர மருத்துவ அதிகாரிகளும், இரண்டு தலைமைச் செவிலியர்களும், மருந்து கலந்து கொடுப்பவர் ஒருவரும், இரண்டு முதலுதவி கவனிப்பாளர் களும் கொண்ட தனி மருந்தகம் ஒன்று செயல்பட்டு வருகிறது. பணி யாளர்களுக்கு, மருத்துவ மனை சிகிச்சை, அறுவை சிகிச்சை, தனி உடல் ஆய்வுகள், தனிச் சிகிச்சைகள் தேவைப்படும்பொழுது அவர்கள், இந்தத் தனி மருந்தகம் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் சென்னை, அரசு ஸ்டான்லி மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். நாள் ஒன்றுக்குத் தோராயமாக 200 பேர் சிகிச்சை பெறுகிறார்கள்.

உலோக உருக்கு பணி போன்ற அபாயகரமான பணிகளில் ஈடு பட்டுள்ள பணியாளர்களுக்கு பல வைட்டமின்கள் கலந்த மாத்திரைகளும், பாலும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இத்தகையப் பணியாளர்களைப் பரி சோதித்து, சிகிச்சை அளிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றன. நெருக்கடி காலத்தில் பிணியாளர்களை மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு செல்வதற்காக இந்த மருந்தகத்தில் ஒரு மருத்துவ ஊர்தி உள்ளது.

அரசு அச்சக மருத்துவப் பணியாளர்களுடன்கூடிய இந்தத் தனி மருந்தகம் திங்கள் காலையிலும், வெள்ளி பிற்பகலிலும், அச்சகப் பணியாளர்களின் தேவைகளைக் கவனிப்பதற்காக பாடப் புத்தக அச்சகப் பிரிவில் செயல்பட்டு வருகிறது.

(ii) குழந்தைகள் காப்பகம்.—பணி புரியும்பொழுது குழந்தைகளை விட்டுச் செல்வதற்காக இத் துறையிலுள்ள மகளிர் பணியாளர்களுக்கு குழந்தைக் காப்பக வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குழந்தைக் காப்பகத்தில் இரண்டு பெண்கள் குழந்தைகளைக் கவனித்து வருகின்றனர்.

(iii) கூட்டுறவு சிற்றுண்டி விடுதி—தனி அதிகாரி என்றழைக்கப்படும் கூட்டுறவுத் துறை முதுநிலை நேடுநரின் நிர்வாகத்தின்கீழ், பணியாளர்களின் நலனுக்காக ஆதாயமோ இழப்போ இன்றி கூட்டுறவு சிற்றுண்டிச் சாலை ஒன்று நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்தச் சிற்றுண்டிச் சாலையில் விற்கப்படும் பண்டங்களின் விலை, பொது சிற்றுண்டி சாலைகளில் விற்கப்படும் பண்டங்களின் விலைகளை விட 50 சத வீதம் குறைவாக உள்ளது. இதைத் தவிர, இந்தச் சிற்றுண்டி விடுதி, பணியாளர்களுக்காக காலையிலும், மாலையிலும் தேநீரும், பாலும் வழங்கி வருகிறது. இதற்காகும் செலவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. 1967–68-ல் விற்பனையான பண்டங்களின் மதிப்பு ரூ. 1,62,829·74. 1968 ஏப்ரல் திங்களிலிருந்து டிசம்பர் வரை விற்பனையான பண்டங்களின் மதிப்பு ரூ. 1,24,347.32.

(iv) கூட்டுறவு வங்கி.—தமிழ் நாடு அரசு அச்சக எழுதுபொருள் துறை பணியாளர்கள் கூட்டுறவு வங்கி 46 ஆண்டுகளாகச் செயலாற்றி வருகிறது. இதன் உறுப்பினர்களுக்குக் குறைந்த வீத வட்டியில் கடனுதவி அளிக்கிறது. 2,336 உறுப்பினர்கள் கொண்ட இந்த வங்கி 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ம் தேதி வரை ரூ. 6,89,216·56 செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனமும் கொண்டது. 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ம் தேதி வரையில் உறுப்பினர்களுக்கு ரூ. 62,34,928 கடன் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ம் தேதி முடிவில், உறுப்பினர்கள் செலுத்தவேண்டிய தொகை ரூ. 31,62,882·22 ஆகும். உறுப்பினர்களிடமிருந்தும் உறுப்பினர் அல்லாதவர்களிடமிருந்தும் வைப்பீடுத் தொகையைத் திரட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்த வங்கி, சென்னை மாவட்டக் கூட்டுறவு மத்திய வங்கியிடமிருந்தும் கடன் வாங்கும். கூட்டுறவு மத்திய வங்கிக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் தொகை ரூ. 15,87,170 ஆகும். 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ம் தேதியன்று சேம நிதி ரூ. 1,49,330·44 ஆகவும், வைப்பீடுத் தொகை, ரூ. 11,37,954·68 ஆகவும், நடைமுறை மூலதனம் ரூ. 34,14,341·24 ஆகவும் இருந்தது. 1967–68-ல் இந்த வங்கி ரூ. 27,537·77 நிகர ஆதாயம் ஈட்டியது. தணிக்கைக் காரியங்களுக்காக இவ்வங்கி "எ" பிரிவின்கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

(v) பணியாளர்கள் பயன் துய்க்கும் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை.—இந்தக் கூட்டுறவுப் பண்டசாலைக் கட்டுப்பாடு இல்லாத பொருள்களை, பணியாளர்களின் நலனைக் கருதி விற்று வருகிறது. 1967–68-ல் விற்பனையான பண்டங்களின் மதிப்பு ரூ. 1,82,997 ஆகும். 1968-ம் ஆண்டு எப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ம் தேதி வரையுள்ள காலத்தில் இது ரூ. 2,09,585 ஆக அதிகரித்துள்ளது. 411 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இப் பண்டசாலையில் செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனம் ரூ. 4,110. அரசு ரூ. 2,500 பங்கு மூலதனமாக முதலீடு செய்துள்ளது. நடைமுறை மூலதனத்திற்காக அரசிடமிருந்து ரூ. 50,000 வட்டியில்லாக் கடனாகப் பெற்றது.

பரிசீலனையில் உள்ள எதிர்காலத் திட்டங்கள் பின்வருவனவாகும்.—

(1) தங்கசாலைக் கட்டிடத்தில் ஒரு உணவுப் பங்கீட்டுப் பிரிவைத் தொடங்குதல்.

(2) தங்கசாலைக் கட்டிடத்தில் ஒரு துணிகள் பிரிவைத் தொடங்குதல்.

1969 மார்ச் 25]

(3) காமராஜ் நகர் காலனியில் வசிக்கும் மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய அங்கு ஒரு கிளையைத் தொடங்குதல்.

(vi) காமராஜ் நகர் காலனியில் பள்ளி.—சென்னை மாநகராட்சியால் காமராஜ் நகர் காலனியில் நடத்தப்படும் தொடக்கப் பள்ளியில் இடவசதி போதவில்லை. அப்பள்ளியில் இரு கொட்டகைகள் ஒவ்வொன்றும் ரூ. 33,250 செலவில் கட்டுவது பற்றிய செயற்குறிப்பு அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

10. பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள்.—அரசு அச்சகம், பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளில் குறிப்பிட்ட அளவு உதவிபுரியும் தமிழ்நாடு உற்பத்தித் திறன் நிறுவனத்தின் உறுப்பினராகும். தேசியப் பாதுகாப்புச் சங்கத்தில் சேருவதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டறிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அச்சகத்திற்காக ஒரு புதிய பாதுகாப்புக் குழுவை அமைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

11. பொது.—(i) அரசு அச்சகம், அதன் பிரிவுகள் ஆகியவைகளில் உள்ள இயந்திரங்களின் இருப்பு, மராச் சாமான்கள், அச்சுகள், அச்சுப் பொருள்கள் ஆகியவைகள் ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை ஒப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. கடைசியாக 1965-ல் இருப்பு ஒப்பாய்வு நடந்தது.

(ii) மற்ற பொருள்கள் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை, இருப்பு ஒப்பாய்வு அதிகாரியால் ஒப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது.

(iii) இத்துறையில் பணிபுரியும் பணியாளர்களின் நலனுக்காக அரசிதழ் பதிவு பெற்ற ஒருவரும், அரசிதழ் பதிவு பெறாத மற்றொருவரும் ஆக இரண்டு தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் உள்ளனர்.

(iv) தமிழ்நாடு மத்திய சிறைச்சாலைப் பிரிவு அச்சகத்தில் பணிபுரியும் ஆட்களுக்கு, தலைக்கு ரூ. 15 வீதம் அபாயப்படி அளிக்கும்படி அரசு ஆணைப் பிறப்பித்துள்ளது.

(v) இரவு முறை மாற்ற வேலை நேரத்தில் பணிபுரியும் தொழில் நுட்பப் பணியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் இரவு முறை மாற்ற ஊதியப் படியை, தலைக்கு 50 காசிலிருந்து 75 காசாக அரசு உயர்த்தியுள்ளது.

(vi) அரசு அச்சகத்தில் பணிபுரிவோருக்கு அளிக்கப்படுகின்ற தேநீர், பன்ரொட்டி ஆகியவைகளுக்காக கொடுக்கப்பட்ட 17 காசுகள் 20 காசாக அரசினால் உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. (பன் ரொட்டிக்காக 10 காசு தேநீருக்காக 10 காசு).

(vii) தொழிலாளர்கள், குற்றேவலர்கள், பதிவேட்டு எழுத்தர்கள், எண்ணுபவர்கள், சிப்பம் கட்டுபவர் ஆகியவர்களை, அரசு அச்சகத்தில் உள்ள தொழில் நுட்பப் பணியாளர்களுக்கு அடுத்த பதவிக்குப் பதவி உயர்வு அளிக்க அனுமதித்து அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

(viii) 1968-69-ல் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டப் பதவிகளின் விவரம் :—

பதவி விவரம்	சம்பளம்	பதவிகளின் எண்ணிக்கை
கண்காணிப்பாளர்	180—5—200—10—300	1
உதவியாளர்கள்	125—5—175	3
எழுத்தர்கள்	90—4—110—3—140	3
தட்டச்சர்	90—4—110—3—140	1
முதுநிலை முதல் கணிகர்	175—10—225	2
அனுப்புகை எழுத்தர்	90—4—110—3—140	1
காவலாளர்	50—1—60	4
உதவிப்பணி மேலாளர்	300—25—600	1

பதவி விவரம்	சம்பளம்.	பதவிகளின் எண்ணிக்கை
பரிசுச்சீட்டு வழங்கல் அதிகாரி.	200—10—300	1
முதுநிலை முதல் கணிகர் ..	175—10—225	1
தலைமை முதுநிலை யந்திரப்பணி முதலாள்.	175—10—225	1
முதுநிலை யந்திரப் பணியாள் ..	125—5—175—10—225 ..	4
இளநிலை யந்திரப் பணியாள் ..	90—4—110—3—140.	4
தலைமை முதுநிலைப் புத்தகம் கட்டுபவர்.	90—4—110—3—140 ..	40
இளநிலை புத்தகங் கட்டுபவர்	70—2—100	20
ஒழுங்கு அமைப்பவர்	90—4—110—3—140 ..	2
அச்சுக் கோர்ப்பவர்	80—3—110	6
எண்ணுபவர்	55—1—70	10
கிடங்குப் பணியாள்	70—2—90—3—105 ..	2
கிடங்கு எழுத்தர்	90—4—110—3—140 ..	2
சிப்பங்கட்டும் பணியாள் ..	55—1—70	5
உதவியாளர்	125—5—175	1
எழுத்தர்	90—4—110—3—140 ..	1
காவலாளர்	55—1—70	5
தட்டச்சர்	90—4—110—3—140 ..	1
தலைமை முதுநிலை யந்திரப் பணியாள்.	175—10—225	1
தலைமை வரியச்சுக் கம்மியர் ..	100—5—150	1
கிடங்கு எழுத்தர்	90—4—10—3—140 ..	1
கிடங்குப் பணியாள்	70—2—90—3—105 ..	1
காலங் குறிப்பவர்	70—2—90—3—105 ..	2
காவலாளர்	50—1—60	1
இயந்திர மேலாள்	100—5—150	1

(ix) அரிசன நல அமைச்சர் 1967-ம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 13-ம் நாள் சட்டப் பேரவையில் அளித்த உறுதிமொழிக்கேற்ப அரசாங்க அதிகாரி ஓர் உறுப்பினர் கொண்ட குழு ஒன்றினை 1967-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் அரசு நிறுவியுள்ளது. இந்த அதிகாரி அரசு அச்சகமும், எழுதுபொருள் பிரிவும் செயல்படும் வகையினை ஆராய்ந்து, செய்து முடிக்கும் பணியளவை மேம்படுத்துவதற்கும் நடை முறையைச் சீரமைப்பதற்கும் உரிய வழி வகைகளை எடுத்துக் கூறுவார். இப்பொழுது கிடைத்துள்ள இந்தக் குழுவின் இறுதி அறிக்கை அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

எழுதுபொருள் பிரிவு.

12. எழுதுபொருள்-அச்சகத் துறையைச் சேர்ந்த எழுதுபொருள் பிரிவு, எழுதுபொருள்கள், தட்டெழுத்து இயந்திரங்கள், படியெடுக்கும் இயந்திரங்கள் முதலியவற்றை வழங்குவதற்கான மத்தியப் பிரிவாகும். அரசாங்கத் தலைமைச் செயலகத் துறைகளிலும், சென்னை மாநகரிலுள்ள தலைமை அலுவலகங்களிலும் பணியாற்றும் கடைநிலைப் பணியாளர்களுக்குரிய உடைகளையும் இந்தப் பிரிவே வழங்குகின்றது. சென்னை மாநகரிலும், வெளியூர்களிலும் உள்ள மருத்துவ மனைகளில் பணி புரியும் குற்றேவலர்களுக்கும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் அலுவலகங்களில்

1969 மார்ச் 25]

பணி புரியும் தபேதார்களுக்கும், கடைநிலை ஊழியர்களுக்கும் உடைகள் வழங்கும் பணியை இந்தப் பிரிவே கவனித்துக் கொள்கிறது. மலைப் பகுதிகளிலும், பிற குளிர்ப் பகுதிகளிலும் பணியாற்றும் அரசுக் கடைநிலைப் பணியாளர்களுக்கும் குளிர்ப் பாதுகாப்பு ஆடைகளை இந்தப் பிரிவே வழங்குகிறது. வணிகத் துறையைத் தவிர இம்மாநிலத்திலுள்ள அரசு அலுவலகங்கள் அனைத்திற்கும் எழுதுபொருள்கள் இலவசமாகவே வழங்கப்படுகின்றன.

13. இம் மாநிலத்தின் வணிகத் துறைகள், சில மத்திய அரசு அலுவலகங்கள், சிறிதே அரசுச் சார்புள்ள நிறுவனங்களைப் போன்ற சில அலுவலகங்கள் ஆகியவைகள் முன்னமே தொகை செலுத்தியதன் பேரிலோ புத்தகக் கணக்கு அடிப்படையிலோ அவைகளுக்கு எழுதுபொருள்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த நேர்வுகள் அனைத்திலும், தட்டெழுத்து இயந்திரங்கள், படியெடுக்கும் இயந்திரங்கள் இவை குறித்து 5 சதவீதம் துறைச் செலவாகவும், கணக்கிடும் இயந்திரம் குறித்து 6 சதவீதம் துறைச் செலவாகவும், ஏனைய எழுதுபொருள் குறித்து 21 சதவீதம் துறைச்செலவாகவும் வசூலிக்கப்படுகின்றன.

14. எழுதுபொருள்களை வாங்குவதற்குரிய செலவு, எழுது பொருள், பிரிவினருக்கு ஏற்படும் பெரிய செலவினங்களில் ஒன்றாகும். இந்தச்செலவினத்தின் பெரும் பகுதி இந்தியாவில் உற்பத்தியாகும் எழுதுபொருள்களின் விலையாகும். காகிதம், அட்டைகள், தட்டெழுத்து இயந்திரங்கள், நகலெடுக்கும் கருவிகள் ஆகியவற்றை வாங்குவதிலும் பெரும்பகுதி செலவு ஏற்படுகின்றது.

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள விவர அறிக்கையின் மூலம், இத் துறை வழங்கியப் பொருள்களின் அளவுபற்றி அறியலாம்.

ஆண்டு.	எழுதுபொருள்கள் வாங்கியதன் மதிப்பு.	எழுதுபொருள் கேட்பு அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை.	வழங்கப்பட்ட எழுது பொருள்களின் மதிப்பு.
(1)	(2)	(3)	(4)
	ரூ.		ரூ.
1965–66	92,30,858	2,225	1,09,53,111
1966–67	1,02,89,886	2,260	1,06,15,466
1967–68	95,76,248	2,212	85,95,834

ஆண்டு.	வழங்கப்பட்ட தட்டெழுத்து இயந்திரங்கள், நகல் எடுக்கும் இயந்திரங்கள், படிபெருக்கி இயந்திரங்கள், கணக்கிடும் இயந்திரங்கள் ஆகியவைகளின் எண்ணிக்கைகள்					
	தட்டெழுத்து இயந்திரம் (ஆங்கிலம்)	தட்டெழுத்து இயந்திரம் (தமிழ்)	கையால் இயக்கப்படும் நகல் எடுக்கும் இயந்திரம்.	மின்சாரத்தில் இயங்கும் நகல் எடுக்கும் இயந்திரம்.	படி பெருக்கி இயந்திரம்.	கணக்கிடும் இயந்திரம்.
	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
1965–66	703	183	73	9	7	..
1966–67	566	147	101	2	28	..
1967–68	428	151	20	7	17	8

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1969 மார்ச் 25

இணைப்பு-II.

[355-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்களின் உரை.

தொழில், தொழிலாளர், வீட்டுவசதித் துறை.

கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்படத் தொழிலாளர்கள்.

சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே !

"கோரிக்கை 24—தொழிற்சாலைகள் உட்படத் தொழிலாளர்கள்" என்பதன் கீழ் ரூ. 79,98,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மீது நான் முன்னுரைக்கிறேன். வேலை வாய்ப்புப் பணிகளுக்குத் தேவைப்படும் நிதி ஒதுக்கம் இந்தக் கோரிக்கையில் அடங்குகிறது. சட்டமன்றப் பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள தொழிலாளர் துறை மற்றும் வேலை வாய்ப்பு, பயிற்சித் துறை இயக்குநர் அலுவலகத்தின் வேலை வாய்ப்புப் பிரிவு, 1968–69-ல் செய்த சாதனைகளைக் காட்டும் ஆய்வுரையை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவர விழைகிறேன்.

தொழிலாளர் துறையின் சில பரந்த கொள்கை குறிப்புகளையும் சாதனைகளையும் உங்கள் அனுமதியுடன் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இம்மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு வழிகோலும் வகையில் தொழில் அமைதியை நிலைநாட்டுவதும், அதே நேரத்தில் உற்பத்தியான செல்வத்தில் தங்களுக்குரிய பங்கைத் தொழிலாளர்கள் அடையும் வகையில் செயல்படுவதும் அரசின் கொள்கையாகும். தொழிலாளர்களும் நிர்வாகத்தினரும் கூட்டாகக் கலந்துப் பேசி தகராறுகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதுதான் இயல்பான பழக்கமாகும். இத்தகைய பழக்கத்திற்கு ஊக்கமளிக்க அரசு முயன்று வந்துள்ளது. இம்முறையில் தகராறுகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள இயலவில்லையென்றால் தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் கீழ் வகை செய்துள்ள நிர்வாக அமைப்பு அத்தகராறுகளைத் தீர்க்கவேண்டி வருகிறது.

1968-ல் சமரச அதிகாரிகளினால் விசாரிக்கப்பட்ட குறையீடுகளின் எண்ணிக்கையும், அவை எவ்வாறு தீர்த்துவைக்கப்பட்டன என்ற விவரமும், வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகளின் எண்ணிக்கை பற்றிய விவரமும், எத்தனை வேலை நாட்கள் விரயம் ஆயின என்பதும், பிற தொடர்பான விவரங்களும், அவை முன்புள்ள ஆய்வுரையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 1968-ல் ஏற்பட்ட வேலை நிறுத்தங்களும் கதவடைப்புகளும் அவற்றில் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையும் 1967-ல் இருந்ததை விடக் குறைவாக உள்ளதென்பது அவற்றிலிருந்து தெரிய வரும். விரயமான வேலை நாட்களின் எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பிற்குக் காரணம் பஞ்சாலைத் தொழிலில் ஏற்பட்ட மந்த நிலையை அடுத்து கோவைப் பகுதியில் மூடப்பட்ட ஆலைகளின் சிக்கல்கள் குறித்துத் தொழிலாளர்களின் கவலையைத் தெரிவிப்பதற்காக அங்கு நடந்த கிளர்ச்சியினால் பஞ்சாலைத் தொழில் எங்கணும் நிறுத்தப்பட்டமையும் பெரிய தொழிற்சாலைகளில் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த வேலை நிறுத்தங்களும் கதவடைப்புகளும் ஆகும்.

தகராறுகளில் ஈடுபட்டுள்ள இரண்டு தரப்பினரும் அல்லது அவர்களில் ஒரு தரப்பினர் தீர்வு காண்பதற்கு விருப்பமில்லாதுள்ள இடங்களில் தொடர்ந்து மூடப்பட்டுள்ள தொழில்சாலைகள் எவ்வாறு திறக்கப்பட முடியுமென்பது குறித்து அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது. தகராறுகளை விரைந்து தீர்க்க வேண்டுமென்னும் கருத்தில் தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின்கீழ் சமரசம் செய்து வைப்பதற்குரிய அமைப்பை வலுப்படுத்தவும் அரசு விரும்புகிறது.

பஞ்சாலைத் தொழிலில் ஏற்பட்டுள்ள மந்த நிலையும், அதன் காரணமாக 20 பஞ்சாலைகளுக்கு மேல் இம்மாநிலத்தில் மூடப்பட்டதும். அதன் விளைவாகத் தொழிலாளர்கள் பலர் வேலையிழந்ததும் அரசிற்கு மிகுந்த கவலை தந்து வந்துள்ளன. தகராறுகளின் காரணமாகத் தொழிற்சாலை மூடப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைத்து ஆலைகள் திறக்கப்பட்ட நடவடிக்கை மேற்கொள்வதுடன், மூடப்பட்ட ஆலைகள் பற்றி ஒரு குழு ஆய்ந்து அறிவித்த பின்னர் வங்கிக் கடன்களுக்கு அவற்றிற்கு உத்திரவாதம் அளித்து அவற்றின் நெருக்கடியைத் தீர்க்க நொடித்துவிட்ட அந்த ஆலைகளுக்கு உதவி வழங்கவும் அரசு முயன்று வந்துள்ளது. ஆனால், இந்த நடவடிக்கைகளினால், எல்லா ஆலைகளிலும் சிக்கல் தீர்ந்துவிடவில்லை. 1951-ம் ஆண்டு தொழில்கள் (வளர்ச்சி-முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்ட குழு ஆராய்ந்த பின்னர், இக் காரியத்திற்குத் தகுந்தவாறுள்ள ஆலைகளை மேற்கொண்டு நடத்தக்கூடிய மாநிலப் பஞ்சாலைக் கழகம் ஒன்றை நிறுவ அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இருபது ஆலைகளைப் பொறுத்த வரையில் அவ்வாறு ஆய்வு செய்யப்படுவதற்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளன. பன்னிரண்டு ஆலைகள் குறித்து அறிக்கைகள் வந்துள்ளன.

பல்வேறு ஊதிய வாரியங்களின் இடைக்காலப் பரிவுரைகளையும் இறுதியான பரிவுரைகளையும் எல்லா நிறுவனங்களும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதில் அரசு முனைந்து நடவடிக்கை எடுத்து வந்துள்ளது. சட்டமன்றப் பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஆய்வுரையிலிருந்து இம்முயற்சியினால் ஏற்பட்டுள்ள சிறந்த பலன் தெரியவரும்.

பருத்தி நெசவாலைத் தொழிலுக்கான இரண்டாவது சம்பள வாரியமும் பொறியியல் தொழில்களுக்கான சம்பள வாரியமும் அவற்றின் இறுதிப் பரிவுரைகளை அளித்துள்ளன; அவற்றை இந்திய அரசு ஆலோசித்து வருகிறது. இப்பரிவுரைகள் ஒருபித்த கருத்தைக் கூறாமையால், அவற்றை நிறைவேற்றும்போது ஏற்படக் கூடிய சிக்கல்களுக்கு மாநில அளவில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிவரும். அத்தகைய சிக்கல்களை உடன்பாடாக தீர்த்து வைக்க எல்லா முயற்சிகளையும் இம்மாநில அரசு மேற்கொள்ளும்.

கூட்டு நிர்வாக மன்றங்களை (**Joint Management Councils**) நிறுவுவது குறித்து 250 தொழிலாளர்களையும் அதற்கு மேற்பட்டவர்களையும் பணிக்கமர்த்தியுள்ள தொழில் நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தினருடன் தொழிலாளர் துறை அதிகாரிகள் தொடர்பு கொண்டுள்ளனர்; இது வரையில் அத்தகைய மன்றங்கள் 19 தொழில் நிறுவனங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன வென்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பிற நிறுவனங்களிலும் அத்தகைய மன்றங்களை ஏற்படுத்த முயற்சிகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும்.

அரசு உதவியுடன் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டித்தரும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்பட்ட மந்த நிலைக்குக் காரணம், போதிய நிதிவசதியின்மையே ஆகும். ஆயினும், பொதுத் துறை, தனியார் துறை கூட்டுறவுத் துறைகளுக்கு நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இத்திட்டத்திற்கென ரூ. 150 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. நான்காம் திட்ட காலத்தில் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் கணிசமான முன்னேற்றம் ஏற்படுமென எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது.

தொழிலாளர் கொள்கை சம்பந்தமாக அரசுக்கு ஆலோசனை கூற, தொழிலாளர் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளும், நிர்வாகத்தின் பிரதிநிதிகளும் அடங்கிய முறையே, தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளின் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு (**Labour advisory Group of employees Representatives**) என்ற குழு ஒன்றினையும், தொழிலதிபர்கள் பிரதிநிதிகள் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு (**Labour advisory Group of employers representatives**) என்ற குழு ஒன்றினையும் அரசு அமைத்துள்ளது. தொழிலாளர்களின் பற்பல சிக்கல்கள் குறித்து அவர்களின் கருத்தறிய இக்குழுக்களின் கூட்டங்கள் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒரு முறை கூட்டப்படுகின்றன.

[1969 மார்ச் 25

பல்வேறு தொழிலாளர் சட்டங்கள் குறித்தும் விரிவாக ஆராய அரசு எண்ணியுள்ளது ; குறிப்பாக, மற்ற மாநிலங்களில் அத்தகைய சட்டங் களில் மிகவும் வேண்டப்படும் விதித்துறைகள் நமது மாநிலத்திற்குப் பொருந்துமாறு சட்டங்களில் எந்த அளவிற்கு ஏற்றுச் செயல்படுத்தப்பட முடியுமென்பதையொட்டி ஆராயவும் அரசு கருதியுள்ளது. இதற்கென இச்சட்டங்கள் பற்றி விரிவாக ஆராயச் சிறு குழு ஒன்று அமைக்கப்பட் டுள்ளது. தற்போதுள்ள சட்டங்களுக்குப் பொருத்தமான திருத்தங்களைச் செய்யும் செயற் குறிப்புகளை இக்குழு வகுக்கும்.

பணியாற்றும் தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பையும் நலனையும் நன்மை யையும் காக்கும் பொருட்டும், தனியார் துறையிலும் பொதுத் துறையிலும் வேறுபாடு எதுவும் காட்டப்படாமல் அவற்றை நிறைவேற்றும் வகையிலும் தொழிலாளர் சட்டங்கள் அனைத்தையும் திறம்படச் செயல்படுத்துவதுமே அரசின் நோக்கமாகும். இதுபோன்றே, சமரச அதிகாரிகள், தொழிலாளர், நிர்வாகத்தினர் ஆகிய இரண்டு தரப்பினருக்கும் மன நிறைவு அளிப் பதற்கேற்பத் தகாராறுகளைத் தீர்க்கச் செயல்படுகின்றனர் என்கிற வகையி யிலும் பொதுத் துறை நிறுவனங்களிலும் தனியார் துறை நிறுவனங்களி லும் தகாராறுகளை தீர்ப்பதற்கு வெவ்வேறு நிலைகள் பின்பற்றப்படு கின்றன என்னும் குற்றச் சாட்டுக்கு இடமில்லாமலும் இவர்கள் செயல் பட்டு வருகின்றனர்.

தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்குச் சிறந்த பாது காப்பான வேலை நிலைமைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளனவா என்பதைத் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகம் கவனிக்கிறது ; இது, அதிக உற் பத்திக்கு வழி காணும். தொழிற் பிரிவுகள் அளவில் அவசர உற்பத்திக் குழுக்களை (Emergency Production Committees) அமைத்தும், வேலைக் கமர்த்தப்பட்டுள்ளவர்களின் சுகாதாரம், பாதுகாப்பு, நலன் இவற்றைக் காக்கத் தொழிலாளர்களிடையேயும் நிர்வாகத்தினிடையேயும் பாதுகாப்பு முறைகளுக்கான விழிப்புணர்வை உருவாக்கியும் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத் தியைப் பெருக்குவதில் அவர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். தொழிலாளர்கள், நிர் வாகத்தினர் ஆகியோரின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய பாதுகாப்புக் குழுக்களை (Safety Committees) அமைத்துத் தொழிற்சாலைகளில் விபத்துக் களைக் குறைக்க ஆய்வாளர் அலுவலகத்தினர் முயன்று வருகின்றனர். ரசாயனப் பொருள்கள், பாறையெண்ணெய் சார்ந்த ரசாயனப் பொருள் கள் தயாரிப்பில் பல தொழிற்சாலைகள் உருவாகி வருகின்றன. இவைகள் வர்த்தகக் கழிவுகளையும் கழிவு நீரையும் வெளிப்படுத்துவதனால் சுற்றுப் புறமும் விண்வெளியும் கெடுவதற்கு ஏதுவாகின்றது. தொழிற்சாலைச் சட்டத்தையும் விதிகளையும் சரியாகவும் கண்டிப்பாகவும் செயல்படுத்துவதன் மூலம் இத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து தொழிலாளர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் ஏற்படும் தீங்குகள் பெரிதும் குறைக்கப்படும். பாதுகாப்பு, சுகாதாரம் குறித்த சிக்கல்களில் விழிப்புணர்ச்சியேற்படுத்தப் பத்துத் தொழிற்சாலைகளின் நிர்வாகத்தினருக்குக் கேடயங்களும் ரொக்கப்பண மும் வழங்கும் பரிசுத் திட்டம் ஒன்றை அரசு வகுத்துள்ளது. தொழிற் சாலைத் தொழிலாளர்களின் கருத்துரைகளும், முழக்கமும், பாதுகாப்பு குறித்த சுவரொட்டிகளும் சிறந்ததெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டால் அவர் களுக்கு ரொக்கப்பணம் அளிக்கும் பரிசுத் திட்டத்திற்கும் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

எடைகள், அளவைகள் துறை, தொழிலாளர் துறையுடன் இணைக்கப் பட்டதன் விளைவாக, இத்துறைப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக் கப்பட்டுள்ளது ; தொழிலாளர் துறை துணை நேடுநர்கள் (Deputy Inspectors of Labour) எனப்படும் புதியவகை அதிகாரிகளை ஏற்படுத்தியதுடன், தொழிலாளர் நேடுநர்கள், உதவி நேடுநர்கள் பதவி கள் கூடுதலாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எடைகள், அளவைகள் (செயல் படுத்துதல்) சட்டத்தை, இந்த அதிகாரிகள் தங்கள் பிற பணிகளுடன் நிறைவுடன் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள்.

1969 மார்ச் 25]

தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதித் திட்டம் முதலில் கோயம்புத்தூரில் 1955, ஜனவரியில் செயல்படுத்தப்பட்டது. இம்மாநிலத்தில் இத்திட்டம் இப்போது 3,36,500 ஈடுறுதி செய்த தொழிலாளர்களையும் 2,04,650 குடும்பப் பிரிவுகளையும் கொண்டு செயல்படுகிறது. 1968–69-ல் தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதித் திட்டம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஊத்துக்குளி, பல்லடம், ஆகிய புதிய பகுதிகளுக்கும் திருநெல்வேலி மாவட்டம், கோயில்பட்டி, கரிசல்குளம் ஆகிய புதிய இடங்களுக்கும் சேலம் மாவட்டம் ஓடப்பள்ளி, பள்ளிப்பாளையம் ஆகிய இடங்களுக்கும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் ஆரணிக்கும் நீடிக்கப்பட்டது. விருதுநகர்ச் சுற்றுப்புறங்களுக்கும் நெல்லிக்குப்பம் பகுதிக்கும் இத்திட்டத்தை மேலும் நீடிக்க அரசு ஆணை யிட்டுள்ளது. விரைவில் இப்பகுதிகளில் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படும். கோயம்புத்தூர் பகுதியில் தற்போதுள்ள பட்டியல் முறைக்குப் (Panel System) பதிலாகப் பணி முறையைச் (Service System) செயல் படுத்த முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1969, ஏபரல், 13-ம் தேதி (தமிழ்ப் புத்தாண்டு நாள்) முதல் கோயம்புத்தூர்ப் பகுதியிலும் அதன் சுற்றுப் புறங்களிலும் ஈட்டுறுதி செய்துகொண்டவர்களின் குடும்பங்களுக்குத்தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின் கீழ் மருத்துவ நலன்களை நீடிக்கத் திட்டமிட்டதன் விளைவாகவே, மேற்சொன்ன முறை செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இதற்கென 13 புதிய தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள் திறக்கப்படும். மேற்சொன்ன திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் போது 86,700 குடும்பங்கள் கோயம்புத்தூர் பகுதியில் பலனடையும்.

சென்னை மாநகரில் தற்போது 625 படுக்கை வசதிகளுடன் அமைந்த தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதிப் பிணியாளர்களின் பயனுக்காகவே எல்லா வசதிகளுடன் கூடிய மருத்துவ மனை ஒன்றுள்ளது. கோயம்புத்தூரில் 500 படுக்கைகளுடன் கூடிய தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனை கட்டும் பணி பெரும்பாலும் முடிவடைந்துள்ளது. இந்த மருத்துவமனையை விரைவில் தொடங்கும் பொருட்டு, இந்த மருத்துவமனைக்கான கருவிகளை அமைப்பதற்கான தொடக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. மதுரையில், தற்போதுள்ள தொத்துநோய் மருத்துவ மனையில் கூடுதல் கட்டிடம் கட்டப்பட்டு அது தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனையாக மாற்றப்பட்டு வருகிறது. கட்டிடம் கட்டும் பணி பெரும்பாலும் முடிந்து விட்டது. தற்போதுள்ள தொத்து நோய் மருத்துவமனை வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டதும் இந்த மருத்துவ மனை செயல்படத் தொடங்கும்.

தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதி மருந்தகங்களுக்காக 36 இடங்களில் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு அரசு இதுவரை ஒப்பளித்துள்ளது. இவற்றில் 32 மருந்தகங்கள் ஏற்கனவே கட்டப்பட்டுவிட்டன. 13 இடங்களில் அரசு மருத்துவ மனைகள் ஒவ்வொன்றிலும் 16 படுக்கைகளுடன் கூடிய பிரிவு ஒன்றைக் கட்ட அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதி திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ மனையில் தங்கி, பொதுவான சிகிச்சை பெறுவதற்கும், மகப்பேறு மருத்துவத்திற்கும் மேற்கண்ட இடங்களில் படுக்கை வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் பெண்ணாத்தூரில் அரசு காசநோய் நலம் பேண் மருத்துவ மனையில் 26 படுக்கைகளுடன் கூடிய பிரிவு ஒன்றைக் கட்டவும் அரசு ஒப்பளித் துள்ளது. தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் முழுச் செலவில் மேற்சொன்ன கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

நிதிநிலை இடர்ப்பாட்டின் காரணமாக, கட்டிடப் பணி தொடங்கப்படாத இடங்களில் அல்லது நிலம் கையகப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் படாத இடங்களில், இக் கழகத்திடமிருந்து நிதி சம்பந்தமான புதிய அனுமதி பெறாமல் அனுமதிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் குறித்தும் புதிய கட்டிட வேலைகள் தொடங்கப்படகூடாதென்று 1968 ஜூலையில் தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதிக் கழகம் அரசைக் கேட்டுக்கொண்டது. அதன் நிதிநிலையை ஆராயும் பொருட்டு, தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதிக் கழகம், துணைக் குழு ஒன்றை நியமித்தது; இக்குழு, மருத்துவ மனையில் தங்கி மருத்துவம் செய்து கொள்வோருக்குப் படுக்கை வசதியளிப்பது சம்பந்தமாகவும் நிலம் கையகப்படுத்தல் குறித்தும் சில பெரும் மாற்றங்கள் செய்யப்படவேண்டுமென பரிந்துரைத்தது. ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட 1,000 பேருக்கு 11

படுக்கைகள் வீதம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் அளவுகோலை, 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு 4 படுக்கைகள் வீதம் குறைக்க வேண்டுமென்று இத் துணைக் குழு செய்த பரிவுரை, தொழிலாளர்களைப் பெரிதும் பாதிக்கு மென்று கருதப்பட்டது. எனவே, இத்துணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளை ஏற்க முடியாதென்று தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதிக் கழகத்திற்கு அரசு தெரிவித்துள்ளது.

மதுரை, தூத்துக்குடி, விக்கிரமசிங்கபுரம் பகுதிகளிலுள்ள ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களின் குடும்பங்களுக்கு இத் திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதிகளை நீட்டிக்கும் செயற்குறிப்புக்களை அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

இரண்டாவது உலகப்போரில் பணியாற்றித் திரும்பிய வீரர்களது மறு வாழ்வுக்கு வகைசெய்யும் நடவடிக்கையாக, அமைக்கப்பட்ட தேசிய வேலைவாய்ப்புப் பணி, படிப்படியாகத் தனது அலுவல்களைப் பெருக்கி நாட்டில் ஒவ்வொரு வகை வேலையையும் தன் நிர்வாகத்தின்கீழ்க் கொண்டு வந்தது. வேலை தேடி வருவோருக்கு இப் பணி நிலையம் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதுடன், வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாகவும் வேலை வாய்ப்பு ஆலோசனை நல்கியும் தொழில் தகவல் அறிவித்தும் பணியாற்றுகிறது. பர்மா, இலங்கை ஆகிய இடங்களிலிருந்து தாயகம் திரும்பியோருக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதில் இது சிறப்பாக நாட்டம் செலுத்துகிறது. இதற் கென நியமிக்கப்பட்டுள்ள வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரி **Employment Liaison Officer)** சிறந்த தனியார், பொதுத் தொழி லதிபர்களுடனும் பிற தொடர்புள்ள நிறுவனங்களுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ளுகிறார்; இந்த அகதிகளுக்கு ஒழுங்கான முறையில் மறு வாழ்வளிக்கும் பணியை ஒழுங்காக நிறைவேற்றவே இவர் அவ்வாறு தொடர்பு கொண்டுவருகிறார். இம்மாநிலத்திலுள்ள தொழிலாளர் வேலை வாய்ப்பு அமைப்பு நாளுக்கு நாள் விரிவடைந்து வருகிறது; ஆண்டு தோறும் வேலை தேடிவரும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகி வருகிறது. இதற்கேற்ப அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளில் வேலை வாய்ப்புப் பணியை விரிவு படுத்துவதற்கும், மும்முரப்படுத்துவதற்கும் ஏற்ற வகையில் தற்போதுள்ள பணி அமைப்பை விரிவுபடுத்த வேலைவாய்ப்புப் பணி நிறு வனம் திட்டமிட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்திலுள்ள தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணி அமைப்பின் செயல்கள் குறித்த விவரங்கள், சட்டமன்றப் பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஆய்வுரையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இறுதியாக, தொழில்கள் வளர்ச்சியும் தொழிலாளர்கள் செழிப்புமே எப்போதும் இந்த அரசின் கொள்கையாயிருக்குமென்பதை மீண்டும் வலி யுறுத்த விரும்புகிறேன்.

"வளர்க தொழில்
வாழ்க தொழிலாளர்."

இவைகூறி, இம்மானியக் கோரிக்கையை இப்பேரவையினர் ஏற்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு–III.

[69–ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

1968–69–ல் தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் நிலைமை ஆய்வு.

1. தொழிலாளர் நிலைமை குறித்த சட்டங்கள் இந்த அறிக்கையில் கீழ்க்கண்ட வகைகளில் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன :—

1. நிறுவனச் சட்டம்.
2. ஊதியச் சட்டம்.
3. தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.
4. சமூகப் காப்புச் சட்டம்.
5. தொழிலாளர் நல ஏற்பாடுகள் சட்டம்.

1969 மார்ச் 25]

இவை தவிர, எடைகள், அளவைகள் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது குறித்தும், வேலை வாய்ப்புப் பணி குறித்தும் தனித்தனி அத்தியாயங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

I. நிறுவனச் சட்டம்.

2. 1948-ம் ஆண்டுத் தொழிற்சாலைகள் சட்டம்.—ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 7,177 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலில் இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 466 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டன. 249 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. ஆண்டு முடிவில் இம்மாநிலத்திலிருந்த தொழிற்சாலைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 7,394 ஆகும். இதன் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

	பதிவேட்டில் இருந்த தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை.	
	1967.	1968.
பிரிவு 2 (m) (i)	5,481	5,704
பிரிவு 2 (m) (ii)	401	420
பிரிவு 85 (i)	1,295	1,270
	7,177	7,394
வேலைக்கமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	4,06,384	3,88,931

தாற்காலிகமானது (அறிவிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் இதில் அடங்காது.)

1968 டிசம்பர் வரையில் உரிமக் கட்டணங்களாக ரூ. 17,09,791·59 வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. 1967-ல் உரிமக் கட்டணங்களாக ரூ. 16,37,500·00 வசூலிக்கப்பட்டது.

சென்ற ஆண்டில் நடந்த 11,235 முறையான நேடுதல்களுக்கு (Inspection) மாறாக இந்த ஆண்டில் 10,069 முறையான நேடுதல்கள் நடத்தப்பட்டன. அவற்றுடன், 1,271 சிறப்பு நேடுதல்களும், 400 ஞாயிற்றுக் கிழமை நேடுதல்களும், 305 எதிர்பாரா நேடுதல்களும் 313 இரவுநேர நேடுதல்களும் (மொத்தத்தில் 2,289) நடத்தப்பட்டன. சென்ற ஆண்டில் இத்தகைய 2,340 நேடுதல்கள் நடத்தப்பட்டன.

ஆய்வாண்டில் தொழிற்சாலைச் சட்டம், அதற்குத் தொடர்பான சட்டங்கள் இவற்றின் விதித் துறைகளை மீறியதற்காக 1,487 வழக்குகள் தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினர் மீது தொடரப்பட்டன. சென்ற ஆண்டில் 859 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன.

1967–68-ம் ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த விபத்துகள் குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	சாதாரண விபத்துக்கள்.	மரண விபத்துக்கள்.
1967	19,268**	25*
1968	21,687	56

**1967-ம் ஆண்டுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட 19,268 சாதாரண விபத்துக்களில், 199 விபத்துக்கள் விபத்துக்களாகக் கருதப்படவில்லை. ஏனெனில் 48 மணி நேரத்திற்குள் அவர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

* 1967-ல் நடந்ததாக அறிவிக்கப்பட்ட 25 மரண விபத்துக்களில் ஒரு விபத்து பின்னர் தொழில் விபத்தல்லாத விபத்தாகக் கருதப்பட்டது.

[1969 மார்ச் 25

1968-ன் முடிவில் 269 தொழிற்சாலைகளில் பாதுகாப்புக் குழுக்கள் செயல்பட்டு வந்தன. முந்திய ஆண்டின் இறுதியில் 264 குழுக்கள் செயல்பட்டன.

பத்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் வேலை செய்பவையும், விசையின் உதவியுடன் தயாரிப்பு வேலை முறையில் ஈடுபட்டுள்ளவையுமான தொழிற்சாலைகளுக்கும், 20 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் வேலை செய்கிறவையும் விசையின் உதவியில்லாமல் தயாரிப்பு வேலை முறையில் ஈடுபட்டுள்ளவையுமான தொழிற்சாலைகளுக்கும் இச் சட்டம் பொருந்துகிறது. இன்னும் குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ளவர்கள் பணியாற்றும் சில வகை நிறுவனங்களுக்கும் இச் சட்டத்தின் விதித்துறைகளை அரசு 1967 செப்டம்பரில் நீட்டித்த அறிவிப்பு வெளியிட்டது. அதன் விளைவாக, இந்த அறிவிப்பின் செய்திறனை எதிர்த்து உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனு ஒன்று கொடுக்கப்பட்டது. இந்த ரிட் மனுவின் மீது தீர்ப்பு கூறப்படுகிற வரையில் இந்த அறிவிப்பு செயல்படுத்தப்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணையிட்டுள்ளது. இது குறித்து உயர்நீதி மன்றம் இன்னும் ஆணை பிறப்பிக்கவில்லை.

3. தமிழ்நாடு 1947-ம் ஆண்டு கடைகள்-நிறுவனங்கள் சட்டம்.—இந்த ஆண்டில் இச்சட்டத்தின் விதித்ததுறைகள் மதுரை மாவட்டத்தில் தல்லாகுளம், பொன்மேனி, கொச்சடை, மாடக்குளம் பேரூராட்சிகளுக்கும் சாத்தமங்களம் ஊராட்சி மன்றத்துக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது.

1967 முதல் 1969 வரையில் மூன்றுண்டுகளின் தொடக்கத்தில் இச் சட்டம் பொருந்திய கடைகள், நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கையும் அவற்றில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்.	இச்சட்டம் பொருந்துகிற நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வேலைக்கமர்த்தப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)
1967	1,67,869	2,09,261
1968	1,88,843	2,09,424
1969	2,16,538	1,84,710

இச்சட்டத்தின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட ஆய்வாளர்கள் 1968-ல் 3,42,918 நேடுதல்கள் நடத்தினர்.

இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகளையும் அதன்கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளையும் மீறிய தொழிலதிபர்கள் மீது ஆய்வாண்டில் 654 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. முந்திய ஆண்டில் அந்த எண்ணிக்கை 157 ஆக இருந்தது.

	1967.	1968.
ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் நீதிமன்றங்களின் விசாரணையில் உள்ள வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	27	18
இந்த ஆண்டில் வழக்கு தொடர அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை.	157	694
தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவை ..	165	556
விடுவிக்கப்பட்டுத் தீர்ப்புக் கூறப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	..	6
வசூலிக்கப்பட்ட மொத்த அபராதத் தொகை.	ரூ. 2,184	ரூ. 10,318

1969 மார்ச் 25]

மேற்படி சட்டத்தின் 41-வது பிரிவின் கீழ் 1968-ம் ஆண்டில் தொழிலாளர்த் துறை துணை ஆணையாளருக்கு அனுப்பப்பட்டு அவரால் முடிவு செய்யப்பட்ட மேல் முறையீடுகள் குறித்த விவரங்கள் வருமாறு :—

1968 ஜனவரி 1-ம் தேதியன்று முடிவு செய்யப்படாமலிருந்த மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.	221
இந்த ஆண்டில் வரப்பெற்ற மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.	320
மொத்தம் ..	541
முடிவு செய்யப்பட்ட மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை ..	39
ஆண்டின் இறுதியில் முடிவு செய்யப்படாமல் உள்ள மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.	146

இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இச்சட்டத்தின் 51-வது பிரிவின்கீழ் 6 மனுக்கள் முடிவாகாமல் இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 2 மனுக்கள் பெறப்பட்டன. இந்த ஆண்டில் 3 மனுக்கள் முடிவு செய்யப்பட்டன.

சென்னை இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கியிலும், தமிழ்நாட்டில் உள்ள அதன் கிளைகளிலும் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டவர்களின் ஊதியத்திலிருந்து சொந்தக் கடனுக்காகவும் தொடர் வைப்புத் தொகைக்காகவும் தொகை கழித்துக் கொள்ள, தமிழ்நாட்டுக் கடைகள்—நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் 34-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவில் கண்ட (c) பகுதியின் கீழ் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. ஆனால், வசதி அல்லது பணியைப் பெறுகிற ஒவ்வொரு வேலையாளும் தனது தொழிலதிபர் தனது ஊதியத்திலிருந்து அதற்குரிய தொகையை கழித்துக்கொள்ள எழுத்து மூலமான அதிகாரம் அளிக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனைக்கு அது உட்பட்டதாகும்.

இந்த ஆண்டில் மேற்படி சட்டத்தின் 6, 52-வது பிரிவுகளின்கீழ் அரசு 8 தற்காலிக விலக்குகளையும், தொழிலாளர்த் துறை ஆணையாளர் இரண்டு தற்காலிக விலக்குகளையும் வழங்கினர். தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையாளர் 128 தேர்வுகளில் தற்காலிக விலக்குகளை வழங்கினர்.

4. தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு உணவு விடுதிகள் சட்டம்.—இந்த ஆண்டில் இச் சட்டத்தின் விதித் துறைகள் மதுரை மாவட்டத்தில் தல்லாகுளம், பொன்மேனி, கொச்சடை, மாடக்குளம் ஊராட்சிகளுக்கும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கீரமங்கலம், மதுக்கூர் பேரூராட்சிகளுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டன.

1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதி அன்று 20,305 நிறுவனங்கள் இருந்தன. இவைகளில் 9,486-ல் தொழிலாளர்கள் இல்லை. இந்த நிறுவனங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டோர் எண்ணிக்கை 65,620 ஆக இருந்தது. 1968-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதி அன்று உணவு விடுதிகளின் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 21,021 ஆகவும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 63,087 ஆக இருந்தது.

1-1-1968 முதல் 31-12-1968 வரையில் உள்ள கால அளவின் போது பதிவுக் கட்டணமாக ரூ. 96,143 வசூலிக்கப்பட்டது. 1-1-1967 முதல் 31-12-1967 வரையில் அவ்வாறு வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 1,28,480·50 ஆகும்.

நேடுநர்கள் தங்கள் நேடுதல்களின்போது இந்தச் சட்ட விதித் துறைகள் மீறப்பட்டதைக் கண்டுபிடித்ததன் விளைவாக ஆய்வாண்டில் 839 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 1967-ல் அந்த எண்ணிக்கை

303 ஆக இருந்தது. இவற்றில் 655 வழக்குகள் தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டன. 10 வழக்குகள் விடுதலை அளித்துத் தீர்ப்பளிக்கப் பட்டன. ஒரு வழக்கு திரும்பப் பெறப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் ரூ. 13,544 அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட்டது. 1967-ல் அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 3,393 ஆகும்.

1967 தொடக்கத்தில் தொழிலாளர் துறை அதிகாரிகள் முன்பு 85 மேல்முறையீடுகள் முடிவுரு நிலையில் இருந்தன. 279 மேல்முறையீடுகள் இந்த ஆண்டில் கொடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. வேலையிலிருந்து அகற்றுதல் அல்லது வேலை நீக்கம் ஆகியவற்றை எதிர்த்து இச் சட்டத்தின் 19 (2) பிரிவின்கீழ் அந்த முறையீடுகள் செய்து கொள்ளப் பட்டன. 1968-ல் தொழிலாளர் துறை அதிகாரிகள் 277 மேல் முறையீடுகள் குறித்து முடிவு செய்தனர். 1967-ல் 458 மேல்முறையீடுகள் முடிவு செய்யப்பட்டன.

1968-ம் ஆண்டு இந்திய உலகத் தொழில்-வாணிகச் சந்தையின் பொருட்காட்சித் திடலில் இருந்த உணவு விடுதி அனைவற்றிற்கும் அரசு தாற்காலிக விலக்கு வழங்கியது.

இம்மாநிலத்தில் உணவு விடுதிகளில் வேலையில் உள்ள தொழிலாளர்களின் வேலை நிலைமை குறித்து நேடுதல் நடத்த அரசால் நியமிக்கப் பட்ட சிறப்பு அதிகாரி தனது அறிக்கையைக் கொடுத்துவிட்டார். அதைத் தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளுடனும் தொழிலதிபர் பிரதிநிதிகளுடனும் கலந்து விவாதித்தார். தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரின் பரிவுரைகளை யொட்டி சிறப்பு அதிகாரியின் அறிக்கையை அரசாங்கம் ஆய்வு செய்து வருகிறது.

5. 1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம்.—1968 தொடக்கத்தில் 301 மலைத் தோட்டங்கள் இருந்தன. அவற்றில் 84,764 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தனர். ஏழு புதிய மலைத் தோட்டங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. இந்த ஆண்டில் 4 மலைத் தோட்டங்கள் அகற்றப்பட்டன. ஆண்டு இறுதியில் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம் பொருந்திய மலைத் தோட்டங்களின் எண்ணிக்கை 304 ஆகும். அவற்றில் வேலை செய்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 85,001 ஆகும்.

மலைத் தோட்டங்களின் நேடுநர்கள் 558 முறையான நேடுதல்களை நடத்தினர். அவற்றுடன் 624 சிறப்பு, ஞாயிற்றுக்கிழமை எதிர்பாராத நேடுதல்களை இந்த ஆண்டில் நடத்தினர். இந்த ஆண்டில் 148 பதிவாகாத மலைத் தோட்டங்களையும் அவர்கள் நேடுதல் செய்தனர்.

அரசாங்கம் மலைத் தோட்டங்களில் பணிபுரியும் மருத்துவ மனை, மருத்துவப் பணியாளர்கள், வீட்டு வேலையாட்கள், காவலர், கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பவர்கள், துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் ஆகியவருக்குச் சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு. 1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 19, 20, 21, 22-வது விதிகளினின்றும் விலக்கு அளித்தது. 1948-ம் ஆண்டில் குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் 13, 14-வது பிரிவுகளின் கீழ் இதே மாதிரியான விலக்குகள் எல்லா மலைத் தோட்டங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன.

இந்த ஆண்டில் 10 மலைத் தோட்டங்களில் மருத்துவத் திட்டங்களை அரசு ஏற்றது. இவற்றில், 7 மலைத் தோட்டங்களில் திட்டங்கள் இறுதி ஒப்புதல் குறித்தவை. மூன்று திருத்த ஒப்புதல் குறித்தவை. இந்த ஆண்டில், நமது மருத்துவத் திட்டங்களுக்கு ஏற்கனவே ஒப்புதலளிக்கப் பட்ட 4 மலைத் தோட்டங்கள் ஏனைய மலைத் தோட்டங்களுடன் இணைக்கப்பட்டன. 31-12-1968 அன்றைய நிலவரப்படி, ஏற்பளிக்கப் பட்ட மருத்துவத் திட்டங்களையுடைய மலைத் தோட்டங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 258 ஆகும்.

1969 மார்ச் 25]

தொழில் துறை மூலமாக மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு பணியாற்றும் நேரங்களில் அணிவதற்காக கம்பளி உடைகள் வழங்கப் பட்டன. போர்த்திக்கொள்வதற்கான கம்பளிகளைப் பொறுத்தவரையில், மலைத்தோட்ட உரிமையாளர்கள் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அவற்றை வழங்கத் தாமே ஏற்பாடுகள் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு முடிவு செய்துள்ளது.

அரசு, மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனைக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குரிய தரமான வீடுகள் குறித்த குறிப்பீடுகளை முடிவு செய்துள்ளது.

1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்ச் சட்டத்தின் கீழ் 5,021 தனிப்பட்ட தொழிலாளர்களும் 32,451 தொழிலாளர் குடும்பங் களும் மலைத் தோட்டங்களில் வசித்து வந்தனர். 33,706 தர வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டிருக்க 1968-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதியுடன் முடிவடையும் அரையாண்டில், 29,196 வீடுகள் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ள தரங்களை ஒட்டிக் கட்டப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் வழங்கப்பட்ட கடன் உதவியைக் கொண்டு மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் 195 வீடுகளைக் கட்டி முடித்தனர். மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான உதவித் தொகை வீட்டு வசதி திட்டத்தினை இந்திய அரசு இப்பொழுது அனுப்பியுள்ளது. இத்திட்டம் மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கு இப்பொழுது அனுப்பப்பட்டுள்ளது. கடன்-உதவித் தொகை குறித்த வசதிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுமாறு மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது.

1968-ல் 11 மலைத் தோட்டங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட வீடு கட்டும் திட்டங்களுக்கு சென்னை, மலைத் தோட்டத் தலைமை ஆய்வாளர் ஒப்புதல் அளித்தார்.

புதிய குழந்தைக் காப்பகங்களைக் கட்டுவதற்காக 4 திட்டங்களும் ஏற்கனவேயுள்ள குழந்தைக் காப்பகங்களைப் புதுப்பிக்க ஒரு திட்டமும் 1968-ல் மலைத் தோட்டத் தலைமை நெடுநரால் ஒப்புதல் அளிக்கப் பட்டன.

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் நீதிமன்றங்களில் ஆறு வழக்குகள் முடிவுறா நிலையில் இருந்தன. 1968-ல் 16 வழக்குகள் தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் 16 வழக்குகள் முடிவு செய்யப்பட்டன. அவற்றில் 13 வழக்குகள் தண்டனை விதித்து தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டன. மூன்று வழக்குகள் விடுதலையளித்துத் தீர்ப்பு கூறப்பட்டன. 1968 இறுதியில் 6 வழக்குகள் நீதிமன்ற விசாரணையில் இருந்தன.

உதகை துணைக் குற்றவியல் நீதிபதியால் தமக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனையை எதிர்த்து ஒரு தொழிலதிபர் கோயம்புத்தூர் மாவட்டக் குற்றவியல் நீதிபதியின் நீதிமன்றத்தில் மேல் முறையீடு ஒன்றைக் கொடுத்துக்கொண்டார். அவரை விடுவித்துத் தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது. அவர் விடுவிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து மேல் முறையீடு செய்ய வேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு.—மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு கூட்டம் 1968 மார்ச் 16-ம் நாளன்று சென்னையில் தொழிலாளர்த் துறை ஆணையாளரின் தலைமையில் கூடி, குழந்தைக் காப்பகங்களில் பயிற்சி பெற்ற செவிலியை ஆயாவாக அல்லது தாயாக நியமித்தல், தொகுதி மருத்துவ மனை குறித்த விதித் துறைச் செயல்படுத்துவது முதலியன குறித்து விவாதித்தது.

1969 பிப்ரவரி 21-ம் நாளன்று குன்னூரில் தொழிலாளர்த் துறை ஆணையாளரின் தலைமையில் கூடி, ஒப்பந்த வேலை, நிகராடைகளை முடிவு செய்தல், மருத்துவ மனை பிணியாளர்களின் உணவு முதலியவற்றைக் குறித்தும் விவாதித்தது.

[1969 மார்ச் 25

மலேத் தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம் 1968 ஜூன் 21-ம் நாளன்று உதகையில் கூடியது. தொழில்-தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் துறையின் இணைச் செயலாளர் அதற்குத் தலைமை வகித்தார். தொழிலாளர் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சார வசதி அளித்தல், வேலையி லிருந்து அகற்றப்பட்ட பிறகு மலைத் தோட்டங்களில் குடியிருப்புகளில் குடியிருந்துவரும் தொழிலாளர்களை வெளியேற்றுதல் ஆகியவை குறித்து அப்போது விவாதிக்கப்பட்டது.

6. தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு பீடித் தொழில் வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்துதல்) சட்டம்.—தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு பீடித் தொழில் வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் 1967–68, 1968–69 கால அளவில் உரிமம் வேண்டி விண்ணப்பித்துக்கொண்ட பீடித் தொழில் வளவுகளின் எண்ணிக்கை குறித்த விவரம் வருமாறு :—

	1967–68.	1968–69.
உரிமம் வேண்டி மனுச் செய்துகொண்ட பீடித் தொழில் வளவுகளின் எண்ணிக்கை.	2,226	1,546
எவ்வளவு தொழிலாளர்களை நியமிக்க உரிமம் வேண்டப்பட்டது என்பது.	33,190	21,165

இம்மாநிலத்தில் உள்ள பீடித் தொழிற்சாலை வளவுகள் அனைத்திற் கும், அவற்றில் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும், 1967 நவம்பர் 30-ம் நாளிலிருந்து மேலும் 6 திங்கள் கால அளவுக்கு, மேற்படி சட்டத்தின் 18, 21, 26, 27, 31 பிரிவுகளிலிருந்து அரசு 1968 மார்ச்சில் விலக்கு அளித்தது.

மேற்படி சட்டத்தின் உரிமம் வழங்கும் விதித் துறைகளிலிருந்து பெண் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட விலக்கினை, 1968 ஆகஸ்டு 31-ம் நாள் வரை தொடர்ந்து வழங்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

1968-ம் ஆண்டில் பீடித் தொழிற்சாலைகளிடமிருந்து உரிமக் கட்டணங் களாக மொத்தம் ரூ. 34,205·50 தொகை வசூலிக்கப்பட்டது. 1967-ம் ஆண்டில் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 35,611 ஆகும்.

இந்த ஆண்டில் 78 வழக்குகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. அவற் றில் 65 வழக்குகள் குறித்து தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டன. ரூ. 834 அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது. 1967-ல் நான்கு வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. ரூ. 85 அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது. ஒரு வழக்கில் விடுதலை அளித்துத் தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது.

7. 1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமை கள் சட்டம்).—பீடி-சுருட்டு தொழிலில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட தொழி லாளர்களின் ஊதியங்கள் உட்பட வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்துவதே இச்சட்டத்தின் நோக்கமாகும். மூன்றுவது பிரிவைத் தவிர, இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகள் அனைத்தும் 1968 ஜூலை 1-ம் நாள் முதல் செயலுக்கு வந்தன.

மூன்றுவது பிரிவு, 1968 செப்டம்பர் 1-ம் நாள் முதல் செயலுக்கு வந்தது. இச்சட்டம் செயலுக்கு வந்ததன் விளைவாக, 1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பீடித் தொழிற்சாலை வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப் படுத்தல்) சட்டத்தை ரத்து செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் கீழ் விதிகளை மாநில அரசு வகுத்தது.

தொழிலாளர் துறை உதவி ஆய்வாளர் ஒவ்வொருவரும் தமிழ் நாடு எடைகள்-அளவைகள் (செயல்) சட்டத்தின் கீழ் தமக்கு ஒப்படைத்துள்ள பகுதிகளுக்கு மேற்படி சட்டத்தின் கீழுள்ள தகுதி வாய்ந்த அதிகாரியின் அலுவல்களை நிறைவேற்ற அதிகாரமுள்ளவராவார்.

1969 மார்ச் 25]

மேற்படி சட்டத்தின் ஐந்தாவது பகுதியின் கீழ் மேல் முறையீடுகளை விசாரணை செய்யும் அதிகாரரரிகளாக தொழில்லாளர் துறை துணை ஆணை யாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

சென்னை தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையாளர் (நேடுதல்கள்), நீங்க லாக தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையாளர்கள், தொழிலாளர் துறை நேடுநர்கள், தொழிலாளர் துறை துணை நேடுநர்கள், தொழிலாளர் துறை உதவி நேடுநர்கள், ஆகியோர் தத்தமது அதிகார வரம்புகளுக்குள், மேற்படிச் சட்டத்தின் கீழ் நேடுநர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையாளர் (நேடுதல்கள்), மேற்படிச் சட்டத்தின் 6 (2) பிரிவின் கீழ் தலைமை நேடுநராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். 1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் விதித் துறைகளும் அதன் கீழ் செய்யப்பட்ட விதிகளும் இச்சட்டம் பொருந்துகிற பீடி-சுருட்டு தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) விதிகளைச் சேர்ந்த 3 (2) விதியின் கீழ் அனுப்பப்பட்ட மனை-கட்டிட வரைப் படங்களைப் பரிசீலித்துப் பார்க்கையில், தகுதி வாய்ந்த அதிகாரி, இச்சட்டத்தின் கீழ் தொழிற்சாலை வளவுகளாக பயன்படுத்து வதற்கு ஏற்றவையாக உள்ளனவா என்றும் மேற்படிச் சட்டத்தின் 8 முதல் 16 வரையுள்ள பிரிவுகளின் தேவைகளை அவை பூர்த்தி செய்கின்றனவா என்றும் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசு கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் 41-வது பிரிவில் வழங்கியுள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டு, தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு பீடித் தொழிற்சாலை வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் செல்லுபடியாகும் உரிமங் களை உடைய அனைவருக்கும் 1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் 4-வது பிரிவின் கீழ் அதே ஆண்டுக்கென புதிய உரிமங்களுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்வதிலிருந்தும், பெறுவதி லிருந்தும் அரசு விலக்களித்துள்ளது.

தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய பண்டிகை விடுமுறை நாட்கள்) சட்டத்தின் விதித் துறைகளை 1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் 2 (*k*) பிரிவில் பொருள் கூறியுள்ள பீடி-சுருட்டு நிறுவனங்கள், தொழிற்சாலை வளவுகள் அனைத்திற்கும் நீட்டிப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் அரசின் ஆய்விலுள்ளன.

1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டம், அதன் கீழ் செய்துள்ள விதிகள் ஆகியவற்றின் செல்லுந்திறனை மறுத்து சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனுக்களை இம்மாநிலத்தி லுள்ள சில பீடி நிறுவனங்களின் நிர்வாகிகள் கொடுத்துக்கொண்டனர். உயர்நீதி மன்றம் அந்த ரிட் மனுக்கள் மீது முடிவெடுக்கும் வரையில், ரிட் மனு கொடுத்துக்கொண்டவர்கள் குறித்து மேற்படி சட்டமும் அதன் விதிகளும் செயல்படுத்தப்படுவதை நிறுத்திவைக்க அனுமதி வழங்கியது.

8. 1961-ம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம்.—

சென்னை தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையாளர் (நேடுதல்கள்) 1968-ம் ஆண்டில் இச்சட்டத்தின் கீழ் இம்மாநிலத்திற்கான தலைமை நேடுநராகத் தொடர்ந்து இருந்து வந்தார். இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகள் தொழி லாளர் துறை உதவி நேடுநர்கள் 140 பேர்களாலும், துணை நேடுநர்கள் 18 பேர்களாலும், நேடுநர்கள் 10 பேர்களாலும் செயல்படுத்தப்பட்டன.

1968-ம் ஆண்டில் ரூ. 1,923.75 பதிவுக் கட்டணமாக வசூலிக்கப் பட்டது. பதிவுகளைப் புதுப்பிப்பதற்கான கட்டணமாக ரூ. 33,425·25 வசூலிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது பதிவுச் சான்றிதழ்களை வழங்குவதற்கென ரூ. 70 கட்டணமாக வசூலிக்கப்பட்டது.

இந்த ஆண்டில் 87 மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் செய்யப்பட்டன. ஐந்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலைக்கு வைத்திருப்பது மெய்ப்பிக்கப்படாததால் அல்லது நிறுவனங்கள் மூடிவிடப்பட்டதால் இந்த ஆண்டில் 81 நிறுவனங்கள் பதிவேடுகளிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. 1968-ம் ஆண்டின் இறுதியில், 1,079 நிறுவனங்கள் இருந்தன.

மலைத் தோட்டங்களில் உள்ள போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு 1961-ம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் விதித் துறைகளிலிருந்து அளித்துள்ள விலக்கை மேலும் ஒரு ஆண்டுக்கு, அதாவது, 22-9-1968 முதல் 21-9-1969 வரை அரசாங்கம் நீட்டித்துள்ளது.

நீள் தொலை வழித்தடங்களை இயக்கும் மூன்று நிறுவனங்கள், பண்டிகைக் காலங்களில் இரண்டு நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஒரு நாளில் 8 மணி நேரத்திற்குப் பிறகு அல்லது ஒரு வாரத்தில் 48 மணி நேரத்திற்குப் பிறகு, ஆனால் ஒரு நாளைக்கு 10 மணி நேரத்திற்கு மேற்படாமலும் ஒரு வாரத்தில் 54 மணி நேரத்திற்கு மேற்படாமலும் வேலை செய்ய மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனத் தலைமை ஆய்வாளர் அனுமதி வழங்கினர்.

1961-ம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் விதித்துறைகளை செவ்விய முறையில் செயல்படுத்துவது குறித்து ஆலோசிக்க நியமிக்கப்பட்ட முக்கூட்டு நிலைக் குழுவின் பதவிக் காலத்தை அரசு 7-10-1968 முதல் ஓராண்டுக்கு நீடித்துள்ளது.

இந்த ஆண்டில் 78 நேர்வுகளில் வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 43 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிந்தன. அதன் மூலம் ரூ. 2,895 அபராதம் வசூலாகியது. ஒரு வழக்கில் விடுதலை செய்து தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. மோட்டார் போக்கு வரத்து நிறுவன தலைமை நேடுநர் கொடுத்துள்ள அனுமதியின்மேல் தொழிலாளர் துறை நேடுநர் 61 வழக்குகளைத் தொடர்ந்தார். அந்த வழக்குகள் தண்டனையில் முடிந்தன. 1,455 ரூபாய் அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது.

9. உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்—பல்வகை ஏற்பாடுகள்) சட்டம்.—

1955-ம் ஆண்டு உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்—பல்வகை ஏற்பாடுகள்) சட்டம் 1968-ம் ஆண்டில் தொடர்ந்து செய்தித்தாள் நிறுவன நேடுநர்கள் என்ற முறையில் தொழிலாளர் துறை நேடுநர்களால் தொடர்ந்து செயல் படுத்தப்பட்டது.

இந்த ஆண்டில் 65 செய்தித் தாள் நிறுவனங்கள் இருந்தன. 3,673 தொழிலாளர்கள் அவற்றில் வேலையில் இருந்தனர். இந்த ஆண்டில் நேடுநர்கள் 106 நேடுதல்களைச் செய்தனர்.

இச்சட்டத்தின் 17-பி பிரிவின் (1) உட்பிரிவில் வழங்கியுள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டு தொழிலாளர் துணை நேடுநர்களை நேடுநர்களாக அரசு நியமித்துள்ளது.

10. தொழில் வேலை வாய்ப்பு (நிலை ஆணைகள்) சட்டம், 1946.— 1968-ம் ஆண்டு 46 தொழில் நிறுவனங்களின் நிலை ஆணைகள் குறித்து சான்றளிக்கப்பட்டன. இதனால் சான்றளிக்கப்பட்ட நிலை ஆணைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 4,479 ஆக அதிகரித்தது. முப்பத்தி ஒன்பது நேர்வுகளில் நிலை ஆணைகளுக்கான திருத்தங்களும் இந்த ஆண்டில் சான்றளிக்கப்பட்டன.

1969 மார்ச் 25]

11. தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசியப் பண்டிகை விடுமுறைகள்) சட்டம், 1968.—

இந்த ஆய்வாண்டில் மூன்றுக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலையில் வைத்துக்கொண்டுள்ள 18,762 கடைகளும், நிறுவனங்களும் இம்மாநிலத்தில் செயல்பட்டு வந்தன. இக்கடைகளிலும், நிறுவனங்களிலும் பணி செய்து கொண்டிருந்த பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை 1,72,126 ஆகும். இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளை மீறியதற்காக 207 நேர்வுகளில் வழக்குத் தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இவற்றில் 131 வழக்குகளில் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. ஒரு வழக்கு குறித்து விடுவிக்கப்பட்டு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. 1967-ம் ஆண்டில் அபராதமாக ரூ. 200 வசூலிக்கப்பட்டிருக்க இந்த ஆண்டில் ரூ. 1,461 அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் நேடுநர்கள் 34,817 நேடுதல்களை நடத்தினர்.

II. ஊதியங்கள் வழங்குதல் குறித்த சட்டம்.

12. 1948-ம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டம்.—

குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில் அண்மையில் சேர்க்கப்பட்ட கீழ்க்கண்ட தொழில்களுக்கு, குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை முடிவு செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது :—

1. தங்க நகைகள் செய்யும் தொழில்.
2. முந்திரித் தொழில்.
3. விசைத் தறித்தொழில்.

கீழ்க்கண்ட தொழில்களில் குறைந்த அளவு வீதத்தில் ஊதியங்கள் அளிப்பதற்காக குழுக்களை அமைக்கும் செயற்குறிப்புகள் ஆலோசனையில் உள்ளன :—

1. அரிசி ஆலை அல்லது மாவு ஆலை அல்லது பருப்பு ஆலையில் வேலை.
2. பொது மோட்டார் போக்குவரத்தில் வேலை.
3. மோட்டார் பணிக்களரியில் வேலை.
4. வாசனைப் புகையிலை தயாரிப்பில் வேலை.
5. சிறு துறைமுகங்களில் படகுத் தயாரிப்பில் வேலை.

சலவைச் சாலைகள்—துணிகளை வெளுத்தல் (கம்பளி ஆடைகள் உட்பட உடைகள்) தொழிலில் குறைந்த அளவு ஊதியவீதங்களை முடிவு செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்ட குழு செய்த பரிந்துரைகள் ஆய்வில் உள்ளன.

கீழ்க்கண்ட தொழில்களுக்கான குறைந்த அளவு வீதங்களை முடிவு செய்யப்பட்டன/மாற்றியமைக்கப்பட்டன :—

1. தீப்பெட்டி—பட்டாசுத் தொழில் (மாற்றியமைக்கப்பட்டன)
2. பீடி தயாரிக்கும் தொழில் உட்பட புகையிலை (மாற்றியமைக்கப்பட்டன.)
3. உப்பளங்கள் (மாற்றியமைக்கப்பட்டன).
4. தோல் பதனிடுதல்—தோல் தயாரிப்பு (மாற்றியமைக்கப்பட்டன).
5. சின்கோனா (மாற்றியமைக்கப்பட்டன).
6. ஜவ்வரிசித் தொழிற்சாலை (முடிவு செய்யப்பட்டன).
7. செங்கல்—ஓடுகள் தயாரிக்கும் தொழில் (மாற்றியமைக்கப்பட்டன).

கயிற்றுத் தொழிலில் வேலையிலுள்ளோருக்கு குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை முடிவு செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட குழுவின் அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[1969 மார்ச் 25

வெட்டு மரத் தொழிலில் வேலையிலுள்ளோருக்கு குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை முடிவு செய்வதற்கான குழு ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது.

பின்னல் உள ஆடைத்தொழிலில் குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை மாற்றியமைக்கும் அறிவிப்பை சென்னை உயர்நீதி மன்றம் செல்திறனற்றது என்று தீர்ப்புக் கூறியது. எனினும், மேற்கூறிய தொழிலில் கொடுக்கப்பட வேண்டிய ஊதிய வீதங்கள் குறித்து கோயம்புத்தூரில் உள்ள தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரின் முன்பு ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்து கொள்ளப்பட்டது.

தோட்டத் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள மருத்துவ மனை, மருத்துவப் பணியாளர்களுக்கும், வீட்டு வேலைப் பணியாளர்கள் முதலியோருக்கும், 1968 டிசம்பர் 26-ம் நாள் வரையில் 1948-ம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்கள் சட்டத்தின் 13, 14-வது விதித் துறையிலிருந்து அளிக்கப்பட்ட விலக்கின் கால அளவு முடிவுற்றது. அதை, 27–12–1968-முதல் மேலும் ஓர் ஆண்டுகாலத்திற்கு நீடிப்பது குறித்து நேடுதல் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

பீடித் தொழிற்சாலை வளவுகளில் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள பணியாளர்கள் அனைவருக்கும், குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் 13, 14-வது பிரிவுகளிலிருந்து 1968-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதி வரை, மேற்கொண்டும் விலக்களிக்கப்பட்டது.

2,21,609 தொழிலாளர்கள் பணிபுரியும் 50,842 நிறுவனங்கள் (தொழிற்சாலைகள் உள்பட) இச் சட்டத்தின் கீழ் இருந்தன.

ஆய்வாண்டில் 52 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 50 வழக்குகள் குறித்து அபராதத் தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. மொத்தம் ரூ. 1,255 அபராதம் வசூலிக்கப்பட்டது. (முந்திய ஆண்டில் 32 வழக்குகள் தொடரப்பட்டு அவை அனைத்திற்கும் அபராதத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. மொத்தம் ரூ. 845·00 அபராதம் வசூலிக்கப்பட்டது). தற்போது ஆய்வில் உள்ள ஆண்டில் தொழிலாளர் துறை நேடுநர்களும், உதவி ஆய்வாளர்களும் 13,392 நேடுதல்கள் செய்தனர். 1967-ம் ஆண்டில் 8,635 நேடுதல்கள் செய்யப்பட்டன.

தொழிலாளர் துறை துணை நேடுநர்களும், புள்ளிவிவர நேடுநர்களும் குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் கீழ் நேடுநர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

13. 1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டம்.—

1948-ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம் பொருந்துகிற நிறுவனங்கள் நீங்கலாக ஏனைய எல்லா நிறுவனங்கள் குறித்தும் தொழிலாளர் துறைப் பிரிவு இச் சட்டத்தை நிர்வகிக்கின்றது. தொழிற்சாலைகள் உட்பட 31,111 நிறுவனங்களுக்கு இச்சட்டம் பொருந்துகிறது. 1968-ல் இந்த நிறுவனங்களில் பணியாற்றிய 7,75,818 தொழிலாளர்களுக்கு இச்சட்டம் பொருந்தியது. முந்திய ஆண்டில் 6,84,683தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொண்டிருந்த 35,563 நிறுவனங்களுக்கு இச் சட்டம் பொருந்தியது.

நூற்றுப் பதினேழு நேர்வுகளில் (தொழிற்சாலைகள் உட்பட) தொழில் நிறுவன நிர்வாகத்தினர் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது. அவற்றில் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் விசாரணையில் இருந்த வழக்குகள் உட்பட 104 வழக்குகள் குறித்து அபராதத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. ஒரு வழக்கு குறித்து விடுவிக்கப்பட்டு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. ரூ. 1,712 அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது.

ஆய்வாண்டில், ஊதியங்கள் வழங்கப்படவில்லை என 686 உரிமை மனுக்கள் தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக்கான கூடுதல் ஆணையாளர்களுக்குக் கொடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. (1967-ம் ஆண்டில் 503 உரிமை மனுக்கள் கொடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

1969 மார்ச் 25]

அவற்றைத் தவிர ஆய்வாண்டின் தொடக்கத்தில் 379 உரிமை மனுக்கள் விசாரணையில் இருந்தன. 1,065 உரிமை மனுக்களில், 657 உரிமை மனுக்கள் குறித்து ஆய்வாண்டில் தீர்வு காணப்பட்டது. (1967-ல் 558 உரிமை மனுக்களுக்கு தீர்வு காணப்பட்டது).

ரெயில்வேக்கள், விமானப் போக்குவரத்துப் பணிகள், சுரங்கங்கள் முதலியவற்றில் தொழிலதிபர் செய்து கொடுத்துள்ள சிற்றுண்டிச் சாலை வசதிகள் குறித்து, ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் 11-வது பிரிவின் படிக்கான அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு ஊதியங்களிலிருந்து தொகைகளைக் கழித்துக் கொள்வதற்கான அதிகாரியாக (மத்திய) தொழிலாளர் துறைத் தலைமை ஆணையாளரை மத்திய அரசு நியமித்துள்ளது.

1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் காரியங்களுக்காக அச்சட்டத்தின் 14 (3) பிரிவுக்கு இணங்க தமிழ்நாடு அரசு கீழ்கண்ட மத்திய அரசு அதிகாரிகளை நேடுநர்களாக நியமித்துள்ளது. அந்த நேடுநர்கள் 2-வது பத்தியின் நிகரான பதிவுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வகையைச் சேர்ந்த தொழில் நிறுவனங்கள் குறித்து நேடுநர்களாகப் பணியாற்றுவர்.

அதிகாரிகள் (1)	தொழில் நிறுவனங்களின் வகைகள். (2)
(1) தொழிலாளர் துறை வட்டார ஆணையர் (மத்திய), சென்னை.	சென்னை துறைமுகத்தில் உள்ள கப்பல் துறை, சரக்குத் துறை அல்லது தோணித்துறை.
(2) சென்னையில் தலைமையிடத்தைக் கொண்டுள்ள (மத்திய) தொழிலாளர் துறை உதவி ஆணையர்.	ஷை
(3) சென்னையில் தலைமையிடத்தைக் கொண்டுள்ள தொழிலாளர் துறைச் சட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் அதிகாரிகள்.	ஷை

1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் 26-வது பிரிவின் (2), (3) உட்பிரிவுகளுக்கிணங்க, 1937-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் விதிகளில் தமிழ்நாடு அரசு சில திருத்தங்களைச் செய்துள்ளது.

விமானப் போக்குவரத்துப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கப்பொருந்துமாறு, 1958-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் (விமானப் போக்குவரத்து பணிகள்) விதிகளை மத்திய அரசு இயற்றியுள்ளது. ஜம்மு-காஷ்மீர் மாநிலங்கள் தவிர இந்தியா முழுவதற்கும் இவ்விதிகள் பொருந்தும்.

III. தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.

14. 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.—

தொழில் தகராறுகளை இசைவான முறையில் தீர்த்து வைக்க சமரச அதிகாரிகள் நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டனர்; அதன் விவரம் வருமாறு:

	1967.	1968.
(அ) புலனாய்வு செய்யப்பட்ட முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.	8,173	10,491
(இ) சமரச முயற்சிகள் மூலம் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	1,194	1,936
(உ) தீர்ப்புக்கென அனுப்பப்பட்ட தொழில் தகராறுகள் எண்ணிக்கை.	471	491
(எ) தனிப்பட்ட முறையில் தீர்வு காண்பதற்கென அனுப்பப்பட்ட தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	81	72

(இ), (உ), (எ) இனங்களின்கீழ் வராத நேர்வுகள் தனிப்பட்ட முறையில் தீர்த்து வைக்கப்பட்டன. அல்லது அவற்றைக் குறித்து தீர்ப்பு அளிக்கப்படுவதற்கென விடுவது அவசியம் இல்லை என்று கருதப்பட்டது.

15. I. வேலை நிறுத்தங்கள்.—ஆய்வுரை ஆண்டிலும், சென்ற ஆண்டிலும் நடந்த வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் குறித்த விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	1967.	1968.
(அ) கதவடைப்புகள் உட்பட வேலை நிறுத்தங்கள் ..	305	231
(இ) இழக்கப்பட்ட வேலை நாட்கள்	1,120,517	1,881,559

வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் குறித்து தொழில் வாரியான விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

1967.

தொடர் எண்ணும் தொழிலும்.	வேலை நிறுத்தங்கள் கதவடைப்புகளின் எண்ணிக்கை.	வேலை நிறுத்தத்தில் பங்குகொண்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	இழக்கப்பட்ட வேலை நாட்கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 பஞ்சாலைத் தொழில் ..	167	62,671	3,50,007
2 பொறியியல்	44	14,373	4,95,601
3 தோல் பதனிடும் தொழில் ..	13	1,181	11,465
4 புகையிலை, பீடி	14	694	2,044
5 தோட்டத் தொழில் ..	1	1	6
6 ஏனையவை	66	38,231	2,61,394
மொத்தம் ..	305	117,151	1,120,517

1968.

தொடர் எண்ணும் தொழிலும்.	வேலை நிறுத்தங்கள் கதவடைப்புகளின் எண்ணிக்கை.	வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு கொண்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	இழக்கப்பட்ட வேலை நாட்கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 பஞ்சாலைத் தொழில் ..	86	55,502	268,967
2 பொறியியல்	61	15,446	429,298
3 தோல் பதனிடும் தொழில் ..	7	3,936	28,076
4 புகையிலை, பீடி	8	11,381	178,720
5 தோட்டத் தொழில் ..	4	1,992	13,476
6 ஏனையவை	65	27,109	963,022
மொத்தம் ..	231	115,366	1,881,559

1969 மார்ச் 25]

II. 1968-ம் ஆண்டு வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட முறை :—

(அ) நேரடி உரையாடல்	31
(இ) தொழிலாளர்கள் தாங்களாகவே வேலைக்கு வருதல்.	43
(உ) தொழிலாளர் துறை அதிகாரிகளால்/ அரசாங்கத்தால் சமரச ஏற்பாடு செய்து தீர்த்து வைக்கப்பட்டவை	153
(எ) தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டவை	..
(ஐ) புதிய தொழிலாளர்களை வேலைக் கமர்த்திக் கொள்வது.	..
(ஒ) ஆண்டின் இறுதியில் தீர்வு காணப்பட்டு வருபவை.	4
	231

அடிக்குறிப்பு.—பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காக மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகள் இதில் அடங்கவில்லை. பஞ்சாலைத் தொழிலில் மந்த நிலைமை ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து, மூடப்பட்ட ஆலைகள் குறித்த சிக்கல் மீது தொழிலாளர்களின் கவலையைத் தெரிவிப்பதற்காக வேலை நிறுத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. இழக்கப்பட்ட வேலை நாட்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகும். இந்த எண்ணிக்கை அதிகரித்ததற்கு, 1968-ல் பெரிய தொழில் நிறுவனங்கள் சிலவற்றில் நீடித்திருந்த வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் காரணமாகும். அத் தொழில் நிறுவனங்களின் பெயர்கள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன :—

1. ஹிந்து பத்திரிகை, சென்னை.
2. பெஸ்ட் அண்ட் கம்பெனி, சென்னை.
3. சிம்சன் குரூப் கம்பெனிகள், சென்னை.
4. மாநிலத்தில் உள்ள சர்க்கரை ஆலைகள்.
5. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள பீடி நிறுவனங்கள்.
6. தமிழ்நாடு எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலை, மணலி.

1968-ல் சில முக்கிய உடன்பாடுகள்.

(1) மேற்கிந்திய தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை, திருவொற்றியூர், சென்னை. (விம்கோ தொழிற்சாலை).—

தொழிலாளர்கள் 28–12–1967 முதல், தங்கள் கோரிக்கைகள் பலவற்றிற்காக வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர்கள் 19–4–1968 அன்று வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்திக்கொண்டு வேலைக்குத் திரும்பினர். இரு தரப்பினரும் நேரடியாக உரையாடல்கள் நடத்தினர். அதன் பயனாக 19–2–1969 அன்று சென்னையில் உள்ள தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையாளர் முன்பு உடன்பாடு ஒன்று கையெழுத்திடப்பட்டது.

(2) என்பீல்ட் இந்தியா நிறுவனம், சென்னை.—

சில தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கியதை எதிர்த்து, தொழிலாளர்கள் 31–12–1967 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். சமரச ஏற்பாடுகள் பலனளிக்கவில்லையாதலால், இது தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டது. வேலை நிறுத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதும் தடை செய்யப்பட்டது. எனினும், தொழிலாளர்த் துறை ஆணையாளர் முன்பு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்டு வேலை நிறுத்தம் 11–2–1958 முதல் நிறுத்தப்பட்டது.

(3) இந்திய மெட்டல் பாக்ஸ் கம்பெனி நிறுவனம், சென்னை.—

நான்கு தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதை எதிர்த்து மெட்டல் பாக்ஸ் கம்பெனித் தொழிலாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் 6—2—1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரின் ஆலோசனையின் மேல் 1—4—1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது.

(4) தாரங்கதாரா கெமிக்கல்ஸ் நிறுவனம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.—

கூடுதல் அகவிலைப்படி, ஏனைய வசதிகள் கோரி தொழிலாளர்கள், 30–3–1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். திருநெல்வேலி மாவட்ட தொழிலாளர்த் துறை அதிகாரியின் முன்பு செய்யப்பட்ட சமரச ஏற்பாடுகள் பயனற்றுப் போயின. எனினும், சென்னைத் தொழிலாளர்த் துறை ஆணையாளர் முன்பு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்ட பின்பு வேலை நிறுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது.

(5) சேஷசாயி இண்டஸ்டிரீஸ் நிறுவனம், வடலூர்.—

தொழிற்சாலையின் பாதுகாப்பு அதிகாரியைத் தாக்கியதற்காக தொழிலாளர் சிலருக்கு அபராதம் விதிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து தொழிலாளர்கள் 27–3–1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். நிர்வாகத்தினர் 6–4–1968 முதல் கதவடைப்பு செய்தனர். 1968 ஜூன் 29-ம் நாளன்று ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டதன் விளைவாக, 3–7–1968 முதல் கதவடைப்பு நீக்கப்பட்டு தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

(6) சுதேசமித்திரன் நிறுவனம், சென்னை.—

பத்திரிகை நிறுவனங்களின் பிற பணியாளர்களுக்கு ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கோரி, சுமார் 200 தொழிலாளர்கள் 23–4–1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர்த் துறை ஆணையாளர் முன்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகள் பயனற்றுப் போயின. பின்னர் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பிய பொழுது நிர்வாகத்தினர் அவர்களுக்கு வேலையளிக்க மறுத்து கதவடைப்பு அறிவிப்புக் கொடுத்தனர். தொழிலாளர் சிலரை வேலையிலிருந்து நீக்குவது குறித்து தொழிலாளர்த் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையாளர் எடுத்த முடிவினை இரு தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொண்டும் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டனர். அதன் பிறகு, தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு திரும்பினர்.

(7) பெஸ்ட் அண்ட் கம்பெனி (பிரைவேட்), நிறுவனம், சென்னை.—

தொழிலாளர் ஒருவரை வேலையிலிருந்து நீக்கியதை எதிர்த்து இத் தொகுதியில் உள்ள ஆறு தொழிற்சாலைகளின் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் 23–5–1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அரசாங்கத்தினால், இத் தகராறு தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டது. இத் தகராறு தீர்ப்புக்கு விடப்பட்ட பின்பும் வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்து நடந்ததால் நிர்வாகத்தினர் 666 தொழிலாளர்களையும் வேலையிலிருந்து நீக்கினர். தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் 27–9–1968 அன்று ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தினை தொடர்ந்து 28–9–1968 அன்று வேலை நிறுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது.

(8) வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள பீடி தயாரிப்பு நிறுவனங்கள்.—

கூடுதல் ஊதியங்களையும், ஏனைய சில வசதிகளையும் வேண்டுமென்று கோரி, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பீடித் தயாரிப்பு நிறுவனங்கள் அனைத்திலும் உள்ள 15,000 தொழிலாளர்கள் 23–5–1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 8–7–1968 அன்று செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்தைத் தொடர்ந்து 9–7–1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது.

(9) "ஹிந்து" பத்திரிகை, சென்னை.—

ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கோரி தொழிலாளர்கள் 28-7-1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். எனினும் வேலை நிறுத்தம் 5-8-1968 முதல் நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால் நிர்வாகத்தினர் சங்கத்தின் துணைத் தலைவரை வேலையிலிருந்து நீக்கிய பொழுது நிறுவனத்தில் மீண்டும் அமைதியின்மை ஏற்பட்டது. ஆகவே, நிர்வாகத்தினர் 22-8-1968 முதல் கதவடைப்பு செய்தனர். 31-10-1968 அன்று தொழிலாளர்த் துறை ஆணையாளர் முன்பாக ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்து கொள்ளப்பட்டது. கதவடைப்பு 2-11-1968 முதல் நீக்கப் ட்டு விட்டது. ஒப்பந்த நிபந்தனைகளின்படி, தீர்வு காணப்படாத சிக்கல்கள் அனைத்தும் நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டன.

(10) சேலம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், மோகனூர்.—இடைக்கால நிவாரணம், ஊதிய மாற்றம் முதலியவற்றைக் கோரி 640 தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். எனவே, 14-8-1968 முதல் நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்பு செய்தனர். இரு தரப்பினருக்குமிடையேயும், ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்துகொள்ளப்பட்டு 13-9-1968 முதல் வேலை மீண்டும் தொடங்கப்பட்டது.

(11) சிம்சன் குரூப் கம்பெனிகள், சென்னை.—1967-68-ம் ஆண்டிற்கான, பூரிப்பூதிய தகராறுகள் தீர்க்கப்படாமலிருக்கையில், தொழிலாளர்கள் வேண்டுமென்றே மெதுவாக வேலை செய்தனர் என்றும், ஏனைய ஒழுங்கீனமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர் என்றும் கூறப்படுகின்றது. நிர்வாகத்தினர், 17-10-1968 முதல் 13 பிரிவுகளில் கதவடைப்பு செய்தனர். 17-10-1968 முதல் 9 பிரிவுகளில் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. தொழிலாளர்த் துறை ஆணையாளர், இரு தரப்பினரையும் கலந்து விவாதித்த பிறகு, நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தும்படி அவர்களுக்குக் கருத்துத் தெரிவித்தார். வேலை நிறுத்தமும், கதவடைப்பும் ஏற்படுவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாகிய பூரிப்பூதிய அளவினை முடிவு செய்வது குறித்து நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகளின் போது சங்கத்திற்கும், நிர்வாகத்தினருக்குமிடையே உடன்பாடு ஏற்பட்டது. 1968-ம் ஆண்டு நவம்பர் 18-20-ம் நாளில் பழைய நிலைமை மீண்டும் திரும்பியது. எனினும் "மெயில்" பத்திரிகையிலும், S.R.V.S. நிறுவனத்திலும் நடந்த வேலை நிறுத்தங்கள் முறையே 23-10-1968 அன்றும், 25-10-1968 அன்றும் நிறுத்தப்பட்டன.

(12) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ரப்பர்த் தோட்டங்கள்.—கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ரப்பர்த் தோட்டங்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள், ஊதியங்களை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று கோரி 11-11-1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். உடன்பாடு ஏற்பட்டதன் விளைவாகத் தொழிலாளர்கள் 20-11-1968 முதல் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

(13) நெய்வேலி மட்பாண்ட-சூடுதாங்கும் கற்கள் தொழிற்சாலை லிமிடெட், வடலூர்.—தீபாவளிக்கு முன்பணம் வேண்டுமென்று கேட்டு சுமார் 200 தொழிலாளர்கள் 1968-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 18-ந் தேதி முதல் உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். நிர்வாகத்தினர், 1968-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 20-ம் தேதி முதல் கதவடைப்பு செய்தனர். 1947-ம் ஆண்டு, தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் தொழிலாளர்த் துறை ஆணையாளர் முன்பாக 1969-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 6-ம் தேதி அன்று ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்து கொள்ளப்பட்டது. 1969-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 16-ம் தேதி முதல் வேலைக்குத் திரும்புவதற்கும், கதவடைப்பை நீக்குவதற்கும் தொழிலாளர்களும், நிர்வாகத்தினரும் ஒப்புக்கொண்டனர்.

(14) திருப்பூரில் உள்ள பின்னல் உள் ஆடைத் தொழிற்சாலை.—அரசாங்கம், 1968-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 21-ம் தேதியிட்ட தனது நடவடிக்கைகளில் முடிவு செய்த குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று கோரி திருப்பூரில் உள்ள சுமார் 432 பின்னல் உள் ஆடைத் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றும் சுமார் 6,000

தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர், பின்னர் கோயம்புத்தூர் தொழிலாளர்த் துறை துணை ஆணையாளர் முன்பாக ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டு தொழிலாளர்கள் 1969-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 7-ம் தேதி முதல் வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்தினர்.

(15) **லட்சுமி மில்ஸ் நிறுவனம், கோவில்பட்டி.**—நிர்வாகத்தினர், 1968-ம் வருடம் ஜூலை மாதம் 24-ம் தேதி முதல் 3-வது முறை மாற்றுப் பணியை நிறுத்தி விட்டதை எதிர்த்து, மேற்கூறிய ஆலையின் தொழிலாளர்கள் வழக்கமான வேலைகளைச் செய்ய மறுத்து விட்டனர். நிர்வாகத்தினர் 1968-ம் வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் 2-ம் தேதி முதல் ஆலையில் கதவடைப்பு செய்து விட்டனர். மதுரை மாவட்டத் தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையாளர் இதில் குறுக்கிட்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் 1968-ம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் உடன்படிக்கை செய்து வைத்தார். நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்பை நீக்கினர். 1968-ம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் 4-ம் தேதி முதல் வேலை மீண்டும் தொடங்கிற்று. சீரமைப்பு குறித்து தனிப்பட்ட முறையில் தீர்ப்பளிக்கப் படுவதற்காக அது தொழிலாளர் துறை உதவி ஆணையருக்கு (நிர்வாகம்-பொது) தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர் 1968-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 16-ம் தேதி அன்று தனது முடிவினைத் தெரிவித்தார்கள். இந்த ஆலைகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 1,600 ஆகும்.

(16) **தென் இந்திய விஸ்கோஸ் நிறுவனம், சிறுமுகை, மேட்டுப் பாளையம்.**—பூரிப்பூதியம் குறித்து 1967-ம் ஆண்டில் எழுந்த தகராறினைத் தொடர்ந்து 1968-ம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் 29-ம் தேதியில் தொழிலாளர்கள் சுமார் 1,000 பேர் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர்.

நிர்வாகத்தினர் 1968-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 8-ம் தேதி முதல் ஆலையில் கதவடைப்பு செய்தனர். கோயம்புத்தூர் மாவட்ட தொழிலாளர்த் துறை அதிகாரி இதில் குறுக்கிட்டு, சமரச அறிக்கை ஒன்றை அனுப்பினார். கோயம்புத்தூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முன்பு நடத்தப்பட்ட உரையாடல்களின் விளைவாக உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன்படி நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்பை நீக்கினர். 1968-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 27-ம் தேதி முதல் வேலை மீண்டும் தொடங்கப்பட்டது.

(17) **பஞ்சாலைகளில் பொது வேலை நிறுத்தம்.**—மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று கோரி கோயம்புத்தூரில் உள்ள தேசீயப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் சங்கத்தைச் (இந்திய தேசீய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ்) சேர்ந்த பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் 1968-ம் வருடம் மே மாதம் 23-ம் தேதி அன்று வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். திருச்சிராப்பள்ளியில், அப்பொழுதைய முதல் அமைச்சரின் முன்பு நடத்தப்பட்ட உரையாடல்களின் விளைவாக 1968-ம் வருடம் மே மாதம் 24-ம் தேதி அன்று, வேலை நிறுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது. இந்திய தேசீயத் தொழிற் சங்க காங்கிரசையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையும் (அதாவது அனைத்திந்திய தொழிற் சங்க காங்கிரஸ், ஹிந்த் மஸ்தூர் சபா முதலியவை) சேர்ந்த சங்கங்கள் தவிர ஏனைய சங்கங்களைச் சேர்ந்த பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள், மூடப்பட்ட ஆலைகளை மீண்டும் திறப்பது குறித்து மேற்கொண்டு டும் உறுதி மொழிகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரி, 1968-ம் வருடம் மே மாதம் 28-ம் தேதி முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அப்பொழுதைய முதல் அமைச்சரின் முன்பு சென்னையில் 1968-ம் வருடம் மே மாதம் 29-ம் தேதி அன்று நடந்த உரையாடல்களின் விளைவாக இந்தச் சங்கங்கள் வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்தின.

(18) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்கள் வேலைச் சுமை காரணமாக 1968-ம் வருடம் ஜூலை மாதம் 9-ம் தேதி முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஆட்சித் தலைவர் தலையிட்டு, வேலை நிறுத்தம் 1968-ம் வருடம் ஜூலை மாதம் 17-ம் தேதி முதல் நிறுத்தப்பட்டது.

(19) திண்டுக்கல்லில் உள்ள 33 தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள் அனைவரும், வாராந்திர விடுமுறை நாளிற்கு ஊதியம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரி 1968-ம் வருடம்

1969 மார்ச் 25]

ஆகஸ்ட் மாதம் 22-ம் தேதி முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். மதுரை மாவட்டத் தொழிலாளர்த்துறை ஆணையாளர் முன்பாக 1968-ம் வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் 23-ம் தேதி அன்று செய்து கொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கையைத் தொடர்ந்து 1968-ம் ஸ்ரீ ஆகஸ்ட்டு மாதம் 24-ம் தேதி அன்று வேலை நிறுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது.

(20) சர்க்கரை ஆலைகள்.—சர்க்கரை ஆலைகளுக்கான II-வது ஊதிய வாரியத்தின் இறுதிப் பரிவுரைகள் அறிவிக்கப்படுவதற்குக் கால தாமதம் ஏற்படக்கூடுமென்று சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்கள் உணர்ந்ததனுல், ஊதியங்கள், படிகள் முதலியவற்றைக் குறித்துச் சர்க்கரை ஆலைகளின் நிர்வாகத்தினருக்கு 1968 நவம்பரில் வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு கொடுத்தனர்.

தொழிற்சாலை வாரியாக உடன்படிக்கை ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புகளை அறிவதற்காக தொழிலாளர்த்துறை ஆணையாளர் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் பல நாட்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினுர். சம்பந்தப்பட்டவர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு காரணமாக தொழிற்சாலை வாரியான உடன்பாடு ஏற்பட முடியவில்லை. அதன் பின்னர் கீழ்க்கண்ட நிறுவனங்கள் குறித்து அந்தந்த நிறுவன அளவில் உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

1. மதுராந்தகம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், பட்டாளம். 2. அமராவதி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், கிருஷ்ணராஜபுரம். 3. காவிரி சர்க்கரை அண்டு கெமிகல்ஸ் லிமிடெட், பேட்டவாய்த்தலை. 4. தட்சிண சர்க்கரை அண்டு அப்காரி கம்பெனி லிமிடெட், புகலூர்.	1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் உடன்பாடு.
5. கோத்தாரி சர்க்கரை அண்டு கெமிகல்ஸ் லிமிடெட், காட்டூர். 6. திரு. ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலை, வடபாதிமங்கலம். 7. அருணா சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், பெண்ணாடம். 8. சக்தி சர்க்கரை ஆலை, ஆப்பக்கூடல்.	1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 18 (1) பிரிவின் கீழ் உடன்பாடு.

நெல்லிக்குப்பத்தில் உள்ள இ.ஐ.டி. பாரி கம்பெனி லிமிடெட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஆணையர் முன்பு உடன்பாடு ஒன்று செய்து கொள்ளப்பட்டது.

சேலம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஊதியங்கள், படிகள் முதலியவைக் குறித்து, 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 10 (2) பிரிவின் கீழ், தீர்ப்பளிக்கப்படுவதற்காக சென்னைத் தொழில் நடுவர் மன்றத்திற்கு அவற்றை அனுப்பும்படி இருதரப்பினரும் கூட்டாகச் சேர்ந்து அரசினைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளனர்.

(21) மதுரை ஆலைகள் நிறுவனம், மதுரை.—1967-68-ம் ஆண்டுக்குரிய பூரிப்பூதியம் குறித்து ஏற்பட்ட தகராறுகளைத் தொழிலாளர்த்துறை ஆணையர் குறுக்கிட்டுத் தீர்த்து வைத்தார். தொழில் தகராறுகள் குறித்த சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்படி 1968 ஏப்ரல் 24-ம் தேதியன்று உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

(22) 1967-68-ம் ஆண்டில் தொழிலாளர்களுக்கு பூரிப்பூதியம் வழங்குவது பற்றிய தகராறு குறித்து அந்த பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கான தொழிற் சங்கங்களுக்கும் தென்னிந்திய ஆலை உடமையாளர்கள் சங்கத்துக்குமிடையே தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 18 (1) பிரிவின்படி 1968, அக்டோபர் 8-ம் தேதியன்று உடன்பாடு ஏற்பட்டது. பூரிப்பூதியத் தொகை 4 சதவீதத்திலிருந்து 19·4 சதவீதம் வரை வழங்கப்படுகிறது.

[1969 மார்ச் 25

(23) கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை நிறுவனம், ஆரல்வாய்மொழி.—வேலைச் சுமை, அதற்கேற்ற ஊதியம் ஆகியவற்றைத் தீர்மானிப்பது குறித்து தகராறு தனிப்பட்ட முறையில் தீர்த்துவைக்கப் படுவதற்காக, சென்னை, தொழிலாளர்த்துறை ஆணையரிடம் அனுப்பப் பட்டது. தொழிலாளர்த்துறை ஆணையர் இதைப்பற்றி ஆலோசித்து 1968 மார்ச் 14-ம் தேதியன்று தம்முடைய முடிவைத் தெரிவித்தார்.

பஞ்சாலைத் தொழிலில் பொருந்துமுறைச் செயல்களைப் புரிதல்.—பஞ்சாலைத் தொழிலில் பொருந்துமுறைச் செயல்கள் புரிவது குறித்த சிக்கல்கள் பற்றிநடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுவதற்கெனத் தொழிலாளர்த் துறை சிறப்புத்துணை ஆணையாளரொருவர் உள்ளார். 1968-ம் ஆண்டில் பொருந்துமுறைச் செயல்கள் புரிவது குறித்து 68 தகராறுகள் துறையின் உதவியுடன் தீர்த்துவைக்கப்பட்டன. அறுபது தகராறுகள் நேரில் பேசித் தீர்த்து வைக்கப்பட்டன.

16. தனிப்பட்ட முறையில் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட தொழில் தகராறுகள்.—தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து தள்ளிவிடுதல், நீக்கிவிடுதல், எடுத்து விடுதல் குறித்து எழும் தகராறுகளைத் தனிப்பட்ட முறையில் தீர்த்துக் கொள்ள ஒப்புக்கொள்ளும்படி பொதுவாக இருதரப்பினருக்கும் ஆலோசனை கூறப்பட்டன. 1968-ம் ஆண்டில் 72 தகராறுகள் தனிப்பட்ட முறையில் தீர்வுகாண்பதற்கென அனுப்பப்பட்டன. தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து தள்ளிவிடுதல், நீக்கிவிடுதல், எடுத்துவிடுதல், ஊதியம், பூரிப்பூதியம், வேலைச்சுமை ஆகியவை குறித்து அத்தகராறுகள் ஏற்பட்டன.

17. தொழில் தகராறுகள் குறித்து தீர்ப்பு.—சென்னைத் தொழில் நடுவர் மன்றத்திற்கும், சென்னையிலும், மதுரையிலும், கோவையிலும் உள்ள தொழில் நீதிமன்றங்களுக்கும் சென்னையிலுள்ள தொழிலாளர்க் கான கூடுதல் நீதிமன்றத்திற்கும் தீர்வு காண்பதற்கென அனுப்பப்பட்ட தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை, அவை அளித்த தீர்ப்புகளின் எண்ணிக்கை குறித்த 1967, 1968 ஆண்டுகளுக்கான விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	தீர்ப்புக்கு அனுப்பப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.		தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	
	1967.	1968.	1967.	1968.
	(1)	(2)	(3)	(4)
தொழில் நடுவர் மன்றம், சென்னை.	91	92	65	94
தொழில் நீதி மன்றங்கள்	380	399	235	337
மொத்தம் ..	471	491	300	431

மேற்சொன்னவற்றிற்குக் கூடுதலாக, 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33 (c) (2) பிரிவின் கீழ் தொழிலாளர்கள் அனுப்பியுள்ள 1,987 விண்ணப்பங்களை தொழில் நீதி மன்றங்கள் பரிசீலனை செய்து அவை குறித்துத் தீர்வு கண்டன. சென்ற ஆண்டில், 2,467 விண்ணப்பங்களுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டது.

1969 மார்ச் 25]

18. தொழில்கள் பொதுப்பயன் பணிகளாகும் என அறிவித்தல்.—பொதுப்பயன் பணிகளென ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டுள்ள எல்லாத் தொழில்களும் ஆய்வாண்டில் அவ்வாறே தொடர்ந்து அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்குக்கூடுதலாக, ஆய்வாண்டில் கீழ்க்கண்ட தொழில்களும் பொதுப்பயன் பணிகளாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன :—

1. பிஸ்கோதுக்கள், ரொட்டிப் பொருள்கள்.

2. யுரேனியம் தொழில்.

19. வழக்குகள்.—தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் விதித்துறைகளை மீறியதற்காக (தீர்ப்புகளைச் செயல்படுத்தாதற்காக) கீழ்க்கண்ட தொழில் நிறுவனங்களுக்கு எதிராகத் தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 29-வது பிரிவின்கீழ் வழக்குகள் தொடர அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பது வழங்கியது :—

(1) திருப்பூரில் உள்ள திருப்பூர்-ஈரோடு போக்குவரத்து (தீர்வுகாணு நிலையில் உள்ளது).

(2) M. M. அலி மோட்டார் போக்குவரத்து, வேலூர் (நிர்வாகத்தினருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையில் உடன்பாடு ஏற்பட்டது).

(3) மாடர்ன் ஏஜென்சீஸ், சென்னை-32 (தீர்வுகாணு நிலையில் உள்ளது).

20. தொழிலாளரின் ஊதிய நிலுவை வசூல்கள்.—ஆய்வாண்டில் 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33 (c) (i) பிரிவின் கீழ் 184 நேர்வுகளில் தொழிலாளர்களுக்குச் சேர வேண்டிய நிலுவைத் தொகைகளை வசூலிக்க அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்தது. அவ்வாறு வசூலிக்க ஆணையிடப்பட்ட தொகை மொத்தம் ரூ. 4,00,393·17.

21. ஊதிய வாரியம்.—ஊதிய வாரியத்தின் இடைக்கால, இறுதியான பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்த இந்த ஆண்டில் மும்முர நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. பொறியியல் தொழிலுக்கான ஊதிய வாரியம் செய்த இடைக்காலப் பரிவுரைகளைப் பெரும்பாலான தொழில் நிறுவனங்கள் ஆய்வாண்டில் செயல்படுத்தின. இந்தப் பரிவுரைகள் 152 நிறுவனங்களுக்கு (40,515 தொழிலாளர்கள்) செய்யப்பட்டன. அவற்றில் 141 நிறுவனங்கள் (36,223 தொழிலாளர்கள்) பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்தின.

தோல், தோலினால் செய்த பொருள்கள் தொழில் ; ஹெவி கெமிக்கல்ஸ், பெர்ட்டிலைசர்ஸ் இண்டஸ்ட்ரி ஆகியவற்றிற்கு ஊதிய வாரியம் செய்த இடைக்கால பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்தின. சர்க்கரைத் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டாவது ஊதியவாரியம் செய்த இடைக்காலப் பரிவுரைகள் எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை பயக்காததால் இடைக்கால இடர்துணிப்புத் தொகை தொழிலாளர்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது.

சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழில், மின்சார நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றுக்காக பரிவுரை செய்யப்பட்ட இடைக்கால தளிப்பும், சிமிட்டி தொழிலுக்காக இரண்டாவது மத்திய ஊதிய வாரியம் செய்த இறுதியான பரிவுரைகளும் இந்த ஆய்வாண்டில் கிடைத்தன. அவற்றைச் செயல்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

பருத்தி பஞ்சாலைத் தொழிலுக்காக அமைக்கப்பட்ட இரண்டாவது ஊதிய வாரியம், பொறியியல் தொழிலுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஊதிய வாரியம் ஆகியவை அவற்றின் இறுதியான பரிவுரைகளைத் தயாரித்துக் கொடுத்துவிட்டன. அவற்றை இந்திய அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கான ஊதிய வாரியம், பத்திரிகை நிறுவனங்களின் பிற பணியாளர்களுக்கான ஊதிய வாரியம் ஆகியவற்றின் அறிக்கையின்மீது இந்திய அரசு தனது முடிவை அறிவித்துள்ளது. உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கான பரிவுரை சட்டப்படிக்கான ஆணையாகும். இம் மாநிலத்திலுள்ள 49 பத்திரிகை நிறுவனங்

களுக்கு (பத்திரிகையாளர்கள் 723 பேர், பத்திரிகை நிறுவனங்களின் பிற பணியாளர்கள் 2,863) ஊதிய வாரியம் பரிவுரை செய்தது. அவற்றில் 37 நிறுவனங்கள் (பத்திரிகையாளர்கள் 604 பேர், பத்திரிகை நிறுவனங்களின் பிற பணியாளர்கள் 2,863) உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கும் பத்திரிகை நிறுவனங்களின் பிற பணியாளர்களுக்கும் செய்த பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்தின. செய்தித்தாள் நிறுவனங்களெனத் தங்களை வகைப்படுத்தியதை எதிர்த்து இரு நிறுவன நிர்வாகத்தினர் உயர்நீதிமன்றத்தில் தொடுத்த ரிட் மனுக்கள் முடிவுறா நிலையில் இருந்தன.

22. தொழிற் சங்கங்கள்.—1968 சனவரி 1-ம் தேதியன்று இம் மாநிலத்தில் பதிவான தொழிற்சங்கங்கள் 1,530 இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 239 சங்கங்கள் புதிதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டன. 101 சங்கங்களின் பதிவு, ரத்து செய்யப்பட்டது. இரண்டு சங்கங்கள் கலைக்கப்பட்டன. எனவே இந்த ஆண்டின் இறுதியில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்த தொழிற் சங்கங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 1,666 ஆக இருந்தது.

23. தொழிலில் ஒழுங்குநெறி முறை விதிகள்.—தொழிலில் ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகளைச் செயல்படுத்தும் பணி மாநில ஆய்வு செயல் குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. தொழில் ஒழுங்கு நெறிமுறை குறித்த விதித்துறைகள் தொழிலதிபர்களுக்கும், தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கும் அச்சிட்டு வழங்கப்பட்டன. தொழிலாளர்நல அதிகாரிகளும் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்களும் எந்த ஒரு மத்திய அமைப்புடனும் இணைக்கப்பட்டிராத பல்வேறு தொழிலதிபர்களுடனும் தொழிலாளர் சங்கங்களுடனும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு, தொழிலில் ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகளை உறுதிப்படுத்துமாறு அவர்களுக்கு அறிவுரை கூற வேண்டும் என்று கட்டளை இடப்பட்டுள்ளது. 260 நிர்வாகங்களும் 1,650 தொழிலதிபர் சங்கங்களும் 26 உள்ளாட்சி மன்றங்களும் 31-12-1968 வரையில் ஒழுங்கு நெறிமுறை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.

1968 சனவரி 1-ம் தேதி அன்றைய நிலவரப்படி 276 நேர்வுகளில் தொழிலாளர் சட்டங்களின் விதித்துறைகள் மீறப்பட்டன. 31-12-1968 வரையில் தொழிலாளர் குறித்த சட்டங்கள் 1,832 நேர்வுகளில் மீறப்பட்டதாகத் தெரிய வருகிறது. 2,108 முறையீடுகளில் 1,429 அறிவுரை வழங்குவதன் மூலம் தீர்க்கப்பட்டன. 288 நேர்வுகள் குறித்து மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. 73 நேர்வுகளில் விசாரணை செய்ததன்மேல் அவற்றை மெய்ப்பிக்கக்கூடிய ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை. 318 முறையீடுகள் 31-12-1968 அன்று விசாரணையில் இருந்தன.

ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகளை மீறியதாகவும் தொழில்மன்றத் தீர்ப்புகளைச் செயல்படுத்தாமல் இருந்ததாகவும் தொழிற்சங்கங்களை ஏற்காமல் இருந்ததாகவும், 100 நேர்வுகளில் முறையீடு செய்து கொள்ளப்பட்டது. (1-1-1967 அன்று 39 முறையீடுகள் விசாரணையில் இருந்தன. 1968-ல் 61 முறையீடுகள் அனுப்பப்பட்டன.) அவற்றில் 63 குறித்து ஆய்வாண்டில் தீர்வு காணப்பட்டது. ஆண்டு இறுதியில் 37 விசாரணையில் இருந்தன.

தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் மாநில ஆய்வு-செயல்குழுவின் தலைவராவார். தொழிலாளர் துறை தனித் துணை ஆணையாளர் அதன் செயலாளராவார். 1968-ம் ஆண்டில் மூன்று முறை குழு அவை கூடி, தொழில் ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகள் மீறப்பட்டதாகச் செய்துகொண்ட முறையீடுகள் குறித்தும் சங்கங்களை ஏற்பது குறித்தும் ஆய்வு-செயல் பணி குறித்த ஏனையவை குறித்தும் விவாதித்தது.

24. 1965-ம் ஆண்டு பூரிப்பூதியம் வழங்கல் சட்டம்.—ஓர் ஆண்டுக்கென வழங்கப்படும் பூரிப்பூதியத் தொகை மீதான வருமான வரித் தள்ளுபடித் தொகை அடுத்த ஆண்டில் கிடைக்கும் மிகுதியுடன் சேர்க்கப்படுவதற்கு வகை செய்யும் விதமாக இந்திய அரசு ஓர் அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் இச் சட்டத்தைத் திருத்தியது.

1969 மார்ச் 25]

மேற்படி சட்டத்தின் 19-வது பிரிவில் வகை செய்துள்ளபடி பூரிப்பு ஊதியத்தை வழங்குவதற்கான காலத்தை நீட்டிப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கும் அதிகாரியாக தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரை அரசாங்கம் நியமித்துள்ளது. ஆய்வாண்டின்போது (கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் குறித்த 10 நேர்வுகள் உட்பட) 25 நேர்வுகளில் கால நீட்டிப்பு வழங்கப் பட்டது. 1967-ல் 34 கால நீட்டிப்புகள் (கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் குறித்த ஒன்பது நேர்வுகள் உட்பட) வழங்கப்பட்டன.

1965-ம் ஆண்டு பூரிப்பு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் 3 (b) பிரிவுடன் சேர்த்துப் படிக்கப்பட வேண்டிய 2 (i) பிரிவில் வகை செய்துள்ளபடி நிர்வாகத்தினர் தங்களது கணக்கு ஆண்டை மாற்றிக் கொள்ள அனுமதி அளித்து இரு நேர்வுகளில் ஆணைகள் இந்த ஆண்டில் பிறப்பிக்கப் பட்டன.

இந்த ஆண்டில் பூரிப்பூதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் விதித்துறைகளி லிருந்து மாநில வீட்டுவசதி வாரியத்திற்கு 1967–68 முதற்கொண்டு மூன்றாண்டுகளுக்கு அரசாங்கம் விலக்களித்தது.

IV. சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம்.

25. 1923-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டம்.—இந்த ஆண்டில் 1,194 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 1967-ல் 968 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. அவற்றைத் தவிர, இந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 551 வழக்குகள் விசாரணையில் இருந்தன மொத்தம் 1,745 வழக்குகளில் 1,329 வழக்குகளுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டது. 1967-ல் 918 வழக்குகளுக் குத் தீர்வு காணப்பட்டது.

தொழிலாளர் இழபீட்டுச் சட்டத்தின்கீழ் இழப்பீட்டு கேட்கிற தகுதி யுள்ள ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது அவரைச் சார்ந்துள்ளவர் களுக்கு வழக்காடும் உதவிக்கென அரசாங்கச் செலவில் ரூபாய் 1,000 தொகையை அரசாங்கம் ஒதுக்கியுள்ளது. தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளரின் ஆணைகளுக்கு எதிராக நிர்வாகம் முறையீடு செய்து கொள்ளும்போது, காயமுற்ற தொழிலாளர்களுக்கும், மரணம் அடைந்த தொழிலாளர்களைச் சார்ந்து உள்ளவர்களுக்கும் உயர்நீதி மன்றத்தில் எதிர் வழக்காட உதவி அளிக்கப்படுகிறது. தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளருக்கு முன்பு நடக்கும் சட்ட நடவடிக்கைகள் குறித்து அத்தகைய உதவி வழங்கப்பட்டது. 1968-ல் ஒரு நேர்வில் வழக்காடு வதற்கான உதவியாக மொத்தம் ரூ. 40 வழங்கப்பட்டது.

1923-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் இழப்பீடு கேட்கக்கூடிய தகுதியுள்ள தொழிலாளர் அல்லது அவரைச் சார்ந்தவர் கள் ஆகியோருக்கு அரசாங்கச் செலவில் வழக்காடுவதற்கான உதவி அளிப்பதற்காக சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின் கூட்டு ஆணையாளர்கள் ஒவ்வொரு வராலும் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 300-க்கு மேற்படாத செலவுத் தொகைக் கும், சென்னை தொழிலாளர் இழப்பீட்டு ஆணையாளரால் ஆண்டுதோறும் ரூ. 100 செலவிட 1970 பிப்ரவரி 28-ம் தேதி வரை அதாவது மூன்றாண்டு கால அளவுக்கு 1967 ஆகஸ்டில் அரசாங்கம் நிலையான ஒப்புதலளித்தது.

26. 1961-ம் ஆண்டு பேறுகால உதவிச் சட்டம்.—1961-ம் ஆண்டு பேறுகால உதவிச் சட்டத்தின்கீழ் செய்துள்ள விதிகளை மாநில அரசாங்கம் 1967-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டில் உறுதிப்படுத்தியது. 1967-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் முதற்கொண்டு அந்த விதிகள் செயலுக்கு வந்தன.

27. 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம்.—1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிகள் சட்டம் 1968-ம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட தொழில்களுக்கு, வகை நிறுவனங் களுக்கு, அவற்றிற்கெதிராக குறிப்பிட்டுள்ள தேதிகள் முதல் மேற் கொண்டும் நீட்டிக்கப்பட்டது.

தொழில்களின்/நிறுவன வகையின் பெயர்.	பொருந்திய தேதி.
(1)	(2)
பாரிடஸ் கனி சுரங்கங்கள்	1968, ஆகஸ்டு 31-ம் தேதி.
டெலமைட் கனி சுரங்கங்கள்	ஷை
சுட்ட களிமண் சுரங்கங்கள்	ஷை
களிக்கல் சுரங்கங்கள்	ஷை
சயனைட் கனி சுரங்கங்கள்	ஷை
சில்லிமினைட் கனி சுரங்கங்கள் ..	ஷை

ஸ்டியடைட் கனிச் சுரங்கங்கள், 1968, டிசம்பர் 31-ம் நாள் சின்கோனு மலைத் தோட்டங்கள்.

தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம் தற்போது 120 தொழில்களுக்கும் பிறவகை நிறுவனங்களுக்கும் பொருந்துகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் 5,157 நிறுவனங்களுக்கு/தொழிற்சாலைகளுக்கு 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம் பொருந்தும்படிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டம் பொருந்துகிற தொழில் நிறுவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையும் அந்த நிதிக்குத் தவணைத் தொகை செலுத்துபவர்களின் எண்ணிக்கையும் முறையே 555,764-ம் 489,663-ம் ஆகும்.

இந்த நிதிக்குச் செலுத்தப்படும் தவணைத் தொகை வீதம்.—சட்டப்படி நோக்கின் சம்பளத்தில் $6\frac{1}{4}$ சத வீதம் வருங்கால வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால், 73 தொழில்கள்/நிறுவன வகைகள் குறித்து சம்பளத்தில் 8 சத வீதம் வருங்கால வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்த வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

வருங்கால வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்தவேண்டிய தொகைகள் நிர்வாகச் செலவுகள்/ஆய்வுக் கட்டணங்கள் முதலியன குறித்து கேட்பு/வசூல்/நிலுவைத் தொகைகள் பற்றிய புள்ளி விவரம் (1968 சனவரியிலிருந்து 1968 நவம்பர் 30-ம் தேதி வரை) :—

பாக்கிகளின் தன்மை.	கேட்பு.	வசூல்.	டிசம்பர் மாதம் 1–ம் தேதியன்று நிலுவை.
(1)	(2) ரூ	(3) ரூ.	(4) ரூ.
1 நடப்பு தவணைத் தொகைகள்.	9,00,40,571·55	8,06,09,368·80	94,31,202·75
2 நிர்வாகச் செலவுகள்.	20,74,967·80	18,70,943·16	2,04,024·64
3 ஆய்வுக்கான செலவுகள்.	2,52,698·00	2,51,044·04	1,653·96
4 முன்பு சேர்ந்து வந்திருந்த தொகைகள்.	46,69,183·75	45,33,649·37	1,35,534·38

வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகை நிலுவைகளும் நிர்வாகச் செலவுகளும் முந்திய ஆண்டுகளைக் காட்டிலும் பெருமளவிற்கு அதிகரித்துள்ளன. பஞ்சாலைகள் நூல் சந்தையில் ஏற்பட்டுள்ள மந்த நிலை காரணமாகவும் நிதிப்பற்றுக்குறை காரணமாகவும் வருங்கால வைப்பு நிதிக்குத் தொகை வழங்காததே அதற்கு முக்கிய காரணமாகும். தமிழ்நாட்டு அரசினால் நியமிக்கப்பட்ட முக்கூட்டுக் குழுவின் பரிவுரைகளின்

1969 மார்ச் 25]

விளைவாக நிதிப் பற்றுக்குறையால் மூடப்பட்ட 18 துணி ஆலைகளுக்கு உத்திரவாத உதவி வழங்கியுள்ளது. வங்கிகள் வழங்கும் கடனிலிருந்து சட்டப்படிக்கான பொறுப்புகள் குறித்துச் செலுத்தப்பட வேண்டிய தொகையைக் கழித்துக்கொண்டு எஞ்சியுள்ள தொகை ஆலைகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென அரசு குறிப்பான ஆணைகளைப் பிறப்பித்துள்ளது. இந்த ஆலைகள் வங்கிகளிடமிருந்து கடன் பெறும்போது அவற்றிடமிருந்து நிலுவை தொகைகளை வசூல் செய்ய எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

வட்டி வீதம்.—1968–69 நிதி ஆண்டில் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிகளில் தனித்தனிக் கணக்குகளில் வரவு வைக்கப்பட்ட வட்டி வீதம் 5¼ சத வீதமாகும். முந்திய ஆண்டில் வரவு வைக்கப்பட்ட வட்டி வீதம் 5 சத வீதமாக இருந்தது.

முன் பணங்கள்.—கீழ்க்கண்ட காரணங்களை முன்னிட்டு, ஆய்வு ஆண்டில் 1968 நவம்பர் 30-ம் தேதி வரையில் ரூ. 84·55 லட்சம் அளவிற்குத் திரும்பச் செலுத்தத்தக்கதாய் இராத முன்பணங்கள் வழங்கப்பட்டன :—

	நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை.	தொகை.
(1)	(2)	(3)
		ரூ.
(அ) ஆயுள் காப்புறுதித் தவணைத் தொகை செலுத்துதல்.	26,929	16,47,544·66
(ஆ) உறைவிடங்கள், வீட்டு மனைகள் வாங்குதல்.	1,308	15,24,685·00
(இ) பயன்துய்ப்போர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பங்கு, பங்குகளை வாங்குவதற்காக.	1,200	35,185·00
(ஈ) மருத்துவக் காரணங்களுக்காக ..	893	1,35,734·05
(உ) ஒரு தொழிற்சாலை அல்லது நிறுவனம் தற்காலிகமாக மூடப்பட்டதன் காரணமாக வேலை இழந்தவர்களுக்குச் சிறப்பு முன் பணம்.	24,198	51,12,455·30

வருங்கால வைப்புநிதிக் கணக்குகளை இறுதியாகத் தீர்த்து வைத்தல்.—1968-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதி முதல் 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி வரையில் உள்ள கால அளவில் வருங்கால வைப்பு நிதிக் கணக்குகளை இறுதியாகத் தீர்ப்பதை முன்னிட்டு ரூ. 2,55,09,668·01 தொகையை வழங்கியது. 1967-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதல் டிசம்பர் மாதம் வரை உள்ள கால அளவில் ரூ. 2,20,26,515·30 வழங்கப்பட்டது. இதைத் தவிர மரணமடைந்த உறுப்பினர்களின் 345 நியமனதாரர்களுக்கு வாரிசுகளுக்கு மரண உதவி நிதியிலிருந்து கூடுதல் உதவித் தொகையாக ரூ. 91,517·65 தொகையும் வழங்கப்பட்டது.

கணக்குகள் குறித்த ஆண்டு அறிக்கையை வழங்குதல்.—1967–68-ம் ஆண்டில் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்க வேண்டியிருந்த 4,22,455 ஆண்டுக் கணக்குச் சீட்டுகளில் 1968, டிசம்பர் 31-ம் தேதி வரையில் 3,68,388 சீட்டுகள் அனுப்பப்பட்டன.

வட்டாரக் குழு—தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி—சென்னை வட்டாரம்.—சென்னை வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் வைப்பு நிதி வட்டாரக் குழு ஆய்வாண்டில் 1968, ஜனவரி திங்கள் 25-ம் தேதியிலும், 1968, ஜூலை 25-ம் தேதியன்று கூடியது. 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர்

வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டம் செயல்படுவது பற்றி அவசர முக்கியத் துவம் வாய்த்த பொருள்களைப் பற்றி விரிவாக இக் குழு விவாதித்தது. குழுவின் பரிவுரைகள் உயர் அதிகாரிகளின் ஆலோசனைக்கு அனுப்பப் பட்டன.

ஆய்வாண்டில் 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டத்தில் செய்யப்பட வேண்டிய முக்கியமான திருத்தங்கள்.—

(1) இத் திட்டத்தின் 68-H1 பாராவில் "30 நாட்கள்" என்னும் சொற்களுக்குப் பதிலாக "வேலை நிறுத்தம் நீங்கலான பிற காரணங் களுக்காக 15 நாட்கள்" என்னும் சொற்கள் அமைத்துக் கொள்ளப் பட்டுள்ளன.

(2) 68-C, 68-D, பாராக்கள் கீழ்க்கண்ட காரணங்களுக்காக மேற் கொண்டும் திருத்தப்பட்டுள்ளன :—

(அ) இரண்டாவது முன்பணத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்க வட்டார ஆணையாளர்களுக்கு இயலச் செய்தல்.

(ஆ) இந்தப் பத்திகளின் கீழ் அனுமதிக்கப்பட்ட தொகையை வசூலிப்பதற்காக ஒரு உறுப்பினர் மனையைப் பெற இயலாவிட்டால், வீட்டை வாங்க அல்லது கட்ட இயலாவிட்டால் அல்லது வீட்டு வசதித் திட்டங்களின் கீழ் அவருக்கு வீடு ஒதுக்கியது ரத்து செய்யப்பட்டால், மறுக்கப்பட்டால் இப்பத்திகளின்கீழ் அனுமதித்துள்ள தொகையை வசூலிப்பதற்கென திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு வசூலிக்கப்பட்ட தொகை மேற்படி நிதியில் உறுப்பினரின் கணக்குகளில் வரவு வைக்கப்படும்.

(3) 68-H பத்தி திருத்தப்பட்டுள்ளது. தொகை செலுத்தும் தேதி வரையில் வட்டி உட்பட, தொழிலதிபர் செலுத்தும் மொத்தத் தொகையில் 50 சத வீதத்திற்கு மேற்படாத அளவிற்கு அல்லது அத் தேதியில் தமக்குச் சேர்ந்து வந்த தொகைகளைத் திரும்பப் பெற உறுப்பினர் அனுமதிக்கப்பட் டிருந்தால் 69-வது பாராவின் (3) துணைப் பாராவின் கீழ் அனுமதிக்கத் தக்க தொகையின் பாதி அளவிற்கு, இவற்றில் எது குறைவாக உள்ளதோ அந்த அளவிற்கு வருங்கால வைப்பு நிதியிலிருந்து ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட திரும்பப் பெறத்தக்க முன் பணங்களை வழங்கும் பொருட்டு அந்தப் பாரா திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால், 6 தினங்களுக்கு மேற்பட்ட தொழிற்சாலை நிறுவனம் கதவடைப்புச் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். மேலும் அந்தத் தொழிற்சாலை நிறுவனம் மீண்டும் செயல்படத் தொடங்கக் கூடுமென பொருத்தமாக அரசு கருத வேண்டும்.

68. (B) (I) பத்தியில் "பன்னிரண்டு திங்கள்" என்னும் சொற்கள் வருமிடங்களி லெல்லாம் "இருபத்திநாலு திங்கள்" என்னும் சொற்களை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். 68-B பாராவின் முதலாவது வரம்பு நிபந்தனையில் "ஆறு திங்கள்" என வரும் சொற்களுக்குப் பதிலாக "பன்னிரண்டு திங்கள்" என்னும் சொற்களை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

விலக்களிக்கப்பட்ட பிரிவுகளிலும் விலக்களிக்கப்படாத பிரிவுகளிலும் வருங்கால வைப்பு நிதியை முதலீடு செய்வதில் அடியிற்கண்ட முதலீட்டு முறையை 1968-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் பின் பற்ற வேண்டுமென்று இந்திய அரசு குறிப்பிட்டுள்ளது.

(1) மாநில அரசு வெளியிட்டு வழங்கியுள்ள ஈட்டுப் பத்திரங்களிலும் மத்திய அரசு அல்லது மாநில அரசு உத்தரவாதமளித்துள்ள மற்ற ஈட்டுப் பத்திரங்களிலும்.	35 சத வீதத்திற்கு மேற்படாமல்.
(2) மத்திய அரசு வெளியிட்டுள்ள சேமிப்புச் சான்றிதழ்கள் அல்லது பிற சான்றிதழ்கள் உட்படடி மத்திய அரசு ஈட்டுப் பத்திரங்களில் எஞ்சியுள்ளதைனு முதலீடு செய்தல்.	65 சத வீதம்.

ஆய்வாண்டின் இறுதி வரையில் தொழிலாளர் வருங்கால சேமிப்பு நிதிச் சட்டம் திட்டத்தின் கீழ் 120 தொழில்கள்/வகைகள் ஆகியவற்றின் நிறுவனங்கள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. இந்த நிறுவனங்களில் 73 தொழில்கள்/வகைகள் குறித்தவற்றின் தொகை வீதங்கள் உயர்த்தப் பட்டன. இச் சட்டத்தை மேலும் பல தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் நீட்டிப்பது குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. அரசாங்கத்தின் கருத்தில் உள்ள இத்தகைய தொழில் நிறுவனங்கள் வருங்காலச் வைப்பு நிதித் திட்டத்தின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய நிதிச்சுமையை ஏற்கும் திறன் வாய்ந்தவை எனக் கருதத்தக்க தொழில்கள் இச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப் படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

28. தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டம்.—தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டம் இம் மாநிலத்தில் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் 1969-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 1-ம் தேதி முதல் செயலில் உள்ளது. இத் திட்டத்தில் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்கள், 336,500 பேரும், 204,650 குடும்பப் பிரிவுகளும் அடங்குகின்றன :—

1 சென்னை மாநகரமும் அதன் புற நகர்களும்.
2 கோயம்புத்தூரும் அதன் எல்லைப் பகுதிகளும்.
3 மதுரையும் அதன் புற நகர்களும்.
4 தூத்துக்குடி.
5 அம்பாசமுத்திரம்.
6 திருப்பூரும் அதன் எல்லைப் பகுதிகளும்.
7 சேலம்.
8 உடுமலைப்பேட்டை.
9 மேட்டூர் அணை.
10 சிவகாசி.
11 ராஜபாளையம்.
12 பீளமேடு.
13 பெரியநாயக்கன்பாளையம்.
14 டால்மியாபுரம்.
15 ராணிப்பேட்டை.
16 திருச்சிராப்பள்ளி.
17 காவிரி நகர்.
18 திண்டுக்கல்.
19 திருநெல்வேலி.
20 கும்பகோணம்.
21 புதுக்கோட்டை நமனசமுத்திரம்.
22 ஈரோடு.
23 பொள்ளாச்சி.
24 ஆவடி, பட்டாபிராம்., பாடி, வீரராகவபுரம்.
25 திருவான்மியூர் உட்பட செங்குன்றம்.
26 வாணியம்பாடி.
27 குடியாத்தம்
28 விருதுநகர்.
29 மேட்டுப்பாளையம்.
30 செங்கோட்டை.
31 நாகர்கோவில்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

32 வேலூர்.
33 நாகப்பட்டினம்.
34 திருநகர் (மதுரை).
35 பேரூர் செட்டிபாளையம்.
36 திருமங்கலம்.
37 வராகநேரி (திருச்சி).
38 மயிலேரிபாளையம்.
39 பரவை, தேனூர், சமயநல்லூர் (மதுரை).
40 ஊத்துக்குளி, பல்லடம் பகுதி(கோயம்புத்தூர்).
41 கோயில்பட்டி, கரிசல்குளம் (திருநெல்வேலி மாவட்டம்).
42 ஓடப்பள்ளி, பள்ளிபாளையம் (சேலம் மாவட்டம்).
43 ஆரணி (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்).

மேற்சொன்ன பகுதிகளில் 71 அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகங்களும், 9 இயங்கும் மருந்தகங்களும், 10 தொழிலதிபர் பயன்படுத்தும் மருந்தகங்களும், 49 மருத்துவர் பிரிவுகளும் இத் திட்டத்தின் கீழ் செயல்படுகின்றன. மேலும், மூன்று பகுதி நேர மருத்துவர்களும், 84 பகுதி நேர மருத்துவ வல்லுநர்களும், 24 முழுநேர மருத்துவ வல்லுநர்களும் இத்திட்டத்தின் கீழ் செயல்படுகின்றனர்.

1968–69-ம் ஆண்டில் தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டம் கோவை மாவட்டத்தில் ஊத்துக்குளி, பல்லடம் பகுதிகளுக்கும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கோயில்பட்டி, கரிசல் குளத்திற்கும், சேலம் மாவட்டத்தில் ஓடப்பள்ளி, பள்ளிபாளையத்திற்கும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஆரணிக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது. விருதுநகர் புறநகர்ப் பகுதிகளுக்கும் நெல்லிக்குப்பம் பகுதிக்கும் இந்தத் திட்டத்தை மேலும் நீட்டிக்க அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இத் திட்டம் இந்த பகுதிகளிலும் விரைவிலேயே செயல்படுத்தப்படும். ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கும் அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவ வசதி செய்து தருவதாக அடியிற் கண்ட தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள் நான்கு 1968–69-ம் ஆண்டில் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டன.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகம், கோயில்பட்டி.
தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகம், பள்ளிபாளையம்.
தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகம், பல்லடம்.
தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகம், ஆரணி.

கோயம்புத்தூர், மதுரை, விக்கிரமசிங்கபுரம், தூத்துக்குடி பகுதிகளில் வாழும் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவ வசதியை நீட்டிப்பதற்கான செயற்குறிப்புகளை அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

மருத்துவமனை.—தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின்கீழ் வரும் பிணியாளர்களுக் கென்றே சென்னை அயன்புரத்தில் அனைத்து வசதிகளுடன் கூடிய ஒரு மருத்துவ மனை 1962, ஏப்ரல் முதல் செயல்பட்டு வருகிறது. சென்னை மாநகரிலும், அதன் புறநகர்களிலும், ஈட்டுறுதி செய்துகொண்டவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் இத் திட்டத்தின் கீழ் மருத்துவ வசதி நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளதால் இந்த மருத்துவ மனையில் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 625 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கோயம்புத்தூரில் 500 படுக்கை வசதி கொண்ட மருத்துவ மனையொன்று கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. மதுரையில் தற்போதுள்ள தொத்துநோய் மருத்துவமனையை இரண்டு அறுவைக் கூடங்களுடன் 66 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டும் கூடுதல் கட்டிட அமைப்பும் போடப்பட்டு தொழிலாளர் அரசாங்க

1969 மார்ச் 25]

ஈட்டுறுதி மருத்துவமனையாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு வருகின்றது. கட்டிட வேலை ஏறக்குறைய முடிந்துவிட்டது. தற்பொழுதுள்ள தொத்துநோய் மருத்துவமனையை வேறிடத்திற்கு மாற்றியவுடன் இந்த மருத்துவமனை செயல்படத் தொடங்கும்.

வார்டும் இணைப்பு மருத்துவ மனைகளும்.—தாம்பரம் காச நோய் நலம் பேண் மருத்துவ மனையில் மொத்தம் 52 படுக்கைகளுடன் கூடிய நிலையான தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி வார்டுகள் பயன்படுத்தப் பட்டு வருகின்றன. சிவகாசி அரசாங்க மருத்துவ மனையில் 12 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி பிரிவு ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. லால்குடி அரசாங்க மருத்துவ மனையில் தொழிலாளர் ஈட்டுறுதி நோயாளிகளுக்காக 10 படுக்கைகளுடன் கூடிய ஒரு வார்டு கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. கோயில்பட்டி அரசாங்க மருத்துவமனையில் 32 படுக்கைகளுடன் கொண்ட தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதிப் பிரிவு ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. நாகர்கோயில் காச நோய் அரசாங்க மருத்துவமனையில் 26 படுக்கைகளுடன் கூடிய காச நோய் வார்டு ஒன்றைக் கட்டுவதற்கும் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பெண்ணாத்தூர் காசநோய் அரசாங்க மருத்துவமனையில் 16 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்றைக் கட்டுவதற்கும் அரசாங்கம் ஒப்புதலளித்துள்ளது. காவிரி நகரிலும் உசிலம்பட்டியிலும் உள்ள தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகத்திலும் பத்து படுக்கைகள் கொண்ட ஒவ்வொரு வார்டு கட்டுவதற்கும் அரசாங்கம் ஒப்புதலளித்துள்ளது. இம் மாநிலத்திலுள்ள 13 அரசாங்க மருத்துவ மனைகளிலும் 10 படுக்கைகளுடன் கூடிய வார்டு ஒவ்வொன்று கட்டுவதற்கும் அரசாங்கம் இசைவளித்துள்ளது.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள்.—தற்போது தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள் கீழே குறிப்பிட்ட இடங்களில் உள்ள புதிதாகக் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன :—

1. பொம்பூர்.
2. தண்டையார்பேட்டை.
3. செம்பியம்.
4. கொண்டித்தோப்பு.
5. கீழ்ப்பாக்கம்.
6. திருவொற்றியூர்.
7. செங்குன்றம்.
8. அம்பத்தூர்.
9. ஆவடி.
10. பல்லாவரம்.
11. சிங்காநல்லூர்.
12. ஒண்டிப்புதூர்.
13. சவுரிப்பாளையம்.
14. உப்பிலிபாளையம்.
15. வெள்ளலூர்.
16. சிவகாசி.
17. ராஜபாளையம்.
18. தூத்துக்குடி.
19. விக்கிரமசிங்கபுரம்.
20. காவேரி நகர்.
21. ராம்ஜி நகர்.
22. மேட்டூர் கீழ் அணை.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

23. மேட்டூர் மேல் அணை.
24. திருநகர்.
25. பொன்னகரம்.
26. பழங்காநத்தம்.
27. பரவை.
28. உடுமலைப்பேட்டை.
29. திருப்பூர் I.
30. கும்பகோணம்.
31. கோயில்பட்டி.
32. முனிசாலை ரோடு.

பணியாளர் குடியிருப்புகளுடன் கூடிய இந்த 2 மருந்தகங்களும் ரூ. 1,90,44,400 மதிப்பீட்டுச் செலவில் (அதாவது சுமார் இரண்டு கோடி ரூபாய்) கட்டப்பட்டன.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள் கீழ்க்கண்ட இரண்டிடங்களிலும் கட்டப்பட்டு வருகின்றன :-

1. திருவல்லிக்கேணி.
2. சூளை.

செலவினம்.—தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதிச் சட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதிகளை வழங்குவதற்கான செலவு முதற்கண் மாநில அரசால் செய்யப்பட்டு, தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதிக் கழகம், மாநில அரசு இவற்றிற்கிடையே பகிர்ந்து கொள்ளப்படும். ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட பணியாளர்களுக்கும், அவற்றின் குடும்பத்தினரும் இத் திட்டத்தின் கீழ் வரும் இடங்களில் 7 : 1 என்ற விகிதத்திலும், ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டுள்ளவர்கள் மட்டுமே இத் திட்டத்தின் கீழ் வரும் இடங்களில் 3 : 1 என்ற விகிதத்திலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படும்.

1968–69-ல் மருத்துவ வசதிகளுக்காகச் செய்யப்பட்ட செலவு தோராயமாக ரூ. 181 லட்சமாகும்.

1968 ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரையில் உள்ள கால அளவில் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கு ரொக்கத் தொகையாக வழங்கப்பட்ட பல்வேறு உதவிகள் சம்பந்தப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் வருமாறு :—

உதவிகளின் வகை. (1)	கொடுத்த தொகை. (2) ரூ.	கா.சு
1968 ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரையிலான கால அளவில் ரொக்கமாக வழங்கப்பட்ட உதவித் தொகைகள் :—		
(அ) நோய்க்கால உதவி (இ) நீட்டிக்கப்பட்ட நோய்க்கால உதவி	1,28,73,834	14
தொழில் செய்கையில் காயம் பட்டதற்கான உதவி—		
(அ) வேலை செய்ய தாற்காலிகமாக இயலாமைக்கான உதவி.	10,98,194	99
(இ) வேலை செய்ய நிலையாக இயலாமைக்கான உதவி.	14,17,954	36
(உ) சார்ந்துள்ளவர்களுக்கு உதவி	83,296	50
பேறு கால உதவி	6,47,033	51

1969 மார்ச் 25]

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி திட்டத்தின்கீழ் குடும்பக் கட்டுப் பாட்டுத் திட்டம்.—சென்னை, அயன்புரத்திலுள்ள தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருத்துவமனை மும்முரத் திட்டத்தின் கீழ் கருத்தடை செய்து கொள்வதற்காக ஏற்பளிக்கப்பட்ட அறுவை சிகிச்சை நிலையமாக ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின் கீழ் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவ வசதி நீட்டிக்கப்பட்டுள்ள இடங்களில் அமைந்துள்ள மருந்தகங்களில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு சிறு மருத்துவச் சாலைகள் அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டம், திட்டத்தில் சேராத வேலைத் திட்டமாகத் தொடர்ந்து செயலாற்றி வருகிறது.

V. தொழிலாளர் நலப் பணிகள்

29. ஈடுசெய் விலையில் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதித் திட்டம்.—தொழிலாளர்களுக்கு ஒழுங்கான வீட்டு வசதி அளிப்பது இன்றியமையா திருப்பதினாலும் இதனால் தொழிலாளர்-நிர்வாகத்தினரிடையில் ஏற்படும் நல்லுறவு ஏற்பட்டு உற்பத்தி பெருகும் என்ற எண்ணத்தாலும் மாநில அரசும், மத்திய அரசும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்காக பெரு முயற்சி எடுத்து வருகின்றனர். தொழிலாளர் வீட்டு வசதியை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன் 1948-ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின்கீழ் வரும் தொழிலாளர்களுக்கும் நிலக்கரி, அபிரகச் சுரங்கங்களைத் தவிர மற்ற சுரங்கங்களில் பணிபுரியும் பணியாளர்களுக்கும் உதவிபுரியும் வகையில் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை இந்திய அரசு தொடங்கியது. இத் திட்டத்தின்கீழ் மாநில அரசிற்கும், சட்ட பூர்வமான வீட்டு வசதி வாரியங்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும், தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் உதவித் தொகை மூலமும், கடன் வசதி மூலமும் இந்திய அரசு நிதி உதவி அளித்து வருகிறது.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அரசு, தனியார், கூட்டுறவுத் துறைகளுக்காக 150 லட்சம் ரூபாய்த் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டுள்ளது. 1968–69-ம் ஆண்டில் எய்திய முன்னேற்ற விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசுத் திட்டங்கள்.—பொதுத் துறையில் வீட்டு வசதித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்காக, 1968–69-ம் ஆண்டு வரவு-செலவு திட்ட மதிப் பீட்டில் ரூ. 1·50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ம் நாள் முடிய அந்த ஆண்டில் ரூ. 8 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது. 1967–68-ல் இத் திட்டங்களுக்காக ரூ. 8·10 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1968-ல் சிங்கநல்லூரில் III-வது பகுதியாக 50 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. 1967–68-ல் தொழில் துறை கட்ட மேற்கொண்ட 165 வீடுகளில், அதாவது, அம்பத்தூரில் 54 வீடுகள், காட்பாடியில் 12 வீடுகள், திருச்சிராப்பள்ளியில் 12 வீடுகள், கிண்டியில் 54 வீடுகள், மதுரையில் 24 வீடுகள், திண்டுக்கல்லில் 12 வீடுகள் ஆகியவற்றில் திண்டுக்கல்லில் 12 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப் பட்டுள்ளன. மீதி 156 வீடுகளைக் கட்டும் பணி பல்வேறு நிலையிலுள்ளன. இவை 1969 மார்ச் 31-குள் கட்டி முடிக்கப்படும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

தனியார் துறைத் தொழிலதிபர்கள் திட்டம்.—1967–68-ம் ஆண்டு வரவு-செலவு திட்டத்தில் ரூ. 2·50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. மாநிலத்தின் நிதிப் பற்றுக்குறையினால் தனியார்த் தொழிலதிபர்களுக்குப் புதிதாக கடன்கள் எதும் வழங்கப்படவில்லை. 1968–69-ல் தனியார் துறைக்கு ரூ. 0·50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இது வரையில் செலவு எதும் செய்யப்படவில்லை.

[1969 மார்ச் 25

தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம்

1958-ம் ஆண்டுத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்ட விதிகளுக்கிணங்க, தோட்ட அதிபர்கள் தங்களுடைய தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கு உதவ இத் திட்டம் வகை செய்கிறது. இத் திட்டத்தின் கீழ், தோட்ட அதிபர்கள், தங்களுடைய தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருவதற்காக, வீடு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 3,000 என்ற வீதத்தில் 1966-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ந் தேதி முதல் அவர்களுக்குக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. இவ் வேலைத் திட்டத்திற்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூபாய் 10 லட்சமாகும். 1967–68 திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால், கடன் உதவி எதுவும் வழங்கப்படவில்லை. 1968–69-ல் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி திட்டத்திற்காக ரூ. 0·50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இது வரை தோட்ட அதிபர்களுக்காக எத் தொகையும் வழங்கப்படவில்லை.

30. தோட்டத் தொழிலாளர் நலன் (i) காப்பிக் கொட்டை வாரிய மானியம்.—தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ வசதிக்காக காப்பிக்கொட்டை வாரியம் 1968–69-ல் மானியத் தொகை ஒதுக்கியுள்ளது. இத்தொகை மைசூர், சென்னை, கேரளம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கு முறையே 55 : 30 : 15 என்ற விகிதத்தில் பகிர்ந்தளிக்கப்படும். இவ்வாறு வழங்கப்பட்ட தொகையைப் பயன்படுத்துவதற்கான திட்டங்களை வகுக்குமாறு தமிழ் நாட்டு அரசை காப்பிய வாரியம் கேட்டுள்ளது. காப்பிக்கொட்டை வாரியத்தால் குறிப்பிட்டுள்ளபடித் திட்டங்களை வகுப்பதில் சில இடர்ப்பாடுகள் உள்ளதால், இது குறித்து ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. 1968–69-ல் எந்த வேலைத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றும் எண்ணமில்லை.

(ii) தேயிலை வாரிய மானியம்.—தேயிலை வாரியம் அளிக்கும் மானியத்திலிருந்து, (1) தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு குன்னூர் தையல் நிலையத்தில் பயிற்சி அளிப்பது, (2) தேயிலை எஸ்டேட்டிலிருந்து 9 மாணவர்களுக்குத் துணைச் செவிலியர்-மருத்துவச்சி படிப்பில், கோயம்பத்தூர் தலைமையிட மருத்துவ மனையில் பயிற்சி யளிப்பது ஆகிய நல நடவடிக்கைகள் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

1968–69 தேயிலை வாரியம் மானியம் எதையும் ஒதுக்கவில்லை.

(iii) ரப்பர் வாரிய மானியம்.—கோட்டயம் ரப்பர் வாரியம் நாகர் கோயிலிலுள்ள அரசு காச நோய் மருத்துவ மனையில் 4 படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு வார்டு கட்டுவதற்காக ரூ. 18,900 ஒதுக்கியுள்ளது. ரப்பர் வாரியம் ரூ. 18,900 கொடுக்க முன் வந்துள்ளதால் ரூ. 21,500 செலவில் 4 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக சென்னை மருத்துவப் பணி இயக்குநர் திட்டமொன்றை அனுப்பியுள்ளார். ரூ. 18,900 தருமாறு ரப்பர் வாரியத்தை அரசாங்கம் கேட்டுள்ளது. மேலும் மேற்கூறிய திட்டத்திற்காக எஞ்சிய செலவுத் தொகையாக ரூ. 2,600-ஐ அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ளும் என்றும் தெரிவித்துள்ளது. 1967–68-க்கான திருத்த மதிப்பீட்டில் அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்தத் தக்க மானியமாக ரூ. 18,900 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாக ரப்பர் வாரியம் தெரிவித்துள்ளது. ரப்பர் வாரியத்தினால் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மானியம் இதுவரை பெறப்படவில்லை.

31. தொழிலாளர்களின் கல்வி.—இந்திய அரசினால் நாடு முழுவதும் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டம் 1968–69-லும் தொடர்ந்து வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டது.

சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூரிலுள்ள வட்டார நிலையங்கள் தொழிலாளர்-ஆசிரியர்களுக்காக கீழே குறிப்பிட்டபடி பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தி வருகின்றன :—

	சென்னை.	மதுரை.	கோயம்பத்தூர்.
முடிவடைந்த தொழிலாளர்—ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்புகளின் எண்ணிக்கை.	5	4	4
பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்—ஆசிரியர் எண்ணிக்கை.	158	135	78
பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	7,895	6,543	2,266

சென்னை வட்டார நிலையத்தினரால் 1968-ம் ஆண்டு மே 29 முதல் ஆகஸ்டு 28-ம் நாள் வரை சென்னை நிலையத்தின் பெண் தொழிலாளர்களுக்காக சிறப்பான தொழிலாளர்—ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்பு நடத்தப்பட்டது.

32. பயன்துய்ப்போர் கூட்டுறவுப் பண்டக சாலைகளும் நியாய விலைக் கடைகளும்.—250 பணியாளர்களோ, அதற்கு மேற்பட்ட பணியாளர்களோ உள்ள தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் மலைத் தோட்டங்களுக்கும் அங்கு பணிபுரியும் தொழிலாளர் நலனுக்காக பயன்துய்ப்போர் கூட்டுறவுப் பண்ட சாலைகளையும், நியாய விலைக் கடைகளையும் அமைக்கும்படி கேட்கப் பட்டுள்ளன.

33. தமிழ்நாடு தொழிலாளர் அரசாங்க இதழ்.—தமிழ் நாடு தொழிலாளர் அரசாங்க இதழ், பணியாளர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோரின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகத் திங்களுக்கு ஒரு முறை வெளியிடப்படுகின்றது. இதில் தொழில் தகராறுகள், வேலை நிறுத்தங்கள், தொழிற் சங்கங்கள், முக்கியமான ஒப்பந்தங்கள், சென்னை தொழிலாளர் நீதி மன்றம், தொழில் நடுவர் மன்றம் ஆகியவற்றின் தீர்ப்புச் சுருக்கங்கள், உயர்நீதி மன்றம், தலைமை நீதி மன்றம் ஆகியவற்றின் முடிவுகள், பணிபுரியும் வகுப்பிற்கான பயன்துய்ப்போர் பண்ட விலைக் குறிப்பீடுகள் ஆகியவை குறித்த பயன்தரும் தகவல்களும் புள்ளி விவரங்களும் இதில் வெளியிடப்படுகின்றன. மேலும் தொழிலாளர் சிக்கல்கள், தொழில் நிர்வாகம் ஆகியவை குறித்த சுவையான கட்டுரைகளையும் இது வெளியிடுகிறது. இதைத் தவிர உலக நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனம், இந்தியத் தொழிலாளர் மாநாடு, தொழிலாளர் நிலைக்குழு, மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு முதலியவற்றின் தீர்மானங்களையும், பரிந்துரைகளையும், இது வெளியிடுகின்றது. புள்ளி விவரங்களில் பெரும்பாலானவை தமிழில் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றன.

34. பொது.—துய்ப் பொருள் விலைவாசிக் குறியீட்டு அட்டவணை துய்ப் பொருள் விலைவாசிக் குறியீட்டு அட்டவணைப் புதிய தொகுதிகளைத் தயாரிப்பதற்கான சிறப்புக் குழுவின் அறிக்கையை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்காக சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பொருளாதாரத் துறைத் தலைவரும் பொருளாதாரப் பேராசிரியருமாகிய திரு டாக்டர் வி. ஷண்முகசுந்தரம் அவர்களை அரசாங்கம் நியமித்தது. அவர் தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளுடன் உரையாடல் நடத்தினார் என்று மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்தின் கடைசி கூட்டத்தின் முடிவிலிருந்து தெரிய வருகிறது. இந்த அறிக்கை ஆய்விலுள்ளது.

(ii) தொழிலாளர் ஆலோசனைக்குழு.—தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளுக்கான தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவைத் தவிர, தொழிலாளர்க்குத் தொடர்புடைய எல்லாவற்றைக் குறித்தும் தொழிலாளர் துறை அமைச்சருக்கு ஆலோசனை கூறும் பொருட்டு, தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகளுக்கான ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை அரசாங்கம் அமைத்துள்ளது. 1968, ஜூலை 8-ம் நாளன்று இவ்விரண்டு ஆலோசனைக் குழுக்களும் சென்னையில் கூடின. தொழிலாளர்களுக்காக உரையாடல் நடத்துவதற்கேற்ற (**Bargaining Agent for workers**) முகவுரைத் தெரிந்தெடுப்பதன் முறை முதலியன குறித்து விவாதித்தன.

(iii) தொழிலாளர் பற்றிய தேசிய ஆலோசனைக்குழு.—1968, செப்டம்பரில், முன்னாள் தலைமை நீதிபதியும், தொழிலாளர் தேசீய ஆணைக் குழுவின் தலைவருமான டாக்டர் பி. பி. கஜேந்திர கட்கர் தொழிலாளர்களின் ஆணையாளருடன் சென்னை மாநகரிலுள்ள சில தொழிற் பிரிவுகளைச் சென்று பார்வையிட்டார். அங்குள்ள தொழிலாளர்கள், நிர்வாகத்தினர் ஆகியோரின் பிரதிநிதிகளுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினர்.

(iv) தொழிலாளர் நலக்குழு.—இந்திய அரசின் முன்னாள் தொழிலாளர் துறை துணை அமைச்சர் திரு. பி. கே. மாளவியா அவர்களின் தலைமையில் இந்திய அரசினால் அமைக்கப்பட்ட தொழிலாளர் நலக்குழு பல்வேறு மாநிலங்களில் கூடியது. 1968, டிசம்பர் 27 முதல் 30-ந் தேதி வரையில் டில்லியிலும், 1969, ஜனவரி 10 முதல் 12 வரை பம்பாயிலும், 1969-ல் பிப்பிரவரி 10 முதல் 15-ந் தேதி வரையிலும் கோவாவிலும் நடைபெற்ற இக் குழுவின் கூட்டங்களில், குழுவின் உறுப்பினரான சென்னை, தொழிலாளர் நல ஆணையாளரும் கலந்து கொண்டார்.

(v) மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம்.—மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம் தனது 16-வது கூட்டத்தை சென்னையில் 1968-ம் ஆண்டு ஜூலை 9-ம் நாள் அன்று நடத்தியது. ஆலோசனை செய்யப்பட்ட முக்கிய பொருள்களில் சில வருமாறு : தொழிலாளர்களின் கல்வியறிவு பற்றிய அறிக்கை, நெசவுத் தொழிற் சாலைகளில் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை, வேலை நிறுத்தம், கதவடைப்புகளின்போது தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி வசதிகளைத் தவறான வழிகளில் பயன்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்கான புதிய முறைகளை வகுத்தல், வேலை நிறுத்தங்களின்போது / கதவடைப்புகளின்போது பழைய தகராறுகளை நியாய விசாரணை செய்தல் முதலியனவாகும்.

VI. எடைகள்—அளவைகள்.

35. எடைகள்-அளவைகள் துறை தொழிலாளர் துறையுடன் இணைக்கப்பட்டதன் விளைவாக, தொழில் நுட்ப வகையைச் சேராத தொழிலாளர் சட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதுடன், 1958-ம் ஆண்டு எடைகள்-அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளை செயல்படுத்தும் பணி, 1967 ஜனவரி 4-ம் நாள் முதல் தொழிலாளர் துறை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு எடைகள்-அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டம், தர எடைகள்-அளவைகளை செயலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் அதற்குத் தொடர்பானவற்றிற்கும் வகை செய்கிறது. அது மாநிலம் முழுவதிற்கும் பொருந்தும்.

எடைகளையும் அளவைகளையும் மெட்ரிக் முறைக்கு மாற்றும் பணி இம் மாநிலத்தில் படிப்படியாகச் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. 1967 டிசம்பர் 1-ம் நாள் முதல் எல்லாத் தொழில்களுக்கும், வாணிகங்களுக்கும், எல்லா வகைப் பொருள்களுக்கும் மெட்ரிக் அலகுகளையே கட்டாயமாக பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது இம் மாநில முழுவதும் செயல்படுத்தப் பட்டது.

உணவுப்பொருள்கள், தானியங்கள், பருப்பு வகைகள், சிறு தானியங்கள் ஆகியவற்றை எடை மூலமே விற்கவேண்டும் என்பது மாநகரில் 1966 ஜூன் முதல் செயலுக்கு வந்தது. 1968 அக்டோபரில் இம் மாநிலத்திலுள்ள நகராட்சிகளிலும், நகரியங்களிலும், பேரூராட்சிகளிலும் அம்முறை கட்டாயமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டது.

36. உரிமங்கள்.—1966, 1967, 1968-ம் ஆண்டுகளில் எடை அளவை சட்டத்தின்கீழ் எடை-அளவு கட்டுப்பாடு அதிகாரி அவர்களால் வழங்கப்பட்ட உரிமங்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில், புதிய உரிமங்கள், பழைய உரிமங்களைப் புதுப்பித்தல் ஆகிய இருவகையும் அடங்கும்.

	1966	1967	1968
உற்பத்தியாளர்கள்	116	126	123
வணிகர்கள்	640	546	598
பழுதுபார்ப்போர்	203	220	201

37. விளம்பரம்.—மெட்ரிக் முறை எடைகள்-அளவைகளின் விளம்பர வாரம் 1968 டிசம்பர் 28 முதல் 1969 ஜனவரி மூன்றும் நாள் வரை கொண்டாடப்பட்டது. விளம்பர வாரத்தில் எடைகள்-அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியின் அலுவலகத்திலும் தொழிலாளர்த் துறை நேடுநர்களின் அலுவலகத்திலும் பொருட்காட்சிகள் நடத்தப்பட்டன. பல்வேறு வகையான மெட்ரிக் எடைகளைப்பற்றியும், அளவைகளைப்பற்றியும், கருவிகளை எடைபோடுதல் பற்றியும், அளவெடுப்பது பற்றியும் அவற்றை எப்படி பயன்படுத்துதல் என்பது பற்றியும் அநியாய விலை விற்கும் வணிகர்களின் பொதுவான நேர்மையற்ற நடத்தையைப் பற்றியும் பொது மக்களுக்கு தெளிவுபடுத்துவதற்காகவே இப் பொருட்காட்சிகள் நடத்தப்பட்டன. மெட்ரிக் முறையை பயன்படுத்துதல் குறித்த சுவரொட்டிகள் தமிழ்நாடு போக்குவரத்து பேருந்துகளில் பின்பக்கத்திலும், சந்தைகள், சினிமா கொட்டகைகள், சிற்றுண்டிச்சாலைகள், அரசாங்க அலுவலகங்கள் போன்ற பொது இடங்களிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. நிலப்பகுதிகளை அளவெடுப்பதற்கான மாற்று அட்டவணைகளும் தெர்மாமீட்டர் மாற்று அட்டவணைகளும் அவற்றை வேண்டும் என்று கேட்டவர்களுக்கும் அரசாங்கத் துறையினர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன. மெட்ரிக் விளம்பர வாரத்தின் முதல் நாளாகிய 1968 டிசம்பர் 28-அன்று எடைகள்-அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி அவர்கள் எடைகள்-அளவைகள் பற்றிய உரையினை வானொலி மூலம் நிகழ்த்தினார். எடைகள்-அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியின் அலுவலகத்தில் விளம்பர வாரத்தின் கடைசி நாளன்று பத்திரிகையாளர்கள் கூட்டம் ஒன்று நடத்தப்பட்டு, எடைகள்-அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட முக்கிய நடவடிக்கைகள் பற்றிய குறிப்பு பத்திரிகையாளர்களுக்கு விளக்கப்பட்டது. "மெட்ரிக் பல்வகை" என்ற புத்தகம் வெளியிடப்பட்டு, வழங்கப்பட்டது.

38 செயல்படுத்துதல்.—(i) மாநில எடைகள்-அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியின் ஒப்புதலுடன் தொழிலாளர்த் துறை உதவி மேற்பார்வையாளரால் (எடைகள்-அளவைகள் மேற்பார்வையாளர்கள்) வகுக்கப்பட்டுள்ள படிப்படியாக நிறைவேற்றப்படும் திட்டத்தின் கீழ் எடைகளை மீண்டும் சரிபார்க்கும் பணிகள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

(ii) இதுவரை மேற்கொள்ளப்படாத சரிபார்க்கும் பணிகளாகிய வாடகை வண்டிகளின் மீட்டர்கள், தண்ணீர் மீட்டர்கள், திரவ அளவைகள் ஆகியவற்றைச் சரிபார்க்கும் பணி 1969–70-ல் மேற்கொள்ளப்படும்.

(iii) அறிக்கை ஆண்டில் 1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எடைகள்–அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளையும் அதன் கீழ் வகுக்கப்பட்ட சட்டங்களையும் மீறியதற்காக 120 நேர்வுகளில் வழக்கு

தொடரப்பட்டது. இவற்றில் 52 நேர்வுகளில் அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. மற்றொரு வழக்கில் குற்றமற்றவர் என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. பிற வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் முடிவு பெறுமல் உள்ளன.

39. மாநில எடைகள்-அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளின் மாநாடு.—எடைகள்-அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளின் 13-வது மாநாடு 1968 மே திங்களில் டார்ஜிலிங்கில் நடைபெற்றது. அப்பொழுது எடைகள்-அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியாயிருந்தவர் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார். அந்த மாநாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முக்கிய முடிவுகளில் சில கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(1) சிப்பமிடப்படும் பொருள்களுக்கான அளவை முடிவு செய்தல்.

(2) ஒவ்வொரு ஆண்டும் விளம்பர வாரத்தை நடத்துதல்.

(3) முகாம் இடங்களில் மறுமுறை சரிபார்த்தல், முத்திரையிடும் பணிகளை மேற்கொள்ளுவதற்காக ஆய்வுக் கூடத்துடன் கூடிய சுற்றியியங்கும் வண்டி ஒன்று வாங்குதல்.

(4) வாடகை மோட்டார் வண்டிகள், ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களில் உள்ள மீட்டர்கள், எண்ணெய் அளவுகளைக் காட்டும் நாடாக்கள் குறித்து சில புதிய குறிப்பீடுகளைக் கொண்டுவருதல், இந்த இனங்களில் எடைகள்-அளவைகள் சட்டத்தைச் செயல் படுத்துதல்.

40. நிதிக்கூறுகள்.—இந்த ஆண்டில் இத்துறைக்கு ரூ. 17,85,724·34 வருவாய் வந்தது. ரூ. 22,50,003·00 செலவிடப்பட்டது. சென்ற ஆண்டில் இத்துறைக்கு ரூ. 14,84,711·80 வருவாய் கிடைத்தது. ரூ. 19,76,523 49 செலவு செய்தது. 1968 ஜனவரி 1-ந் தேதி முதல் செயலுக்கு வரும் வகையில் சரிபார்க்கும், முத்திரையிடும் பணிக்கான கட்டண வீதங்கள் உயர்த்தப்பட்டன.

VII. தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணி.

41. வேலை வாய்ப்புகள்.—தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணியின்கீழ் தமிழ் நாட்டில் 20 வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில், சென்னையில் தொழில் நிர்வாகப்பணி அலுவலகம் ஒன்றும், ஊனமுடையோர்க்காக சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் ஒன்றும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒன்றும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒன்றுமாக, இரண்டு பல்கலைக்கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனைக் கழகங்களும் ஆக நான்கு சிறப்பு அலுவலகங்களும் சேர்ந்ததாகும். 1968 ஏப்ரல் 1-ம் நாள் தொடங்கப்பட்ட கிருஷ்ணகிரியில் அமைந்துள்ள தருமபுரி மாவட்டத்துக்கான மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அலுவலகமும் இதில் சேர்ந்ததாகும். கிருஷ்ணகிரியில் மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் தொடங்கப்பட்டதை ஒட்டி, சேலம் மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்துடன் இணைக்கப்பட்ட சுற்றியங்கும் பதிவுப்பிரிவு செயல்படுத்துவது நிறுத்தப்பட்டது. இராமநாதபுரத்திலுள்ள மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த மற்றொரு சுற்றியங்கும் பதிவுப் பிரிவு இம்மாவட்டத்தின் ஒதுக்குப்புற பகுதிகளில் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வந்தது.

இந்தக் கால அளவின்போது பதிவு செய்யப்பட்ட விண்ணப்பதார்கள், வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர்கள், வேலைவாய்ப்புப் பதிவேட்டில் பதிவு செய்து வேலை வாய்ப்பு கிடைக்காமல் உள்ளவர்கள், அரசாங்கத்துறை யிலும் தனியார் துறையிலும் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின் பணியைப்

பயன்படுத்திக்கொண்ட வேலையளிப்போர் ஆகியவர்களின் எண்ணிக்கையும், இவ்வகையில் 1967–68-ம் ஆண்டிற்கான எண்ணிக்கையும் கீழே கொடுக்கப்படுகின்றன.

தொடர் எண்.	விவரம்.	ஆய்வுக்காலத்தின் போது 1968 ஏப்ரல் முதல் 1968 நவம்பர் வரை.	1967–68 வரவு-செலவு திட்ட ஆண்டின் போது (1967 ஏப்ரல் முதல் 1967 நவம்பர் வரையில் உள்ள கால அளவிற்கு).
(1)	(2)	(3)	(4)
1	பதிவு செய்யப்பட்ட விண்ணப்பதாரர்கள்.	2,64,007	2,38,738
2	வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர்கள்.	28,543	31,149
3	அறிவிக்கப்பட்ட காலி இடங்களின் எண்ணிக்கை.	40,711	44,246
4	வேலைவாய்ப்பு ஏற்பாட்டு அலுவலகங்களின் பணியை பயன்படுத்திக் கொண்ட வேலையளிப்போர்களின் சராசரி எண்ணிக்கை—		
	(அ) அரசாங்கம் (பொதுத் துறை).	1,113	1,028
	(ஆ) ஏனையோர் (தனியார்த் துறை).	241	233
5	இந்தக் கால அளவின் முடிவில் இருந்த விண்ணப்பதாரர்களின் எண்ணிக்கை—	2,78,196	2,31,804
	(30–11–1968-ல் கண்ட நிலவரப் படி).	(30–11–68 அன்று உள்ளபடி).	(30–11–67 அன்று உள்ளபடி.)

42. ஊனமுடையோர்க்கான வேலை வாய்ப்பு ஏற்பாட்டு அலுவலகம்.—இந்த அலுவலகம் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள ஊனமுடைய (குருடர், செவிடர், முடவர்) விண்ணப்பதாரர்களை பதிவு செய்து கொண்டு தகுந்த வேலைவாய்ப்பு உதவியை அளிக்கின்றது. உடல் ஊனமுடைய விண்ணப்ப தாரர்களை தகுந்த வேலைகளில் அமர்த்தும்பொருட்டு, அவர்களுக்கான வேலை வாய்ப்பைப் பற்றி அறிவதற்குச் சிறப்பான முயற்சிகளை மேற் கொண்டுள்ளது. இதற்காக தனியார் துறையில் வேலையளிப்போரிடமும், அரசாங்கத்தில் வேலையளிப்போரிடமும் இந்த அலுவலகம் நெருங்கிய முறையில் தொடர்புகொண்டு பணியாற்றி வருகின்றது. இது போன்ற சிறப்பான முயற்சிகளினாலும், வேலை வாய்ப்பு அளிப்பவர்களின் ஒத் துழைப்புடனுமே உடல் ஊனமுற்றோர்களை வேலையில் அமர்த்த முடிந்தது.

1968-ல் (ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை) இந்த அலுவலகம் 336 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்துகொண்டு அவற்றில் 134 பேர்களை வேலையில் அமர்த்தியுள்ளது.

43. தொழில் நிர்வாகப் பணி வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம், சென்னை.—இம்மாநிலத்தில் தொழில், அறிவியல், பொறியியல், நிர்வாகம், மேற்பார்வை வகையில் உயர் தகுதி பெற்றுள்ளவர்களின் தேவையை இந்த அலுவலகம் நிறைவேற்றி வருகிறது. இதற்காக இந்த அலுவலகம் அரசுத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் வேலையளிப்போரிடம் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டு செயலாற்றி வருகிறது. 1968-ம் ஆண்டின் போது (1968 ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை) இந்த அலுவலகம் உயர் தகுதி பெற்ற 4,744 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து அவர்களில் 273 பேர்களுக்கு வேலை பெற்றுக்கொடுத்தது.

காலி இடங்களுக்கும், தொழிலாளர்களை அனுப்புவதற்கும் இந்த அலுவலகம் மாநில வேலை வாய்ப்பு ஒருங்கிணைப்பு அலுவலகமாக செயல்படுகிறது.

44. சென்னை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத்தகவல் ஆலோசனைக் கழகங்கள்.—பல்கலை கழக மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தகவல், ஆலோசனை கூறுதல், வேலை வாய்ப்பினை நாடும் மாணவர்களின் பெயரைப் பதிவு செய்தல் ஆகிய ணிகளை இக்கழகம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகிறது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்புக் கழகம் 1968-ல் (ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை) 390 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து 40 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளித்துள்ளது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் வேலை வாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்புக் கழகம் அதே காலத்தில் 375 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து 18 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துள்ளது.

45. தொழில் முறை வழி காட்டுதல்—வேலை வாய்ப்பு ஆலோசனை கூறல்.—நீலகிரி, தருமபுரி மாவட்டங்கள் தவிர மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் தொழில் முறை வழிகாட்டுதல்-வேலை வாய்ப்பு ஆலோசனை கூறும் பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. பிழைப்பிற்குரிய வழியறிவிக்கும் நிலையங்களாகவும் இதற்குத் தேவையான பயனுள்ள தகவல் சேகரிக்கும் நிலையங்களாகவும், வேலை வாய்ப்பு, வாழ்க்கை வசதி பயிற்சி வசதிகள் தொழில் பழகும் பயிற்சி போன்ற விண்ணப்பதாரர்களின் நலனுக்காக வசதி செய்யும் வகையில் மேற்சொன்ன பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. மாவட்டங்களிலுள்ள தொழில் முறை காட்டும் அலுவலகங்கள் விண்ணப்பதாரர்களுக்குத் தொகுதியாகவோ அல்லது தனிப்பட்ட முறையிலோ வழிகாட்டுதல், ஆலோசனை கூறுதல், ஆகிய பணிகளைச் செய்து வருகின்றன. இவர்கள் தங்கள் மாவட்டங்களிலுள்ள பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பிற கல்வி நிலையங்கள், பயிற்சி நிலையங்கள் ஆகியவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டு பள்ளிகள், கல்லூரிகளிலுள்ள மாணவர்களுக்கு பிழைப்பு பற்றிய செய்திகளை அளித்து வருகின்றன. இந்த தொழில்முறை வழிகாட்டும் பிரிவு அந்தப் பகுதியிலுள்ள விண்ணப்பதாரர்களின் நலனுக்காக வேலை வாய்ப்புப்பற்றிய தகவல்களைச் சேகரித்தும், மாவட்டங்களில் "வேலை வாய்ப்பு, பயிற்சி பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள்" என்னும் காலாண்டுக்கு ஒரு முறை வெளியாகிற இதழை வெளியிட்டு வருகின்றன.

1969 மார்ச் 25]

இக்கால அளவில், இத் திட்டத்தினால் பயனடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை கீழ்க்கண்டவாறாகும்.—

அலுவலகங்களின் பெயர்கள்.	கூட்டாகப் பலருக்கு வழி காட்டுதல் திட்டத்திற்கு சென்றவர்கள் எண்ணிக்கை.	தனிப்பட்டவர்களுக்கு வழி காட்டும் தகவல் அறிவித்தல்.	தனிப்பட்டவர்களுக்கு வழி காட்டுதல்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 சென்னை	23,170	1,788	2
2 செங்கற்பட்டு	14,317	526	11
3 கடலூர்—நெய்வேலி ..	5,758	1,074	..
4 வேலூர்	8,457	3,273	122
5 சேலம்	2,403	439	..
6 கோயம்புத்தூர்	7,661	384	9
7 தஞ்சாவூர்	4,653	406	..
8 திருச்சிராப்பள்ளி	7,278	2,112	..
9 இராமநாதபுரம்	3,386	..	4
10 மதுரை	5,029	1,964	11
11 திருநெல்வேலி	3,579	1,283	..
12 கன்னியாகுமரி	5,138	3,595	..

வேலை வாய்ப்பு இயக்குநர் அலுவலகத்திலுள்ள மாநிலத் தொழில் முறை வழி காட்டும் பிரிவு, மாவட்டங்களில் தொழில் முறை வழிகாட்டும் திட்டத்தின் அலுவல்களை ஒருங்கிணைத்துக் கண்காணிக்கிறது. இக்காலப் பகுதியில் 10 தொழில் முறை வழிகாட்டும் பிரிவுகள் ஆற்றியுள்ள பணியை மாநிலத் தொழில்முறை வழிகாட்டும் பிரிவின் துணை இயக்குநர் மதிப்பீடு செய்தார். மாநிலத் தொழில்முறை வழிகாட்டும் பிரிவின் மேற்பார்வையின் கீழ், தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கான விருப்பச் சோதனைகள் வேலைவாய்ப்பு அதிகாரிகளால் நடத்தப்பட்டன.

தொழில் முறை வழிகாட்டும் பிரிவுகளுக்கும், பள்ளிகளுக்கும் வழங்குவதற்காக, "பள்ளிப் படிப்பு முடித்தவர்களுக்கான வாழ்க்கை வழி காட்டி" மாநிலத் தொழில் முறை வழிகாட்டும் பிரிவினால் வெளியிடப்பட்டது. கிண்டியிலுள்ள மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம், கோயம்புத்தூர் மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் ஆகியவை, கோயம்புத்தூரிலும் பூவிருந்தவல்லியிலும் உள்ள புகுமுக தொழில் பயிற்சி நிலையங்களால் நடத்தப்பட்ட தொழில் வாய்ப்புக்கள் குறித்த பொருட்காட்சியில் பங்கெடுத்துக்கொண்டன. மேலும் ஆலோசனை வசதிகள், பயிற்சி வேலைவாய்ப்பு வசதிகள் பற்றிய தகவல் முதலியன குறித்த தேவையான தகவல்கள் கொண்ட தகவல் கூடங்களை மாணவர்களுக்காக அவை அமைத்தன.

46. வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் தருகிற பிரிவு.—ஆய்விலுள்ள காலப் பகுதியில் வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் சேகரிப்பிற்காக மூன்று காலாண்டுகளில் (அதாவது, 1968 மார்ச்சு, ஜூன், செப்டம்பரில்

முடிவடையும் காலப் பகுதியில்) தகவல் சேகரிப்புப் பணி மேற்கொள்ளப் பட்டன. கிடைத்த விவரம் பின்வருமாறு :—

காலாண்டு முடிவடைதல்.	கேட்கப்பட்ட நிறுவனங் களின் எண்ணிக்கை.	பதில் அறிவித்த வைகளின் எண்ணிக்கை.	பதில் கிடைத்த சத வீதம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1968—			
மார்ச்	16,184	15,487	95·7
ஜூன்	16,530	15,833	95·8
செப்டம்பர்	17,192	16,478	95·8

இந்த ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட அறிக்கைகள் வெளியிடப்பட்டன :—

(1) 1967–ம் ஆண்டு ஜூன், செப்டம்பர், டிசம்பர் ஆகிய திங்களில் முடிவடையும் காலாண்டுப் பகுதிக்கான தமிழ்நாட்டில் வேலை வாய்ப்பு நிலவரத்தைத் தெரிவிக்கும் மாநில வேலை வாய்ப்பு ஆய்வு அறிக்கைகள்.

(2) 1967–ம் ஆண்டு டிசம்பர், 1968 மார்ச், ஜூன் திங்களில் முடிவடையும் காலாண்டுப் பகுதிக்காக தமிழ்நாட்டிலுள்ள பற்றுக்குறை தொழில்கள் குறித்த காலாண்டு அறிக்கைகள்.

(3) 1964–ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 30–ம் தேதியில் முடிவடையும் காலப் பகுதிக்காக பொதுத் துறையில் தொழிலாளர் களின் தொழில் வகை குறித்த அறிக்கை.

(4) தமிழ் நாட்டில் மூன்றும் திட்டக் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட வேலை வாய்ப்பின் வகையும் கல்வி கற்றோரின் உழைப்பு சக்தியும் குறித்த சிறப்பு ஆய்வு அறிக்கை.

(5) தமிழ் நாட்டில் பயிற்சி பெற்ற கைப்பணியாளர்களின் திறனைப் பயன்படுத்தப்படும் வகைமீதான குறிப்பு. (தமிழ்நாடு அரசின் யோசனை யின் பேரில் இந்த இயக்குநர் அலுவலகத்தின் வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் அறியும் பிரிவால் நடத்தப்பட்ட விரைவு ஆய்வின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு அறிக்கையாகும் இது.)

இக்காலப் பகுதியில், மாநில வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் பிரி வின் உதவி இயக்குநர் மாவட்டங்களிலுள்ள மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களோடு இணைக்கப்பட்ட 6 நேரிடப் பிரிவுகளின் பணியை மதிப்பிட்டார்.

47. <u>மாநிலத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு, சென்னை–5.</u>— இந்த இயக்குநர் அலுவலகத்தின் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு அதன் வழக்கமான தொழில் ஆய்வு, பகுப்பாய்வுப் பணியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தது.

ஆய்விலுள்ள காலப் பகுதியில், செவிலியர் பணி குறித்த வேலை வாய்ப்புக் குறிப்பு நூல், நடுநிலைப் பள்ளிக் கல்வியில் தேறியவர்களுக் கான வேலை வாய்ப்பு வழிகாட்டி நூல் ஆகியவற்றை மாநிலத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு வெளியிட்டது. மேலும் மற்றொரு சிறு நூல் அதாவது “மருந்து தயாரித்துக் கொடுப்பவர்” சம்பந்தப்பட்ட சிறு நூல் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இம்மாநிலத்தில் சென்னை மாநகரிலும், மாவட்டங்களிலும் உள்ள 135 நிறுவனங்களுடன்/நிலையங்களுடன் மாநிலத் தொழில் தகவல் அறிவிப்பு அதிகாரி தொடர்பு கொண்டார். தொழில்கள் பற்றி ஆராய சம்பந்தப்பட்ட சிறு நூல் முதலியன தயாரிக்க வல்லுநர்களுடனும் இவர் கலந்தாலோசித்தார்.

1969 மார்ச் 25]

48. சென்னையில் உள்ள வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரியின் நடவடிக்கைகள்.—ஆய்விலுள்ள காலப் பகுதியில் 1,683 பர்மா அகதிகளும் 197 இலங்கை அகதிகளும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் வேலை வாய்ப்பு உதவி நாடிப் பதிவு செய்திருந்தனர். 238 பர்மா அகதிகளும், 36 இலங்கை அகதிகளும் வேலையில் அமர்த்தப் பட்டுள்ளனர். 1968 நவம்பர் 30-ம் தேதியன்று தமிழ் நாட்டிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களின் பதிவேடுகளில் உள்ளவாறு 1,595 பர்மா அகதிகளும், 173 இலங்கை அகதிகளும் வேலை வாய்ப்பை எதிர்பார்த்துக்கொண்டுள்ளனர்.

மதுரை மாவட்டம் தெ. கல்லுப்பட்டியிலுள்ள கிராமப் பயிற்சி நிலையத்தின் பணிக்களப் பகுதியில் 47 அகதிகள் பயிற்சிக்காகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். மாணு முகாமிலுள்ள தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையத்தில் 47 அகதிகள் பயிற்சிக்காக அனுப்பப்பட்டனர். இப்பிரிவினல் செய்யப்பட்ட முயற்சிகள் மூலமாக மேற்படி நிலையம் இந்திய அரசினல் நடத்தப்படுகிறது.

இம்மாநிலத்திலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அளிப்பவர்களின் முதன்மை வாய்ந்தவர்களுடனும் திருச்சிராப்பள்ளியிலும், கும்மிடிப்பூண்டியிலும் இடைத்தங்கல் முகாம்களுடனும் தொடர்புடைய அரசாங்க—மறு வாழ்வு அதிகாரிகளுடனும் உதவி இயக்குநர் (வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரி) நெருங்கிய தொடர்பை தொடர்ந்து பேணிவருகிறார்.

49. உழைப்புச் சக்தியும், வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களும்—எய்திய சாதனைகள்.—(1) இக்காலப் பகுதியில், தருமபுரி மாவட்டத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யும்பொருட்டு, கிருஷ்ணகிரியில் தனிப்பட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் ஒன்று துவக்கப்பட்டது.

(2) சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்பு தகவல் அறிவிப்பு-வழிகாட்டும் கழகத்திற்காக தொழிற்நுட்ப உதவியாளர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார்.

(3) மாநில வேலைவாய்ப்பு நிலவரம்—தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவிற்கான மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அதிகாரி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார்.

(4) 1966-67-ல் செயல்படத் துவங்கிய மாநிலத் தொழில் வாய்ப்பு வழிகாட்டும் பிரிவு 1967-68-ம் ஆண்டில் தொடர்ந்து செயல்பட்டது.

(5) மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்பு-வழிகாட்டும் கழகம் ஒன்று அமைப்பதற்கான செயற் குறிப்புகள் அரசினல் அண்மையில் ஏற்பளிக்கப்பட்டன. அந்த கழகமும் விரைவில் நிறுவப்படும்.

50. 1969-70-ம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட திட்டங்களைச் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.—(1) மாநிலத் தொழில் வாய்ப்பு வழிகாட்டும் பிரிவிற்காக தொழில் நுட்ப உதவியாளர் ஒருவரையும், உதவியாளர் ஒருவரையும் நியமித்தல்.

(2) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் பணியாளர் பயிற்சிப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவுதல்.

(3) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் ஆய்வுப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவுதல்.

(4) மாநில இயக்குநர் அலுவலகத்தில் கணக்கீட்டு இயந்திரத்தையும், அட்டவணைப்படுத்தும் இயந்திரத்தையும் தேவையான பணியாளர்களோடு அமைத்தல்.

(5) தொழில்களில் அமர்வது குறித்து வழிகாட்டும் சிறு நூல்களைத் தமிழில் அச்சிடுதல்.

(6) மாவட்டங்களில், வேலை வாய்ப்புத் துணை அலுவலகங்கள் இரண்டை நிறுவுதல்.

(7) அண்ணமலை நகரிலுள்ள பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்பு-வழிகாட்டும் கழகத்திற்காக தொழில்நுட்ப உதவியாளர் ஒருவரை நியமித்தல்.

[1969 மார்ச் 25

இணைப்புகள்

முக்கிய புள்ளிவிவரக் குறிப்புகள்.

ஆண்டு.	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வேலைக்கமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	வசூலிக்கப்பட்ட உரிமக் கட்டணம்.	
(1)	(2)	(3)	(4)	
(1) தொழிற்சாலைகள் சட்டம்—			ரூ.	காசு
1967	7,177	406,384	16,37,500	00
1968	7,394	388,931	17,09,792	00
(2) தமிழ்நாடு கடைகள், நிறுவனங்கள் சட்டம்—	(அறிவிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் இவை சேர்க்கப்படவில்லை—தற்காலிகமானவை)		(1968 டிசம்பர் வரை).	
ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்—				
1967	187,869	209,281	எழாது.	
1968	188,843	209,424		
1969	216,538	184,710		
(3) தமிழ்நாடு பீடித் தொழிற்சாலை வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்தல்) சட்டம்—				
1966-67 ..	2,932	46,487	52,679	50
1967-68 ..	2,226	33,190	35,611	00
1968-69 ..	1,546	21,165	34,205	50
(4) தமிழ்நாடு ஓட்டல் உணவு விடுதிகள் சட்டம்—				
ஆண்டு தொடக்கத்தில்—				
1968	21,021	63,087	1,28,480	50
1969	20,305	65,620	96,143	00
(5) மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம்—				
1967	301	84,764	எழாது.	
1968	304	85,001		

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

(6) தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம்—

ஆண்டு.	இச்சட்டம் செயலிலுள்ள நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	இத்திட்டத்தில் சேர்ந்துள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	வசூலித்த தொகை.	நிர்வாகச் செலவு.	மேற்பார்வை செலவு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
			(ரூபாய் இலட்சத்தில்).		
1966	4,481	501,722	619·95	16·42	2·26
1967	4,979	536,790	793·74	18·89	2·48
1968	5,157	489,663	851·42	18·70	2·51

(7) தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதிச் சட்டம்—

ஆண்டு.	இச்சட்டம் செயலிலுள்ள இடங்கள்.	சட்டத்தினால் பலனடைந்து வரும் தொழிலாளர்கள்.	பண உதவி நலன் நோய்வாய்ப் படுவதற்கான நலன் நீண்ட காலத்திற்கு நீங்காத பிணிகளுக்கான விரிவு செய்த நலன் உட்பட்டது.	தற்காலிக மாகச் செயல்திறன் அற்றுப்போன தற்கான நலன்.	நிலையாகச் செயல் திறன் அற்றுப்போன தற்கான நலன்.	நம்பிவாழ்ப வர்களுக் கான நலன்.	மகப்பேறு நலன்.	மருத்துவ நலன் அளிப்பதற் கான செலவு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
					(ரூபாய் இலட்சத்தில்).			
1967 ..	39	1·07 (தொழிலாளர்கள்) 2·23 (குடும்பப் பிரிவுகள்)	15·03	7·00	6·31	0·75	5·90	145·00
1968 ..	43	3·37 (தொழிலாளர்கள்) 2·05 (குடும்பப் பிரிவுகள்)	128·74	10·98	14·18	0·83	6·47	181·00

(8) மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் சட்டம்—

ஆண்டு.	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வசூலிக்கப்பட்ட பதிவுக் கட்டணம். / வசூலிக்கப்பட்ட புதுப்பிப்பதற்கான கட்டணம்.
(1)	(2)	(3)
		ரூ.
1967	1,073	38,712·25
1968	1,079	35,419·00

(9) ஊதியம் வழங்கல் சட்டம்—

ஆண்டுகள்.	செயல்படுத்தும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை. (தொழிற்சாலைகள் உட்பட.)	இச்சட்டத்தினால் பலன்பெறும் தொழிலாளர்களி எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)
1966	31,108	574,589
1967	35,563	684,683
1968	31,111	775,818

STATE LEGISLATURE, MADRAS LIBRARY 15 OCT 1970

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

(10) குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டம்—

1966	6,709 (தொழிற்சாலைகள் நீங்கலாக).	74,249 (தொழிற்சாலைகள் நீங்கலாக.)
1967	6,311 (தொழிற்சாலைகள் நீங்கலாக.)	143,695 (தொழிற்சாலைகள் நீங்கலாக.)
1968	50,842 (தொழிற்சாலைகள் உட்பட).	221,609

(11) தொழிற் சங்கங்கள் சட்டம்—

1967 ஜனவரி 1-ம் தேதியுள்ள நிலவரப்படி அமைந்த தொழிற் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.	1968 ஜனவரி 1-ம் தேதிய நிலவரப்படி அமைந்த தொழிற் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.	1969 சனவரி 1-ம் தேதிய நிலவரப்படி அமைந்த தொழிற் சங்கங்கள்.
(1)	(2)	(3)
1,336	1,530	1,666

(12) வேலைநிறுத்தங்கள்—

ஆண்டுகள்.	நடைபெற்ற வேலைநிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும்.	இழந்த மனித உழைப்பு நாட்கள்.
(1)	(2)	(3)
1966	176	754,612
1967	305	1,120,517
1968	231	1,881,559

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS
LIBRARY
15 OCT 1970
STATE LEGISLATURE, MADRAS